

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen samt till vissa lagar i anslutning till det

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen. I propositionen föreslås det också att riksdagen godkänner en lag om sätande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen och en lag om ändring av sjölagen, genom vilken den nationella lagstiftningen ändras så att den motsvarar protokollet.

I protokollet ingår bestämmelser om ansvar för skada som orsakas av farliga ämnen vid sjötransport. Genom protokollet strävar man efter att säkerställa en lämplig, snabb och effektiv ersättning till personer som orsakas skada av farliga ämnen. Fartygsägaren har enligt protokollet det primära ansvaret för skada upp till en viss ansvarsgräns och ansvaret är strikt. För att täcka sitt ansvar är fartygsägaren skyldig att teckna en försäkring eller ställa annan säkerhet. Den som lidit skada har rätt att framställa anspråk på ersättning för skada direkt till försäkringsgivaren. Om fartygsägarens ansvar inte räcker till för att täcka skadan, har den skadelidande möjlighet att få ersättning från den internationella ersättningsfond som upprättas genom protokollet. Fondens verksamhet finansieras genom avgifter som betalas av mottagare av farliga och skadliga ämnen i konventionsstaterna. Till sin basstruktur motsvarar protokollet sålunda det internationella konventionssystemet om ersättningsansvar vid oljeskador.

Det föreslås att de ändringar som protokollet förutsätter ska göras i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten och i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador. Dessutom föreslås det att det ska stiftas en lag om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss. I lagen åläggs betalningsskyldiga mottagare av farliga och skadliga ämnen en skyldighet att rapportera till den behöriga myndigheten den mängd farliga ämnen som mottagits under kalenderåret.

Protokollet träder i kraft 18 månader efter den dag då 12 stater har anslutit sig till det. Vidare förutsätter ikraftträdandet att de personer som är skyldiga att betala avgifter i dessa länder under det föregående kalenderåret har mottagit en total mängd av minst 40 miljoner ton last som är avgiftspliktig till det allmänna kontot och att av dessa stater fyra stater bruttotonnage uppgår till minst två miljoner enheter. Avsikten är att de lagar som ingår i propositionen ska träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som protokollet träder i kraft för Finlands del. Avsikten är dock att lagen om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss ska träda i kraft tidigare än detta den 1 januari 2020 för att Finland i samband med sin anslutning till protokollet ska kunna lämna de uppgifter om avgiftspliktig last som förutsätts i protokollet till Internationella sjöfartsorganisationens generalsekreterare. I fråga om tidpunkten för deponeringen av anslutningsinstrumentet är avsikten att tidpunkten för när stater av betydelse ur konkurrenssynvinkel ratificerar konventionen.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	4
1 INLEDNING.....	4
1.1 Skador i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen	4
1.2 Konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.....	4
2 NULÄGE	5
2.1 Lagstiftning.....	5
<i>Den sjörättsliga lagstiftningens internationella bakgrund.....</i>	5
<i>Ansvar för oljeskador.....</i>	6
<i>Ansvar för skador orsakade av andra farliga ämnen.....</i>	6
<i>Rätt till ansvarsbegränsning</i>	7
<i>Miljöskador</i>	7
<i>Vattenlagen och sjölagen</i>	7
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i EU	7
<i>Den internationella utvecklingen</i>	7
<i>EU:s lagstiftning- och behörighet</i>	9
2.3 Bedömning av nuläget	9
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	9
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	10
4.1 Förbättrad situation för skadelidande.....	10
4.2 Ekonomiska konsekvenser.....	11
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	13
4.4 Konsekvenser för miljön.....	14
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	14
DETALJMOTIVERING	16
1 INNEHÅLLET I PROTOKOLLET OCH I DEN KONSOLIDERADE KONVENTIONEN SAMT DERAS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND	16
1.1 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.....	16
1.2 Konsoliderad version av 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.....	22
2 LAGFÖRSLAG	39
2.1 Lagen om 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen	39
2.2 Sjölagen.....	41
2.3 Lagen om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss.....	54
2.4 Lag om tillsyn över fartygssäkerheten.....	57
2.5 Lagen om avhjälpan av vissa miljöskador	57
3 IKRAFTTRÄDANDE	58
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE SAMT BEHANDLINGSORDNING	59
4.1 Behovet av riksdagens samtycke	59
4.2 Behandlingsordning	60
LAGFÖRSLAG	63

RP 50/2019 rd

1. Lag om 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen....	63
2. Lag om ändring av sjölagen	65
3. Lag om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras sjövägen	76
4. Lag om ändring av 2 § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten.....	79
5. Lag om ändring av 1 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.....	80
BILAGA	81
HNS PROTOKOLL.....	81
KONSOLIDERAD VERSION AV 2010 ÅRS HNS-KONVENTION.....	104
BILAGA	164
PARALLELLTEXT	164
2. Lag om ändring av sjölagen	164
4. Lag om ändring av 2 § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten.....	183
5. Lag om ändring av 1 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.....	185

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

1.1 Skador i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Skador till sjöss på grund av farliga och skadliga ämnen har varit sällsynta. I fråga om art, effekter och kostnader är de dock av mycket mer varierande slag än oljeutsläpp. Detta beror bl.a. på den stora mängden olika farliga och skadliga ämnen. Det finns ca 6 500 farliga och skadliga ämnen enligt konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (*HNS-konventionen*). Av dessa ingår ca 2 000 regelbundet i sjötransporter. Jämfört med oljeutsläpp är risken för explosioner, personskador och förlust av människoliv klart större vid olyckor som orsakats av farliga och skadliga ämnen. Också volymen av sjötransporter av farliga och skadliga ämnen ökar årligen internationellt i samma takt som sjötransporterna generellt ökar. Ökningen av antalet transporter kan antas även öka risken för olyckor.

Internationella P & I gruppen, vars medlemmar har beviljat försäkringar till majoriteten av världstonnaget rapporterade globalt 192 skadefall som gällde farliga och skadliga ämnen under perioden mellan 2002 och januari 2010. Detta innebär i genomsnitt drygt 20 skadefall per år. De flesta av dessa skadefall har dock varit begränsade till sin omfattning. Hälften av dessa skadefall som skulle ha omfattats av HNS-konventionen, om konventionen hade varit i kraft, hade inte alls orsakat kostnader för försäkringsgivarna. Endast i tre skadefall skulle medlemmarna i P & I-gruppen ha orsakats så stora kostnader att de hade överskridit fartygsägarens ansvarsgräns enligt HNS-konventionen och aktualiserat ersättningsskyldigheten hos den internationella fonden enligt konventionen. Även i dessa tre fall där fondens betalningsskyldighet över huvud taget hade aktualiserats skulle fondens betalningsandel ha varit relativt liten (totalt 29,9 miljoner särskilda dragningsrätter (SDR), ca 37 miljoner euro enligt kursen 23.8.2019).

1.2 Konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Konventionen om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen har ingåtts i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) regi och den antogs vid en diplomatkonferens i London den 3 maj 1996 (*International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea*), *nedan 1996 års HNS-konvention*. Genom konventionen strävade man efter att förbättra den skadelidandes ställning i fall där farliga och skadliga ämnen orsakat skador samt att avhjälpa de brister som i detta hänseende belastat det internationella konventionssystemet. Konventionen innehöll dock vissa bestämmelser bl.a. om förpackade farliga ämnen som flera stater inte kunde godkänna. Därför antogs vid en diplomatkonferens som arrangerades i IMO den 30 april 2010 ett protokoll, *nedan HNS-protokollet*, genom vilket de bestämmelser i konventionen som visat sig vara problematiska ändrades på ett sätt som syftade till att möjliggöra ikraftträdandet av konventionen. Tillsammans bildar 1996 års HNS-konvention och HNS-protokollet i enlighet med artikel 18 i protokollet 2010 års HNS-konvention, *nedan HNS-konventionen*. Tillsammans bildar 1996 års HNS-konvention och HNS-protokollet således ett instrument och genom att ratificera HNS-protokollet förbinder sig staten i sin helhet till 2010 års HNS-konvention. I HNS-konventionen ingår bestämmelser om ansvar för skada som orsakas av farliga ämnen vid sjötransport. I princip gäller konventionen person-, egendoms- och miljö-

skador på en konventionsstats territorium eller i en konventionsstats ekonomiska zon samt förebyggande åtgärder oavsett var de har vidtagits. Konventionen tillämpas inte på förorenings-skador till den del som de omfattas av det internationella konventionssystemet som gäller ersättningsansvar för oljeskador och inte heller på skador orsakade av kärnämnen eller andra radioaktiva ämnen.

Till sin grundläggande struktur motsvarar HNS-konventionen i stor utsträckning det internationella konventionssystemet om ersättningsansvar vid oljeskador. Det ansvarssystem som skapats genom konventionen kan uppdelas i två ansvarsskikt. Fartygsägaren har det primära ansvaret för skador till en viss ansvarsgräns. Fartygsägarens ansvar kompletteras av den internationella ersättningsfond som inrättas genom HNS-konventionen, *HNS-fonden*.

Enligt HNS-konventionen har fartygsägaren strikt ansvar för skador orsakade av farliga och skadliga ämnen som omfattas av konventionens tillämpningsområde. Fartygsägaren kan befrias från ansvaret endast i vissa undantagssituationer, till exempel när skadan har orsakats av en krigshandling. Fartygsägarens ansvar har begränsats enligt fartygets storlek så att ansvaret högst uppgår till 100 miljoner särskilda dragningsrätter (*special drawing right, SDR*) i fråga om farliga ämnen som transporteras i bulk och högst 115 miljoner SDR i fråga om farliga förpackade ämnen. Särskilda dragningsrätter är en beräkningsenhet som fastställts av Internationella valutafonden. En SDR motsvarade 1,24 euro enligt kursen den 23 augusti 2019. Fartygsägarens maximala ansvar uppgår således till ca 124 miljoner euro i fråga om farliga ämnen som transporteras i bulk och ca 143 miljoner euro i fråga om förpackade farliga ämnen. Maximiansvaret uppnås för fartyg med en bruttodräktighet på 100 000. Fartygsägaren är skyldig att teckna en försäkring eller ställa en annan säkerhet för att täcka sitt ansvar. Ägaren har inte rätt att begränsa sitt ansvar, om ägaren har orsakat skadan uppsåtligt eller av grov vårdslöshet med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppstå.

Fartygsägarens ansvar kompletteras av den internationella HNS-fonden som täcker skador ända till 250 miljoner SDR, dvs. till ca 310 miljoner euro. Fonden ersätter skadorna när skadan överstiger fartygsägarens ansvarsgränser, fartygsägaren enligt HNS-konventionen inte är ansvarig, ägaren inte förmår fullgöra sina skyldigheter och försäkringen eller en annan säkerhet inte täcker skadan eller är otillräcklig. HNS-fonden samlar in de pengar som behövs för verksamheten och för utbetalning av ersättningar av avgiftsskyldiga mottagare av farliga och skadliga ämnen i konventionsstaterna. Mottagarna betalar en årlig avgift på basis av årsrapporteringen, om den årliga importen överstiger en viss tröskel. Avgiften uppbärs efter en olycka av mottagare i de konventionsstater som varit med i systemet under det år som föregick året när olyckan inträffade.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning

Den sjörättsliga lagstiftningens internationella bakgrund

Den sjörättsliga lagstiftningen i Finland grundar sig i huvudsak på internationella konventioner som Finland är part i. I den gällande sjölagen (674/1994) ingår de viktigaste bestämmelserna i olika konventioner som gäller Finland. Sjölagen har beretts i samarbete med de övriga nordiska länderna, varför bestämmelserna i de nordiska sjölagarna till stor del motsvarar varandra.

Ansvar för oljeskador

I 10 kap. i sjölagen ingår bestämmelser om oljetankfartygs ansvar och försäkring. Bestämmelserna i sjölagen grundar sig på 1969 års internationella konvention om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja, sådan den lyder ändrad genom 1992 års ändringsprotokoll, nedan *1992 års ansvarighetskonvention* (FördrS 43/1996). Enligt 10 kap. i sjölagen har fartygsägaren ett strikt ansvar för skador som orsakats av förorening genom olja från ett fartyg. I lagen ingår bestämmelser om sådan obligatorisk försäkring för finska fartyg och fartyg som anlöper finska hamnar som krävs för att täcka detta ansvar. Med stöd av 10 kap. har den skadelidande direkt talerätt mot försäkringsgivaren. Fartygsägarens ansvar är begränsat och det bestäms enligt fartygets bruttodräktighet. Ansvaret kan högst uppgå till 89,7 miljoner SDR, dvs. ca 111 miljoner euro (kursen 23.8.2019). Om maximibeloppet för fartygsägarens ansvar inte räcker till för att ersätta skadan, ersätts skadan i fråga om det överskridande beloppet av internationella oljeskadefonden (International Oil Pollution Compensation Fund, nedan *IOPC-fonden*) och den kompletterande fond som hänför sig till den. Fonderna grundar sig på 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års konvention om upprättande av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja (FördrS 41/1996, nedan *1992 års fondkonvention*) samt på 2003 års protokoll som kompletterar fondkonventionen (FördrS 21/2005, nedan *2003 års kompletterande fondkonvention*). Finland är part i båda konventionerna. Enligt oljeskadeansvarssystemet uppgår den maximala ersättningen per olycka till 750 miljoner SDR, dvs. ca 930 miljoner euro (kursen 23.8.2019).

I 10 a kap. i sjölagen ingår bestämmelser om ansvar för skada orsakad av förorening genom bunkerolja från fartyg. Bestämmelserna i kapitlet grundar sig på 2001 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (FördrS 3/2009), nedan *bunkerkonventionen*. Enligt 10 a kap. i sjölagen har fartygsägaren strikt ansvar för skador orsakade av förorening genom bunkerolja och ska täcka sitt ansvar genom en försäkring. Ansvaret är begränsat och dess högsta belopp bestäms enligt de tillämpliga bestämmelserna om rätten till ansvarsbegränsning. Även enligt 10 a kap. har den skadelidande direkt talerätt mot försäkringsgivaren.

Dessutom har fartygsägaren i vissa fall med stöd av 10 kap. 16 § i sjölagen strikt ansvar för oljeskador i Finland och Finlands ekonomiska zon även när det inte är fråga om en oljeskada som orsakats av beständig olja från ett oljetankfartyg eller en bunkerolycka enligt bunkerkonventionen. Då bestäms fartygsägarens maximiansvar enligt de allmänna bestämmelserna om ansvarsbegränsning (9 kap. i sjölagen). Ansvar för skador orsakade av andra farliga ämnen

Ansvar för skador orsakade av andra farliga ämnen

I Finland finns utöver den ovan beskrivna lagstiftningen ingen gällande speciallagstiftning om fartygsägarens ansvar eller skyldighet att ersätta skador i samband med sjötransport av farliga ämnen. På transport av farliga ämnen tillämpas lagen om transport av farliga ämnen (719/1994), vilken gäller alla transportformer, samt förordningen om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg (666/1998).

Ansvaret för skador orsakade av sjötransporter av farliga ämnen grundar sig i fråga om redarens egen handling eller försummelse på vållande enligt skadeståndslagen (412/1974) och i fråga om redarens ansvar på de allmänna bestämmelserna om redarens ansvar i 7 kap. i sjölagen, vilka också grundar sig på vållande. Redaren är ansvarig för skada som genom fel eller försummelse i tjänsten har orsakats av fartygets befälhavare eller besättning, av en lots eller av någon annan

som, utan att tillhöra besättningen, på uppdrag av redaren eller befälhavaren utför arbete i fartygets tjänst. I 7 kap. i sjölagen ingår också allmänna bestämmelser om försäkringsplikt som bygger på Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/20/EG om fartygsägares försäkring för sjörättsliga skadeståndsanspråk av den 23 april 2009, nedan *försäkringsdirektivet*. Den försäkringsplikt som följer av försäkringsdirektivet tillämpas dock inte på nationella system som är grundade på HNS-konventionen. Således gäller försäkringsplikten enligt 7 kap. i sjölagen också skadeståndsanspråk som HNS-konventionen täcker tills Finland ansluter sig till HNS-konventionen. Denna försäkringsplikt skiljer sig dock från den försäkringsplikt som följer av HNS-konventionen bl.a. i fråga om ansvarsgränserna, vilka är högre i HNS-konventionen. Dessutom gäller försäkringsdirektivet endast fartyg med en bruttodräktighet på minst 300, och i direktivet ingår inga bestämmelser om direkt talerätt för de skadelidande mot försäkringsgivaren.

Rätt till ansvarsbegränsning

Bestämmelser om redarens allmänna rätt till ansvarsbegränsning finns i 9 kap. i sjölagen som bygger på 1976 års internationella konvention om begränsning av sjörättsligt skadeståndsansvar (FördrS 82/1986), sådan den lyder ändrad genom 1996 års protokoll (FördrS 32/2004, nedan *1996 års ansvarsbegränsningskonvention*). Enligt artikel 18 i 1996 års ansvarsbegränsningskonvention kan varje stat vid undertecknande, ratificering, godtagande eller godkännande av konventionen eller vid anslutning till den eller när som helst senare förbehålla sig rätten att från tillämpningsområdet för konventionen avgränsa sådana skadeståndsanspråk som avses i HNS-konventionen. Vid godkännandet av protokollet gjorde Finland inget sådant förbehåll. Därför tillämpas ansvarsgränserna enligt 9 kap. i sjölagen, som är lägre än i HNS-konventionen, för närvarande också på skador i samband med sjötransporter av farliga och skadliga ämnen.

Miljöskador

I lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009) ingår bestämmelser om åtgärder genom vilka betydande skador på miljön och naturens mångfald förebyggs och avhjälpas samt om kostnadsansvaret för dessa åtgärder. Genom lagen genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador, dvs. det s.k. *miljöansvarsdirektivet*. Lagen har tills vidare tillämpats på sjötransporter av farliga och skadliga ämnen i avvaktan på det nationella och internationella ikraftträdandet av HNS-konventionen. Efter det att HNS-konventionen trätt i kraft för Finlands del, tillämpas inte lagen längre på skador som omfattas av HNS-konventionen.

Vattenlagen och sjölagen

Utöver de bestämmelser som nämns ovan ansvarar fartygsägaren med stöd av 13 kap. 4 § i vattenlagen (587/2011) för ersättning av förlust av förmån till följd av samfärdsel i ett vattendrag, om förlusten har orsakats av uppsåtligt eller oaktsamt förfarande och om inte något annat följer av sjölagen. På begränsning av redarens ansvar och på sjöpanträtt tillämpas dock vad som föreskrivs i sjölagen.

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i EU

Den internationella utvecklingen

I Internationella sjöfartsorganisationen IMO har beretts flera internationella konventioner om ansvarsfrågor. Bestämmelser om fartygsägarens ansvar finns bland annat i 1992 års ansvarig-

hetskonvention och i bunkerkonventionen. Dessutom godkändes Nairobikonventionen om fartygsägarens ansvar för avlägsnande av fartygsvrak i Kenya i maj 2007 vid IMO:s diplomatkonferens. Bestämmelser om transportörens ansvar och skyldighet att teckna försäkring för skador som orsakas passagerare och resgods ingår i Atenkonventionen om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods, som i EU sattes i kraft i huvudsak genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 392/2009 (den s.k. *Atenförordningen*) om transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss. Alla dessa konventioner har vissa gemensamma drag. De innehåller alla bestämmelser om strikt ansvar för fartygsägaren, om obligatorisk försäkring och direkt talerätt mot försäkringsgivaren.

Följande konventioner som gäller oljeskador är redan i kraft för Finland: 1992 års ansvarighetskonvention, 1992 års fondkonvention, 2003 års kompletterande fondkonvention, bunkerkonventionen, Nairobikonventionen om fartygsägarens ansvar för avlägsnande av fartygsvrak (FördrS 13–14/2017) och Atenkonventionen om befordran till sjöss av passagerare och deras resgods (FördrS 69–71/2017). Lagstiftningen om 1992 års ansvarighetskonvention samt ovan nämnda fondkonventioner ingår i 10 kap. i sjölagen, lagstiftningen om bunkerkonventionen i 10 a kap. i sjölagen och lagstiftningen om Nairobikonventionen i 11 a kap. i sjölagen. Bestämmelser om Atenkonventionen ingår åter i 15 kap. i sjölagen och i Atenförordningen.

Beredningen av konventionen om oljeansvar inleddes i IMO redan på 1960-talet. Från första början var det dock klart att en internationell ansvarighetskonvention också behövs för andra skador än oljeskador. Inom IMO behandlades konventionen om ansvar för skador orsakade av farliga och skadliga ämnen för första gången redan 1984. Konventionen blev dock godkänd först 1996. HNS-konventionen tillämpas också på olja, men den tillämpas inte på sådana föroreningskador som omfattas av 1992 års ansvarighetskonvention.

I 1996 års HNS-konvention ingick dock vissa bestämmelser som staterna inte kunde godkänna. Dessa bestämmelser gällde i synnerhet förpackade farliga ämnen, flytande naturgas (LNG, Liquefied natural gas) samt rapportering om avgiftspliktig last. Staterna upplevde att rapporteringen om förpackade farliga ämnen var för tung administrativt sett. Dessutom var det naturgasens ägare som enligt 1996 års HNS-konvention var skyldig att betala avgifterna i fråga om flytande naturgas. Ägaren står dock inte nödvändigtvis under konventionsstatens jurisdiktion, varvid avgifterna till fonden inte blir betalda. I fråga om 1996 års HNS-konvention utgjorde också det ett problem att rapporter inte lämnades om avgiftspliktig last. Därför antogs det 2010 vid en diplomatkonferens i IMO ett protokoll genom vilka dessa bestämmelser ändras i syfte att möjliggöra HNS-konventionens internationella ikraftträdande.

Efter antagandet av HNS-konventionen 1996 framkom ett behov av internationellt samarbete i fråga om utfärdande av instruktioner i frågor som gäller konventionens nationella godkännande och ikraftsättande. För denna uppgift tillsatte IMO:s juridiska kommitté en särskild arbetsgrupp, som bl.a. utarbetade anvisningar för ikraftsättandet av 1996 års HNS-konvention. Arbetsgruppen samarbetade också närmare med olika staters administration samt rapporterade till juridiska kommittén om hur uppdraget framskred. Också efter detta har olika internationella anvisningar beretts i syfte att hjälpa stater med det nationella godkännandet av konventionen samt att säkerställa ett enhetligt ikraftsättande av HNS-konventionen i olika länder. De nyaste anvisningarna är juridiska kommitténs anvisningar om rapportering om avgiftspliktig last enligt konventionen, vilka kommittén antog 2013. Vid sin session våren 2014 tillsatte IMO:s juridiska kommitté på nytt en korrespondensarbetsgrupp för att främja ratificeringen av HNS-konventionen. Korrespondensarbetsgruppen var verksam fram till april 2017 och beredde flera handlingar som främjade ratificeringen av HNS-konventionen.

EU:s lagstiftning- och behörighet

Sett från unionsrättens perspektiv är HNS-konventionen en konvention med s.k. delad behörighet. De materiella bestämmelserna i konventionen hör delvis till medlemsstaternas behörighet och delvis till unionens behörighet. Till unionens behörighet hör bland annat domstolarnas behörighet samt artiklarna 38, 39 och 40 som gäller erkännande och verkställighet av domar. Dessa artiklar påverkar unionens sekundärrätt om domstolars behörighet och om erkännande och verkställighet av domar, om vilka det ingår bestämmelser i parlamentets och rådets förordning (EG) nr 1215/2012 (nedan *Bryssel I-förordningen*) av den 20 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

I HNS-konventionen erkänns partsstatus endast för självständiga stater. Således är det inte möjligt för unionen att ansluta sig till HNS-konventionen. Därför fattade Europarådet den 25 april 2017 två beslut om bemyndigande för medlemsstaterna att ratificera 2010 års HNS-protokoll och ansluta sig till protokollet dels med avseende på de aspekter som rör civilrättsligt samarbete (2017/770) och dels i fråga om andra omständigheter (2017/769). Enligt artikel 3 i det förstnämnda beslutet ska medlemsstaterna när de ratificerar eller ansluter sig till HNS-konventionen göra ett uttalande enligt vilket domar som rör områden som omfattas av konventionen ska erkännas och verkställas i enlighet med de relevanta interna unionsreglerna om ämnet. Enligt artikel 2 i båda besluten ska medlemsstaterna sträva efter att vidta de åtgärder som krävs för att deponera instrumenten för ratifikation av eller anslutning till protokollet inom rimlig tid och om möjligt senast den 6 maj 2021.

2.3 Bedömning av nuläget

I Finland finns ingen gällande speciallagstiftning om fartygsägares ansvar för skador orsakade av sjötransporter av farliga ämnen. På redarens ansvar tillämpas de allmänna bestämmelserna i 7 kap. i sjölagen, vilka grundar sig på vållande, och ansvarsgränserna fastställs i enlighet med 9 kap. i sjölagen och är betydligt lägre än ansvarsgränserna enligt HNS-konventionen. Sålunda förbättrar anslutningen till HNS-konventionen betydligt ställningen för skadelidande i fall av skador i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen. Enligt HNS-konventionen ska fartygsägarens ansvar för det första vara strikt i fråga om skador som orsakats av farliga ämnen som omfattas av konventionens tillämpningsområde och detta ansvar ska täckas genom en försäkring. HNS-konventionens tilläggsvärde grundar sig också på att den skadelidande ges en möjlighet till direkt talerätt mot försäkringsgivaren. Ersättningssystemet ska också täcka kostnader för förebyggande och återställande åtgärder i samband med skador. Dessutom är ansvarsgränserna för fartygsägaren betydligt högre i HNS-konventionen än vad de är nu. Också upprättandet av HNS-fonden, vilken kompletterar fartygsägarens ansvar, förbättrar de skadelidandes ställning betydligt.

Anslutningen till HNS-konventionen kompletterar således fartygsägarnas gällande ansvarssystem.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att riksdagen ska godkänna HNS-protokollet och lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen samt lagen om ändring av 11 kap. i sjölagen. Eftersom 1996 års HNS-konvention och HNS-protokoll tillsammans bildar 2010 HNS-konventionen, skulle riksdagen godkänna 2010 års HNS-konvention genom att godkänna HNS-protokollet. Det föreslås också att riksdagen ska godkänna lagen om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till

sjöss, lagen om ändring av 2 § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten och lagen om ändring av 1 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

Det föreslås ytterligare att riksdagen ska godkänna att det görs en förklaring enligt artikel 5 i 2010 års HNS-konvention. Enligt förklaringen tillämpas inte konventionen i Finland på sådana fartyg som avses i artikel 5.1, dvs. på små fartyg i inrikesfart (bruttodräktighet högst 200) som transporterar farliga och skadliga ämnen endast i förpackad form. Dessutom föreslås det att riksdagen ska godkänna att ett förbehåll enligt artikel 18.1 b i 1996 års ansvarsbegränsningskonvention enligt vilket Finland förbehåller sig rätten att från tillämpningsområdet för konventionen avgränsa sådana skadeståndsanspråk som avses i 2010 års HNS-konvention.

Skador som uppkommit i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen kan leda till allvarliga personskador eller stora skador på egendom eller miljön. Därför är det viktigt att de skadelidande i sådana fall kan få en tillräcklig, snabb och effektiv ersättning för den skada som de lidit. Volymen av sjötransporter av farliga ämnen ökar också kontinuerligt internationellt, vilket ökar behovet av att HNS-konventionssystemet ska träda i kraft. HNS-konventionssystemet motsvarar i stor utsträckning det internationella systemet för ersättning av oljeskador. Fartygsägaren har ett strikt ansvar för skador och dessutom i situationer där det inte är möjligt att få full ersättning av fartygsägaren, kan ersättning fås från den internationella HNS-fonden. Genom HNS-konventionen förbättras och tryggas därmed de skadelidandes möjlighet till ersättning för den skada de lidit och överförs risken för skadefall i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen från eventuella skadelidande till de aktörer som får ekonomisk nytta av sjötransporter av farliga ämnen på såväl rederisidan som lastsidan.

Avsikten är att HNS-konventionen ska införlivas i den finska lagstiftningen på motsvarande sätt som i fråga om de internationella konventionerna om ansvar för oljeskador och bunkerkonventionen. Avsikten är att de bestämmelser om fartygsägarens ansvar och skyldighet att teckna en försäkring i HNS-konventionen som hör till området för lagstiftningen ska införas i 11 kap. i sjölagen, som i 1994 års sjölag reserverades för HNS-konventionen. Bestämmelser om HNS-konventionen har också i de övriga nordiska länderna tagits in i 11 kap. i sjölagen. På motsvarande sätt som i regleringen om oljeskadeansvar ska 11 kap. utöver transporter till sjöss också gälla transporter av farliga och skadliga ämnen på insjöområdena.

Genom lagen om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss uppställs för i HNS-konventionen avsedda mottagare av farliga och skadliga ämnen en skyldighet att årligen lämna uppgifter om avgiftspliktig last till den behöriga myndigheten samt påföljder för situationer där skyldigheten inte har iakttagits.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Förbättrad situation för skadelidande

Genom HNS-konventionen förbättras de skadelidandes möjlighet att få tillräcklig, snabb och effektiv ersättning för den skada de lidit i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen. Den skadelidandes ställning förbättras av fartygsägarens strikta ansvar för skadan, den skyldighet att försäkra sitt ansvar samt den skadelidandes direkta talerätt mot försäkringsgivaren. Den skadelidandes ställning förbättras också av möjligheten att få ersättning från den internationella HNS-fonden. Även ansvarets högsta belopp skulle stiga till 250 miljoner SDR.

4.2 Ekonomiska konsekvenser

De kostnader som orsakas staten, kommunerna och räddningsväsendet för förebyggande och återställande åtgärder i samband med skador orsakade vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen minskar till den del som det är fråga om skador som omfattas av den obligatoriska försäkringen enligt HNS-konventionen. Den obligatoriska försäkringen och HNS-fonden ska täcka de kostnader som skadan orsakar upp till det maximibelopp som anges i HNS-konventionen, alltså 250 miljoner SDR, dvs. ca 310 miljoner euro (kursen 23.8.2019).

Rederiernas ansvarsförsäkringar handhas i huvudsak av internationella P & I-gruppens medlemmar (P & I Club). Internationella P & I-gruppen har 13 medlemmar som är verksamma utifrån ett slags ömsesidigt försäkringssystem. En stor del av världstonnaget har en P & I-försäkring (Protection & Indemnity) som tillhandahålls av en medlem i P & I-gruppen. Av de handelsfartyg som för finsk flagg och som har en bruttodräktighet över 100, har cirka hälften – inklusive alla större fartyg (bruttodräktighet över 5 000) – en försäkring som beviljats av medlemmar i gruppen. När det gäller dessa fartyg bedöms det tilläggsansvar som HNS-konventionen för med sig inte ha någon nämnvärd inverkan på försäkringsavgifterna. Medlemmarna i den internationella P & I-gruppen täcker redan nu de skadearter som omfattas av konventionen. De skärpta kraven till följd av HNS-konventionen, såsom fartygsägarens strikta ansvar, de höjda ansvarsgränserna och den direkta talerätten mot försäkringsgivaren, bedöms inte vara så omfattande att de nämnvärt skulle påverka försäkringsavgifterna i försäkringar som beviljas av medlemmar i P & I-gruppen.

Således orsakar ikraftträdandet av HNS-konventionen dessa rederier endast smärre administrativa kostnader som orsakas av anskaffningen av det obligatoriska försäkringscertifikatet. För närvarande tar Transport- och kommunikationsverket ut en avgift på 360 euro för motsvarande försäkringscertifikat enligt ansvarighetskonventionerna.

Mindre fartyg i fraktrafik som inte har ovan nämnda försäkring har i allmänhet en ansvarsförsäkring som är en P & I-försäkring med fast försäkringspremie. Också dessa försäkringar bedöms redan nu täcka skador enligt HNS-konventionen. Den fasta årliga försäkringspremien kan dock stiga något i och med ikraftträdandet av HNS-konventionen. När bunkerkonventionen trädde i kraft steg årsavgiften 3–5 procent. Den höjning som ikraftträdandet av HNS-konventionen orsakar kan vara i samma storleksklass. Dessutom tillkommer även för dessa fartyg på motsvarande sätt som ovan administrativa kostnader för anskaffandet av ett försäkringscertifikat.

För sådana fartygsägare som inte har någondera av de ovan nämnda försäkringarna kan de kostnader som orsakas av HNS-konventionens ikraftträdande vara mer kännbara. Det bedöms dock att det knappast finns finska fraktfartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen utan att inneha en ansvarsförsäkring. Detta följer delvis redan av att det i 7 kap. i sjölagen uppställs en skyldighet för fartyg med en bruttodräktighet av minst 300 att teckna en försäkring. Dessutom avser Finland avgränsa de minsta fartygen, dvs. fartyg med en bruttodräktighet på högst 200, utanför tillämpningsområdet för HNS-konventionen.

Sedan Finland anslutit sig till HNS-konventionen och den trätt i kraft skulle även rederierna få de försäkringsintyg som förutsätts i konventionen från Transport- och kommunikationsverket och behöver inte ansöka om dem från de behöriga myndigheterna i andra avtalsstater, vilket underlättar rederiernas verksamhet.

RP 50/2019 rd

HNS-fondens verksamhet finansieras med avgifter från mottagare av farliga och skadliga ämnen i avtalsstaterna. Mottagarna ska betala avgiften direkt till fonden utifrån uppgifter som konventionsstaten lämnat. Till fonden betalas två slags avgifter: *grundavgifter* och *årsavgifter*. De betalningsskyldiga betalar grundavgiften endast en gång när konventionen träder i kraft för den aktuella staten. Årsavgifter tas enligt behov ut vid behov, i huvudsak för att ersättningar ska kunna betalas ur fonden. Generalförsamlingen för HNS-konventionen fattar beslut om betalningen av årsavgifter. Årsavgifter samlas i princip in först efter att en skada uppkommit. HNS-fonden torde dock på samma sätt som IOPC-fonden behöva en liten allmän fond för fondens omkostnader. Ur den allmänna fonden kan även ersättas brådskande utgifter i början av skadefall samt mycket små skador. Den allmänna fonden bedöms dock vara liten och därför antas dess inverkan på avgifterna vara liten.

Den totala storleken på avgifter som betalas till HNS-fonden kan inte uppskattas exakt för närvarande, eftersom avgifternas storlek kommer att bestämmas enligt antalet skador som uppkommer och deras omfattning samt antalet konventionsstater och volymen på den avgiftspliktiga last som förs till dessa länder. Avgiftsandelen beror också på under vilket konto det ämne som orsakar skadan finns och hur stor mängd sådan skattepliktig last som finns under kontot det under föregående år har förts till konventionsstaterna. De kostnader som betalningsskyldiga mottagare orsakas av HNS-fonden bestäms direkt enligt hur stor betalningspliktig last en mottagare av farliga ämnen har tagit emot under föregående kalenderår. HNS-fonden består i praktiken av fyra separata konton (oljekontot, LPG-kontot, LNG-kontot och allmänna kontot) och det förekommer ingen korssubventionering mellan dem. Således svarar t.ex. mottagarna av LNG endast för skador orsakade av LNG. Således beror avgifterna för betalningsskyldiga mottagare av farliga ämnen även på till vilket konto det eller de farliga ämnen de tar emot hör. Också detta gör det svårare att uppskatta kostnaderna för företag.

Som jämförelse med den grundavgift som betalas till HNS-fonden kan konstateras att kostnaderna för inrättandet av 2003 års oljeskadefond var totalt en miljon pund när fonden inrättades. Kostnaderna för inrättandet av HNS-fonden och därmed grundavgifternas totala summa bedöms vara något högre. Enligt den internationella IOPC-fondens uppskattning kommer kostnaderna för inrättandet av HNS-fonden totalt att röra sig kring två miljoner pund. De högre kostnaderna beror på att IOPC-fonden redan har berett inrättandet av HNS-fonden genom vissa åtgärder och beredningen av inrättandet måste fortsättas innan HNS-konventionen träder i kraft. HNS-fonden måste ersätta IOPC-fonden för de kostnaderna som orsakades av detta. Dessutom är 2003 års oljeskadefond en fond som kompletterar 1992 års oljeskadefond, medan åter HNS-fonden är en egen fond. Enligt IOPC-fondens uppskattning skulle volymen på last för vilken avgift ska betalas till HNS-fonden när HNS-konventionen träder i kraft inbegripet alla konton enligt en grov uppskattning vara cirka 400 000 ton i början. Då skulle grundavgiften per avgiftspliktig ton enligt en grov uppskattning vara 0,005 pund, Detta innebär för en mottagare som fört in t.ex. 60 000 ton avgiftspliktig last en avgift på 300 pund, Grundavgifterna bedöms således vara små för en enskild avgiftsskyldig mottagare.

HNS-fondens verksamhet orsakar också administrativa kostnader som finansieras med årsavgifter som tas ut hos betalningsskyldiga mottagare. Dessa administrativa kostnader bedöms dock vara små, eftersom avsikten är att HNS-fonden ska vara verksam i samband med IOPC-fonden och de då kan anlita t.ex. samma experter. HNS-fondens årliga administrativa kostnader antas stanna under en halv miljon pund, vilket fördelas mellan alla mottagare som är skyldiga att betala avgifter till kontona.

Dessutom orsakas mottagare kostnader vid olyckor, om fartygsägarens ansvarsförsäkring inte räcker till för att täcka skadan eller fartygsägaren inte är ansvarig enligt HNS-konventionen.

Också dessa kostnader finansieras med årsavgifter. Storleken på årsavgifterna kan av ovan beskrivna skäl inte uppskattas exakt, men mot bakgrunden av befintlig skadestatistik och skadehistoria sker det sällan sådana olyckor orsakade av farliga och skadliga ämnen där HNS-fondens betalningsskyldighet blir aktuell. Den överlägset största andelen skador som orsakas av farliga och skadliga ämnen blir mindre än det högsta beloppet av fartygsägarens ansvar och ersätts således i regel i sin helhet från fartygsägarens obligatoriska försäkring. Enligt den internationella P & I-gruppens utredning var t.ex. 189 av de 192 olyckor som inträffade 2002–2010 sådana att de skulle ha täckts helt av fartygsägarens ansvar. Hälften av olyckorna var dessutom sådana att de inte alls gav upphov till skador som omfattas av HNS-konventionen. Därmed var endast tre olyckor sådana där även HNS-fondens betalningsskyldighet skulle ha blivit aktuell, om HNS-konventionen hade varit i kraft. Även i de aktuella olyckorna skulle fondens betalningsandel ha varit jämförelsevis liten, i dessa tre olyckor totalt 29,9 miljoner SDR (cirka 37 miljoner euro, kursen 23.8.2019)(P&I-gruppens rapport LEG/CONF.17/6 till den diplomatkonferens som godkänt HNS-protokollet). Enligt P&I-gruppen har det inte heller efter 2010 uppkommit några sådana stora skador som skulle ändra slutsatserna i rapporten.

På en allmän nivå kan konstateras att i IOPC-fonden, som grundprinciperna för HNS-fonden motsvarar, har andelen avgiftspliktiga mottagare av olja i Finland varit cirka 0,9 %.

Finlands miljöcentral har utrett antalet mottagare i Finland som var skyldiga att betala avgift till HNS-fonden 1997, 2012 och 2013 samt Trafiksäkerhetsverket 2017. Utifrån dessa utredningar finns det cirka tjugo avgiftspliktiga mottagare av farliga ämnen i Finland, det exakta antalet mottagare varierar något varje år. Med avseende på de särskilda kontona förs LPG för närvarande inte alls in sjövägen till Finland, dvs. i Finland finns för närvarande över huvud taget inga mottagare som är skyldiga att betala avgifter till det kontot.

Avsikten är att anslutningen till HNS-kontot ska göras internationellt samordnat så att Finland deponerar sitt anslutningsinstrument först när konventionen även har ratificerats av sådana stora mottagarstater för farliga ämnen som ur konkurrenssynvinkel är relevanta för Finland, t.ex. Holland och Tyskland. Även Sverige, där riksdagen redan har godkänt konventionen, har motsvarande inställning till ratificeringen. Genom detta säkerställs att betalningsbördan vid en eventuell olycka inte blir för stor för de avgiftspliktiga mottagarna i en enskild konventionsstat.

Utöver det ovan beskrivna orsakas mottagare av farliga och skadliga ämnen små administrativa kostnader av HNS-konventionen av den årliga rapporteringen om mottagandet av farliga ämnen.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

Enligt propositionen ska det nationella rapporteringssystemet för avgiftspliktig last enligt HNS-konventionen bygga på samma principer som omfattas i den nationella rapporteringen i fråga om det internationella ersättningssystemet för oljeskador. Företagen ska själva rapportera om mottagen avgiftspliktig last till den nationella behöriga myndigheten, Finlands miljöcentral, som ska bestyrka rapporten och sända den till IMO:s generalsekreterare eller efter ikraftträdandet av konventionen till HNS-fondens direktör. Dessutom ska den behöriga myndigheten från företag ta emot de i artikel 19 avsedda anmälningarna om avtal enligt vilka ägaren är avgiftspliktig i fråga om LNG, och inte mottagaren. Dessa uppgifter orsakar i någon mån extra arbete för Finlands miljöcentral.

Transport- och kommunikationsverket ska ansvara för beviljandet av försäkringscertifikat över giltigheten av obligatoriska försäkringar enligt propositionen. Ämbetsverket beviljar med stöd

av den gällande lagstiftningen försäkringscertifikat enligt vissa andra internationella ansvarighetskonventioner, t.ex. bunkerkonventionen och Nairobikonventionen som gäller avlägsnande av fartygsvrak. Transport- och kommunikationsverket har också till uppgift att kontrollera att utländska fartyg som anlöper Finland har ett sådant försäkringscertifikat. Ibrukttagandet av ett nytt försäkringscertifikat ökar i någon mån Transport- och kommunikationsverkets arbete i synnerhet när HNS-konventionen träder i kraft internationellt. Ikraftträdandet av HNS-konventionen bedöms öka arbetsmängden hos Transport- och kommunikationsverket med cirka 0,2 årsverken.

4.4 Konsekvenser för miljön

Den nya lagstiftningen förbättrar ansvars- och ersättningssystemet i fråga om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss. Detta har positiva konsekvenser också för miljön. En förbättring av ansvarssystemet fungerar också som en sporre till att transportera farliga och skadliga ämnen ännu säkrare än tidigare, vilket bidrar till att förebygga olyckshändelser. Även detta har positiva konsekvenser för miljön.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid kommunikationsministeriet som tjänsteuppdrag i samarbete med miljöministeriet. Propositionen bygger till stor del på beredningsarbetet 2013–2014 i HNS-arbetsgruppen i lagstiftningssektionen under delegationen för sjöfarten som tillsatts av kommunikationsministeriet. Vid beredningen av propositionen har ett stort antal samarbetspartner hörts i slutet av 2018 och början av 2019. I synnerhet har hörts företag som tar emot farliga och skadliga ämnen sjövägen och som på grundval av importen av farliga och skadliga ämnen 2017 antas kunna vara skyldiga att betala avgift till HNS-fonden sedan konventionen trätt i kraft samt deras intressebevakningsorganisationer.

Ratificeringen av HNS-konventionen har också i stor omfattning beretts internationellt, särskilt inom ramen för IMO, som det beskrivs i avsnittet om nuläget. Material som underlättar och förenhetligar den internationella ratificeringen och verkställigheten av konventionen har också utnyttjats i beredningen av propositionen.

Utlåtanden om utkastet till regeringens proposition har begärts från utrikesministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, Finlands miljöcentral, Transport- och kommunikationsverket, Rederierna i Finland rf, Suomen Matkustajalaivayhdistys - Passagerarfartygsföreningen i Finland ry, Finanssiala ry, Finlands näringsliv rf, Kemiindustrin KI rf, Teknologiindustrin rf, Suomen Konepäällystöliitto - Finlands Maskinbefälsförbund - Finnish Engineers' Association ry, Suomen Laivanpäällystöliitto - Finlands Skeppsbefälsförbund ry, Finlands Sjömans-Union FSU rf, Alandia, Baltic Tank Oy, Borealis Polymers Oy, Brenntag Nordic Oy, Forchem Oyj, BEWIStyrochem Oy, Freeport Cobalt Oy, Oy Gard Ab, Haminan Energia Oy, Kemira Oyj, Manga LNG Oy, Neste Abp, North European Oil Trade Oy, UPM-Kymmene Oyj, Skangas Oy, Stora Enso Oyj, Oy Teboil Ab, Terrafame Ab och Yara Suomi Oy.

Utlåtande gavs av utrikesministeriet, justitieministeriet, miljöministeriet, Finlands miljöcentral, Transport- och kommunikationsverket, Trafikledsverket, Finlands näringsliv rf, Kemiindustrin KI rf, Teknologiindustrin rf, Tekniska handelsförbundet rf, Rederierna i Finland rf, Alandia, Borealis Polymers Oy, Brenntag Nordic Oy och Terrafame Ab.

Samtliga remissinstanser understödde Finlands anslutning till HNS-konventionen. Största delen av remissinstanserna understödde och ansåg i enlighet med vad som föreslås i regeringens proposition det viktigt att Finlands anslutning till konventionen dock görs internationellt kontrollerat och att Finland inte ansluter sig till konventionen förrän de stora mottagarstaterna för farliga ämnen har ratificerat eller håller på och ratificerar konventionen.

I remissbegäran ombads remissinstanserna uppge om de som tröskelvärde för rapportering om andra än beständiga oljor understöder 20 000 ton/år som motsvarar avgiftsskyldigheten eller ett något lägre tröskelvärde på 17 000 ton/år. Största delen av remissinstanserna understödde ett lägre tröskelvärde eller förhöll sig neutralt till det. Ett lägre tröskelvärde understöddes bland annat därför att det skulle möjliggöra prognostisering vid den behöriga myndigheten och å andra sidan göra det möjligt för en eventuellt avgiftsskyldig mottagare att i tid bereda sig på att tröskeln för avgiftsskyldighet överskrids. Varuflödet i sjötransporterna varierar normalt årligen i fråga om både volymer och mottagande hamnar t.ex. på grund av förändringar i den ekonomiska situationen och den inbördes konkurrensen mellan hamnarna. Kemiindustrin KI rf, Teknologindustri rf och Terrafame Ab ansåg dock att det är bättre med ett tröskelvärde på 20 000 ton/år som motsvarar avgiftsskyldigheten. De ansåg att det är klarare för företagen med bara ett tröskelvärde. Vid den fortsatta beredningen av propositionen beslöt man att föreslå ett lägre tröskelvärde för rapporteringen. Detta möjliggör bättre än det ovan föreslagna både den behöriga myndighetens prognostisering och tillsyn över att mottagare av farliga ämnen är beredda på en eventuell avgiftsskyldighet.

Vissa remissinstanser ansåg att en brist i HNS-konventionssystemet är att kemikalier med olika riskegenskaper och användningsvolymer bemöts på samma sätt under HNS-fondens allmänna konto. HNS-konventionen ingriper dock inte i kategoriseringen av ämnena under det allmänna kontot, utan graden av farlighet och skadlighet hos enskilda ämnen bestäms enligt IMO:s övriga konventioner och regelsystem. Transportkraven för olika ämnen bygger på hur ett ämne kategoriseras och på dess egenskaper. Ju farligare och skadligare ämnet kategoriseras som, desto mer krävande transportkrav gäller för ämnet, vilket även avspeglas i transportkostnaderna. Att det tillämpas strängare bestämmelser på de farligaste och skadligaste ämnena än på mindre farliga eller skadliga, minskar olycksrisken i fråga om farligare ämnen. Däremot påverkas olycksrisken och konsekvenserna av en olycka även av många faktorer som inte är beroende av det farliga ämnets egenskaper eller volym. t.ex. av var olyckan inträffar. Målet är att genom HNS-konventionen alltid garantera en effektiv och snabb ersättning till personer som orsakas skada av sjötransporter av farliga och skadliga ämnen.

Finlands miljöcentral uppmärksammade i sitt utlåtande den myndighet som ansvarar för rapporteringen och framförde att uppgiften skulle kunna anvisas en organisation som lyder under inrikesministeriet eller Transport- och kommunikationsverket. I den fortsatta beredningen beslöt att uppgiften är mest lämplig för Finlands miljöcentral. Finlands miljöcentral svarar redan i nuläget för flera rapporteringar som förutsätts i EU-lagstiftningen och internationella avtal och sörjer också för vissa uppgifter inom miljöövervakning och andra myndighetsuppgifter. Den aktuella rapporteringsuppgiften hänför sig inte till oljebekämpning, som hör till inrikesministeriets ansvarsområde. Transport- och kommunikationsverket föreslås ansvara för fartygsrelaterade uppgifter enligt konventionen, till exempel för beviljande av de försäkringsintyg som förutsätts i konventionen.

Med anledning av remissinstansernas övriga observationer har flera detaljer i propositionen setts över.

DETALJMOTIVERING

1 Innehållet i protokollet och i den konsoliderade konventionen samt deras förhållande till lagstiftningen i Finland

HNS-protokollet antogs den 30 april 2010 vid en diplomatkonferens i IMO. Protokollet är ett officiellt dokument som diplomatkonferensen antagit. IOPC-fondens sekretariat har dock utarbetat en konsoliderad konvention av 1996 års HNS-konvention och HNS-protokollet, och IMO:s juridiska kommitté godkände den konsoliderade konventionen i april 2011. Avsikten med den konsoliderade konventionen är att hjälpa stater vid HNS-protokollets godkännande och genomförande. Den konsoliderade konventionen grundar sig på artikel 18.1 i protokollet enligt vilken 1996 års HNS-konvention och HNS-protokollet ska läsas och tolkas som ett enda dokument.

Nedan motiveras HNS-protokollet samt den konsoliderade konventionen till den del som en artikel eller bestämmelserna i en artikel inte har motiverats i samband med protokollet. Det är nödvändigt att motivera den konsoliderade konventionen för att man ska få en följdriktig och heltäckande bild av HNS-konventionssystemet. Riksdagens godkännande begärs dock enbart för protokollet.

1.1 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Definitioner

Artikel 1. I artikeln definieras de begrepp som används i protokollet. Med konventionen avses 1996 års HNS-konvention och med organisationen Internationella sjöfartsorganisationen IMO. Med generalsekreteraren avses organisationens generalsekreterare.

Allmänna skyldigheter

Artikel 2. Enligt artikeln ska parterna i protokollet tillämpa bestämmelserna i protokollet och i 1996 års HNS-konvention, sådana de ändrats genom protokollet. Genom att godkänna protokollet ska parten således tillämpa hela HNS-konventionssystemet. Bestämmelserna i 1996 års HNS-konvention motiveras i samband med 2010 års konsoliderade HNS-konvention.

Artikel 3. Genom artikeln ändras definitionen i 1996 års HNS-konvention på farligt och skadligt ämne samt avgiftspliktig last.

Farliga och skadliga ämnen definieras i HNS-konventionssystemet i huvudsak genom att hänvisa till de konventioner och koder som upprättats i IMO om farliga och skadliga ämnen. Genom artikel 3 i protokollet uppdateras definitionen på farliga och skadliga ämnen i artikel 1.5 i 1996 års HNS-konvention så att den bättre motsvarar 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983, nedan *MARPOL 73/78-konventionen*) samt de ändringar som införts i *MARPOL 73/78-konventionen* och i IMO:s koder.

De ämnen som omfattas av definitionen av farliga och skadliga ämnen är mycket varierande och HNS-konventionssystemet tillämpas på ca 6 500 olika ämnen. Med farliga och skadliga

RP 50/2019 rd

ämnen avses enligt protokollet varje ämne, material och vara som transporteras ombord på ett fartyg som last och som anges nedan:

- i) oljor som transporteras i bulk och som anges i regel 1 i bilaga I till MARPOL 73/78-konventionen,
- ii) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i regel 1.10 i bilaga II till MARPOL 73/78-konventionen samt ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i den bilagan,
- iii) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i kapitel 17 i IBC-koden (internationella koden för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar farliga kemikalier i bulk), och de farliga produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har beskrivits av den berörda myndigheten och de berörda hamnmyndigheterna i överensstämmelse med stycke 1.1.6 i koden,
- iv) farliga, riskfyllda och vådliga ämnen och föremål i förpackad form som omfattas av IMDG-koden (IMO:s internationella kod för transport av farligt gods till sjöss),
- v) gaser i vätskeform som anges i kapitel 19 i IGC-koden (1983 års internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk, som den lyder ändrad), och de produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har föreskrivits av den berörda myndigheten och de berörda hamnmyndigheterna i överensstämmelse med stycke 1.1.6 i koden,
- vi) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 °C (prov i slutet kärl) och
- vii) fasta bulkvaror som har sådana skadliga, kemiska verkningar som anges i den internationella koden för fasta bulkklaster (IMSBC-koden), i den utsträckning som dessa substanser även omfattas av bestämmelserna i den internationella koden om transporter av farligt gods till sjöss i den lydelse som gällde 1996, när godset transporteras i förpackad form.

De ovan nämnda punkterna överlappar varandra i fråga om vissa ämnen och samma ämne kan därmed vara klassificerat som farligt eller skadligt med stöd av flera punkter.

Dessutom avses med farliga och skadliga ämnen enligt punkt 5 b lastrester från tidigare bulktransporter av ovan angivna ämnen. I fråga om ovan nämnda koder och MARPOL 73/78-konventionen tillämpas alltid den senaste versionen, varvid de ändringar som skett inom den kemiska industrin också blir beaktade i HNS-konventionen. Ett undantag utgör punkt a.vii som gäller fasta bulkvaror, i fråga om vilka den avgörande versionen är 1996 års IMDG-kod.

Dessutom fogas till definitionerna genom artikel 3 i protokollet nya definitioner på farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk (farligt bulkämne) samt förpackade farliga och skadliga ämnen (farligt förpackat ämne). Denna differentiering är nödvändig eftersom 1996 års HNS-konvention genom protokollet ändrades så att skyldigheten att betala avgift till HNS-fonden och att rapportera om avgiftspliktig last inte längre gäller förpackade farliga och skadliga ämnen. Enligt nya punkt 5bis avses med farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk varje farligt och skadligt ämne som anges i artikel 1.5 med undantag av underpunkt iv, vilken gäller i IMDG-koden angivna förpackade farliga och skadliga ämnen. Med förpackade farliga och skadliga ämnen avses i protokollet de farliga och skadliga ämnen som avses i underpunkt iv.

RP 50/2019 rd

Genom artikel 3 i protokollet ändras också definitionen på avgiftspliktig last i artikel 1.10 så att farligt förpackat ämne inte längre är avgiftspliktig last. Enligt artikel 3 i protokollet avses med avgiftspliktig last farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss som bulklast till en hamn eller terminal i partens territorium och som lossas i den staten. Last i transit som vidarebefordras direkt, eller genom en hamn eller terminal, från ett fartyg till ett annat, antingen helt eller delvis, inom ramen för en transport från den ursprungliga lastningshamnen eller -terminalen till en hamn eller terminal på den slutliga destinationen ska anses som avgiftspliktig last bara för mottagandet på den slutliga destinationen. Efter det att HNS-konventionen trätt i kraft torde konventionens församling klarlägga definitionen på transit för att säkerställa en enhetlig tolkning bland de olika konventionsstaterna på motsvarande sätt som det gjorts i fråga om IOPC-fonden.

Artikel 4. Genom artikeln preciseras artikel 3.4 i 1996 års HNS-konvention, enligt vilken konventionen tillämpas på åtgärder för förebyggande av skador, var de än har vidtagits. Enligt preciseringen gäller konventionen endast bekämpningsåtgärder för att förhindra eller begränsa skador som hör till tillämpningsområdet för konventionen.

Artiklarna 5 och 6. Genom artiklarna införs tekniska ändringar i artiklarna 4 och 5 i 1996 års HNS-konvention.

Artikel 7. Genom artikeln ändras ansvarsgränserna i artikel 9.1 som gäller fartygsägarens ansvarsbegränsningsrätt.

Enligt punkten har fartygsägaren rätt att begränsa sitt ansvar i fråga om en enskild olycka till ett visst totalt belopp. Genom protokollet ändras punkten så att storleken på det totala beloppet utöver fartygets bruttodräktighet beror på om skadan orsakats av ett farligt ämne i bulk eller ett farligt förpackat ämne. I fråga om farliga ämnen som transporteras förpackade är beloppet för ansvarets övre gräns 15 procent högre än i fråga om farliga ämnen som transporteras i bulk. Detta beror på att förpackade farliga ämnen blev utanför HNS-fondens betalningsskyldighet genom de ändringar som gjordes i HNS-konventionen genom protokollet. Genom protokollet höjdes således ägarens ansvarsgränser i motsvarande utsträckning i fråga om farliga ämnen som transporteras i förpackad form. Det maximibelopp för ansvaret som anges i HNS-konventionen kan endast användas för ersättning av skadeersättningsanspråk som grundar sig på konventionen.

Om en skada har orsakats av farliga ämnen som transporteras i bulk, är det totala beloppet enligt artikel 9.1 a, som den lyder ändrad genom protokollet, 10 miljoner beräkningsenheter, dvs. ca 11,2 miljoner euro (kursen 23.8.2019) i fråga om fartyg med en bruttodräktighet på högst 2 000. I fråga om fartyg med en större bruttodräktighet än detta är det totala beloppet utöver ovan nämnda belopp 1 500 beräkningsenheter (1 860 euro) för varje enhet av dräktigheten till den del som den överstigande delen är från 2001 enheter till 50 000 enheter och 360 beräkningsenheter (ca 446 euro) för varje enhet av dräktigheten som överstiger 50 000. Dock får det sammanlagda beloppet inte i någon händelse överstiga 100 miljoner beräkningsenheter (124 miljoner euro).

Om skadan har orsakats av förpackade farliga ämnen, är det motsvarande totala beloppet enligt artikel 9.1 b 11,5 miljoner beräkningsenheter (ca 14,3 miljoner euro) i fråga om fartyg med en bruttodräktighet på högst 2 000. Om fartygets bruttodräktighet är större än detta fogas till detta totala belopp utöver ovan nämnda belopp 1 725 beräkningsenheter (2 139 euro) för varje enhet av dräktigheten till den del som den överstigande delen är från 2001 enheter till 50 000 enheter och 414 beräkningsenheter (ca 513 euro) för varje enhet av dräktigheten som överstiger 50 000.

RP 50/2019 rd

I fråga om skador orsakade av förpackade farliga ämnen får det totala beloppet dock inte i någon händelse överstiga 115 miljoner beräkningsenheter (ca 143 miljoner euro). De totala beloppen för förpackade farliga ämnen tillämpas också när skadan har orsakats av både farliga ämnen som transporteras i bulk och förpackade farliga ämnen samt när det inte är möjligt att bestämma om skadan som härrör från fartyget orsakats av farliga ämnen som transporteras i bulk eller förpackade farliga ämnen.

Artiklarna 8–10. Genom artiklarna införs tekniska ändringar i artiklarna 16–18 i 1996 års HNS-konvention.

Artikel 11. Genom artikeln fogas till artikel 19 en ny punkt 1bis, där det bestäms om vilka som är skyldiga att betala årsavgifter till LNG-kontot.

Enligt punkten ska årliga avgifter till LNG-kontot betalas i fråga om varje konventionsstat av den som under det föregående kalenderåret, eller ett annat år som församlingen bestämmer, mottog flytande naturgas (LNG) i den aktuella konventionsstaten. Den avgiftsskyldige är i vissa fall dock inte mottagaren utan den person som, omedelbart före lossningen, hade äganderätt till en LNG-last som lossats i en hamn eller terminal i den staten (*lastägaren*). Om mottagaren av LNG-lasten nämligen har slutit avtal med ägaren om att ägaren ska betala årsavgifterna och mottagaren har underrättat konventionsstaten att ett sådant avtal föreligger, är ägaren skyldig att betala årsavgifterna. Om ägaren inte betalar avgifterna eller delar av dem är dock mottagaren också i detta fall i sista hand skyldig att betala uteblivna avgifter.

Genom protokollet införs dessutom tekniska ändringar i artikel 19.

Artiklarna 12 och 13. Genom artiklarna införs tekniska ändringar i artiklarna 20 och 21 i 1996 års HNS-konvention.

Artikel 14. Genom artikeln fogas till 1996 års HNS-konvention en ny artikel 21bis som innehåller bestämmelser om påföljder för den händelse att en konventionsstat inte till HNS-fondens direktör meddelar uppgifter om avgiftspliktig last. Det ansågs vara nödvändigt att foga artikeln till konventionen bl.a. för att alla parter i 1996 års HNS-konvention inte skickade de uppgifter som krävdes i konventionen.

Om en konventionsstat inte till HNS-fondens direktör meddelar namnen och adresserna på de personer som är skyldiga att betala avgifter samt uppgifter om mängden avgiftspliktig last och detta leder till ekonomiska förluster för HNS-fonden, är konventionsstaten enligt artikel 14.1 skyldig att ersätta förlusterna till HNS-fonden. Församlingen ska, enligt rekommendationer av fondens direktör, besluta om en stat ska betala en sådan ersättning. HNS-fonden betalar inte heller ersättning för skada som inträffat på konventionsstatens territorium eller för skada som ett fartyg registrerat i konventionsstaten i fråga orsakat i enlighet med artikel 14.3 c eller för förebyggande åtgärder innan konventionsstaten i fråga har uppfyllt sin rapporteringskyldighet för de år som föregår den olycka för vilken ersättning söks. Församlingen ska besluta i HNS-fondens arbetsordning under vilka omständigheter en konventionsstat ska anses ha underlåtit att fullgöra dessa förpliktelser.

När ersättning har vägrats tills vidare i enlighet med vad som angetts ovan, ska den vägras slutgiltigt om rapporteringsförpliktelserna inte har fullgjorts inom ett år efter det att fondens direktören har meddelat konventionsstaten om att den inte har fullgjort dessa förpliktelser. Bestämmelserna om att tills vidare eller slutgiltigt vägra ersättning ska dock inte tillämpas på anspråk beträffande dödsfall och personskada.

Artiklarna 15–16. Genom artiklarna införs tekniska ändringar i artiklarna 23, 43 och 44 i 1996 års HNS-konvention.

Artikel 17. Genom artikeln ersätts certifikatmodellen i bilaga I till 1996 års HNS-konvention med den modell som finns som bilaga till protokollet. Bilaga I innehåller en modell för certifikat som utfärdas med stöd av artikel 12 i HNS-konventionen över försäkring eller annan säkerhet.

Artikel 18. Tolkning och tillämpning. Enligt artikel 18.1 ska 1996 års HNS-konvention och HNS-protokollet läsas och tolkas mellan konventionsstaterna som ett enda dokument. Enligt artikel 18.2 bildar artiklarna 1–44 och bilaga I och II i 1996 års HNS-konvention, sådana dessa ändrats genom protokollet och dess bilaga, samt de slutbestämmelser som ingår i artiklarna 20–29 i protokollet 2010 års HNS-konvention.

Artikel 19. Genom artikeln fogas till 1996 års HNS-konvention en ny artikel 44bis, enligt vilken protokollets slutbestämmelser utgör slutbestämmelserna för 2010 års HNS-konvention.

Slutbestämmelser

Undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

Artikel 20. Artikeln innehåller sedvanliga bestämmelser om undertecknande av protokollet, om dess ratificering, godtagande och godkännande samt om anslutning till det. Dessutom förutsätts i artikel 20.4 att till de ratificerings-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument som lämnats till generalsekreteraren ska fogas uppgifter om mängden av avgiftspliktigt gods som mottagits i den konventionsstaten under föregående kalenderår med hänsyn till det allmänna kontot och varje särskilt konto. Om dessa uppgifter inte fogats till ratificerings-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrumentet, ska generalsekreteraren enligt artikel 20.5 inte godkänna instrumentet. Varje konventionsstat ska också sedan den uttryckt sitt samtycke årligen senast den 31 maj till generalsekreteraren lämna uppgifterna i fråga tills protokollet träder i kraft för konventionsstaten i fråga. När det gäller en konventionsstat som har uttryckt sitt samtycke att bli bunden av protokollet, men som inte årligen har lämnat ovan nämnda uppgifter, upphör statusen som part tillfälligt innan protokollet träder i kraft för staten i fråga tills den har lämnat de uppgifter som förutsätts. De ovan beskrivna bestämmelserna om påföljder vid underlåtenhet att lämna uppgifter om avgiftspliktig last fogades till konventionen genom protokollet, eftersom det i fråga om 1996 års HNS-konvention visat sig vara problematiskt att alla konventionsstater inte lämnade de nödvändiga uppgifterna. Då är det t.ex. mycket svårt att bedöma vid vilken tidpunkt konventionens ikraftträdelsevillkor uppfylls med avseende på mängden avgiftspliktig last.

Ikraftträdande

Artikel 21. Artikeln innehåller bestämmelser om protokollets ikraftträdande. Protokollet träder i kraft 18 månader efter det att villkoren för protokollets ikraftträdande har uppfyllts. Ett villkor för ikraftträdandet är att minst tolv stater, varav fyra var och en med ett bruttotonnage om minst två miljoner enheter, har gett sitt samtycke att vara bundna av protokollet. Vidare förutsätts att generalsekreteraren har fått uppgifter om att de som är skyldiga att betala avgifter enligt artikel 18.1 a och c i konventionen under det föregående kalenderåret har mottagit en total mängd av minst 40 miljoner ton last som är avgiftspliktig till det allmänna kontot. Villkoren för ikraftträdandet motsvarar de villkor som ingick i 1996 års HNS-konvention. För sådana konventionsstater som uttrycker sitt samtycke att vara bundna av protokollet sedan villkoren för ikraftträ-

dande har uppfyllts, ska ett sådant samtycke få verkan senast tre månader efter dagen då samtycket uttryckts, eller den dag då protokollet träder i kraft enligt artikel.21.1, beroende på vilket av datumen som är senare.

Granskning och ändring

Artikel 22. Artikeln innehåller sedvanliga bestämmelser om granskning och ändring av HNS-konventionen.

Ändring av begränsningsbelopp

Artikel 23. Artikeln innehåller specialbestämmelser om hur ansvarsgränserna enligt HNS-konventionen ändras för fartygsägare och HNS-fonden. Enligt artikel 23.2 ska på begäran av minst hälften, men aldrig färre än sex, av konventionsstaterna ett förslag att ändra ansvarsgränserna genom generalsekreterarens försorg sändas till alla medlemmar i IMO och till alla konventionsstater. Alla sådana ändringsförslag ska lämnas över till organisationens juridiska kommitté (juridiska kommittén) för övervägande senast inom sex månader från datumet för deras delgivande. Alla konventionsstater, oavsett om de är medlemmar i IMO eller inte, har rätt att delta i juridiska kommitténs förhandlingar för övervägande och antagande av ändringar.

Ändringar i ansvarsgränserna antas i juridiska kommittén med två tredjedels majoritet av de konventionsstater som är närvarande och som röstar, med den ökning i antalet som föranleds av artikel 23.4, dock under förutsättning att minst hälften av konventionsstaterna är närvarande vid omröstningstillfället. När juridiska kommittén behandlar ett förslag till ändring av gränserna ska den ta hänsyn till inträffade olyckor och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem, till förändringar i penningvärdena och till den verkan som den föreslagna ändringen kan få på försäkringskostnaderna. Den beaktar också förhållandet mellan de ansvarsgränser som gäller för fartygsägaren och HNS-fonden enligt konventionen. Artikel 23.7 innehåller bestämmelser om hur stor höjningen av ansvarsgränserna högst kan vara.

IMO meddelar alla konventionsstater om godkända ändringar. Ändringen ska anses godtagen när 18 månader har förflutit från underrättelsen, om inte inom den tidsperioden minst en fjärdedel av de stater som var konventionsstater då ändringen antogs har underrättat generalsekreteraren om att de inte godtar ändringen. En ändring som betraktas som godkänd på detta sätt träder i kraft 18 månader efter det att den godkändes.

Uppsägning

Artikel 24. Artikeln innehåller sedvanliga bestämmelser om uppsägning av protokollet. Oavsett en uppsägning av en konventionsstat, ska dock bestämmelserna i protokollet om skyldigheterna enligt artiklarna 18, 19 eller 21.5 i HNS-konventionen att betala avgifter till HNS-fonden för utbetalningar av de ersättningar som församlingen kan besluta om fortfarande gälla för sådana olyckor som har inträffat innan uppsägningen får verkan.

Extra möten med församlingen

Artikel 25. Artikeln innehåller bestämmelser om sammankallande av extra möten med församlingen.

Upphörande

Artikel 26. Artikeln innehåller bestämmelser om upphörande av protokollets giltighet. Protokollets giltighet upphör den dag som konventionsstaternas antal blir mindre än sex. Protokollets giltighet upphör också tolv månader efter den dag då uppgifter för ett föregående kalenderår skulle ha lämnats till direktören enligt artikel 21, om dessa uppgifter visar att den sammanlagda mängden avgiftspliktig last enligt artikel 18.1 a och c till det allmänna kontot som tagits emot hos konventionsstaterna under det föregående kalenderåret är mindre än 30 miljoner ton. I det sistnämnda fallet kan församlingen dock under vissa villkor innan utgången av ovan nämnda tidsfrist på tolv månader besluta att protokollet fortfarande ska gälla, om den totala mängden mottagen last dock överstigit 25 miljoner ton.

Avveckling av HNS-fonden

Artikel 27. Artikeln innehåller bestämmelser om avveckling av HNS-fondens verksamhet när protokollets giltighet upphör.

Depositarie

Artikel 28. Artikeln innehåller sedvanliga bestämmelser om deponering av protokollet och av ändringar till det samt om depositaries uppgifter.

Språk

Artikel 29. Artikeln innehåller bestämmelser om protokollets beviskraftiga språk.

1.2 Konsoliderad version av 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Definitioner

Artikel 1. Artikeln innehåller de viktigaste definitioner som används i konventionen.

Med fartyg avses enligt artikel 1.1 fartyg eller annan anordning som kan användas för trafik till sjöss.

Enligt artikel 1.2 avses med person fysisk person samt privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, inbegripet en stat och dess delstater eller motsvarande.

Enligt artikel 1.3 avses med ägare den person eller de personer som är registrerade som fartygets ägare eller, om registrering inte har skett, den person eller de personer som äger fartyget. I fråga om ett fartyg som ägs av en stat och brukas av ett bolag som i denna stat är registrerat som fartygets brukare ska med ägare förstås detta bolag.

I artikel 1.4 ingår den viktiga definitionen på mottagare. I artikeln ges två alternativ för definitionen, av vilka konventionsstaten ska välja den ena. Enligt det första alternativet, dvs. artikel 1.4 a avses med mottagare den person som fysiskt sett tar emot avgiftspliktig last som lossats i

en konventionsstats hamnar eller terminaler. Om vid tiden för mottagandet den person som fysiskt sett tar emot lasten handlar som mellanman för en annan som är föremål för en parts domsrätt ska huvudmannen anses som mottagare om mellanmannen avslöjar huvudmannens identitet för HNS-fonden. Enligt det andra alternativet avses med mottagaren den person hos en konventionsstat som enligt konventionsstatens nationella rätt anses som mottagare av avgiftspliktig last som lossats i konventionsstatens hamnar eller terminaler. Tillämpningen av detta alternativ förutsätter dock att den totala mängden avgiftspliktig last mottagen enligt sådan nationell rätt i huvudsak är densamma som den mängd last som hade tagits emot enligt det första alternativet.

Konventionsstaterna får fritt välja vilkendera definitionen som helst. Det första alternativet är redan i sig självt en tillräcklig definition. Däremot kräver det andra alternativet att konventionsstaten definierar mottagaren i sin egen lagstiftning. Oberoende av vilket alternativ en konventionsstat väljer förutsätts i artikeln att den totala mängd mottagen relevant last i huvudsak ska vara densamma. För konventionen och definitionen är tillämpning av det förstnämnda alternativet det klarare alternativet. Till stöd för valet av det första alternativet råder också internationellt ett omfattande politiskt samförstånd. Därför föreslås det i propositionen att Finland väljer definitionen enligt artikel 1.4 a.

Artikel 1.5 innehåller den viktiga definitionen på farliga och skadliga ämnen som motiverats ovan i samband med artikel 3 i protokollet.

I artikel 1.6 definieras vad som avses med skada i HNS-konventionen. Med skada avses för det första dödsfall eller personskada ombord eller utanför det fartyg som transporterar de farliga och skadliga ämnena och som orsakats av dessa ämnen. Med skada avses också förlust av eller skada på egendom utanför det fartyg som transporterar de farliga och skadliga ämnena och som orsakats av dessa ämnen. I enlighet med HNS-konventionen ersätts således endast skada på egendom som uppkommit utanför fartyget. Med skada avses också förlust eller skada på grund av förorening av miljön som orsakats av de farliga och skadliga ämnena. I fråga om miljöskador förutsätts dock att ersättning för försämring av miljön, annat än utebliven vinst, är begränsad till kostnader för rimliga åtgärder för återställande som har vidtagits eller som planeras. Med skada avses dessutom kostnader för förebyggande åtgärder och förlust och skada som orsakats av sådana åtgärder. Definitionen på skada är således mycket mer omfattande i HNS-konventionen än i 1992 års ansvarighetskonvention, vilken endast täcker föroreningsskador.

Om det inte är möjligt att tillförlitligt särskilja skada orsakad av farliga och skadliga ämnen från skada orsakad av andra omständigheter ska enligt artikel 1.6.2 all skada anses orsakad av de farliga och skadliga ämnena. Ett undantag till denna regel är dock skador av den art som anges i artikel 4.3, dvs. föroreningsskador som grundar sig på 1992 års ansvarighetskonvention samt skador som orsakats av vissa radioaktiva ämnen av klass 7. Dessa skador hör inte till HNS-konventionens tillämpningsområde.

I det aktuella stycket förstås med 'orsakats av dessa ämnen' vad som orsakats av de farliga och skadliga egenskaperna hos dessa ämnen.

I artikel 1.7 definieras vad som avses med förebyggande åtgärder i konventionen. Med förebyggande åtgärder avses varje skälig åtgärd som vidtagits av en person efter det att en olycka inträffat för att förhindra eller begränsa skada.

Enligt artikel 1.8 avses med olycka varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar skada eller framkallar ett allvarligt eller omedelbart förestående hot om skada.

Sjötransport definieras i artikel 1.9. Med sjötransport avses tiden från det att de farliga och skadliga ämnena vid lastning kommer i kontakt med fartygets utrustning till dess att de vid lossning inte längre har sådan kontakt med fartygets utrustning. Om fartygets utrustning inte används börjar respektive slutar tiden när de farliga och skadliga ämnena korsar fartygets reling.

Artikel 1.10 innehåller definitionen på avgiftspliktig last, vilken motiveras ovan i samband med artikel 3 i protokollet.

Med HNS-fonden avses enligt artikel 1.11 den internationella fonden för farliga och skadliga ämnen (International Hazardous and Noxious Substances Fund), upprättad enligt artikel 13 i HNS-konventionen.

Beräkningsenhet definieras i artikel 1.12. Med beräkningsenhet avses den särskilda dragningsrätten (SDR) såsom den definierats av Internationella valutafonden.

Enligt artikel 1.13 avses med fartygets registreringsstat, för registrerade fartyg, den stat där fartyget registrerats och för oregistrerade fartyg den stat vars flagga fartyget får föra.

Enligt artikel 1.14 avses med terminal varje plats för lagring av farliga och skadliga ämnen som mottagits efter sjöburen transport, däri inbegripet en icke-landbaserad anläggning som genom rörledning eller på annat sätt är förenad med en sådan plats.

Bilagor

Artikel 2. Enligt artikeln är bilagorna till konventionen en integrerad del av konventionen.

Tillämpningsområde

I artiklarna 3–5 ingår bestämmelser om tillämpningsområdet.

Artikel 3. Enligt artikeln tillämpas konventionen på skada som uppkommit inom en konventionsstats område, inklusive dess territorialhav samt på skada genom förorening av miljön som uppkommit inom en konventionsstats ekonomiska zon, som den har fastställts enligt folkrättens regler. Om en konventionsstat inte har inrättat en ekonomisk zon tillämpas konventionen på skada genom förorening av miljön inom det område utanför och angränsande till statens territorialhav vilket har bestämts av den staten enligt folkrättens regler och vilken inte sträcker sig längre ut än 200 nautiska mil från de baslinjer varifrån statens territorialhav mäts. Konventionen ska också tillämpas på skada, annan än skada genom förorening av miljön, som uppkommit utanför en stat, inklusive territorialhavet, om skadan har orsakats av ett ämne som transporteras ombord på ett fartyg som är registrerat i en part eller, om fartyget inte är registrerat, ombord på ett fartyg som får föra en parts flagga. I fråga om förebyggande åtgärder motiveras frågan i samband med artikel 4 i protokollet.

Konventionens tillämpningsområde har således definierats geografiskt och fastställs enligt platsen där skadan har orsakats och inte enligt platsen där olyckan har inträffat.

Artikel 4. Enligt artikel 4.1 tillämpas konventionen på fordringar för skada som uppkommit vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen. Konventionen ska dock inte tillämpas på anspråk som grundar sig på avtal om transport av passagerare och varor. Enligt artikel 4.2 gäller denna konvention inte i den utsträckning som bestämmelserna i den är oförenliga med tillämplig lag om ersättning till anställda eller med sociala välfärdssystem.

Enligt artikel 4.3 tillämpas konventionen inte på i 1992 års ansvarighetskonvention definierad föroreningskada oberoende av om ersättning ska betalas för skada enligt konventionen i fråga eller inte. Således faller föroreningskador som orsakats av beständig olja alltid utanför tillämpningsområdet för HNS-konventionen. Däremot hör andra skador orsakade av sjötransporter av olja, såsom skador orsakade av eldsvåda eller explosion, till tillämpningsområdet för HNS-konventionen.

Enligt artikel 4.3 b tillämpas konventionen inte heller på skada orsakad av radioaktivt material enligt klass 7 som anges antingen i IMDG-koden eller i IMSBC-koden.

Enligt artikel 4.4 tillämpas konventionen inte på krigsfartyg, flottans hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller brukas av en stat och som vid den aktuella tidpunkten endast används i statlig verksamhet för annat ändamål än affärsdrift. En konventionsstat kan dock besluta tillämpa konventionen på sådana fartyg. Då ska den anmäla detta till IMO:s generalsekreterare och samtidigt precisera villkoren för tillämpningen.

För fartyg som ägs av en part och som används för affärsdrift ska enligt artikel 4.6 talan kunna väckas mot denna stat vid de domstolar som är behöriga enligt artikel 38 och staten ska avstå från alla invändningar som grundas på dess egenskap av suverän stat.

Artikel 5. Enligt artikel 5.1 får en stat vid tidpunkten för ratificering, godtagande, godkännande eller anslutning till konventionen, eller när som helst därefter, förklara att konventionen inte tillämpas på den ifrågavarande statens fartyg som används för transporter mellan hamnar eller anläggningar i den staten vars bruttodräktighet är högst 200 och som bara transporterar farliga och skadliga ämnen i förpackad form. Också två grannstater kan tillsammans avge en förklaring enligt vilken ovan nämnda undantag från tillämpningen av konventionen gäller motsvarande fartyg också medan de används för resor mellan hamnar eller anläggningar i de ifrågavarande staterna. En stat som har gjort en förklaring enligt vad som angetts ovan får när som helst återta denna förklaring. Förklaringar och återtaganden av dem ska deponeras hos generalsekreteraren, som vidarebefordrar dem till direktören efter det att konventionen trätt i kraft.

Farliga ämnen som transporteras på sådana fartyg som på ovan nämnt sätt avgränsats från tillämpningsområdet för konventionen utgör inte avgiftspliktig last. I enlighet med artikel 5.5 är HNS-fonden inte heller skyldig att betala ersättning för skada som orsakats av ämnen som transporterats av sådana fartyg till den del som skadan uppstått på territoriet för den stat eller de stater som avgivit en förklaring, inbegripet territorialhavet, eller i den statens eller de staternas ekonomiska zon. HNS-fonden är inte heller skyldig att betala ersättning till den del som skadan inbegriper åtgärder för att förhindra eller begränsa sådan skada.

I propositionen föreslås att Finland ska avge en i artikel 5.1 avsedd förklaring i samband med ratificeringen av anslutningsinstrumentet. Detta möjliggör att man bl.a. i samband med smärre skärgårdstransporter kan avvika från tillämpningen av konventionen. Tillämpning av konventionen på dessa fartyg vore problematiskt i synnerhet på grund av den administrativa börda som försäkringsskyldigheten medför. Å andra sidan transporterar fartyg av denna storleksklass så små mängder förpackade farliga ämnen att de risker som de medför kan anses vara relativt obetydliga. Bland annat även Kanada och Sverige har använt den möjlighet till undantag som artikeln medger.

Parternas skyldigheter

Artikel 6. Varje konventionsstat ska se till att en förpliktelse som uppstår enligt denna konvention fullgörs. Konventionsstaten ska vidta lämpliga lagstiftningsåtgärder så att en sådan förpliktelse effektivt fullgörs, däri inbegripet införande av sådana påföljder som den anser nödvändiga. I Finland är avsikten att i 11 och 20 kap. i sjölagen ta in bestämmelser om fartygsägarens ansvar och skyldighet att teckna försäkring, inbegripet om påföljder för försummelse av skyldigheten att teckna försäkring och medföra försäkringscertifikat. I fråga om HNS-fonden ska nödvändiga bestämmelser utfärdas genom en blandad ikraftsättandelag. Vidare ska det genom en separat lag föreskrivas om avgiftsskyldiga mottagares skyldighet att lämna uppgifter om mängder av mottagen avgiftspliktig last.

Kapitel II

Ägarens ansvar

Artikel 7. I artikeln ingår bestämmelser om strikt ansvar hos fartygsägaren för skada enligt HNS-konventionen. Enligt artikel 7.1 är den som vid tiden för en olycka är ägare ansvarig för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen ombord på fartyget i samband med deras sjötransport. Om en olycka utgörs av en serie av händelser med samma ursprung åvilar ansvaret den som var ägare vid tidpunkten för den första händelsen.

I artikel 7.2 ingår bestämmelser om situationer där fartygsägaren undantagsvis inte ansvarar för skada. Ägaren är inte ansvarig för skadan om ägaren påvisar att skadan har orsakats av krigshandlingar, fientligheter, inbördeskrig eller uppror eller av exceptionell, oundviklig och övermäktig naturtilldragelse eller att skadan i sin helhet har orsakats genom handling eller försummelse av tredje man med avsikt att orsaka skada, eller skadan i sin helhet har orsakats genom fel eller försummelse av en myndighet vid fullgörandet av skyldighet att svara för underhåll av fyrar eller andra hjälpmedel för navigering. Ägaren är inte heller ansvarig om ägaren påvisar att underlåtenhet av avsändaren eller annan person att informera om den farliga och skadliga egenskapen hos de ämnen som transporteras antingen har orsakat skadan, helt eller delvis, eller har lett till att ägaren inte tagit en försäkring. I det sistnämnda fallet förutsätter ansvarsfriheten dock att varken ägaren eller dennes anställda eller ställföreträdare hade eller skäligen borde ha haft vetskap om de farliga och skadliga egenskaperna hos de transporterade ämnena.

Visar ägaren att skadan helt eller delvis orsakades av den skadelidande uppsåtligt eller av vårdslöshet kan ägaren enligt artikel 7.3 befrias helt eller delvis från ansvar mot denne. Detta påverkar inte ägarens ansvar gentemot andra skadelidande.

Enligt artikel 7.4 får anspråk på ersättning för skada göras gällande mot ägaren endast i enlighet med HNS-konventionen. I artikel 7.5 föreskrivs om att ansvaret kanaliseras till fartygsägaren. Artikeln innehåller uttryckligen en förteckning över personer mot vilka anspråk på ersättning inte får göras gällande om de inte uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har orsakat skada. Ersättning för skada som orsakats av ett farligt eller skadligt ämne får därmed inte göras gällande mot ägarens anställda eller ställföreträdare eller fartygsbesättningen, lotten eller andra personer som utför tjänster för fartyget utan att vara medlemmar av besättningen. Anspråk på ersättning för skada får inte heller göras gällande mot befraktare, redare och personer som i redarens ställe handhar fartygets drift, den som utför bärgning med ägarens samtycke eller på order av en behörig offentlig myndighet, den som vidtar förebyggande åtgärder och inte heller mot anställda hos eller ställföreträdare för dessa instanser. Om skadan dock orsakats genom dessa personers

egna handlingar eller underlåtenhet uppsåtligt eller hänsynslöst och med insikt om att skadan sannolikt skulle uppkomma, tillämpas inte ovan nämna förbud mot att kräva ersättning.

Enligt artikel 7.6 inskränker inte bestämmelserna i konventionen ägarens regressrätt mot tredje man, inbegripet, men inte begränsat till, avsändaren eller mottagaren av de ämnen som orsakar skadan eller de personer som nämns i artikel 7.5.

Olyckor med två eller flera fartyg

Artikel 8. Om skada har uppkommit efter en olycka med två eller flera fartyg som vart och ett transporterar farliga och skadliga ämnen är enligt artikel 8.1 varje ägare, om denne inte är befriad från ansvar enligt artikel 7, ansvarig för skadan. Ägarna är solidariskt ansvariga för all sådan skada som inte tillförlitligt kan särskiljas. Enligt artikel 8.2 har ägarna emellertid rätt till de ansvarsgränser som gäller för var och en av dem enligt artikel 9 i konventionen. Bestämmelserna i artikeln i fråga inskränker inte någon regressrätt som en ägare har mot en annan ägare.

Begränsning av ansvaret

I artiklarna 9 och 10 i konventionen ingår bestämmelser om fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar enligt konventionen till ett visst maximibelopp.

Artikel 9. Artikel 9.1, vilken innehåller maximibeloppen för fartygsägarens ansvar, motiveras i samband med artikel 7 i HNS-protokollet.

Enligt artikel 9.2 har ägaren inte rätt att begränsa sitt ansvar enligt konventionen om det visas att ägaren genom egen handling eller underlåtenhet har orsakat skadan uppsåtligt eller hänsynslöst och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

För att fartygsägaren ska få åtnjuta förmånen av ansvarsbegränsningen enligt artikeln, ska ägaren enligt artikel 9.3 upprätta en fond som ska uppgå till det totala beloppet för dennes ansvarsbegränsning. Fonden ska upprättas hos domstolen eller annan behörig myndighet hos någon av de konventionsstater i vilken talan har väckts enligt artikel 38 eller, om talan inte har väckts, hos en domstol eller behörig myndighet i någon av de konventionsstater där talan får väckas. Fonden kan upprättas genom att beloppet deponeras eller att en bankgaranti eller annan säkerhet ställs, vilken godtas enligt lagen hos den part där fonden upprättas och som anses tillräcklig enligt domstolen eller den behöriga myndigheten.

Fonden ska enligt artikel 9.4 fördelas mellan fordringsägarna i förhållande till beloppen av deras styrkta fordringar. Undantag utgörs av anspråk med stöd av artikel 11 med anledning av dödsfall och personskada, vilka emellertid under vissa villkor har företräde i förhållande till andra anspråk.

Har innan fonden fördelats ägaren eller någon som är i ägarens tjänst eller ställföreträdare för ägaren eller någon som meddelat ägaren försäkring eller ställt annan ekonomisk säkerhet till följd av olyckan betalat ersättning för skada, inträder enligt artikel 9.5 den som betalat ersättning upp till det belopp denne betalat i den rätt som den som fått ersättningen skulle ha haft enligt konventionen.

Enligt artikel 9.6 får den subrogationsrätt som anges i artikel 9.5 även utövas av annan än där nämnda personer för varje belopp som denne kan ha betalat i ersättning för skada, men bara i den utsträckning tillämplig nationell rätt ger denne en sådan rätt.

Visar ägare eller andra att de kan bli skyldiga att vid en senare tidpunkt helt eller delvis betala ersättning, beträffande vilken de, om ersättningen hade betalats innan fonden fördelades skulle ha haft rätt att inträda i den skadelidandes ställe enligt artikel 9.5 eller 9.6, får enligt artikel 9.7 domstolen eller annan behörig myndighet i den stat där fonden upprättats bestämma att ett tillräckligt belopp tills vidare ska sättas av för att möjliggöra för sådana personer att senare göra gällande sina rättigheter mot fonden.

Enligt artikel 9.8 ska krav som hänför sig till skäliga utgifter och förluster som ägaren frivilligt har ådragit sig för att förhindra eller begränsa skada jämsställas med andra krav mot fonden.

Artikel 9.9 innehåller bestämmelser om hur de belopp som anges i artikeln ska förvandlas till den nationella valutan.

Försäkringsgivaren eller annan som ställt ekonomisk säkerhet har enligt artikel 9.11 rätt att upprätta en fond enligt denna artikel på samma villkor och med samma verkan som om den hade upprättats av ägaren. En sådan fond får upprättas även om ägaren enligt bestämmelserna i artikel 9.2 inte har rätt att begränsa sitt ansvar, men upprättandet ska i sådant fall inte inverka på någon fordringsägares rättigheter mot ägaren.

Artikel 10. Om en ägare som har rätt att begränsa sitt ansvar har upprättat en fond enligt artikel 9, har personer som har rätt att framföra ersättningsanspråk inte rätt att framföra dem mot ägarens övriga egendom. Dessutom ska domstol eller annan behörig myndighet hos en part bestämma att häva en handräckningsåtgärd med avseende på ett fartyg eller annan egendom som tillhör ägaren och som blivit föremål för sådan åtgärd med anledning av anspråk på ersättning för skada, och ska frige borgen eller annan säkerhet som ställts för att undvika sådan handräckningsåtgärd. Enligt artikel 10.2 ska dessa bestämmelser emellertid endast gälla om den som gör anspråk på ersättning har rätt att föra talan vid den domstol som förvaltar fonden eller fonden faktiskt är tillgänglig såvitt avser anspråken.

Dödsfall och personskada

Artikel 11. Enligt artikeln har anspråk som gäller dödsfall och personskada företräde i förhållande till andra anspråk. Företrädet gäller anspråk endast till den del anspråkens totalbelopp är högst två tredjedelar av totalbeloppet av fartygsägarens ansvar.

Obligatorisk ansvarsförsäkring för ägaren

Artikel 12. I artikeln bestäms om fartygsägarens skyldighet att teckna en försäkring eller en annan säkerhet för att täcka sina ansvar enligt HNS-konventionen. Ägaren av ett fartyg som är registrerat i en konventionsstat och som transporterar farliga och skadliga ämnen ska ha en försäkring eller en annan ekonomisk säkerhet som täcker skador upp till det maximala skadeersättningsansvar som grundar sig på konventionen. En annan ekonomisk säkerhet kan t.ex. vara en garanti av en bank eller ett motsvarande penninginstitut.

Enligt artikel 12.2 ska ett certifikat om obligatorisk försäkring som bevis om att försäkring eller annan ekonomisk säkerhet finns enligt bestämmelserna i konventionen utfärdas för varje fartyg sedan behörig myndighet i en part har fastställt att kraven enligt artikel 12.1 har uppfyllts. För ett fartyg registrerat i en part ska certifikatet utfärdas eller bestyrkas av en behörig myndighet i registreringsstaten. För ett fartyg som inte är registrerat i någon konventionsstat får certifikatet utfärdas eller bestyrkas av en behörig myndighet i vilken konventionsstat som helst. Bilaga I till

RP 50/2019 rd

konventionen innehåller en modell för certifikat om försäkring. Det obligatoriska försäkringscertifikatet ska vara utformat enligt modellen i fråga. Certifikatet ska enligt artikel 12.4 bevaras ombord på fartyget och en kopia ska förvaras hos myndigheten. Transport- och kommunikationsverket utfärdar motsvarande certifikat i oljeansvarssystemet enligt 10 kap. i sjölagen, i systemet som gäller föroreningsskador orsakade av bunkerolja enligt 10 a kap. i sjölagen och i systemet som gäller avlägsnande av vrak i 11 a kap. Därför föreslås i 11 kap. i sjölagen en motsvarande bestämmelse, enligt vilken även försäkringscertifikat enligt HNS-konventionen beviljas av Transport- och kommunikationsverket.

Enligt artikel 12.5 kan en försäkring eller en annan säkerhet tidigast upphöra att gälla tre månader efter den dag då meddelande om uppsägning lämnats till den myndighet som avses i artikel 12.4, om inte certifikatet har återlämnats till denna myndighet eller ett nytt certifikat har utfärdats före denna frist.

Artikel 12.7 innehåller bestämmelser om ömsesidigt godkännande av försäkringscertifikat mellan de behöriga myndigheterna i konventionsstaterna.

Med stöd av artikel 12.8 får talan om ersättning för skada föras direkt mot försäkringsgivaren eller mot annan som har ställt ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar för skada. I sådana fall har svaranden rätt att åberopa sådana faktorer som också fartygsägaren hade kunnat åberopa. Dessutom har svaranden rätt att begränsa sitt ansvar i enlighet med artikel 12.1, trots att ägaren inte skulle vara berättigad till ansvarsbegränsning. Svaranden får också åberopa att fartygsägaren har orsakat skadan uppsåtligt. En bestämmelse om motsvarande direkta talerätt finns även i oljeansvarssystemet, systemet som gäller skador orsakade av bunkerolja och Nairobi-konventionen som gäller avlägsnande av vrak.

I enlighet med artikel 12.9 får belopp från försäkring eller annan ekonomisk säkerhet endast användas för betalning av ersättning enligt HNS-konventionen. I det internationella ansvarighetskonventionssystemet tillämpas motsvarande princip.

Enligt artikel 12.10 får en konventionsstat inte tillåta att ett fartyg som för dess flagg trafikerar om det inte har ett certifikat enligt artikeln. Konventionsstaten ska också säkerställa att försäkring eller annan säkerhet enligt artikel 12.1 är giltig i fråga om sådana fartyg som anlöper en hamn inom dess territorium eller som lämnar en sådan hamn, oberoende av var fartygen registrerats. Avsikten är att i 11 kap. 11 § i sjölagen införa en bestämmelse om saken.

Bestämmelserna i artikeln i fråga tillämpas inte på fartyg som en konventionsstat äger och för vilka det inte finns någon gällande försäkring eller penningssäkerhet. Även ett sådant fartyg ska dock ha ett obligatoriskt försäkringscertifikat, som fartygets behöriga myndigheter har beviljat och enligt vilket fartyget ägs av den staten och fartygets ansvar har täckts upp till maximibeloppet.

Kapitel III

Ersättning från den internationella fonden för farliga och skadliga ämnen (HNS-fonden)

Upprättandet av HNS-fonden

Artikel 13. Genom konventionen upprättas HNS-fonden i syfte att ersätta skador som orsakats i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen i den utsträckning som fartygsägarens

ansvar inte är tillräckligt eller inte går att använda. Fonden ska i alla konventionsstater erkännas som en juridisk person. Avsikten är att HNS-fonden i stor utsträckning ska fungera på samma sätt som IOPC-fonden. Dess högsta beslutsfattande organ är församlingen där varje konventionsstat har en representant. Församlingen upprättar en kommitté för ersättningsanspråk för att behandla ersättningsanspråk mot fonden. En betydande skillnad i förhållande till IOPC-fonden är dock att IOPC-fonden endast behandlar föroreningssskador, medan däremot HNS-fonden ska behandla alla skador enligt HNS-konventionen, inbegripet anspråk som gäller dödsfall och personskada.

Ersättningar

Artikel 14. Artikel 14 innehåller bestämmelser om när HNS-fonden är skyldig att betala ersättning. Fonden ska betala ersättning till de skadelidande om de inte fått full och tillräcklig ersättning för skadan av fartygsägaren eller dennes försäkringsgivare, för att det inte uppstått något skadeersättningsansvar hos ägaren eller för att ägaren inte ekonomiskt är i stånd att helt uppfylla sina skyldigheter enligt HNS-konventionen och den ekonomiska säkerheten inte täcker skadeersättningsanspråken eller är otillräcklig. Fonden ska betala ersättningar också när omfattningen av skadan överskrider ägarens ansvar enligt HNS-konventionen. Som i artikeln avsedd skada anses också ägarens skäligen kostnader och frivilliga uppoffringar för att förebygga eller begränsa skadan.

I artikel 14.3 ingår bestämmelser om undantag för HNS-fondens ersättningsansvar. Undantagen i HNS-fondens ersättningsansvar är mer begränsade än i fråga om fartygsägarens ersättningsansvar. HNS-fonden blir inte ersättningsskyldig om den visar att skadan orsakades av krigshandling, fiendtligheter, inbördeskrig eller uppror. Ingen ersättningsskyldighet uppstår heller om skadan orsakades av farliga och skadliga ämnen som läckt eller tömts ut från ett krigsfartyg eller annat fartyg som ägs eller brukas av en stat och vid tidpunkten för olyckan endast används i statlig verksamhet för annat ändamål än affärsdrift. Således är HNS-fonden, till skillnad från fartygsägaren, ansvarig t.ex. när skadan orsakats av en övermäktig naturtilldragelse eller tredje mans handling eller försummelse i avsikt att orsaka skada.

Dessutom är HNS-fonden inte heller ansvarig i sådana fall där den ersättnings sökande inte kan visa att det skäligen är sannolikt att skadan orsakats av en olycka med ett eller flera fartyg. Om HNS-fonden dessutom visar att skadan helt eller delvis orsakades genom en uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet av den skadelidande eller av vårdslöshet av denne kan HNS-fonden befrias helt eller delvis från sin skyldighet att betala ersättning till en sådan person. Till skillnad från fartygsägaren kan HNS-fonden dock inte i detta fall frigöra sig från sina skyldigheter i fråga om förebyggande åtgärder.

I artikel 14.5 ingår bestämmelser om maximibeloppet för HNS-fondens ersättningsskyldighet. Maximibeloppet för ersättning som fonden betalar är 250 miljoner beräkningsenheter, dvs. ca 310 miljoner euro (kursen 23.8.2019). Summan är det maximibelopp som ska betalas med stöd av hela HNS-konventionssystemet. Om ersättning också erhållits på basis av ägarens ansvarighet, har maximibeloppet för den ersättning som fonden betalar i fråga om en enskild olycka således begränsats så att ersättningens totala belopp inte får överstiga 250 miljoner beräkningsenheter. Ränta som eventuellt upplupit för en fond som ägaren upprättat för att täcka sitt ansvar ska inte beaktas vid beräkningen av maximibeloppet för ersättningen.

Om summan av styrkta fordringar mot HNS-fonden överstiger det sammanlagda ersättningsbeloppet, ska det tillgängliga beloppet fördelas enligt artikel 14.6 så att förhållandet mellan en styrkt fordran och det ersättningsbelopp som fordringsägaren faktiskt erhåller är det samma för

alla fordringsägare. På motsvarande sätt som i fråga om ägarens ansvar har dock anspråk med anledning av dödsfall och personskada företräde i förhållande till andra anspråk till de delar deras totala belopp är högst två tredjedel av fondens maximala ansvarsbelopp.

Ytterligare uppgifter för HNS-fonden

Artikel 15. Artikeln innehåller bestämmelser om HNS-fondens uppgifter. HNS-fonden behandlar bland annat ersättningsanspråk som riktas mot den, lägger upp en budget över utgifter och inkomster varje kalenderår samt tillhandahåller vid behov på begäran av en konventionsstat sina tjänster så att staten kan inleda åtgärder för att avvärja eller lindra skador som orsakats av en olycka.

Allmänna bestämmelser om avgifter

Artikel 16. Enligt artikel 16.1 ska HNS-fonden ha ett allmänt konto som är fördelat i sektorer. När vissa tröskelvärden för avgiftspliktig last, vilka beskrivs närmare nedan, överskrids har HNS-fonden också följande särskilda konton: a) oljekonto, b) konto för flytande naturgas (LNG-konto) och c) konto för flytande petroleumgas (LPG-konto).

Enligt artikel 16.3 betalas två slags avgifter till HNS-fonden: grundavgifter och årsavgifter. De betalningsskyldiga betalar grundavgiften endast en gång när konventionen träder i kraft för den aktuella staten. Årsavgifter betalas endast när församlingen beslutar om det.

Enligt artikel 16.4 ska det allmänna kontot betala ersättning för skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen som omfattas av det kontot och ett särskilt konto ska betala ersättning för skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen som omfattas av det kontot. Varje konto svarar således i regel endast för skador som orsakats av de ämnen som finns under det, och det förekommer ingen korssubventionering mellan dem.

Artikel 16.5 och 16.6 innehåller bestämmelser om beaktande av avgiftspliktig last som mottagits av annan med vilken den avgiftsskyldige är i intressegemenskap vid fastställandet av skyldigheten att betala avgifter. Om den mängd avgiftspliktig last som någon under ett kalenderår tagit emot inom en konventionsstats område sammantaget med den mängd avgiftspliktig last som tagits emot i samma konventionsstats område av annan med vilken denna person är i intressegemenskap överstiger gränserna, ska denna person betala avgift för den mängd som denna person faktiskt tagit emot även om mängden inte översteg respektive gräns. Med "annan med vilken denne är i intressegemenskap" förstås enligt artikel 16.6 varje dotterbolag eller gemensamt kontrollerad enhet. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att avgiftsplikten kan kringgå genom att företaget delas upp i mindre enheter. Enligt HNS-konventionen bestäms frågan om en viss person omfattas av definitionen på intressegemenskap enligt den nationella lagstiftningen. I Finland anses bolag som hör till samma koncern utgöra "annan med vilken personen är i intressegemenskap".

Allmänna bestämmelser om årsavgifter

Artikel 17. HNS-fondens finansiering grundar sig på avgifter som insamlas först efter att en skada inträffat, på motsvarande sätt som finansieringen av internationella oljeskadefonden. Enligt artikel 17.1 tas årsavgifter ut till det allmänna kontot och till respektive särskilda konto endast vid behov när betalningar ska betalas från kontot. Församlingen fastställer årsavgifterna både till det allmänna kontot och till de särskilda kontona. Årsavgifterna beräknas på grundval av de enheter avgiftspliktig last som tagits emot under det föregående kalenderåret eller annat

RP 50/2019 rd

år som församlingen bestämmer. Det är mycket sannolikt att årsavgifterna fördelas på flera år om det inträffar en stor olycka på samma sätt som i internationella oljeskadefonden.

Enligt artikel 17.3 ska församlingen bestämma den totala årsavgift som ska tas ut till det allmänna kontot och till varje särskilt konto och fondens direktör ska i enlighet med församlingens beslut beräkna årsavgifterna för varje avgiftsskyldig till varje konto. Församlingen kan ta ut årsavgifter också för administrativa kostnader och besluta om att sådana kostnader ska fördelas mellan sektorerna under det allmänna kontot och de särskilda kontona.

Årsavgifter till det allmänna kontot

Artikel 18. Artikeln innehåller bestämmelser om de personer som ska betala årsavgifter till det allmänna kontot. Årsavgifter ska betalas till det allmänna kontot i fråga om varje konventionsstat, av envar som under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer var mottagare i staten av sammanlagt mer än 20 000 ton avgiftspliktig last som innehåller vissa ämnen som anges närmare i artikel 18.1. Sådana ämnen är i praktiken alla andra farliga och skadliga ämnen enligt HNS-konventionen än ämnen under oljekontot, LNG-kontot och LPG-kontot, bland annat de fasta bulkklaster som avses i HNS-konventionen.

Årsavgifter till de särskilda kontona

Artikel 19. Artikeln innehåller bestämmelser om de personer som ska betala årsavgifter till de särskilda kontona. Årsavgifter till oljekontot ska betalas av envar som i den staten under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer har tagit emot sammanlagt mer än 150 000 ton avgiftspliktig olja som den har definierats i artikel 1.3 i 1992 års fondkonvention. Vidare förutsätter avgiftsplikten att de är eller skulle vara skyldiga att betala avgifter till IOPC-fonden i enlighet med artikel 10 i konventionen i fråga. Enligt fondkonventionen är råolja och brännolja avgiftspliktiga oljor. Enligt artikel 10 i den konventionen ska avgifter betalas i fråga om varje fördragsslutande stat av var och en som under kalenderåret tagit emot sammanlagt mer än 150 000 ton avgiftspliktig olja som har transporterats till sjöss till en hamn eller en terminal inom den statens område och avgiftspliktig olja i en anläggning som är belägen inom den fördragsslutande statens område, om denna olja har transporterats till sjöss och lossats i en hamn eller en terminal i en stat som inte är fördragsslutande stat. I det senare fallet, när oljan tagits emot i en anläggning inom en konventionsstats territorium, beaktas dock den avgiftspliktiga oljan endast i det skede när den efter lossningen i den aktuella icke-konventionsstaten för första gången tas emot i någon konventionsstat. När det gäller beständig olja bestäms avgiftsskyldigheten således på samma sätt som enligt fondkonventionen.

Vidare enligt artikel 19 i HNS-konventionen ska årsavgifter till oljekontot också betalas av var och en som var mottagare i den staten under ovan nämnda år av sammanlagt mer än 20 000 ton av andra oljor som transporterats i bulk och som anges i bilaga I till MARPOL 73/78-konventionen.

Till LPG-kontot betalas årsavgifter däremot av envar som under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer var mottagare i den konventionsstaten av sammanlagt mer än 20 000 ton flytande petroleumgaser (LPG).

I fråga om LNG-kontot har avgiftsplikten motiverats i samband med artikel 11 i HNS-protokollet.

Artiklarna 19.2–19.5 innehåller bestämmelser om ikraftträdandet av de särskilda kontona och om uppskjutande av deras ibruktagande och avbrytande av deras användning.

De särskilda kontona träder i regel i kraft samtidigt som det allmänna kontot. Ibruktagandet av ett separat konto skjuts dock upp om mängden avgiftspliktig last för det kontot under det föregående kalenderåret eller annat år som församlingen bestämmer inte överskrider vissa gränser. I fråga om oljekontot är denna gräns 350 miljoner ton, i fråga om LNG-kontot 20 miljoner ton och i fråga om LPG-kontot 15 miljoner ton avgiftspliktig last. Avsikten med bestämmelserna är att säkerställa att de separata kontona inte träder i kraft förrän de faktiskt är funktionsdugliga. På motsvarande sätt kan församlingen avbryta användningen av ett särskilt konto som redan tagits i bruk om mängden avgiftspliktig last för det särskilda kontot i fråga under det föregående kalenderåret sjunker under de ovan nämnda gränserna. Användningen av ett särskilt konto kan också avbrytas, om det totala beloppet på obetalade avgifter till ett konto sex månader efter förfallodagen för avgifterna överstiger 10 procent av den senaste avgift som tagits ut till det kontot. Församlingen kan på nytt ta i bruk ett konto vars användning har avbrutits.

Enligt artikel 19.6 ska envar som skulle vara skyldig att betala avgifter till ett sådant särskilt konto vars verksamhet har senarelagts eller upphävts till det allmänna kontot betala de avgifter som personen hade varit skyldig att betala till det särskilda kontot i fråga. För beräkning av framtida avgifter ska det senarelagda eller upphävda kontot bilda en ny sektor i det allmänna kontot. Det kan förmodas att alla särskilda konton inte genast träder i kraft när HNS-konventionen träder i kraft, utan de avgifter som hör till dessa konton betalas i början till det allmänna kontot.

Grundavgifter

Artikel 20. Artikel 20 innehåller bestämmelser om grundavgifter som ska betalas på basis av mängden avgiftspliktig last som tagits emot i konventionsstaten under det kalenderår som föregår det år då HNS-konventionen trädde i kraft i den staten.

Rapporter

Artikel 21. Enligt artikel 21.1 ska varje konventionsstat se till att envar som enligt HNS-konventionen är skyldig att betala årsavgifter är upptagen i en förteckning som ska upprättas och hållas aktuell av direktören i enlighet med artikel 21. För att säkerställa detta ska varje konventionsstat vid en tidpunkt och på det sätt som anges i HNS-fondens reglemente till direktören meddela namn och adress på de personer som i denna stat är skyldiga att betala årsavgifter samt uppgifter om mängden avgiftspliktig last under föregående kalenderår. Om det i en konventionsstat inte finns någon person som är ansvarig för att betala avgifter, ska enligt artikel 21.4 direktören också informeras om detta.

Enligt artikel 21.5 har konventionsstaterna möjlighet att till HNS-fonden sända ett sammandrag över uppgifterna om sådan avgiftspliktig last som transporteras från en konventionsstats hamn eller terminal till en hamn eller terminal i samma stat och lossas där. Den sammanfattande rapporten ska innehålla uppgift om den samlade årliga mängden avgiftspliktig last som tagits emot för varje konto. I samband med att en stat lämnar en sammanfattande rapport över den årliga mängden kan staten antingen underrätta HNS-fonden om att den staten betalar den sammanlagda avgiften för varje konto i ett sammanhang för året i fråga eller begära att HNS-fonden tar ut det samlade beloppet för varje konto genom att fakturera enskilda mottagare eller i fråga om flytande naturgas, under vissa villkor, lastägaren. I propositionen föreslås att Finland inte ska

använda den möjlighet som artikeln ger att använda en sammanfattande rapport i fråga om inrikes trafik.

Försummad rapportering

Artikel 21bis Artikeln motiveras i samband med protokollet.

Betalningsförsummelse

Artikel 22. Artikeln innehåller bestämmelser om betalningsförsummelse. För det första löper en ränta på varje förfallet avgiftsbelopp till fonden. Närmare föreskrifter om räntan kommer att meddelas i HNS-fondens reglemente efter det att HNS-konventionen trätt i kraft. Vidare om den som är skyldig att betala avgifter helt eller delvis är i dröjsmål med betalningen, ska direktören på HNS-fondens vägnar vidta alla lämpliga åtgärder mot denne, inbegripet rättsliga åtgärder, för att driva in de förfallna betalningarna. Är den avgiftsskyldige uppenbart på obestånd eller föreligger annars skäl till det kan emellertid församlingen på förslag av direktören besluta att ingen åtgärd ska vidtas mot den avgiftsskyldige eller att redan påbörjade åtgärder inte ska fullföljas.

Frivilligt ansvar för parter att betala avgifter

Artikel 23. Enligt artikel 23.1 kan en konventionsstat i samband med deponeringen av sitt ratificerings-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument eller när som helst därefter avge en förklaring enligt vilken den, i fråga om farliga eller skadliga ämnen som tas emot inom denna stats område, åtar sig de förpliktelser som enligt konventionen åligger den som är skyldig att betala avgifter. En sådan förklaring ska göras skriftligen och innehålla uppgift om vilka förpliktelser staten tar på sig. Enligt artikel 23.4 får en konventionsstat återkalla en förklaring genom ett skriftligt meddelande till fondens direktör. I propositionen föreslås inte att Finland ska avge en i artikeln avsedd förklaring.

Organisation och förvaltning

Artikel 24. HNS-fonden ska enligt artikeln ha en församling och ett sekretariat som leds av direktören.

Församlingen

I artikel 25–28 ingår bestämmelser om församlingen. Församlingen ska bestå av alla konventionsstater i HNS-konventionen. Församlingen har bl.a. i uppgift att fastställa sin egen arbetsordning, utnämna fondens direktör och utfärda föreskrifter om anställning av annan behövlig personal, att anta den årliga budgeten, att upprätta en kommitté för prövning av ersättningsanspråk och att övervaka att konventionen och församlingens egna beslut verkställs på vederbörlig sätt. Ordinarie möten med församlingen ska äga rum en gång varje kalenderår på kallelse av direktören.

Sekretariat

Artikel 29–31 innehåller bestämmelser om sekretariatet. HNS-fonden och IOPC-fonden kommer sannolikt att ha ett gemensamt sekretariat. Internationellt finns det redan politiskt samförstånd om detta, men det slutliga beslutet i ärendet fattas av HNS-konventionens församling när konventionen trätt i kraft. Ett gemensamt sekretariat är förenat med många praktiska fördelar.

RP 50/2019 rd

Dessa omfattar bl.a. att IOPC-fondens sekretariat redan innehar en flerårig erfarenhet av att handlägga ersättningsanspråk och att fonderna vid behov kan anlita samma sakkunniga när anspråk prövas. Ett gemensamt sekretariat beräknas också föra med sig kostnadsbesparingar.

Enligt artikel 29 ska sekretariatet bestå av direktören och den personal som behövs för fondens förvaltning. Direktören är fondens lagliga ställföreträdare. I artikel 30 i konventionen ingår bestämmelser om direktörens uppgifter. Direktören ska bl.a. driva in avgifter som ska betalas enligt konventionen, vidta alla erforderliga åtgärder för att handlägga anspråk som riktats mot HNS-fonden samt upprätta och för församlingen lägga fram bokslut och budget för varje kalenderår.

Vid fullgörandet av sina uppgifter ska direktören, den personal som direktören anställt och de sakkunniga som direktören utsett inte begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller från någon myndighet utanför HNS-fonden. De ska avhålla sig från varje handling som kan skada deras ställning som internationella tjänstemän.

Ekonomi

Artikel 32. Enligt artikeln ska varje konventionsstat betala löne- och resekostnader och andra utgifter för sin egen delegation i församlingen och för sina representanter i underorganen. Alla andra utgifter som uppkommer i HNS-fondens verksamhet ska betalas av fonden.

Röstning

Artiklarna 33 och 34. Artiklarna innehåller bestämmelser om röstningar i församlingen samt bestämmelser om vilka beslut som ska fattas med två tredjedelars kvalificerad majoritet.

Skattebefrielse och valutaregler

Artikel 35. Enligt artikel 35.1 ska HNS-fonden, dess tillgångar, inkomster, däri inbegripet avgifter, och annan egendom som behövs för att uppnå fondens mål vara undantagna från all direkt beskattning.

Om HNS-fonden gör större inköp av lös eller fast egendom eller tjänster som är nödvändiga för fondens officiella verksamhet och om indirekta skatter eller omsättningsskatter ingår i kostnaden för detta ska enligt artikel 35.2 parternas regeringar närhelst det är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller återbetala sådana avgifter eller skatter. Varor som på detta sätt anskaffats ska inte säljas mot betalning eller ges bort om inte detta görs enligt villkor som godkänts av den regering i den stat som efterskänkt eller återbetalat eller stött en sådan åtgärd. Enligt artikel 35.3 ska befrielse inte medges från skatter, pålagor eller avgifter som endast utgör betalning för tjänster från det allmänna.

Enligt artikel 35.4 ska HNS-fonden vara befriad från alla tullar, skatter och därmed jämförliga avgifter på varor som förs in eller förs ut av fonden eller på dess vägnar för att användas i fondens officiella verksamhet. Varor som sålunda förts in får inte överlåtas vare sig mot ersättning eller gratis i införsellandet annat än på villkor som godkänts av detta lands regering.

Enligt artikel 35.5 är de som betalar avgifter till HNS-fonden samt skadelidande och ägare som erhåller ersättning från HNS-fonden underkastade skattelagstiftningen i den stat där de är skattskyldiga och åtnjuter ingen särskild befrielse eller annan förmån i detta avseende.

Sekretess

Artikel 36. Uppgifter som rör enskilda avgiftsskyldiga och som lämnats i syfte att tillämpa HNS-konventionen får inte utlämnas till instanser utanför HNS-fonden. Uppgifter får dock undantagsvis utlämnas om det är absolut nödvändigt för skötseln av HNS-fondens uppgifter, inbegripet att föra talan som kärande eller svarande i en rättegång.

Kapitel IV

Anspråk och talan

Preskription

Artikel 37. Rätt till ersättning av fartygsägaren upphör om talan inte har väckts enligt bestämmelserna i kapitlet inom tre år från den dag som den skadelidande fick eller skäligen borde ha fått kännedom om skadan och om fartygsägarens identitet. Rätt till ersättning av HNS-fonden upphör om talan inte har väckts enligt bestämmelserna i kapitlet eller en underrättelse inte har lämnats enligt artikel 39.7 inom tre år från den dag som den skadelidande fick eller skäligen borde ha fått kännedom om skadan. Talan får emellertid inte i något fall väckas sedan tio år har gått från dagen för den olycka som orsakade skadan. Om olyckan utgörs av en serie av händelser ska tioårsperioden räknas från dagen för den senaste händelsen.

Domstol för talan mot ägaren

Artikel 38. I artikeln ingår bestämmelser om domstolens internationella behörighet i mål om ersättning av skada enligt konventionen, när anspråket framförs mot fartygsägaren eller en person som tillhandahåller ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar.

Artikeln innehåller bestämmelser om de grunder enligt vilka den internationella behörigheten för en parts domstol bestäms i skadeståndsärenden enligt HNS-konventionen när skadeståndsanspråk har framförts mot fartygsägaren eller en person som tillhandahåller ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar. I artikel 38.1 finns bestämmelser om behörig domstol i fall där en olycka har orsakat skada inom en eller flera konventionsstats områden eller inom en ekonomisk zon eller förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa skada inom ett sådant område. Då kan ersättningsanspråk mot ägaren eller en person som tillhandahåller ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar framföras vid domstolarna i dessa konventionsstater.

I artikel 38.2 finns bestämmelser om den internationella behörigheten för domstolen i en konventionsstat i fall där en olycka har orsakat skada uteslutande utanför en stats område. Då tillämpas konventionen på en annan skada än en miljöskada som har orsakats av ett ämne som transporteras ombord på ett fartyg som är registrerat i en part eller ombord på ett fartyg som för en parts flagga eller av bekämpningsåtgärder som har vidtagits för att förhindra eller begränsa en sådan skada. Punkten innehåller en förteckning över de grunder enligt vilka den internationella behörigheten för domstolarna i konventionsstaten bestäms i dessa fall. Behöriga domstolar är följande: domstolarna i den konventionsstat där fartyget är registrerat, eller om det är ett oregistrerat fartyg domstolarna i den konventionsstat vars flagga fartyget för, domstolarna i den stat där ägaren har sin hemort eller där ägarens huvudsakliga verksamhetsort är belägen, eller domstolarna i den stat där en fond har upprättats enligt artikel 9.3.

Sedan en fond enligt artikel 9 har upprättats har domstolarna i den stat där fonden upprättats dock uteslutande behörighet i alla frågor angående fördelning från fonden.

För att artikel 38.1 och 38.2 ska kunna tillämpas förutsätts att domstolen är belägen i en konventionsstat.

Artikeln innehåller inga bestämmelser om hur den regionala behörigheten för en domstol i en konventionsstat bestäms i en situation där det finns flera behöriga domstolar i konventionsstaten. Detta har överlåtits till nationell rätt.

Bestämmelser om domstolens behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område finns i Bryssel I-förordningen. Förordningen tillämpas i relationer mellan EU:s medlemsstater.

Även den konvention om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsområde som antogs i Lugano 2007 (nedan *Luganokonventionen från 2007*) innehåller bestämmelser om domstolars internationella behörighet. Luganokonventionen från 2007 tillämpas i relation till Island, Norge och Schweiz (nedan *Luganostaterna*).

Skadeståndsärenden enligt HNS-konventionen mot fartygsägaren eller en person som tillhandahåller ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar hör till tillämpningsområdet för Bryssel I-förordningen och Luganokonventionen från 2007. Enligt artikel 71.1 i Bryssel I-förordningen ska förordningen dock inte inverka på konventioner som medlemsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet. En bestämmelse med motsvarande innehåll togs in i artikel 67.1 i Luganokonventionen från 2007. Domstolars internationella behörighet i ärenden som hör till tillämpningsområdet för HNS-konventionen bestäms således enligt bestämmelserna i sagda konvention. När det gäller bestämmandet av domstolars behörighet går HNS-konventionen före Bryssel I-förordningen och Luganokonventionen från 2007.

Domstol för talan mot HNS-fonden eller för talan av HNS-fonden

Artikel 39. I artikeln ingår bestämmelser om behörig domstol i mål om ersättning av skada enligt konventionen, när skadeersättningsanspråket framförs mot HNS-fonden eller fonden har framfört ett skadeståndsanspråk. I princip är den domstol behörig som med stöd av artikel 38 är behörig att behandla skadeståndsanspråk mot fartygsägaren.

Det föreslås att en bestämmelse om saken tas in i lagen om ikraftsättande av HNS-protokollet.

Erkännande och verkställighet

Artikel 40. I artikeln ingår bestämmelser om erkännande och verkställighet i andra konventionsstater av domar som avgivits med stöd av bestämmelserna i konventionen. Enligt artikel 40.1 ska en dom som meddelats av en domstol som är behörig enligt artikel 38 om den kan verkställas i den stat där den meddelats och där inte längre kan överklagas med ordinarie rättsmedel erkännas av alla konventionsstater i HNS-konventionen. Domen erkänns dock inte om den har erhållits genom ett svikligt förfarande eller om svarande inte getts skäligt rådrom och erhållit en skälig möjlighet att föra sin talan.

En dom som erkänns enligt punkt 1 kan verkställas hos varje konventionsstat så snart som de föreskrifter i formellt avseende som uppställs i den staten blivit uppfyllda. Dessa föreskrifter får inte tillåta en ny prövning av den sak som avgjorts genom domen.

Enligt artikel 40.3 ska en dom som meddelats mot HNS-fonden av en domstol som är behörig enligt artikel 39 om domen kan verkställas i den stat där den meddelats och där inte längre kan överklagas med ordinära rättsmedel erkännas och verkställas hos alla konventionsstater med iakttagande av ett beslut om fördelningen enligt artikel 14.6.

I samband med beslutet att bemyndiga medlemsstaterna att i gemenskapens intresse ratificera 2010 års HNS-konvention förutsatte unionens råd att medlemsstaterna i samband med ratificeringen ger ett uttalande enligt vilket domar som gäller frågor som hör till konventionens område och som avkunnats av en domstol i en medlemsstat ska erkännas och verkställas i enlighet med relevanta unionsbestämmelser. Inom unionen bestäms det om erkännande och verkställighet av domar i Bryssel I-förordningen. I rådets beslut förutsätts det också att medlemsstaterna ger ett uttalande enligt vilket domar som har avkunnats av en domstol i ett sådant tredjeland som är part i Luganokonventionen från 2007 erkänns och verkställs i enlighet med konventionen.

Av det ovan konstaterade följer att på erkännande och verkställighet av en dom som avkunnats i en domstol i en EU-medlemsstat tillämpas Bryssel I-förordningen och i förhållande till Luganostaterna tillämpas åter Luganokonventionen från 2007. Enligt artikel 71.1 i Bryssel I-förordningen ska förordningen dock inte inverka på konventioner som medlemsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar domstolars behörighet eller erkännande eller verkställighet av domar. Luganokonventionen från 2007 innehåller en motsvarande bestämmelse (artikel 67.1). Av Bryssel I-förordningen eller Luganokonventionen från 2007 följer således inte direkt att de ska tillämpas när det är fråga om erkännande och verkställighet av en dom som hör till tillämpningsområdet för HNS-konventionen. I förbindelserna mellan konventionsstater till HNS-konventionen kan domar som hör till konventionens tillämpningsområde därmed erkännas och verkställas på det sätt som fastställs i HNS-konventionen. HNS-konventionen hindrar dock inte erkännande och verkställighet av en dom i den ordning som anges i Bryssel I-förordningen. Enligt artikel 71.2 i Bryssel I-förordningen kan en dom som hör till tillämpningsområdet för förordningen och som har avkunnats i en medlemsstat nämligen alltid erkännas och verkställas i en annan medlemsstat enligt ordningen i förordningen. Situationen är den motsvarande för Luganokonventionens del med stöd av artikel 67.5 i konventionen. Således är det partens uppgift att besluta om verkställighet av en dom söks i enlighet med HNS-konventionen eller beroende på domstolsland i enlighet med förordningen eller Luganokonventionen. Verkställighet av en dom som avkunnats i Finland och som hör till tillämpningsområdet för HNS-konventionen kan exempelvis i Sverige sökas antingen i enlighet med förfarandet enligt konventionen eller Bryssel I-förordningen.

Bestämmelser om erkännande och verkställighet av domstolar finns också i andra ansvarighetskonventioner inom sjöfarten. Syftet med HNS-konventionens artikel som gäller erkännande och verkställighet av en dom är att göra det enklare för mottagaren av skadestånd att få sin ersättning även i en annan konventionsstat.

Subrogations- och regressrätt

Artikel 41. Med stöd av artikel 41.1 får HNS-fonden träda in i fråga om utbetalda ersättningar i den rätt som den som fått ersättning kan ha mot ägaren eller dennes garant, givetvis samtidigt med beaktande av maximibeloppet för ägarens ansvar. Enligt artikel 41.2 inskränker inte bestämmelserna i konventionen HNS-fondens regress- eller subrogationsrätt mot andra än ägaren eller ägarens garant, inbegripet personer som avses i artikel 7.2 d, om de kan begränsa sitt ansvar. Under alla förhållanden ska HNS-fondens subrogationsrätt mot sådana personer inte vara mindre förmånlig än den rätt som tillkommer en försäkringsgivare för den som fått ersättning. Har en part eller en myndighet hos parten enligt bestämmelser i nationell lag betalat ersättning

för skada ska de enligt artikel 41.3 inträda i den rätt som den som fått ersättning skulle ha haft enligt konventionen. Detta får dock inte hindra att andra subrogations- eller regressrätter som finns kan göras gällande mot HNS-fonden.

Förhållandet till andra konventioner

Artikel 42. Med stöd av artikeln ersätter konventionen alla gällande konventioner och konventioner som är öppna för undertecknande den dag som konventionen öppnas för underteckning. Bestämmelserna i artikeln påverkar dock inte skyldigheter som konventionsstaterna har mot utomstående stater på basis av andra konventioner.

Kapitel V

Övergångsbestämmelser

Församlingens första möte

Artikel 43. Enligt artikeln ska generalsekreteraren sammankalla församlingens första möte. Detta möte ska äga rum så snart som möjligt efter det att konventionen trätt i kraft, men inte senare än trettio dagar efter ikraftträdandet.

Kapitel VI

Slutbestämmelser

HNS-protokollets slutbestämmelser har numrerats enligt protokollets bestämmelser till artiklarna 45–54 i HNS-konventionen. De motiveras i detaljmotiveringen till protokollet.

Bilagor

HNS-konventionen har också två bilagor. Bilaga I innehåller en modell till certifikat över försäkring eller annan ekonomisk säkerhet som utfärdas med stöd av artikel 12 i konventionen. Bilaga II innehåller regler för beräkning av årsavgifter till det allmänna kontot.

2 Lagförslag

2.1 Lagen om 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

I 95 § i Finlands grundlag förutsätts det att de bestämmelser i internationella förpliktelser som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft nationellt genom en särskild ikraftträdandelag. Bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i en internationell förpliktelse ska sättas i kraft genom en blankettlag eller en blandad lag också när det på grund av förpliktelsen är nödvändigt att revidera det materiella innehållet i den nationella lagstiftningen. Propositionen innehåller ett förslag till en blandad ikraftträdandelag. Lagen innehåller de nationella bestämmelser som ifråga om HNS-fonden behövs för att HNS-konventionen ska kunna verkställas.

1 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse genom vilken de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen ska sättas i kraft. De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen specificeras nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. I artikel 1.4 i HNS-konventionen ingår alternativa definitioner på mottagare. I propositionen föreslås att Finland ska välja alternativ a i enlighet med det samförstånd som uppnåtts internationellt. Således ska med mottagare avses den person som fysiskt sett tar emot avgiftspliktig last som lossats i en finsk hamn eller terminal. Om vid tiden för mottagandet den person som fysiskt sett tar emot lasten dock handlar som mellanman för en annan som är föremål för en parts domsrätt ska huvudmannen anses som mottagare om mellanmannen avslöjar huvudmannens identitet för HNS-fonden.

3 §. I paragrafen ska ingå bestämmelser om HNS-fondens regressrätt mot andra än fartygsägaren eller dennes försäkringsgivare. Paragrafen ska till sitt innehåll och sina principer motsvara 2 § i lagen om sättande i kraft av 1992 års fondkonvention (42/1996) samt 2 § i lagen om sättande i kraft av 2003 års kompletterande fondkonvention (20/2005).

HNS-fondens regressrätt mot de personer som anges i 11 kap. 4 § i förslaget till sjölag, vilken ingår i propositionen, ska bestämmas på samma sätt som fartygsägarens regressrätt enligt 3 mom. i nämnda paragraf. Den föreslagna bestämmelsen i 11 kap. 4 § i sjölagen gäller 1) personer som är anställda av fartygsägaren eller dennes ställföreträdare och personer som hör till fartygspersonalen, 2) lots eller annan person som inte hör till fartygspersonalen men som arbetar för fartygets räkning, 3) redare som inte äger fartyget, eller annan person som i stället för fartygsägaren använder fartyget, befraktare, avsändare, avlastare, lastmottagare eller lastägare, 4) personer som med fartygsägarens, redarens eller befälhavarens samtycke eller på uppdrag av en myndighet utför räddningsarbete, 5) den som utför förebyggande åtgärder och 6) personer som är anställda av eller ställföreträdare för personer som anges i punkterna 2–5.

Enligt föreslagna 11 kap. 4 § 3 mom. i sjölagen gäller fartygsägarens regressrätt de personer som avses ovan i punkt 1, 2 och 4–6. I fråga om dessa personer förutsätter uppkomsten av regressrätt att den som orsakat skadan har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppstå.

I annat fall ska fonden få återkräva betald ersättning av andra än fartygsägaren eller dennes försäkringsgivare endast i fall som avses i 75 § 1 mom. i lagen om försäkringsavtal. Detta innebär att HNS-fonden endast ska ha regressrätt när skadan orsakats uppsåtligen eller av grov vårdslöshet. Detta motsvarar den lösning som också gjorts i fråga om IOPC-fondens regressrätt i förhållande till dessa personer. Lösningen grundar sig på den principen att fonden inte ska ha en mer omfattande regressrätt än vad försäkringsgivaren eller fartygsägaren har.

4 §. I paragrafen ska ingå bestämmelser om forum för talan som väcks mot HNS-fonden i Finland. Enligt paragrafen ska talan väckas i den domstol som är behörig att behandla talan om ersättning för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen. Enligt propositionen ska bestämmelser om saken ingå i 21 kap. 3 e § i sjölagen. Enligt 3 mom. i nämnda paragraf är Helsingfors tingsrätt den behöriga domstolen i Finland. Av 21 kap. 1 § i sjölagen följer att ärendet ska behandlas i Helsingfors sjörättsdomstol.

5 §. I paragrafen ska bestämmas om underrättelse till HNS-fonden i enlighet med artikel 39.7 i HNS-konventionen om rättegång som gäller ersättning av skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen.

I artikel 39 i HNS-konventionen ingår bestämmelser om domstolars behörighet i samband med skadeståndsanspråk som framställs mot HNS-fonden. Enligt artikel 39.7 har varje part i en rättegång rätt att underrätta HNS-fonden om en rättegång där talan om ersättning för skada väckts mot en fartygsägare eller dennes garant i enlighet med konventionen. Om underrättelsen har delgetts i enlighet med den lagstiftning som domstolen i fråga tillämpar och inom en sådan tidsfrist och på ett sådant sätt att HNS-fonden på ett verkningsfullt sätt har kunnat träda in som part i rättegången, ska domen också vara bindande för HNS-fonden. Enligt punkten får HNS-fonden i ett sådant fall inte längre ifrågasätta domstolens avgörande i saken, även om den faktiskt inte har trätt in i rättegången.

I paragrafen konstateras för det första parternas rätt att underrätta HNS-fonden om rättegången. Bestämmelsen behövs eftersom det inte finns bestämmelser om rätten att underrätta någon annanstans i lag. Det bör dock noteras att det endast är fråga om rätten att underrätta om att en rättegång är anhängig. Av bestämmelsen följer således inte någon skyldighet för parterna eller domstolen att underrätta fonden om att en rättegång är anhängig. En underrättelse är inte heller en förutsättning för processen. Underlåtenhet att underrätta skulle bara leda till att domen inte har de rättsverkningar som avses i artikel 39.7 i konventionen i förhållande till fonden.

Enligt artikel 39.7 i HNS-konventionen ska HNS-fonden underrättas i enlighet med de formella föreskrifterna som ställs upp i lagstiftningen i den stat där talan väckts. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska parten delge underrättelsen bevisligen. Bevislig delgivning säkerställer delgående, minskar risken för bestridande och underlättar verifieringen av tidpunkten för delgivning. I bestämmelsen ingår inga andra formella föreskrifter, men kraven gällande tidpunkten och sättet för delgivning i artikel 39.7 i konventionen ska givetvis iakttas. I syfte att klargöra det hänvisas det till artikel 39.7 i paragrafen. I bestämmelsen föreskrivs inte om delgivningssätten. Sålunda kan en part som vill underrätta HNS-fonden om rättegången besluta på vilket bevisligt delgivningssätt underrättelsen delges. Underrättelsen kan t.ex. delges per post mot ett mottagningsbevis eller delgivningskvitto. Om underrättelsen inte har delgivits bevisligen, är domen inte bindande för HNS-fonden. Domen binder inte heller HNS-fonden, om underrättelsen har delgivits bevisligen, men så sent att fonden inte har haft en faktisk möjlighet att delta i rättegången.

Bestämmelser om intervention i rättegång finns i 18 kap. 8–10 § i rättegångsbalken. Bestämmelserna tillämpas som allmän lagstiftning också på de situationer som nu är aktuella.

6 §. Enligt paragrafen ska på verkställighet av dom som avgetts mot HNS-fonden tillämpas 22 kap. 9 § i sjölagen, som ingår som förslag i denna proposition.

7 §. Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen och om lagens ikraftträdande ska utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §. Lagen avses träda i kraft samtidigt som konventionen träder i kraft internationellt för Finland.

2.2 Sjölagen

7 kap.

Allmänna bestämmelser om ansvar

1 §. Redarens ansvar. Det föreslås att ett nytt 5 mom. ska fogas till paragrafen med en hänvisning till 11 kap. som föreslås bli ändrat. Det gällande 5 mom. blir 6 mom. I kapitlet ska föreskrivas om fartygsägarens ansvarighet för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen samt om ansvarsbegränsning för fartygsägaren.

9 kap.

Allmänna bestämmelser om ansvarsbegränsning

3 §. Fordringar som ansvarsbegränsningen inte gäller. Till paragrafen ska fogas en ny 2a-punkt, enligt vilken den allmänna ansvarsbegränsningsrätten inte ska gälla ansvar för i 11 kap. avsedda skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen. Bestämmelserna om rätten till allmän ansvarsbegränsning i 9 kap. i sjölagen bygger på 1996 års ansvarsbegränsningskonvention. Som det framgår ovan kan varje stat enligt artikel 18.1 b i ansvarsbegränsningskonventionen när den ratificerar 1996 års protokoll eller när som helst efter detta göra ett förbehåll enligt vilket det från tillämpningsområdet för konventionen avgränsar de skadeersättningsanspråk som avses i HNS-konventionen. Bestämmelsen möjliggör att de högre ansvarsgränserna i HNS-konventionen tillämpas på skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen. Finland gjorde inte ett sådant förbehåll vid ratificeringen av 1996 års protokoll, utan då ansågs det att ett förbehåll skulle bli aktuellt först när Finland överväger godkännande av HNS-konventionen. I propositionen föreslås således att Finland vid anslutningen till HNS-konventionen ska göra ett förbehåll enligt artikel 18 i 1996 års ansvarsbegränsningskonvention, enligt vilket i HNS-konventionen avsedda skadeersättningsanspråk avgränsas från tillämpningsområdet för konventionen om begränsning av sjörättsligt skadeståndsansvar.

10 kap.

Ansvar för oljeskada

16 §. Tillämpning av lagen i vissa fall. Enligt det gällande 10 kap. 16 § 2 mom. i sjölagen tillämpas 10 kap. även på vissa skador som faller utanför tillämpningsområdet för 1992 års ansvarighetskonvention, om de inte heller hör till tillämpningsområdet för bunkerkonventionen. I samband med att HNS-konventionen sätts i kraft föreslås att momentet ses över så att det endast gäller sådana oljeskador som inte omfattas av 1992 års ansvarighetskonvention, bunkerkonventionen eller HNS-konventionen. Därmed stryks även den bestämmelsen i momentet enligt vilken momentet tillämpas även när en oljeskada har orsakats av annan än beständig olja. Dessa oljeskador omfattas av HNS-konventionen när den har trätt i kraft. I de fall som avses i momentet är endast fartygsägaren ansvarig, och det finns ingen konventionsenlig skyldighet att teckna försäkring eller direkt talerätt mot försäkringsgivaren. Ikraftsättandet av HNS-konventionen och den ändring i momentet som ska göras på grund av den inskränker klart tillämpningsområdet för momentet. Efter ändringen tillämpas momentet främst på oljeskador orsakade av små fartyg (bruttodräktighet under 200) i inrikesfart (11 kap. 2 § 3 mom. 3 punkten) och sådana oljeskador där olja har transporterats på annat sätt än som last och det inte är fråga om en skada som omfattas av bunkerkonventionen.

11 kap.

Ansvar för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

1 §. Definitioner. I paragrafen föreslås definitioner av de begrepp som används i 11 kap. Definitionerna motsvarar i huvudsak definitionerna i artikel 1 i HNS-konventionen. I paragrafen stryks den nuvarande hänvisningen till atomansvarighetslagen, eftersom hänvisningen till sin natur endast är informativ.

Enligt 1 mom. 1 punkten avses med fartyg varje flytande farkost som kan användas till sjöss. Kapitlet ska tillämpas på fartyg som inte avgränsats från tillämpningsområdet genom den begränsning av tillämpningsområdet som ingår i 2 §.

I 1 mom. 2 punkten ska ingå en definition på fartygsägare. Med fartygsägare ska avses den som är registrerad som fartygets ägare eller, om fartyget inte är registrerat, den som äger fartyget. Om ett bolag som idkar rederiverksamhet på ett statsägt fartyg finns upptaget i registret, ska detta bolag dock betraktas som fartygsägaren. Definitionen motsvarar i huvudsak definitionen på fartygsägare i 10 kap. i sjölagen, vilket gäller ansvar för oljeskador.

Den viktiga definitionen på farliga och skadliga ämnen ska ingå i punkt 3. Farliga och skadliga ämnen ska definieras på motsvarande sätt som i artikel 1.5 i HNS-konventionen i huvudsak genom att hänvisa till de konventioner och koder som upprättats i IMO om farliga ämnen. Farliga och skadliga ämnen som avses i kapitlet är bl.a. oljor och farliga flytande ämnen som transporteras i bulk, gaser i vätskeform samt förpackade farliga och skadliga ämnen enligt IMDG-koden. I punkt 4 och 5 ska också definieras farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk samt förpackade farliga och skadliga ämnen, eftersom fartygsägarens ansvarsgränser i fråga om förpackade ämnen är högre än i fråga om ämnen som transporteras i bulk.

I 1 mom. 6 punkten ska definieras i kapitlet avsedd skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen. Kapitlet tillämpas endast på en skada som har orsakats av ett sådant farligt eller skadligt ämne som definieras i paragrafen. Att skadan har orsakats av ett farligt och skadligt ämne avses i enlighet med artikel 1 i HNS-konventionen uttryckligen att de farliga eller skadliga egenskaperna hos ämnet har orsakat skadan. Med skada avses enligt punkten för det första personskada på grund av farliga och skadliga ämnen. Med skada avses också sakskada som orsakas av farliga och skadliga ämnen, om skadan har uppkommit utanför det fartyg som transporterar de farliga och skadliga ämnena. När det gäller personskador tillämpas kapitlet således på personskador som uppkommit både på fartyget och utanför fartyget. När det gäller sakskador tillämpas kapitlet endast på skador som uppkommit utanför fartyget. Detta innebär att skador som orsakats fartyget eller egendom ombord på själva fartyget inte ersätts med stöd av kapitalet. Med skada avses också skada på grund av förorening av miljön som orsakats av de farliga och skadliga ämnena. Annan skada i anknytning till en försämring av miljön, annat än utebliven vinst, är dock begränsad endast till kostnader för skäligen åtgärder för återställande som har vidtagits eller som planeras. Med skada ska dessutom avses kostnader för förebyggande åtgärder samt förlust och skada som orsakats av sådana åtgärder. Definitionen på skada är därmed mycket vidare än oljeskada enligt 10 kap. i sjölagen, som endast omfattar föroreningsskador samt skador och kostnader som orsakas av bekämpningsåtgärder.

Definitionen i punkt 7 av förebyggande åtgärder och i punkt 8 av olycka motsvarar till sitt innehåll de motsvarande definitionerna i 10 kap. i sjölagen som gäller ansvar för oljeskada och 10 a kap. i sjölagen som gäller ansvar för skada orsakad av förorening genom bunkerolja.

I enlighet med 2 § som gäller kapitlets tillämpningsområde tillämpas kapitlet endast på skador som orsakats av sjötransport av farliga och skadliga ämnen. I 1 mom. 9 punkten ska sjötransport definieras. Med sjötransport avses tiden från det att de farliga och skadliga ämnena vid lastning kommer i kontakt med fartygets utrustning till dess att de vid lossning inte längre har sådan

kontakt med fartygets utrustning. Om fartygets utrustning inte används börjar respektive slutar tiden när de farliga och skadliga ämnena korsar fartygets reling.

Om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen inte skäligen kan särskiljas från skador som orsakats av andra faktorer, ska enligt 2 *mom.* alla sådana skador anses vara orsakade av farliga och skadliga ämnen. Detta ska dock inte gälla i 10 kap. 1 § avsedda oljeskador eller skador som orsakats av radioaktivt ämne av klass 7, på vilka antingen IMDG-koden eller IMSBC-koden tillämpas.

2 §. Tillämpningsområde. I paragrafen föreslås bestämmelser om tillämpningsområdet för 11 kap. HNS-konventionen gäller endast transporter av farliga och skadliga ämnen till sjöss. Avsikten är dock att 11 kap. i sjölagen på samma sätt som 10 kap. ska tillämpas både på transport av farliga och skadliga ämnen till sjöss och i insjöområdet. En motsvarande utvidgning av tillämpningsområdet har också gjorts i de övriga nordiska länderna. I Finland transporteras farliga och skadliga ämnen på insjöområdet bara i begränsad omfattning.

Enligt 1 *mom.* ska bestämmelserna i kapitlet för det första tillämpas på skada som uppkommit vid sjötransporter av farliga och skadliga ämnen som transporteras som last i Finland eller i en annan konventionsstat samt på skada på grund av förorening av miljön i Finlands eller en annan konventionsstats ekonomiska zon. Enligt punkt 3 ska bestämmelserna också tillämpas på andra skador än skador på grund av förorening av miljön enligt 1 § 6 punkten underpunkt c som vid sjötransport med farliga och skadliga ämnen som last har uppkommit utanför en stat, om skadan har orsakats av ett ämne som transporterats som last ombord på ett fartyg som är registrerat i Finland eller i någon annan konventionsstat eller om fartyget inte är registrerat, ett fartyg som för finsk flagg eller en annan parts flagga. Enligt punkt 4 ska bestämmelserna i 11 kap. också tillämpas på skador och kostnader som orsakats av åtgärder för att förebygga skador, oavsett var dessa åtgärder har vidtagits.

Med stöd av 2 *mom.* ska bestämmelserna i 1 *mom.* om andra konventionsstats ekonomiska zon också tillämpas på konventionsstats områden som motsvarar en ekonomisk zon. I momentet klarläggs vad som avses med en annan konventionsstats område som motsvarar en ekonomisk zon. Definitionen motsvarar bestämmelsen i artikel 3 b i HNS-konventionen. Med den hänvisas till zoner som stater har inrättat för att ta i bruk rättigheter som tillkommer kuststater inom ekonomiska zoner eller jurisdiktion i enlighet med FN:s sjörättskonvention (FördrS 49–50/1996). En sådan zon kan i likhet med en ekonomisk zon utsträcka sig högst till 200 sjömil från de baslinjer från vilka territorialhavets bredd mäts.

I 3 *mom.* föreskrivs det om undantag till tillämpningsområdet. Enligt 1 *mom.* ska bestämmelserna i 11 kap. dock inte tillämpas på oljeskada enligt 10 kap. 2 § 1 *mom.* och inte heller på skador som orsakats av radioaktiva ämnen enligt klass 7. I fråga om de sistnämnda ska det förutsättas att det radioaktiva ämnet nämns antingen i IMDG-koden eller i IMSBC-koden. Enligt 3 *mom.* ska bestämmelserna i 11 kap. inte heller tillämpas på fartyg vars bruttodräktighet är högst 200 och som endast transporterar farliga och skadliga ämnen i förpackad form, när sådana fartyg används för resor mellan hamnar i Finland, dvs. för inrikes fart. Artikel 5 i HNS-konventionen ger en möjlighet att utesluta sådana små fartyg från tillämpningsområdet. Undantaget motiveras närmare ovan i samband med artikel 5.

Enligt 4 punkten tillämpas bestämmelserna i 11 kap. inte på krav som bygger på avtal om transport av passagerare och gods. I fråga om sakskador har undantaget en begränsad betydelse, eftersom HNS-konventionen i varje fall tillämpas endast på sådana sakskador som uppkommer utanför det fartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen. Bestämmelserna i detta kapitel

tillämpas inte heller till den del de är oförenliga med tillämplig lagstiftning om ersättning till anställda och socialskyddsbestämmelser.

Enligt artikel 4.5 i HNS-konventionen tillämpas inte bestämmelserna i konventionen på krigsfartyg, flottans hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller brukas av en stat och som vid tillfället endast används i statlig, icke-kommersiell tjänst. Enligt artikel 4.6 får en konventionsstat dock bestämma att konventionen ska tillämpas på krigsfartyg och andra ovan uppräknade fartyg. I 4 mom. föreslås ett uttryckligt omnämnande av att 11 kap. inte tillämpas på fartyg av ovan nämnda typer. Dock föreslås det att det på motsvarande sätt som i fråga om ersättningssystemen enligt 10 och 10 a kap. i sjölagen ska föreskrivas att bestämmelserna i 11 kap. om strikt ansvar, kanaliseringen av ansvaret till fartygsägaren samt om ansvarsbeloppen och rätten till ansvarsbegränsning också ska tillämpas på ovan nämnda statsägda fartyg. Bestämmelsen gäller både finska statens och främmande staters fartyg.

I 5 mom. ska ingå en klarläggande bestämmelse om eventuella konfliktsituationer mellan internationella konventioner. Bestämmelsen motsvarar 10 kap. 2 § 5 mom. och 10 a kap. 2 § 7 mom. i sjölagen.

3 §. Ansvar för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen. I 1 mom. ska ingå bestämmelser om fartygsägarens strikta ansvar för skador vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen. Om olyckan utgörs av en serie händelser med samma ursprung är den ansvarig för skadan som var ägare till fartyget vid den första av dessa händelser.

Med stöd av 2 mom. ska ansvaret vara solidariskt i situationer där fler än en fartygsägare ansvarar för skadan.

Enligt 3 mom. ska fartygsägaren dock inte vara ansvarig om fartygsägaren förmår visa 1) att skadan har orsakats av krigshandlingar, fientligheter, inbördeskrig eller uppror eller av en exceptionell, oundviklig och övermäktig naturhändelse, 2) att skadan i sin helhet har orsakats genom en handling eller försummelse av en tredje person med avsikt att orsaka skada, eller 3) att skadan i sin helhet har orsakats genom ett fel eller en försummelse av en myndighet vid fullgörandet av skyldighet att svara för underhåll av fyrar eller andra hjälpmedel för navigering. I det fall som avses i 2 och 3 punkten ska fartygsägaren för att bli fri från ansvar visa att skadan i sin helhet har orsakats av en sådan handling eller försummelse som nämns i punkten. Om skadan endast delvis har orsakats till exempel genom en handling av en tredje person med avsikt att orsaka skada, befrias fartygsägaren inte från ansvar. Utöver dessa grunder är ägaren inte heller ansvarig, när en underlåtenhet av avsändaren eller någon annan person vid lämnandet av sådan information som gäller farliga och skadliga egenskaper hos de ämnen som transporteras antingen har orsakat skadan, helt eller delvis, eller har lett till att ägaren inte tagit en försäkring. Då förutsätter dock ansvarsfriheten att varken fartygsägaren eller dennes anställda eller ställföreträdare hade eller skäligen borde ha haft vetskap om de farliga och skadliga egenskaperna hos de transporterade ämnena. Av de ovan uppräknade ansvarsbefrielsegrunderna ingår de tre första också i 10 kap. i sjölagen i fråga om oljeskador orsakade av fartyg och i 10 a kap. i fråga om föroreningskador orsakade av bunkerolja.

Enligt 4 mom. kan ersättningen jämkas om den skadelidande har medverkat till skadan. De föreslagna bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i artikel 7 i HNS-konventionen om strikt ansvar för fartygsägaren och om undantag därtill.

4 §. Kanalisering av ansvar och regressrätt. I paragrafen ska ingå bestämmelser om kanalisering till fartygsägaren av ansvar som beror på skada orsakad av farliga och skadliga ämnen

samt om situationer där ersättningsanspråk kan framföras mot personer som uppräknas i paragrafen, såsom mot personer som är anställda av fartygsägaren. I paragrafen föreskrivs också om fartygsägarens regressrätt mot den som orsakat skadan.

Enligt *1 mom.* får talan föras mot fartygsägaren för ersättning av i 2 § avsedd skada endast med stöd av bestämmelserna i 11 kap.

Enligt *2 mom.* ska ansvaret kanaliseras till fartygsägaren, som ska vara skyldig att teckna en försäkring för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen. I artikel 7.5 i HNS-konventionen uppräknas de personer som omfattas av den s.k. ansvarskanaliseringen. Dessa personer är bl.a. personer som är anställda av fartygsägaren, fartygsägarens ställföreträdare, personer som hör till fartygspersonalen, lots och andra personer som utan att höra till fartygspersonalen arbetar för fartygets räkning. Anspråk får inte riktas mot dessa personer med anledning av skador som förorsakats av farliga och skadliga ämnen, om de inte har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppstå. Till sitt innehåll ska *2 mom.* i huvudsak motsvara artikel 7 i konventionen. Till kretsen av ansvarskanaliseringen ska dock utöver de instanser som anges i artikel 7 införas redare som inte äger fartyget, andra personer som i stället för fartygsägaren använder fartyget, befraktare, avsändare, avlastare, lastmottagare och lastägare. Till denna del motsvarar regleringen kanaliseringsreglerna i 10 kap. 4 § som gäller oljeskador. De övriga nordiska länderna har också utfärdat bestämmelser om en motsvarande mera omfattande kanalisering av ansvaret.

Kanaliseringsbestämmelserna ska dock inte skydda ovan uppräknade personer mot ersättningsanspråk när personen i fråga har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppstå. Kravet på uppsåt eller grov vårdslöshet för framställande av ersättningsanspråk motsvarar den reglering som gäller förlust av rätten till ansvarsbegränsning hos fartygsägare.

Enligt *3 mom.* får ersättning med avvikelse från det ovan beskrivna dock krävas direkt från avlastaren eller en annan person som har försummat sin skyldighet att underrätta fartygets ägare om farliga och skadliga egenskaper hos de transporterade ämnena och detta har lett till att fartygets ägare inte är ansvarig för skadan med stöd av 3 § 3 mom. 4 punkten. I sådana situationer får ersättning således krävas direkt av avlastaren utan särskilda begränsningar.

Enligt *4 mom.* får fartygsägaren rikta sitt regressanspråk mot en person som avses i 1, 2 och 4–6 punkten endast om personen har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma. På samma sätt som enligt motsvarande bestämmelse i fråga om oljeskador i 10 kap. 4 § ska också av det aktuella momentet följa att allmänna bestämmelser om regressrätt ska tillämpas på de personer som anges i punkt 3, såsom avsändare. Det har ansetts att det inte är ändamålsenligt att i fråga om dessa personer uppställa samma villkor för uppkomsten av regressrätt som i fråga om andra personer som nämns i *2 mom.*

Vidare ska det bestämmas i momentet att det på fastställande av sådan ersättning som en arbetstagare eller tjänsteman ska betala dock tillämpas det som bestäms om ersättningsskyldighet för arbetstagare eller tjänstemän i skadeståndslagen och arbetsavtalslagen.

5 §. Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen. I paragrafen ska ingå bestämmelser om fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar. Paragrafen ska till sitt innehåll motsvara de motsvarande bestämmelserna i artikel 9 i HNS-konventionen.

I 1 mom. ska föreskrivas om fartygsägarens ansvarsbelopp i fråga om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk och i 2 mom. om ansvarsbeloppen i fråga om skador som orsakats av förpackade farliga och skadliga ämnen. För små fartyg med en bruttodräktighet om högst 2 000 enheter ska en fast ansvarsgräns fastställas. I fråga om farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk ska denna gräns vara 10 miljoner SDR och i fråga om farliga och skadliga ämnen som transporteras i förpackad form 11,5 miljoner SDR. I fråga om sådana fartyg vars bruttodräktighet överstiger 2 000 ska ansvarsbeloppet i fråga om farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk beräknas så att till ovan nämnda ansvarsbelopp adderas 1 500 SDR för varje enhet av bruttodräktigheten från 2001 till 50 000 enheter. I fråga om förpackade ämnen är den motsvarande höjningen 1 725 SDR. Om enhetstalet för bruttodräktigheten är större än 50 000 ska till ansvarsgränsen dessutom adderas 360 SDR i fråga om ämnen som transporteras i bulk (414 SDR i fråga om förpackade ämnen) för varje enhetstal som överstiger 50 000 enheter. Ansvarets övre gräns ska dock vara 100 miljoner SDR i fråga om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk. Den motsvarande övre gränsen för förpackade farliga ämnen ska vara 115 miljoner SDR. I 23 kap. 2 § i sjölagen föreskrivs vad som avses med SDR, dvs. särskild dragningsrätt.

Enligt 3 mom. ska de högre ansvarsgränserna enligt 2 mom. också tillämpas på sådana skador som orsakats både av farliga och skadliga ämnen som transporterats i bulk och av förpackade farliga och skadliga ämnen. De högre ansvarsgränserna ska dessutom också tillämpas på sådana skador i fråga om vilka det inte går att fastställa, om de orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporterats i bulk eller av förpackade farliga och skadliga ämnen.

I 5 mom. ska föreskrivas om situationer där fartygsägaren förlorar sin rätt att begränsa sitt ansvar. Enligt momentet ska fartygsägaren inte ha rätt att begränsa sitt ansvar, om fartygsägaren orsakat skadan uppsåtligt eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

6 §. Upprättande av en begränsningsfond I paragrafen ska ingå bestämmelser om upprättande av en begränsningsfond i ärenden som gäller skador orsakade av farliga och skadliga ämnen. Paragrafen ska till sitt innehåll motsvara artikel 9.3 i HNS-konventionen.

För att fartygsägaren ska kunna begränsa sitt ansvar på det sätt som föreskrivs i 5 § 1 och 2 mom. måste ägaren eller dennes försäkringsgivare eller någon annan för ägarens räkning upprätta en begränsningsfond, som till sin storlek motsvarar ägarens ansvarsbelopp. Begränsningsfonden ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i 12 kap. i sjölagen eller med motsvarande gällande lagstiftning i en annan konventionsstat.

Enligt 2 mom. ska en begränsningsfond upprättas i Finland hos den domstol där talan om ersättning enligt 21 kap. 3 e § har väckts eller kan väckas. I det nämnda kapitlet ingår bestämmelser om finska domstolars behörighet i sjörättsmål när talan väcks i Finland. Sedan en begränsningsfond har upprättats får fartygsägaren eller en annan part väcka talan i begränsningsmål för att fastställa ansvaret eller fördela fonden. Paragrafen motsvarar till innehållet 10 kap. 6 § som gäller oljeskador.

7 §. Fördelning av en begränsningsfond. I paragrafen föreskrivs om fördelning av en begränsningsfond. Om det i 5 § beskrivna maximala ansvarsbeloppet inte räcker till som gottgörelse till dem som är berättigade till skadeersättning, ska enligt paragrafen begränsningsfondens medel fördelas i förhållande till deras fordringar. Undantag utgörs av anspråk med anledning av dödsfall och personskada, vilka dock ska ha företräde i förhållande till övriga anspråk till den del

som deras sammanlagda belopp uppgår till högst två tredjedelar av det ansvarsbelopp som föreskrivs i 5 § 1 och 2 mom. Regleringen motsvarar bestämmelserna i artikel 9 och 11 i HNS-konventionen.

8 §. Ersättning från en begränsningsfond i vissa fall. Paragrafen ska innehålla vissa bestämmelser som motsvarar artikel 9.5–9.8 i HNS-konventionen om ersättningar som utbetalas från begränsningsfonden. Enligt paragrafen har bland annat i situationer där någon har betalat ersättning för i 2 § avsedd skada orsakad vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen innan begränsningsfonden fördelats denne subrogationsrätt i den skadelidandes ställe i fråga om det belopp som betalats.

Paragrafen motsvarar till innehållet 10 kap. 8 § som gäller oljeskador.

9 §. Verkan av en begränsningsfond. Paragrafen ska innehålla motsvarande bestämmelser om verkningar av en begränsningsfond som i artikel 10 i HNS-konventionen. Om en begränsningsfond har upprättats enligt 6 § ansvarar fartygsägaren enligt 1 mom. inte med sin övriga egendom för sådant skadestånd som kan krävas bli utbetalt ur begränsningsfonden. Detta ska dock inte gälla situationer som avses i 5 § 5 mom., där fartygsägaren inte har rätt att begränsa sitt ansvar. Momentet i fråga ska inte heller gälla ränta eller rättegångskostnader.

Om egendom som tillhör fartygsägaren har blivit föremål för kvarstad eller annan säkringsåtgärd för tryggnad av utsökning i fråga om en fordran för vilken betalning kan krävas endast ur begränsningsfonden, ska enligt 2 mom. kvarstaden eller säkringsåtgärden av annat slag upphävas när begränsningsfonden har upprättats. På motsvarande sätt om fartygsägaren ställt säkerhet för att undvika kvarstad eller säkringsåtgärd av annat slag, ska säkerheten återställas till fartygsägaren.

I 3 mom. föreskrivs om situationer där en begränsningsfond upprättats i en annan konventionsstat än i Finland. Då ska ovan beskrivna bestämmelser tillämpas endast om den skadelidande har rätt att föra talan vid den domstol eller myndighet som förvaltar fonden och den skadelidande har möjlighet att av fondens medel få ut den andel som tillkommer denne.

Paragrafen motsvarar till innehållet 10 kap. 9 § som gäller oljeskador.

10 §. Försäkringsplikt för finska fartyg. I paragrafen ska ingå bestämmelser om finska fartygsägars skyldighet att teckna en försäkring eller ställa en annan penningssäkerhet som täcker fartygsägarens ansvar enligt 11 kap. eller motsvarande gällande lagstiftning i en annan konventionsstat till HNS-konventionen. Ansvaret ska täckas ända till de övre gränser för ansvaret som anges i 5 §. Kommersiella fartyg som ägs av staten eller landskapet Åland ska också omfattas av försäkringsplikten när de transporterar farliga och skadliga ämnen som last. Motsvarande princip har iakttagits även när det varit fråga om den försäkringsplikt enligt bunkerkonventionen som föreskrivs i 10 a kap. Däremot när statens fartyg eller fartyg från landskapet Åland används för icke-kommersiella ändamål vid transport av farliga eller skadliga ämnen som last omfattas de inte av försäkringsplikt i enlighet med 11 kap. 2 § 4 mom.

11 §. Försäkringsplikt för utländska fartyg. Paragrafen ska innehålla bestämmelser om utländska fartygs skyldighet att försäkra fartyget som motsvarar de bestämmelser som föreslås i 10 §. Skyldigheten ska gälla sådana utländska fartyg som anlöper finska hamnar eller använder hamnanläggningar på Finlands vattenområde. Förslaget grundar sig på artikel 12.1 i HNS-konventionen.

Enligt det föreslagna 2 mom. ska ett sådant utländskt fartyg medföra ett certifikat som visar att en sådan försäkring eller säkerhet som avses i 1 mom. är i kraft. Om fartyget ägs av en stat, ska fartyget medföra ett certifikat av vilket det framgår att staten i fråga äger fartyget och att dess ansvar enligt 11 kap. är täckt.

12 §. Certifikat över försäkring eller säkerhet. Enligt 1 mom. ska Transport- och kommunikationsverket på ansökan utfärda ett certifikat över giltigheten av en försäkring eller säkerhet enligt 10 § för ett fartyg som har antecknats i trafik- och transportregistret eller i det fartygsregister som förs av Statens ämbetsverk på Åland. Transport- och kommunikationsverket kan också utfärda ett motsvarande certifikat i de fall som avses i 11 § 1 mom. till fartyg som inte har registrerats i någon konventionsstat. Transport- och kommunikationsverket beviljar försäkringscertifikat enligt 10 kap. om oljeskador och 10 a kap. om skador orsakade av förorening genom bunkerolja samt försäkringscertifikat enligt 11 a kap. som förutsätts i Nairobikonventionen. Transport- och kommunikationsverket beviljar också certifikat enligt Atenförordningen. Således föreslås det att samma instans också ska bevilja försäkringscertifikaten enligt 11 kap.

I 2 mom. ska det föreskrivas om den utredning som ska fogas till ansökan om försäkringscertifikat. Fartygets ägare ska ge Transport- och kommunikationsverket en utredning om att en försäkring eller säkerhet täcker ansvaret enligt 11 kap. och att försäkringen under certifikatets giltighetstid kan upphöra att gälla tidigast tre månader från den dag då ett skriftligt meddelande har kommit in till Transport- och kommunikationsverket.

Enligt föreslagna 3 mom. ska Transport- och kommunikationsverket återkalla ett certifikat om förutsättningarna för dess beviljande inte längre uppfylls.

Enligt 4 mom. ska fartygets befälhavare se till att certifikatet medförs ombord på fartyget och en kopia av certifikatet ska lämnas i förvar hos Transport- och kommunikationsverket. För utfärdandet av certifikatet ska en avgift tas ut enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

I 6 mom. ingår ett bemyndigande med stöd av vilket statsrådet genom förordning kan utfärda närmare bestämmelser om det certifikat som avses i paragrafen och om ansökan om certifikatet. Avsikten är att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser bland annat om de uppgifter som ska framgå av ansökan.

13 §. Ersättningskrav mot försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet. Enligt 1 mom. har den som är berättigad till ersättning rätt att rikta sitt ersättningskrav enligt 11 kap. direkt mot försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet enligt 10 och 11 §.

Enligt 2 mom. ska försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet dock inte vara skyldig att ersätta skada i de fall som avses i 3 § 3 mom., dvs. när fartygsägaren inte ansvarar för skadan t.ex. för att skadan orsakats av en krigshandling. Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet ska inte heller vara skyldig att ersätta skada när fartygsägaren själv uppsåtligt har orsakat skadan. Då kan den skadelidande dock söka ersättning hos fartygets ägare. Dessutom ska på försäkringsgivaren alltid tillämpas bestämmelserna i 5 § om ansvarsbegränsningsrätt. Ansvaret för försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet kan således inte i någon händelse överstiga maximibeloppen för fartygsägarens ansvar enligt 5 §. Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet kan således åberopa ansvarsbegränsningsrätten även i en situation när fartygsägaren inte själv har rätt att begränsa sitt ansvar i enlighet med 5 § 5 mom., eftersom ägaren har orsakat en skada av grov vårdslöshet och i vetskap om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma. Enligt 3 mom. ska försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet inte kunna åberopa ansvars-

frihet mot andra än mot fartygsägaren för andra än i 2 mom. avsedda faktorer. Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet kan således för att frias från ansvar mot den skadelidande åberopa endast ansvarsfrihetsgrunderna i 3 § 3 mom. eller att fartygsägaren själv avsiktligt har orsakat skadan.

Enligt 4 mom. ska försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet alltid också ha rätt att kräva att fartygsägaren är instämnd i målet.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar artikel 12.8 i HNS-konventionen.

14 §. Hänvisningsbestämmelser. Paragrafen ska innehålla hänvisningsbestämmelser bl.a. om preskription av fordringar, behörig domstol och verkställighet av utländska domar.

11 a kap.

Ansvar för avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka

1 §. Tillämpning av Nairobi-konventionen i Finland. Enligt artikel 11.1 i Nairobi-konventionen ansvarar den registrerade ägaren inte för de kostnader som uppstår av lokalisering, utmärkning och avlägsnande av vraket till den del som ersättningskyldigheten skulle strida mot ansvarighetskonventionen, bunkerkonventionen eller HNS-konventionen. Såvida ska det i 3 mom. föreskrivas att bestämmelserna i 11 a kap. inte tillämpas till den del som 10 kap. som gäller oljeskador eller 10 a kap. som gäller skador orsakade av förorening genom bunkerolja tillämpas på avlägsnande av ett vrak. Till momentet behöver också fogas 11 kap. som gäller HNS-konventionen. Bestämmelserna i 11 a kap. i sjölagen ska därmed inte tillämpas till den del 11 kap. som gäller skador orsakade av farliga och skadliga ämnen tillämpas på avlägsnande av vrak.

12 kap.

Begränsningsfond och begränsningsmål

1 §. Kapitlets tillämpningsområde. Till 1 mom. ska fogas en bestämmelse enligt vilken bestämmelserna i 12 kap. om begränsningsfonder och begränsningsmål i tillämpliga delar också ska tillämpas på begränsningsfonder som upprättas i enlighet med 11 kap. 6 §. I momentet görs också språkliga ändringar.

2 §. Fondens storlek. Till paragrafen ska fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket begränsningsfonder för skador orsakade av farliga och skadliga ämnen till sin storlek ska motsvara det ansvarsbelopp som bestäms i 11 kap. 5 §.

19 kap.

Preskription av fordringar

1 §. Preskription av fordringar. Till 1 mom. ska fogas en ny punkt 9 och till paragrafen ett nytt 8 mom. i vilket det ska föreskrivas om preskriptionstider för ersättning av skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen på motsvarande sätt som i artikel 37 i HNS-konventionen. En teknisk ändring föreslås i 1 mom. 8 punkten.

20 kap.

Straffstadganden

9 a §. *Försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen.* I paragrafen föreskrivs för närvarande om straffpåföljd bland annat för försummelse av försäkringsplikten enligt 7 kap. 2 § i sjölagen, försäkringsplikten som gäller fartyg som transporterar olja och försäkringsplikten enligt Nairobikonventionen om avlägsnande av vrak. Till paragrafen föreslås bli fogat en straffpåföljd för försummelse av försäkringsplikten och skyldigheten att ställa säkerhet enligt HNS-konventionen och 11 kap. i sjölagen. Enligt paragrafen ska en fartygsägare som uppsåtligen försummar en i 11 kap. 10 § och 11 § 1 mom. i sjölagen föreskriven försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet ska för försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen dömas till böter. Försummelsebrottet har således begåtts av fartygsägaren, som i de aktuella materiella bestämmelserna har ålagts försäkringsplikt.

Straffansvaret sträcker sig även till försäkringsplikten för utländska fartyg. Strafflagen och andra straffbestämmelser i Finland kan tillämpas på utländska fartyg endast inom de gränser som föreskrivs i 1 kap. i strafflagen. Att väcka åtal kan i vissa fall förutsätta riksåklagarens åtalsförordnande enligt 1 kap. 12 § 1 mom. i strafflagen. Enligt den aktuella bestämmelsen får ett brottmål inte prövas i Finland utan riksåklagarens åtalsförordnande, om en utlänning har begått ett brott ombord på ett utländskt fartyg då det befunnit sig på Finlands territorialvatten, eller ombord på ett utländskt luftfartyg då det befunnit sig i Finlands luftrum, och brottet inte riktat sig mot Finland, en finsk medborgare, en i Finland varaktigt bosatt utlänning eller ett finskt samfund, en finsk stiftelse eller någon annan finsk juridisk person. Enligt 2 mom. behövs riksåklagarens åtalsförordnande dock inte, om brottet har en sådan koppling till Finland som anges i 2 mom.

För försummelse av försäkringsplikten döms enligt det gällande 2 mom. även en redare som låter använda ett fartyg för sjöfart, trots att redaren insett eller borde ha insett att försäkringsplikten inte har fullgjorts. Detsamma gäller den som i fartygsägarens ställe har hand om fartygets drift samt fartygets befälhavare. Till momentet föreslås bli fogat en motsvarande straffpåföljd även i fråga om fartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen enligt 11 kap. i sjölagen och försäkringsplikten enligt Nairobikonventionen i 11 a kap. Således kan en redare, den som har hand om fartygets drift i fartygsägarens ställe och fartygets befälhavare som låter använda ett fartyg för sjöfart, trots att denna insett eller borde ha insett att försäkringsplikten inte har fullgjorts, också dömas för försummelse av försäkringsplikten enligt 11 eller 11 a kap.

9 b §. *Försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat.* Till paragrafen fogas en straffpåföljd för försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat enligt 11 kap. 11 § 2 mom. och 12 § 4 mom. i sjölagen. Medförs inte ett certifikat som avses i 11 kap. 11 eller 12 § ombord på ett fartyg, ska fartygets befälhavare för försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat dömas till böter.

21 kap.

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

3 a §. Behörig domstol vid oljeskada. I 1 mom. görs språkliga preciseringar och uppdateringar för att momentet bättre ska motsvara den nyare terminolog som används i de övriga paragraferna. I momentet föreslås inga ändringar i innehållet. Till paragrafen föreslås dessutom bli fogat nya 2–4 mom. som till innehållet motsvarar den lagstiftning som var i kraft i Finland innan bunkerkonventionen trädde i kraft och som upphävdes i samband med ikraftsättandet av bunkerkonventionen. Om en finsk domstol med stöd av 1 mom. är behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 10 kap. kan anspråk på skadestånd för en annan oljeskada som orsakats av samma olycka enligt det nya 2 mom. prövas i samma domstol. Behörig domstol är med stöd av 3 mom. Helsingfors tingsrätt.

3 e §. Behörig sjörättsdomstol i ärenden som gäller skador orsakade av farliga och skadliga ämnen. I paragrafen föreskrivs om domstolens behörighet i ett skadeståndsärende enligt 11 kap. I paragrafen föreskrivs om både domstolens nationella och internationella behörighet i överensstämmelse med vad som i artikel 38 i 2010 års HNS-konvention bestäms om grunderna för domstolens behörighet.

I 1 mom. föreskrivs om den internationella behörigheten för domstolarna i Finland. Enligt momentet är en finsk domstol behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 11 kap., om skadan har uppkommit i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa sådan skada. En finsk domstol är också behörig när en olycka inträffat utanför en stat och det fråga om andra skador än miljöskador i följande fall: fartyget är registrerat i Finland eller, om fartyget inte är registrerat, ett fartyg som för finsk flagg, fartygsägarens hemort eller huvudsakliga verksamhetsort i Finland, eller en i 11 kap. 6 § avsedd begränsningsfond har upprättats i Finland. En finsk domstol är under motsvarande förutsättningar behörig att pröva även talan om ersättning för bekämpningsåtgärder som vidtagits för att förhindra eller begränsa en sådan skada. Momentet motsvarar till sitt innehåll grunderna enligt artikel 38.1 och 38.2 i HNS-konventionen för hur en domstols internationella behörighet bestäms. Innehållet i artikel 38 i konventionen och dess förhållande till de övriga överstatliga bestämmelserna om en domstols internationella behörighet beskrivs närmare i detaljmotiveringen till artikeln.

Om en finsk domstol är behörig enligt 1 mom., kan ett yrkande om ersättning för en annan skada som orsakats av samma olycka enligt 2 mom. prövas av samma domstol.

I 3 mom. föreskrivs om en domstols nationella behörighet. Behörig sjörättsdomstol i ärenden som gäller talan om ersättning enligt 11 kap. är Helsingfors tingsrätt. Helsingfors tingsrätt är behörig sjörättsdomstol även vad gäller talan om ersättning som gäller olje- och bunkerskador enligt 10 och 10 a kap. i sjölagen. Det är motiverat att de aktuella ärendena koncentreras till en enda domstol, eftersom sådana fall som kommer till handläggning bedöms vara få till antalet.

I 4 mom. föreskrivs om beaktande av en upprättad begränsningsfond. Om en begränsningsfond har upprättats i Finland och fartygsägaren eller försäkringsgivaren, mot vilken talan förs i Finland eller i en annan konventionsstat, har rätt att begränsa sitt ansvar, ska Helsingfors tingsrätt handlägga de frågor som gäller fördelning av begränsningsfonden mellan dem som är berättigade till skadestånd.

22 kap.

Verkställighet

10 §. *Erkännande och verkställighet av en dom som gäller skada orsakad av farliga och skadliga ämnen.* Till 22 kap. i sjölagen föreslå bli fogat en ny 10 § som gäller erkännande och verkställighet av en dom som gäller skada orsakad av farliga och skadliga ämnen.

I 1 mom. föreslås bli intaget bestämmelserna i artikel 40 i HNS-konventionen om erkännande och verkställighet av en dom som gäller fartygsägaren.

En lagakraftvunna dom som i en konventionsstat till HNS-konventionen utfärdats om ersättning för skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen och som är verkställbar i ursprungsstaten ska enligt bestämmelsen erkännas och verkställas i Finland, förutsatt att domstolen i ursprungsstaten är behörig på grundval av artikel 38 i HNS-konventionen.

När en dom erkänns och verkställs, ska den erkännas och verkställas som sådan. Avgörandet i sak i fråga om domen får inte tas upp till ny prövning inom ramen för förfarandet för erkännande eller verkställighet.

Det är möjligt att vägra att erkänna och verkställa en dom, om domen är ett resultat av s.k. processbedrägeri eller om svaranden inte har delgetts stämningsansökan eller motsvarande handling så att svaranden i enlighet med principerna för rättvis rättegång har fått möjlighet att föra sin talan.

I 2 mom. föreskrivs om det förfarande som ska tillämpas på behandlingen av en ansökan om verkställighet. På verkställigheten av en dom ska tillämpas bestämmelserna i sjölagens 22 kap. 6 § 2–4 mom. om verkställighet av utländsk dom i mål om ersättning av oljeskada. Således ska ansökan om verkställighet göras hos Helsingfors hovrätt och till ansökan ska fogas domen i original eller en kopia som styrkts av behörig myndighet, en förklaring av en behörig myndighet i den stat där domen meddelats, att domen avser ersättning enligt HNS-konventionen, att den har vunnit laga kraft och kan verkställas i nämnda stat samt, om ovan nämnda handlingar är avfattade på ett annat språk än finska eller svenska, en på tjänstens vägnar styrkt översättning av dem till finska eller svenska. Med undantag för handlingar som översatts till finska eller svenska ska de handlingar som nämns ovan vara försedda med bevis på att de utfärdats av en myndighet som är berättigad att utfärda sådana handlingar. Beviset utfärdas av den finska beskickningen eller av den högsta myndigheten inom justitieförvaltningen i den stat där domen meddelats. Ansökan om verkställighet får inte bifallas utan att motparten har getts tillfälle att yttra sig om. Bifalls ansökan om verkställighet, ska domen verkställas på samma sätt som en finsk domstols laga kraft vunna dom, om inte högsta domstolen på grund av ändringsansökan bestämmer något annat.

Enligt 3 mom. tillämpas bestämmelserna i 1 och 2 mom., om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning eller internationella överenskommelser som är bindande för Finland. Detta möjliggör att Bryssel I-förordningen och 2007 års Luganokonvention tillämpas i stället för bestämmelserna i HNS-konventionen.

Om en dom som gäller skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen har meddelats i en EU-medlemsstat får ansökan om verkställighet av domen begäras i enlighet med Bryssel I-förordningen. Om en dom har meddelats i en Luganostat får den på motsvarande sätt erkännas och verkställas i enlighet med 2007 års Luganokonvention.

Av det ömsesidiga förhållandet mellan Bryssel I-förordningen samt 2007 års Luganokonvention och HNS-konventionen följer att ansökan om att en domstol ska erkänna och verkställa

en dom kan sökas med stöd av olika förfaranden beroende på i vilken stat den dom som

ska verkställas har meddelats. Om en dom har meddelats till exempel i Tyskland kan ansökan om verkställighet göras antingen med iakttagande av förfarandet enligt denna paragraf, dvs. i enlighet med HNS-konventionen, förutsatt att Tyskland har tillträtt HNS-konventionen, eller enligt bestämmelserna i Bryssel I-förordningen. Den som ansöker om verkställighet kan välja det förfarande som sökanden anser vara bättre.

2.3 Lagen om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss

1 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om lagens tillämpningsområde. I lagen ska föreskrivas om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen samt om den behöriga myndigheten i fråga om rapportering.

2 §. I paragrafen ska de begrepp som används i lagen definieras: farliga och skadliga ämnen, mottagare, avgiftspliktig last, HNS-konventionen, HNS-fonden och terminal. Definitionerna ska motsvara definitionerna i HNS-konventionen, vilka motiveras ovan i detaljmotiveringen till HNS-konventionen. Definitionen på farliga och skadliga ämnen ska endast innehålla farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk, eftersom endast de berörs av avgiftsplikten enligt HNS-konventionen och således också av rapporteringsskyldigheten. Mottagaren är den person som tar emot avgiftspliktig last som lossas i en finsk hamn eller terminal, om inte något annat följer av 3 §. I 3 § 1 mom. föreskrivs om situationer där mottagaren vid mottagandet av en last företräder en person som omfattas av behörigheten i en stat som är ansluten till HNS-konventionen.

3 §. I 1 mom. preciseras definitionen på mottagare i överensstämmelse med artikel 1.4 i HNS-konventionen. Om den person som fysiskt sett tar emot lasten handlar som företrädare för en annan som omfattas av en konventionsstats behörighet, ska uppdragsgivaren anses som mottagare av lasten och därmed som rapporteringsskyldig, om företrädaren har underrättat HNS-fonden om uppdragsgivarens identitet. Innan HNS-konventionen träder i kraft för Finlands del ska företrädaren i stället för HNS-fonden underrätta den behöriga myndigheten i Finland, dvs. Finlands miljöcentral, om uppdragsgivarens identitet.

I 2 mom. föreskrivs om företrädarens skyldighet att delge Finlands miljöcentral den information om uppdragsgivaren som sänts till HNS-fonden efter det att HNS-konventionen har trätt i kraft för Finland del. Finlands miljöcentral behöver få informationen eftersom centralen svarar för Finlands rapportering till HNS-fonden och för att kunna fullgöra sin rapporteringsskyldighet således måste veta vilka mottagare av farliga och skadliga ämnen i Finland som är rapporteringsskyldiga och avgiftsskyldiga varje år.

I 3 mom. föreskrivs om bemyndiganden att utfärda förordning. Med stöd av momentet kan genom statsrådets förordning utfärdas närmare bestämmelser om hur anmälan ska lämnas till HNS-fonden och till Finlands miljöcentral. Sedan HNS-konventionen har trätt i kraft kommer det vid generalförsamlingen sannolikt att beslutas närmare om hur företrädaren ska underrätta HNS-fonden om uppdragsgivaren. Till den del det behövs nationella bestämmelser om saken kan dessa med stöd av momentet till exempel utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §. I paragrafen ska föreskrivas om rapporteringsskyldighet för mottagare av avgiftspliktig last. Enligt artikel 18 och 19 i HNS-konventionen ska årsavgifter betalas till det allmänna kontot och

till de särskilda kontona av mottagare av farliga och skadliga ämnen som har tagit emot sådan last i mängder som överstiger ett visst tröskelvärde under kalenderåret. HNS-fondens direktör beräknar med stöd av artikel 17.3 i konventionen i fråga om varje konventionsstat årsavgiften för varje avgiftsskyldig mottagare. Konventionsstaten ska lämna fonden de uppgifter som den behöver för faktureringen i enlighet med artikel 21 i konventionen.

I 1 mom. föreskrivs att den som tar emot en avgiftspliktig last i Finland före utgången av februari varje år ska lämna Finlands miljöcentral uppgifter om mängder av mottagen avgiftspliktig last under föregående kalenderår, om de överskrider tröskelvärdena i momentet.

De tröskelvärden som ska överskridas för att en rapporteringsskyldighet ska uppstå ska i enlighet med internationella rekommendationer vara något lägre än tröskeln för avgiftsplikten enligt HNS-konventionen, med undantag för beständig olja. Detta gör det lättare för den behöriga myndigheten, dvs. Finlands miljöcentral, att identifiera avgiftsskyldiga mottagare, eftersom mottagare som kommer nära gränsen för avgiftsplikten under något annat år på grund av årliga fluktuationer kan vara avgiftspliktiga. Å andra sidan gör lägre tröskelvärden det lättare även för företag att följa upp mängden mottagna laster och att bereda sig på potentiella avgifter enligt HNS-konventionen. Tröskelvärdena föreslås dock vara något högre än tröskelvärdena i IMO:s godkända rapporteringsanvisningar för att den administrativa bördan ska minska. Tröskelvärdena enligt paragrafen uppgår i fråga om andra oljeprodukter än beständiga oljeprodukter samt flytande gas och avgiftspliktig last till det allmänna kontot till 17 000 ton per år. I fråga om beständiga oljeprodukter är tröskelvärdet detsamma som i fråga om avgiftsplikten, dvs. 150 000 ton per år (punkt a i momentet). I fråga om beständig olja har en lägre rapporteringströskel inte ansetts vara ändamålsenlig, eftersom mottagarna i konventionsstaterna är desamma som de avgiftspliktiga med stöd av 1992 års fondkonvention och de har således redan befintliga rapporteringsförfaranden. Rapporteringsskyldiga till det allmänna kontot är enligt punkt d i momentet de mottagare i Finland som under kalenderåret har tagit emot mer än 17 000 ton andra farliga och skadliga ämnen enligt 2 § 1 punkten än flytande naturgas, oljeprodukter (punkt a och b i momentet) eller gasol (punkt c i momentet).

I IOPC-fonden sker lämnandet av uppgifter till fonden i praktiken så att miljöministeriet som är den behöriga myndigheten sänder anmälningsblanketter till potentiella avgiftsskyldiga mottagare i Finland och dessa returnerar blanketterna ifyllda till miljöministeriet som förser dem med myndighetens underteckning och skickar dem vidare till fonden. Utifrån de uppgifter som fonden fått fakturerar fonden herefter direkt de avgiftsskyldiga mottagarna av olja. I fråga om HNS-fonden är avsikten att förfara i huvudsak på motsvarande sätt. De rapporteringsskyldiga fyller dock i anmälningsblanketterna på eget initiativ med stöd av rapporteringslagen och skickar sedan de ifyllda blanketterna till den behöriga myndigheten. Behörig myndighet är Finlands miljöcentral. I IOPC-fonden bereds som bäst ett elektroniskt rapporteringssystem som när det blir färdigt med största sannolikhet kommer att tas i bruk även för rapportering enligt HNS-konventionen. IOPC-fonden driver också HNS Finder-tjänsten (<https://www.hnsconvention.org/hns-finder/>) där det enkelt kan kontrolleras om ett ämne omfattas av HNS-konventionen eller inte. Detta underlättar rapporteringen, eftersom det finns tusentals ämnen som omfattas av konventionen.

Enligt 2 mom. ska rapporteringsskyldigheten också tillämpas på mottagare i Finland av flytande naturgas. I fråga om flytande naturgas ska dock inget tröskelvärde enligt HNS-konventionen uppställas för skyldigheten, utan de personer som under kalenderåret tagit emot flytande naturgas ska alltid vara rapporteringsskyldiga. Om mottagaren dock ingått avtal med en person som har äganderätten till en last som innehåller flytande naturgas omedelbart innan lasten lossas (*lastägaren*) om att lastägaren ansvarar för avgifterna till HNS-fonden och Finlands miljöcentral

har underrättats om avtalet, ska skyldigheten tillämpas på lastägaren. Även i det fallet är mottagaren av lasten på samma sätt som i HNS-konventionen skyldig att rapportera om lastägaren inte fullgöra sin skyldighet.

Enligt 3 mom. ska last med farliga och skadliga ämnen i transit anses som mottagen först i destinationshamnen. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i artikel 1.10 i HNS-konventionen.

Enligt artikel 21.2 i HNS-konventionen ska varje konventionsstat till direktören för HNS-fonden meddela namn och adress på de personer som är skyldiga att betala avgifter samt lämna uppgifter om mängden avgiftspliktig last under föregående kalenderår. I 4 mom. åläggs Finlands miljöcentral skyldigheten att till HNS-fondens direktör skicka de uppgifter som avgiftsskyldiga mottagare har skickat till centralen. Innan HNS-konventionen träder i kraft ska uppgifter dock i enlighet med artikel 45.6 i HNS-konventionen skickas till IMO:s generalsekreterare. Då behöver inte heller skickas andra uppgifter än uppgifter om de totala mängderna avgiftspliktig last som tagits emot i Finland under föregående kalenderår.

Finlands miljöcentral har givetvis inte den skyldighet som anges i momentet förrän Finland har deponerat anslutningsinstrumentet för HNS-konventionen hos IMO:s generalsekreterare och konventionen har trätt i kraft för Finlands del.

I 5 mom. ingår ett bemyndigande, med stöd av vilket statsrådet genom förordning kan utfärda närmare bestämmelser om hur uppgifterna ska skickas till Finlands miljöcentral.

5 §. I paragrafen ska föreskrivas om beaktande av i artikel 15.6 i HNS-konventionen avsedd ”annan med vilken denne är i intressegemenskap” när det fastställs om tröskelvärdena för skyldigheten att lämna uppgifter har överskridits. Således om mängden avgiftspliktig last som mottagaren tagit emot tillsammans med den mängd som någon annan med vilken mottagaren är i intressegemenskap har tagit emot överstiger tröskelvärdet för avgiftsplikten, ska rapporterings-skyldigheten enligt 4 § tillämpas på mottagaren, trots att denne under kalenderåret inte hade tagit emot en mängd som överstiger tröskelvärdet. Med annan med vilken mottagaren är i intressegemenskap ska avses bolag som hör till samma koncern som mottagaren. Med koncern ska avses koncern enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997). Begreppet annan med vilken mottagaren är i intressegemenskap ska således omfatta t.ex. mottagarens dotter- och moderbolag.

6 §. Enligt paragrafen får tullmyndigheten trots sekretessbestämmelserna i tullagen till Finlands miljöcentral utlämna uppgifter som är nödvändiga för skötseln av i den lagen föreskrivna uppgifter som gäller avgiftspliktig last och mottagare. Bestämmelsen är nödvändig i synnerhet i sådana fall där en avgiftsskyldig mottagare trots vite till Finlands miljöcentral inte har lämnat de uppgifter som behövs om mängden avgiftspliktig last som tagits emot och den behöriga myndigheten blir tvungen att genom uppskattning fastställa mängden avgiftspliktig last som den aktuella mottagaren tagit emot under det föregående kalenderåret. Bestämmelsen gör det även möjligt för Finlands miljöcentral att vid behov utreda eventuella avgiftsskyldiga mottagare i Finland.

7 §. I paragrafen ska föreskrivas om situationer där mottagaren har försummat sin skyldighet enligt 4 § att till Finlands miljöcentral lämna uppgifter om mängderna avgiftspliktig last som de tagit emot. Då kan Finlands miljöcentral ålägga mottagaren att lämna uppgifterna inom utsatt tid och förena åläggandet med vite. På föreläggande och utdömande av vite ska viteslagen tillämpas.

I 2 mom. ska föreskrivas om situationer där den avgiftsskyldige mottagaren trots vite inte inom utsatt tid lämnar de uppgifter som krävs till Finlands miljöcentral. För att kunna uppfylla sin skyldighet att skicka uppgifter till HNS-fonden kan Finlands miljöcentral då genom uppskattning fastställa mängden avgiftspliktig last som mottagaren i fråga tagit emot. Också Danmark har infört en motsvarande bestämmelse i sin egen sjölag. Bestämmelsen föreslås för att konventionsstaten i artikel 21.2 i HNS-konventionen åläggs skyldigheten att till HNS-fondens direktör skicka uppgifter om mängden avgiftspliktig last hos avgiftsskyldiga mottagare. Om konventionsstaten inte uppfyller denna skyldighet och detta leder till ekonomiska förluster för fonden blir konventionsstaten enligt artikel 21bis.1 i konventionen skyldig att ersätta HNS-fonden för förlusten. Likaså betalar inte HNS-fonden ersättningar för skador på Finlands territorium förrän Finland har uppfyllt skyldigheten i fråga.

8 §. Enligt paragrafen ska ändring i beslut som Finlands miljöcentral meddelat med stöd av lagen i fråga få sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som förskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

2.4 Lag om tillsyn över fartygssäkerheten

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att HNS-konventionen fogas till definitionen på internationell konvention. Genom ändringen utsträcks de tillsynsåtgärder som tillåts i lagen också till tillsynen över iakttagandet av HNS-konventionen. Transport- och kommunikationsverket är den tillsynsmyndighet som avses i denna lag. Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs den bestämmelse i artikel 12.11 i HNS-konventionen enligt vilken konventionsstaten ska säkerställa att en försäkring eller annan säkerhet är giltig i fråga om sådana fartyg som anlöper en hamn inom dess territorium eller som lämnar en sådan hamn, oberoende av var fartygen är registrerade. I punkten görs också språkliga ändringar och i underpunkterna i och j kompletteras fördragsserienumren så att de följer det nuvarande skrivsättet.

2.5 Lagen om avhjälpande av vissa miljöskador

1 §. Genom lagen om avhjälpande av vissa miljöskador genomförs Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (nedan *miljöansvarsdirektivet*). I lagen föreskrivs om de åtgärder genom vilka betydande skador på miljön och naturens mångfald förebyggs och avhjälpas. Med miljöskada avses i direktivet skador på skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer samt betydande skadliga effekter för vatten samt markskador. Syftet för de avhjälpande åtgärderna är i första hand att återställa miljön till ett tillstånd som det skulle ha, om en olycka som orsakade skador inte hade inträffat. Ansvaret enligt lagen utgör inte något skadeståndsansvar.

Enligt 1 § tillämpas lagen inte, om skadan har föranletts av händelser som avses i 10 och 10 a kap. i sjölagen. I 10 kap. i sjölagen ingår bestämmelser om ansvar för oljeskada från fartyg, genom vilka 1992 års ansvarighetskonvention har genomförts. I 10 a kap. i sjölagen ingår bestämmelser om ansvar för skada orsakad av förorening genom bunkerolja från fartyg. Genom bestämmelserna har bunkerkonventionen genomförts. Miljöskador som omfattas av dessa konventioners tillämpningsområde har enligt artikel 4.2 i miljöansvarsdirektivet avgränsats från direktivets tillämpningsområde under förutsättning att konventionerna är gällande i den medlemsstat där miljöskadan har inträffat samt internationellt.

Miljöansvarsdirektivet tillämpas inte heller enligt bilaga IV till direktivet på skador i fråga om vilka ersättningsansvaret bestäms i 1996 års HNS-konvention. Därför ska det till 1 § 2 mom. 4 punkten i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador fogas en hänvisning till nya 11 kap. i sjölagen.

3 Ikraftträdande

HNS-protokollet träder i kraft 18 månader efter den dag då minst tolv stater, varav fyra var och en med ett bruttotonnage om minst två miljoner enheter, har gett sitt samtycke att vara bundna av protokollet. Vidare förutsätts att generalsekretären har fått uppgifter om att de som i de ovan avsedda staterna är skyldiga att betala avgifter till HNS-fonden enligt artikel 18.1 a och c i konventionen under det föregående kalenderåret har mottagit en total mängd av minst 40 miljoner ton last som är avgiftspliktig till det allmänna kontot.

För sådana konventionsstater som uttrycker sitt samtycke att vara bundna av protokollet sedan villkoren för ikraftträdande har uppfyllts, ska ett sådant samtycke få verkan senast tre månader efter dagen då samtycket uttryckts, eller den dag då protokollet träder i kraft enligt punkt 1, beroende på vilket av datumen som är senare.

Protokollet har hittills ratificerats av fem stater (Sydafrika, Norge, Kanada, Turkiet och Danmark), varav bruttodräktighetstalet för fyra staters fartyg är minst två miljoner. Därmed har ikraftträdandevillkoret som gäller fartygens bruttodräktighet redan uppfyllts. Till de stater som ratificerat protokollet fördes under 2017 sammanlagt cirka 29,4 miljoner ton last som är avgiftspliktig till det allmänna kontot och som motsvarar cirka 74 procent av 40 miljoner ton som är ikraftträdandetröskel. För 2018 var motsvarande siffra 9,8 miljoner ton, som motsvarar cirka 25 procent av ikraftträdandetröskeln. Protokollet har därmed ännu inte trätt i kraft internationellt.

Koordineringen av anslutningen till protokollet görs i stor utsträckning internationellt för att avgifterna enligt HNS-konventionen för enskilda avgiftsskyldiga mottagare i en konventionsstat inte ska bli alltför stora. Finland har för avsikt att aktivt följa hur ratificeringen av konventionen framskrider och deponera sitt anslutningsinstrument först när även stora mottagare och sådana mottagare av farliga ämnen som är centrala för konkurrensläget i Finland, såsom Holland och Tyskland, har anslutit sig till konventionen. Genom detta säkerställs att de ekonomiska skyldigheter som ikraftträdandet av HNS-konventionen orsakar finländska mottagare av farliga och skadliga ämnen inte blir alltför stora.

På grund av det ovan beskrivna är det i detta skede inte möjligt att exakt uppskatta när Finland kommer att deponera sitt anslutningsinstrument, men det görs när de ovan beskrivna förutsättningarna uppfyllts. Det bör också beaktas att medlemsstaterna i enlighet med rådets beslut ska ratificera protokollet inom skälig tid och om möjligt senast den 6 maj 2021.

Lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av protokollet samt de andra lagarna som ingår i propositionen föreslås träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som protokollet träder i kraft internationellt för Finland. Avsikten är dock att lagen om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras till sjöss på det sätt som beskrivs ovan ska träda i kraft vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet minst ett år innan de ovan nämnda lagarna träder i kraft, för att Finland i samband med deponeringen av anslutningsinstrumentet till IMO:s generalsekreterare kan skicka de uppgifter som krävs i HNS-konventionen om mängden avgiftspliktig last som tagits emot under det föregående året.

I självstyrelselagen för Åland (1144/1991) föreskrivs om fördelningen av lagstiftningsbehörigheten mellan riket och landskapet Åland. Enligt 27 § 13 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller handelssjöfarten och farlederna för handelssjöfarten inom rikets lagstiftningsbehörighet. Bestämmelserna i konventionen gäller ersättning för skador som orsakats av sjötransport av farliga och skadliga ämnen. Bestämmelserna i konventionen hör således till rikets lagstiftningsbehörighet.

4 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

4.1 Behovet av riksdagens samtycke

Sett från EU-rättens perspektiv är HNS-konventionen en konvention med s.k. delad behörighet, dvs. den hör delvis till unionens behörighet och delvis till medlemsstaternas behörighet. Frågan om till vilka delar konventionen hör till medlemsstaternas behörighet och till vilka delar den hör till unionens behörighet är inte helt entydig. I förhandlingarna om rådets beslut om att bemyndiga medlemsstaterna att ratificera HNS-konventionen för unionens del hade medlemsstaterna och kommissionen olika uppfattningar om behörigheten. Rådet fattade två beslut om att bemyndiga medlemsstaterna att ratificera konventionen. Det ena beslutet gäller omständigheter i anknytning till rättsligt samarbete i civilrättsliga ärenden, i fråga om vilka unionen har exklusiv behörighet. Det andra beslutet gäller andra än civilrättsliga ärenden. I rådets senare beslut jämförs i fråga om behörighetsfrågan föremålet för miljöansvarsdirektivet och 2010 års HNS-konvention och konstateras som slutsats att föremålet för miljöansvarsdirektivet och föremålet för 2010 HNS-konvention till vissa delar, men dock inte i så stor utsträckning, är överlappande. Syftet med miljöansvarsdirektivet är att förhindra och reparera miljöskador som orsakas av olika slags yrkesverksamhet, inklusive sjötransporter av farliga ämnen. Direktivet tillämpas dock inte på personskador, skador som orsakas privategendom eller ekonomiska förluster och påverkar inte heller rättigheter som gäller sådana skador och som regleras i 2010 års HNS-konvention. Medlemsstaterna behåller sin behörighet i fråga om sådana omständigheter enligt 2010 års HNS-konvention som inte påverkar de gemensamma reglerna.

Enligt statsrådets uppfattning hör HNS-konventionen och därmed HNS-protokollet till medlemsstaternas behörighet åtminstone till de delar som konventionen innehåller bestämmelser om fartygsägarens ansvar och skyldighet att teckna försäkring för person- och saksador enligt konventionen samt om ägarens rätt att begränsa sitt ansvar till ett visst maximibelopp samt skyldigheten att betala avgift till HNS-fonden för personer som tagit emot avgiftspliktiga farliga ämnen. Även bestämmelserna som gäller HNS-fonden, övergångsbestämmelserna och de sedvanliga slutbestämmelserna i protokollet hör enligt statsrådets uppfattning till medlemsstaternas behörighet.

Till unionens behörighet hör i synnerhet artikel 38–40. Dessa artiklar påverkar domstolarnas behörighet och unionens sekundärrätt om erkännande och verkställighet av domar, vilket regleras i Bryssel I-förordningen. Unionen har således exklusiv behörighet i frågor som gäller artiklarna 38–40 i HNS-konventionen till den del som artiklarna påverkar de regler som fastställts i Bryssel I-förordningen. Med beaktande av miljöansvarsdirektivet hör enligt statsrådets uppfattning dessutom till unionens behörighet i viss mån även artikel 7 i konventionen som gäller fartygsägarens ansvar och artikel 9 som gäller fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar till de delar de inbegriper bestämmelser om ansvar och begränsning av ansvaret för miljöskador.

I konventionen erkänns statusen som part endast för suveräna stater. Således kan Europeiska unionen inte vara part i konventionen. Europeiska unionens råd har därför 2017 fattat ovan

nämnda beslut om att bemyndiga medlemsstaterna att ratificera protokollet på unionens vägnar till den del det gäller artiklar som hör till gemenskapens behörighet.

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen godkänner riksdagen fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser riksdagens grundlagsfästa befogenhet att godkänna internationella förpliktelser alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En avtalsbestämmelse ska hänföras till området för lagstiftningen 1) om bestämmelsen gäller utövande eller begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet som är tryggad i grundlagen, 2) om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) om det enligt grundlagen ska föreskrivas i lag om den sak som bestämmelserna avser eller 4) om det finns gällande bestämmelser i lag om den sak som bestämmelsen avser eller 5) om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas om den i lag. Enligt grundlagsutskottet hör en bestämmelse i en internationell förpliktelse på dessa grunder till området för lagstiftningen oberoende av om den står i strid eller harmonierar med en bestämmelse som utfärdats genom lag i Finland (se t.ex. GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd).

Enligt artikel 2 i HNS-protokollet ska parterna i protokollet tillämpa bestämmelserna i protokollet och i 1996 års HNS-konvention, sådana de ändrats genom protokollet. Med stöd av artikeln ska konventionsstaterna bl.a. tillämpa konventionens bestämmelser om tillämpningsområdet och dess begränsningar, strikt ansvar för fartygsägaren, obligatorisk försäkring och penning-säkerhet samt avgiftsskyldighet hos avgiftsskyldiga mottagare, fartygsägarens och HNS-fondens skyldighet att betala ersättning till skadelidande och skadelidandes rätt till ersättning. Dessa bestämmelser påverkar direkt grunderna för individens rättigheter och skyldigheter. Dessutom blir bestämmelser om bl.a. HNS-fondens och dess direktörs rättsliga ställning i konventionsstaterna tillämpliga. Därför ska artikel 2 anses höra till området för lagstiftningen.

I artiklarna 3–5 i protokollet ingår bestämmelser om definitionen på farliga och skadliga ämnen samt avgiftspliktig last samt om tillämpning av konventionen på förebyggande åtgärder och på skador orsakade av radioaktiva ämnen. Sådana bestämmelser som indirekt påverkar tillämpningen och tolkningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen hör också själva till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd).

I artiklarna 7, 8 och 10–13 ingår bestämmelser om rätt att begränsa fartygsägarens ansvar samt om skyldighet hos mottagare av avgiftspliktig last att till HNS-fonden betala avgift. Bestämmelserna påverkar direkt grunderna för individens rättigheter och skyldigheter och hör således till området för lagstiftningen.

4.2 Behandlingsordning

Enligt artikel 48 i HNS-konventionen kan gränsen för fartygsägarens och HNS-fondens maximala ersättning ändras genom ett förenklat förfarande genom beslut av IMO:s juridiska kommitté. När juridiska kommittén behandlar förslag till ändring av ersättningsgränserna ska den ta hänsyn till olyckor som inträffat och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem, till förändringar i penningvärdena och till den verkan som de föreslagna ändringarna kan få på försäkringskostnaderna. Ändringarna i ersättningsgränserna är bundna till vissa tidsfrister och procenttal som gäller maximihöjning.

IMO:s generalsekreterare delger alla medlemmar i organisationen och konventionsstater förslag till ändring av gränserna, om minst hälften av konventionsstaterna, dock minst sex stater, begär

det. Ändringar antas med två tredjedels majoritet av de konventionsstater som är närvarande och som röstar i juridiska kommittén, dock under förutsättning att minst hälften av konventionsstaterna är närvarande vid omröstningstillfället. IMO underrättar alla om ändringar som antagits i juridiska kommittén och ändringen anses som godkänd 18 månader efter datumet för underrättelsen, om inte en fjärdedel av konventionsstaterna motsätter sig ändringen. Ändringen träder i kraft 18 månader efter att den godkändes. Sålunda kan Finland bli bundet också av en sådan ändring som landet har motsatt sig, om det inte säger upp protokollet. Protokollet ska således till dessa delar bedömas med tanke på bestämmelserna i grundlagen om statens suveränitet och godkännande av internationella förpliktelser.

Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 45/2000 rd) behandlat Romstadgan, där ändrade konventionsbestämmelser verkar kunna bli bindande för Finland, trots att Finland inte har godkänt dem. Grundlagsutskottet ansåg att om en konventionsstat i praktiken har en möjlighet att uppsäga Romstadgan innan de ändringar som införts trots den konventionsstatens motstånd träder i kraft, påverkar ändringsförfarandet inte behandlingsordningen för förslaget till ikraftträdandelag. Parterna i HNS-protokollet kan säga upp protokollet så att uppsägningen träder i kraft samtidigt som ändringen träder i kraft. En sådan uppsägning ska göras senast sex månader innan ändringen träder i kraft.

Genom en ändring i grundlagen 2012 (RP 60/2010 rd, s. 45/II) gjordes det i grundlagen en skillnad mellan överföring av behörighet som är betydande med avseende på 94 § i grundlagen och av annan än betydande behörighet till en internationell organisation. Genom ändringen i grundlagen eftersträvades en ändring i synnerhet när det är fråga om överföring av riksdagens behörighet, såsom den lagstiftande makten. I grundlagsutskottets praxis (GrUU 8/2015 rd) har det ansetts att avsikten med översynen var att möjliggöra fall där lagstiftningsmakt bara i liten omfattning överförs på en internationell institution i frågor av teknisk natur eller inom mycket begränsade områden (se RP 60/2010 rd, s. 27). I den regeringsproposition som gällde en ändring av grundlagen nämndes sjöfart som exempel på ett område där behörigheten kan överföras med enkel majoritet. Enligt 94 § i grundlagen och förarbetena till den sker överföringen av riksdagens behörighet därmed i enlighet med indelningen i betydande och annan behörighet. Beslut om överföring av annan än betydande behörighet för riksdagen kan fattas med enkel majoritet.

Sådan överföring av behörighet som protokollets bestämmelser om ändring av maximala ersättningar avser kan inte betraktas som betydande. Dessutom kan avtalsparterna säga upp protokollet så att uppsägningen träder i kraft samtidigt som ändringen. Således kan beslut om godkännande av konventionen fattas med kvalificerad majoritet i enlighet med 94 § i grundlagen. Bestämmelserna har således ingen inverkan på i vilken ordning godkännandet och ikraftträdandet av protokollet behandlas.

HNS-protokollet innehåller inte några bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen. Protokollet kan enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen och om tillämpning av protokollet kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

riksdagen godkänner 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, upprättat i London den 30 april 2010, till den del som protokollet hör till Finlands behörighet,

RP 50/2019 rd

och att riksdagen godkänner att det avges en förklaring enligt artikel 5 i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, enligt vilken konventionen inte tillämpas i Finland på fartyg som avses i artikel 5.1,

och att riksdagen godkänner ett förbehåll enligt artikel 18.1 b i 1976 års internationella konvention om begränsning av sjörättsligt skadeståndsansvar (FördrS 82/1986), sådan den lyder ändrad genom 1996 års protokoll (FördrS 32/2004). Enligt förbehållet förbehåller Finland sig rätten att från tillämpningsområdet för konventionen avgränsa sådana skadeståndsanspråk som avses i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

Med stöd av vad som anförts ovan och eftersom protokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

1.

Lag

om 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, upprättat i London den 30 april 2010, nedan *2010 års HNS-konvention*, ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Med mottagare enligt artikel 1.4 i 2010 års HNS-konvention avses den person som fysiskt sett tar emot i artikel 1.10 avsedd last som lossas i en finsk hamn eller terminal. Om dock vid tiden för mottagandet den person som fysiskt sett tar emot lasten handlar som mellanman för en annan person som är föremål för en konventionsstats domsrätt ska huvudmannen anses som mottagare, om mellanmannen avslöjar huvudmannens identitet för den i artikel 13 i 2010 års HNS-konvention avsedda internationella fonden för farliga och skadliga ämnen (HNS-fonden).

3 §

HNS-fonden får återkräva det belopp som den har betalat i ersättning med stöd av artikel 14 i 2010 års HNS-konvention av personer som avses i 11 kap. 4 § i sjölagen (674/1994) endast när de förutsättningar som anges i den paragrafen är uppfyllda. I annat fall får fonden återkräva betald ersättning av andra än fartygsägaren eller dennes försäkringsgivare eller den som ställt säkerhet endast i de fall som avses i 75 § 1 mom. i lagen om försäkringsavtal (543/1994).

4 §

Talan om ersättning för skada orsakad vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen och som enligt artikel 39.1, 39.2 eller 39.4 i 2010 års HNS-konvention kan väckas vid den finsk domstol ska väckas vid en domstol som enligt 21 kap. 3 e § i sjölagen är behörig att behandla talan om ersättning för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen.

5 §

Parterna i en rättegång har rätt att underrätta HNS-fonden om en rättegång som är anhängig. Underrättelsen ska delges bevisligen och i övrigt med iakttagande av artikel 39.7 i 2010 års HNS-konvention.

6 §

På verkställighet av domar som gäller ersättning för skada orsakad av sjötransport av farliga och skadliga ämnen enligt artikel 40.3 i 2010 års HNS-konvention tillämpas 22 kap. 9 § i sjölagen.

RP 50/2019 rd

7 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i 2010 års HNS-konvention som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

2.

Lag

om ändring av sjölagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjölagen (674/1994) 10 kap. 16 §, 11 kap., 11 a kap. 1 § 3 mom., 12 kap. 1 § 1 mom., 19 kap. 1 § 1 mom. 8 punkten, 20 kap. 9 a och 9 b § och 21 kap. 3 a §,
av dem 10 kap. 16 § och 21 kap. 3 a § sådana de lyder i lag 686/2008, 11 a kap. 1 § 3 mom. och 19 kap. 1 § 1 mom. 8 punkten sådana de lyder i lag 860/2016, 12 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 421/1995, 20 kap. 9 a § sådan den lyder i lagarna 860/2016 och 249/2017 och 20 kap. 9 b § sådan den lyder i lag 249/2017, samt
fogas till 7 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 421/1996, 860/2016 och 249/2017, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., till 9 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 421/1996 och 1363/2006, en ny 2 a-punkt, till 12 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 421/1995, ett nytt 3 mom., till 19 kap. 1 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 860/2016 och 249/2017, en ny 9 punkt och till paragrafen, sådan den lyder i de ovannämnda lagarna, ett nytt 8 mom., till 21 kap. en ny 3 e § och till 22 kap., en ny 10 § som följer:

7 kap.

Allmänna stadganden om ansvar

1 §

Redarens ansvar

Bestämmelser om fartygsägarens ansvar för skada som i samband med sjötransport orsakas av farliga och skadliga ämnen samt om ansvarsbegränsning för fartygsägaren finns i 11 kap.

9 kap.

Allmänna stadganden om ansvarsbegränsning

3 §

Fordringar som ansvarsbegränsningen inte gäller

Rätt till ansvarsbegränsning gäller inte

2 a) en sådan fordran med anledning av skada som i samband med sjötransport orsakas av farliga och skadliga ämnen som omfattas 11 kap. 2 § 1 mom.

10 kap.

65

Ansvar för oljeskada

16 §

Tillämpning av lagen i vissa fall

Har ett fartyg som inte omfattas av 1 mom. och 2 § 1 mom. i detta kapitel eller av 10 a eller 11 kap. orsakat en oljeskada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller har förebyggande åtgärder vidtagits, tillämpas 1 §, 2 § 4 mom., 3 § och 8 § 3 mom. i detta kapitel samt 19 kap. 1 § 1 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 21 kap. 3 a § 3 och 4 mom. I fråga om fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar i dessa fall tillämpas 9 kap. Ansvarsbeloppet bestäms enligt 9 kap. 5 §.

11 kap.

Ansvar för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

- 1) *fartyg* varje flytande farkost som kan användas till sjöss,
- 2) *fartygsägare* den som är registrerad som fartygets ägare eller, om fartyget inte är registrerat, den som äger fartyget; om ett företag som bedriver rederiverksamhet med fartyg som tillhör staten är registrerat, betraktats företaget som fartygsägaren,
- 3) *farliga och skadliga ämnen*
 - a) oljor som transporteras i bulk och som anses i regel 1 till bilaga I till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78-konventionen*,
 - b) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som avses i regel 1.10 i bilaga II till MARPOL 73/78-konventionen samt ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i den bilagan II,
 - c) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i kapitel 17 i Internationella sjöfartsorganisationens, nedan *IMO*, internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som till sjöss transporterar farliga kemikalier i bulk (IBC-koden) samt farliga produkter för vilka preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,
 - d) farliga och skadliga ämnen, material och föremål i förpackad form som omfattas av IMO:s internationella sjökod för farligt gods (IMDG-koden), nedan *IMDG-koden*,
 - e) gaser i vätskeform som avses i kapitel 19 i IMO:s internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk (IGC-koden) och de produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,
 - f) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 grader Celsius mätt med prov i slutet kärl,
 - g) fasta bulkvaror som har sådana skadliga, kemiska verkningar som avses i IMO:s internationella sjökod för fasta bulkklaster (IMSBC-koden), nedan *IMSBC-koden*, i den utsträckning som dessa ämnen också omfattas av bestämmelserna i 1996 års IMDG-kod, och

- h) lastrester från tidigare bulktransporter av ämnen som anges i a–c och e–g,
- 4) *farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk* de farliga och skadliga ämnen som avses i punkt 3 underpunkterna a–c och e–h,
- 5) *förpackade farliga och skadliga ämnen* de farliga och skadliga ämnen som avses i punkt 3 underpunkt d,
- 6) *skada*
- a) personskada som har orsakats av farliga och skadliga ämnen,
- b) sakskada som har orsakats av farliga och skadliga ämnen och som har uppkommit utanför det fartyg som transporterar ämnena,
- c) förlust eller skada på grund av förorening av miljön som orsakats av farliga och skadliga ämnen, annan skada i samband med en försämring av miljön än utebliven vinst omfattar dock endast kostnader för skäligen återställningsåtgärder som har vidtagits eller planeras,
- d) kostnader för förebyggande åtgärder samt förluster och skador som orsakas av sådana åtgärder,
- 7) *förebyggande åtgärder* varje ändamålsenlig åtgärd som efter en olycka har vidtagits för att förhindra eller begränsa en skada,
- 8) *olycka* en sådan händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar en skada eller framkallar ett allvarligt och omedelbart förestående hot om en skada,
- 9) *sjötransport* tiden från det att de farliga och skadliga ämnena vid lastning kommer i kontakt med fartygets utrustning till dess att de vid lossning inte längre har sådan kontakt med fartygets utrustning. Om fartygets utrustning inte används börjar respektive slutar tiden när de farliga och skadliga ämnena korsar fartygets reling,
- 10) *HNS-konventionen* 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/),
- 11) *konventionsstat* en stat som har tillträtt HNS-konventionen,
- 12) *Finlands ekonomiska zon* det område som avses i lagen om Finlands ekonomiska zon,
- 13) *fartygets dräktighet* bruttodräktigheten beräknad enligt bestämmelserna i bilaga 1 till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention.
- Om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen inte skäligen kan särskiljas från skador som orsakats av andra faktorer, ska alla sådana skador anses vara orsakade av farliga och skadliga ämnen.
- Vad som föreskrivs i 2 mom. ska inte tillämpas till den del som det är fråga om en oljeskada enligt 10 kap. 1 § eller en skada som orsakats av ett i IMDG-koden eller IMSBC-koden avsett radioaktivt ämne av klass 7.

2 §

Tillämpningsområde

- Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas
- 1) på skada som uppkommit i Finland eller en annan konventionsstat vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen som last,
- 2) på skada som uppkommit på grund av förorening av miljön enligt 1 § 1 mom. 6 punkten underpunkt c inom Finlands eller en annan konventionsstats ekonomiska zon och som orsakats vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen som last,
- 3) på andra skador än skador på grund av förorening av miljön enligt 1 § 1 mom. 6 punkten underpunkt c som uppkommit utanför en stat, om skadan har orsakats av ett ämne som transporterats som last ombord på ett fartyg som är registrerat i Finland eller i en annan konventionsstat eller, om fartyget inte är registrerat, ett fartyg som för finsk flagg eller en annan konventionsstats flagg, samt

4) på skada och kostnader som orsakats av åtgärder för att förebygga skador som avses i 1–3 punkten, oavsett var dessa åtgärder har vidtagits.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om en annan konventionsstats ekonomiska zon gäller även ifall en stat inte har upprättat en sådan zon men enligt folkrättens regler har bestämt ett område utanför och angränsande till statens territorialhav som inte sträcker sig längre ut än 200 sjömil från de baslinjer från vilka statens territorialhav mäts.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas dock inte

- 1) på oljeskador som avses i 10 kap. i de fall som avses i 2 § 1 mom. i det kapitlet,
- 2) på skada som orsakats av ett i IMDG-koden eller IMSBC-koden avsett radioaktivt ämne av klass 7,
- 3) på fartyg vars bruttodräktighet är högst 200 och som transporterar farliga och skadliga ämnen endast i förpackad form, när sådana fartyg används för resor mellan hamnar i Finland.
- 4) på anspråk som bygger på avtal om transport av passagerare och gods, eller
- 5) till den del som de är oförenliga med tillämplig lagstiftning om ersättning till anställda och socialskyddsbestämmelser.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på krigsfartyg, flottans hjälpfartyg och andra fartyg som en stat äger eller använder och som vid den aktuella tidpunkten används uteslutande för icke-kommersiella ändamål. Om ett sådant fartyg har orsakat skador enligt detta kapitel i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits, tillämpas dock bestämmelserna i 1 och 3–5 § i detta kapitel, 19 kap. 1 § 1 mom. 8 punkten och 5 mom. samt 21 kap. 3 e § 3 och 4 mom.

Detta kapitel tillämpas inte om tillämpningen skulle strida mot Finlands åtaganden enligt internationella fördrag.

3 §

Ansvar för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen

Fartygsägaren är skyldig att ersätta skada som avses i 2 §, även om varken ägaren själv eller någon som ägaren svarar för har orsakat skadan. Om olyckan utgörs av en serie av händelser med samma ursprung är den ansvarig för skadan som var ägare till fartyget vid den första av dessa händelser.

Om fler än en fartygsägare med stöd av 1 mom. är ansvariga för skadan, svarar de solidariskt.

Fartygsägaren är dock inte ansvarig om denne visar

- 1) att skadan har orsakats av krigshandlingar, fientligheter, inbördeskrig eller uppror eller av en exceptionell, oundviklig och övermäktig naturhändelse,
- 2) att skadan i sin helhet har orsakats genom en handling eller försummelse av tredje man med avsikt att orsaka skada,
- 3) att skadan i sin helhet har orsakats genom ett fel eller en försummelse av en myndighet vid fullgörandet av skyldigheten att svara för underhållet av fyrar eller andra hjälpmedel för navigering, eller
- 4) underlåtelse hos avlastaren eller en annan person att ge sådana upplysningar om farliga eller skadliga egenskaper hos de transporterade ämnena som antingen har orsakat skadan helt eller delvis eller lett till att fartygsägaren inte har tecknat en försäkring i enlighet med 10 eller 11 §; fartygsägaren är dock fri från ansvar endast om varken fartygsägaren eller dennes anställda eller ställföreträdare hade eller skäligen borde ha haft vetskap om de farliga och skadliga egenskaperna hos de transporterade ämnena.

Om den skadelidande uppsåtligen eller av oaktsamhet har medverkat till skadan kan skadeståndet jämkas.

4 §

Kanalisering av ansvar och regressrätt

Talan om ersättning för i 2 § avsedd skada får väckas mot en fartygsägare endast med stöd av detta kapitel.

Ersättning för i 2 § avsedd skada får inte krävas av

- 1) anställda hos fartygsägaren, ställföreträdare för ägaren eller besättningsmedlemmar,
- 2) en lots eller en person som utan att tillhöra besättningen utför arbete i fartygets tjänst,
- 3) en redare som inte är ägare av fartyget, eller den som i fartygsägarens ställe nyttjar fartyget, befraktare, avsändare, avlastare, lastmottagare eller lastägare,
- 4) den som utför bärgning med fartygsägarens, redarens eller befälhavarens samtycke eller på uppdrag av en myndighet,
- 5) den som vidtar förebyggande åtgärder, eller
- 6) den som är anställd hos eller företrädare för en person som avses i 2–5 punkten, om inte personen i fråga har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Med avvikelse från 2 mom. får ersättning dock krävas av avlastaren eller en annan person som har försummat sin skyldighet att ge upplysningar om farliga och skadliga egenskaper hos de transporterade ämnena, och detta har lett till att fartygsägaren är fri från ansvar i enlighet med 3 § 3 mom. 4 punkten.

Ersättning som enligt detta kapitel har betalats för skada som orsakats av en i 2 mom. 1, 2 och 4–6 punkten avsedd person får krävas av den som har orsakat skadan endast om denne har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma. I fråga om fastställande av ersättning som en arbetstagare eller tjänsteman ska betala tillämpas dock vad som i skadeståndslagen och arbetsavtalslagen föreskrivs om ersättningsskyldighet för arbetstagare och tjänstemän.

5 §

Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen

Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel i fråga om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk för varje olycka till ett belopp som motsvarar 10 000 000 SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 2 000. Om dräktigheten är högre än 2 000 höjs ansvarsgränsen med 1 500 SDR för varje dräktighetstal från 2001 till 50 000. Om dräktigheten är högre än 50 000 höjs ansvarsgränsen ytterligare med 360 SDR för varje dräktighetstal som överstiger 50 000. Ansvaret ska dock inte i något fall överstiga 100 000 000 SDR.

Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel i fråga om skador som orsakats av förpackade farliga och skadliga ämnen för varje olycka till ett belopp som motsvarar 11 500 000 SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 2 000. Om dräktigheten är högre än 2 000 höjs ansvarsgränsen med 1 725 SDR för varje dräktighetstal från 2001 till 50 000. Om dräktigheten är högre än 50 000 höjs ansvarsgränsen ytterligare med 414 SDR för varje dräktighetstal som överstiger 50 000. Ansvaret ska dock inte i något fall överstiga 115 000 000 SDR.

Vad som föreskrivs i 2 mom. ska också tillämpas på skador som orsakats både av förpackade farliga och skadliga ämnen och av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk samt på skador i fråga om vilka det inte är möjligt att fastställa om de orsakats av förpackade farliga och skadliga ämnen eller av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk.

Rätten att begränsa ansvaret gäller inte ränta eller rättegångskostnader.

Fartygsägaren har inte rätt att begränsa sitt ansvar, om ägaren har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

6 §

Upprättande av en begränsningsfond

Fartygsägaren får begränsa sitt ansvar på det sätt som anges i 5 § 1 och 2 mom. endast om ägaren eller dennes försäkringsgivare eller någon annan på dennes vägnar enligt 12 kap. eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat upprättar en begränsningsfond som uppgår till ett belopp som motsvarar fartygsägarens ansvar.

I Finland upprättas en begränsningsfond vid den domstol där talan om ersättning enligt 21 kap. 3 e § har väckts eller kan väckas. När en begränsningsfond har upprättats kan fartygsägaren eller någon annan sakägare väcka talan i begränsningsmål för att få ansvaret fastslaget och begränsningsfonden fördelad.

7 §

Fördelning av en begränsningsfond

Om det ansvarsbelopp som anges i 5 § 1 och 2 mom. inte räcker till gottgörelse till dem som är berättigade till skadestånd, fördelas begränsningsfondens medel mellan dem i förhållande till beloppet på deras fordringar. Anspråk med anledning av dödsfall och personskada ska dock ha företräde i förhållande till övriga anspråk till den del som deras sammanlagda belopp uppgår till högst två tredjedelar av det ansvarsbelopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

8 §

Ersättning från en begränsningsfond i vissa fall

Om någon innan begränsningsfonden fördelats har betalat ersättning för en i 2 § avsedd skada orsakad av sjötransport av farliga och skadliga ämnen träder personen i fråga om det belopp som denne har betalat enligt detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat i den skadelidandes ställe.

Om fartygsägaren eller någon annan visar att ägaren framdeles blir skyldig att betala ersättning som ägaren, om ersättningen skulle ha betalats före fondens fördelning, kunde ha krävt att ska betalas ur begränsningsfonden enligt 1 mom., kan domstolen bestämma att tillräckliga medel ska avsättas för detta så att fartygsägaren senare kan framställa sina krav mot fonden.

Om fartygsägaren har betalat kostnader frivilligt eller lidit skada med anledning av förebyggande åtgärder, har fartygsägaren samma rätt till ersättning ur begränsningsfonden som en annan skadelidande.

9 §

Verkan av en begränsningsfond

Om en begränsningsfond har upprättats i enlighet med 6 § och det inte är fråga om ett fall som avses i 5 § 5 mom. ansvarar fartygsägaren inte med sin övriga egendom för skadestånd som kan krävas bli utbetalt ur begränsningsfonden. Vad som föreskrivs i detta moment gäller dock inte ränta eller rättegångskostnader.

Om egendom som tillhör fartygsägaren har blivit föremål för kvarstad eller en annan säkringssåtgärd för tryggnad av utsökning i fråga om en fordran för vilken betalning kan krävas endast

ur begränsningsfonden, ska kvarstaden eller säkringsåtgärden av annat slag upphävas när begränsningsfonden har upprättats. Om fartygsägaren ställt säkerhet för att undvika kvarstad eller en säkringsåtgärd av annat slag, ska säkerheten återställas till fartygsägaren.

Om en begränsningsfond har upprättats i en annan konventionsstat, tillämpas 1 och 2 mom. endast om den skadelidande har rätt att föra talan vid den domstol eller myndighet som förvaltar fonden och den skadelidande har möjlighet att av fondens medel få ut den andel som tillkommer denne.

10 §

Försäkringsplikt för finska fartyg

Ägaren av ett finskt fartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen som last ska ta och vidmakthålla försäkring eller ställa en annan ekonomisk säkerhet som täcker fartygsägarens ansvar enligt detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat, intill det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

11 §

Försäkringsplikt för utländska fartyg

Ett utländskt fartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen som last och som anlöper en finsk hamn eller nyttjar en hamnanläggning på finskt vattenområde ska inneha en försäkring eller någon annan ekonomisk säkerhet som täcker fartygsägarens ansvar enligt detta kapitel, intill det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

Ett fartyg som avses i 1 mom. ska ombord medföra ett certifikat som visar att en sådan försäkring eller säkerhet som avses i 1 mom. är i kraft. Om fartyget är statsägt ska ombord medföras ett certifikat som visar att staten i fråga äger fartyget och att dess ansvar enligt detta kapitel är täckt intill det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

12 §

Certifikat över försäkring eller säkerhet

Transport- och kommunikationsverket ska på ansökan utfärda ett certifikat över den försäkring eller säkerhet som avses i 10 § till den registrerade ägaren av ett fartyg som är registrerat i trafik- och transportregistret eller i det fartygsregister som förs av Statens ämbetsverk på Åland. Transport- och kommunikationsverket kan även utfärda ett certifikat över uppfylld försäkringsplikt i fall som avses i 11 § 1 mom., om fartyget inte är registrerat i en fördragsslutande stat.

Till ansökan ska det fogas en utredning av vilken framgår att försäkringen eller säkerheten

1) täcker det ansvar som avses i detta kapitel, och

2) under certifikatets giltighetstid inte kan upphöra att gälla tidigare än tre månader från den dag ett skriftligt meddelande om tiden för försäkringens eller säkerhetens upphörande kom in till Transport- och kommunikationsverket, om inte certifikatet har lämnats till Transport- och kommunikationsverket eller ett nytt certifikat har utfärdats.

Transport- och kommunikationsverket ska återkalla ett certifikat, om de villkor enligt vilka det har utfärdats inte längre uppfylls.

Fartygets befälhavare ska se till att certifikatet medförs ombord på fartyget och en kopia av certifikatet ska lämnas i förvar hos Transport- och kommunikationsverket. Fartyget får inte användas för sjöfart utan ett sådant certifikat.

RP 50/2019 rd

För certifikat som avses i denna paragraf tas det ut en avgift. Bestämmelser om avgiften finns i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Närmare bestämmelser om i denna paragraf avsedda certifikat och om hur de ansöks får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Ersättningskrav mot försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet

Den som är berättigad till ersättning har rätt att rikta ersättningskrav som grundar sig på en skada som avses i detta kapitel direkt mot den som meddelat den försäkring eller ställt den säkerhet som avses i 10 eller 11 §.

Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet är dock inte skyldig att ersätta skadan i de fall som avses i 3 § 3 mom. eller om fartygsägaren själv uppsåtligen har orsakat skadan. Ansvaret för försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet ska inte i något fall överstiga det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet kan för att befria sig från ansvarighet mot någon annan än fartygsägaren endast åberopa sådana omständigheter som avses i 2 mom.

Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet har i vart fall rätt att få fartygsägaren instämnd i målet.

14 §

Hänvisningsbestämmelser

Bestämmelser om preskription av en fordran som avses i detta kapitel finns i 19 kap. 1 § 1 mom.

Bestämmelser om behörig domstol i ärenden som avses i detta kapitel finns i 21 kap. 3 e §.

Bestämmelser om verkställighet av en utländsk dom i ärenden som avses i detta kapitel samt om verkan av en i utlandet upprättad begränsningsfond på verkställigheten av en dom som getts i Finland i ärenden som avses i detta kapitel finns i 22 kap. 9 och 10 §.

Bestämmelser om rätt att få ersättning ur den i artikel 13 i HNS-konventionen avsedda internationella fonden för farliga och skadliga ämnen finns i lagen om 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/).

11 a kap.

Ansvar för avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka

1 §

Tillämpning av Nairobi-konventionen i Finland

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas till den del som bestämmelserna i 10, 10 a eller 11 kap. tillämpas på avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka.

12 kap.

Begränsningsfond och begränsningsmål

1 §

Kapitlets tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel gäller begränsningsfonder som upprättas enligt 9 kap. 7 § (begränsningsfond) och sådana begränsningsfonder som upprättas enligt 10 kap. 6 § eller 11 kap. 6 §.

2 §

Fondens storlek

En begränsningsfond för skador orsakade av farliga och skadliga ämnen ska motsvara ansvarsbeloppet enligt 11 kap. 5 §.

19 kap.

Preskription av fordringar

1 §

Preskription av fordringar

Talan om erhållande av betalning för följande fordringar, oberoende av om ansvarigheten är begränsad eller obegränsad, ska väckas

8) för fordran på ersättning för kostnader som orsakats av lokalisering, utmärkning och avlägsnande av vrak i enlighet med Nairobikonventionen inom tre år från den dag vraket i enlighet med 11 a kap. 4 § har bedömts utgöra en fara,

9) för fordran på ersättning för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen enligt 11 kap. inom tre år från den dag då den skadelidande hade eller skäligen borde ha haft vetskap om skadan och identiteten på fartygsägaren.

I de fall som avses i 1 mom. 9 punkten får talan dock inte väckas efter det att tio år förflutit från dagen för olyckan eller, om skadan orsakats av en serie händelser, från den dag då den sista av dessa inträffade.

20 kap.

Straffstadganden

9 a §

Försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen

En redare, fartygsägare, registrerad ägare eller transportör som uppsåtligt försummar en i 7 kap. 2 §, 10 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 a kap. 6 §, 15 kap.

RP 50/2019 rd

23 a § i denna lag eller i artikel 4 a i bilaga I till Atenförordningen föreskriven försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet eller en på 15 kap. 1 § 2 mom. i denna lag grundad försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet, ska för försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen dömas till böter.

För försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen döms även en redare som låter använda ett fartyg för sjöfart, trots att redaren insett eller borde ha insett att den i 10 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 kap. 10 § eller 11 § 1 mom. eller 11 a kap. 6 § föreskrivna försäkringsplikten eller skyldigheten att ställa säkerhet inte har fullgjorts. Detsamma gäller den som i fartygsägarens ställe har hand om fartygets drift samt fartygets befälhavare.

9 b §

Försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat

Ett fartygs befälhavare som uppsåtligen försummar skyldigheten enligt 7 kap. 3 § 3 mom., 10 kap. 10 § 3 mom. eller 11 § 2 mom., 11 kap. 11 § 2 mom. eller 12 § 4 mom., 11 a kap. 7 § 3 mom. eller 15 kap. 24 § 3 mom. att se till att ett certifikat över försäkring eller säkerhet medförs ombord på fartyget, ska för försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat dömas till böter.

21 kap.

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

3 a §

Behörig domstol vid oljeskada

En finsk domstol är behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 10 kap., om oljeskadan har uppkommit i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa en sådan skada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon.

Om en finsk domstol är behörig enligt 1 mom., kan ett yrkande om ersättning för en annan oljeskada som orsakats av samma olycka prövas av samma domstol.

Den finska domstol som är behörig i ärenden som avses i 1 och 2 mom. är Helsingfors tingsrätt.

Om en sådan begränsningsfond som avses i 10 kap. 6 § har upprättats i Finland efter olyckan och fartygsägaren eller försäkringsgivaren, mot vilken talan har väckts vid en domstol i Finland eller i en annan konventionsstat, har rätt att begränsa sitt ansvar, ska Helsingfors tingsrätt pröva de krav som gäller fördelning av begränsningsfonden mellan dem som är berättigade till ersättning.

3 e §

Behörig sjörättsdomstol i mål som gäller skador orsakade av farliga och skadliga ämnen

En finsk domstol är behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 11 kap., om skadan har uppkommit i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa en sådan skada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon. En finsk domstol är också behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 11 kap. i

RP 50/2019 rd

de fall som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten och 2 mom. i det kapitlet när skadan har uppkommit utanför en stat, om

- 1) fartyget är registrerat i Finland eller, om fartyget inte är registrerat, fartyget för finsk flagg,
- 2) fartygsägarens hemort eller huvudsakliga verksamhetsort är i Finland, eller
- 3) en i 6 § i det kapitlet avsedd begränsningsfond har upprättats i Finland.

Om en finsk domstol är behörig enligt 1 mom., kan ett yrkande om ersättning för annan skada som orsakats av samma olycka prövas av samma domstol.

Ärenden som med stöd av 1 och 2 mom. kan prövas av en domstol i Finland prövas av Helsingfors tingsrätt.

Om en sådan begränsningsfond som avses i 11 kap. 6 § har upprättats i Finland efter olyckan och fartygsägaren eller försäkringsgivaren, mot vilken talan har väckts vid en domstol i Finland eller i en annan konventionsstat, har rätt att begränsa sitt ansvar, ska Helsingfors tingsrätt pröva de krav som gäller fördelning av begränsningsfonden mellan dem som är berättigade till ersättning.

22 kap.

Verkställighet

10 §

Erkännande och verkställighet av domar gäller skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen

En lagakraftvunnen dom som gäller ersättande av en i 11 kap. avsedd skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen ska, när den meddelats i en fördragsslutande stat som tillrätt HNS-konventionen och är verkställbar i den staten, verkställas i Finland, om domstolen i den berörda fördragsslutande staten har varit behörig enligt konventionen. Domstolens avgörande i sakfrågan får inte tas upp till ny prövning. En dom erkänns dock inte och verkställs inte, om den erhållits med svikliga medel eller om svaranden inte fått skälig tid och rättvis möjlighet att förbereda sitt svaromål.

På verkställigheten av en dom tillämpas 6 § 2–4 mom.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning eller av internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

3.

Lag

om skyldighet att rapportera om mottagande av farliga och skadliga ämnen som transporteras sjövägen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Denna lag innehåller bestämmelser om skyldighet att rapportera om mottagande av last som innehåller farliga och skadliga ämnen som transporteras sjövägen samt bestämmelser om den behöriga myndigheten.

2 §

I denna lag avses med

1) *farliga och skadliga ämnen*

a) oljor som transporteras i bulk och som avses i regel I i bilaga I till protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan *MARPOL 73/78-konventionen*,

b) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som avses i regel 1.10 i bilaga II till *MARPOL 73/78-konventionen* samt sådana ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i den bilagan,

c) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i 17 kap. i Internationella sjöfartsorganisationens, nedan *IMO*, internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar farliga kemikalier i bulk (IBC-koden) samt sådana farliga produkter för vilka preliminärt lämpliga förhållanden för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,

d) gaser i vätskeform som avses i 19 kap. i IMO:s internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk (IGC-koden) samt sådana produkter för vilka preliminärt lämpliga förhållanden för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,

e) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 grader Celsius mätt med prov i slutet kärl,

f) fasta ämnen som transporteras i bulk som har sådana skadliga kemiska verkningar som avses i IMO:s internationella sjökod för fasta bulklast (IMSBC-koden) i den utsträckning som dessa ämnen, om de i stället transporterats i förpackad form, hade omfattats av bestämmelserna i IMO:s internationella sjökod för farligt gods (IMDG-koden) i den lydelse som gällde 1996, och

g) lastrester från bulktransporter av ämnen som anges i underpunkterna a–c och e–g,

2) *mottagare* den person som fysiskt sett tar emot avgiftspliktig last som lossas i en finsk hamn eller terminal, on inte något annat följer av 3 §,

3) *avgiftspliktig last* farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk till sjöss som last till en hamn eller terminal i Finlands territorium och som lossas i Finland,

4) *HNS-konventionen* 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/),

5) *HNS-fonden* den internationella fonden för farliga och skadliga ämnen som avses i artikel 13 i HNS-konventionen,

6) *terminal* varje plats för lagring av farliga och skadliga ämnen som mottagits efter sjötransport, inklusive en icke-landbaserad anläggning som genom rörledning eller på annat sätt är för- enad med en sådan plats.

3 §

Om mottagaren vid mottagande av last företräder en person som omfattas av behörigheten i en fördragsslutande stat som tillrätt HNS-konventionen, ska uppdragsgivaren anses som mottagare av lasten. Uppdragsgivaren anses dock som mottagare endast om företrädaren har lämnat information om uppdragsgivarens identitet till HNS-fonden eller, innan HNS-konventionen har trätt i kraft i Finland, till Finlands miljöcentral.

Företrädaren ska sända den i 1 mom. avsedda information som denne sänt till HNS-fonden för kännedom till Finlands miljöcentral.

Närmare bestämmelser om hur den information som avses i denna paragraf ska lämnas till HNS-fonden och till Finlands miljöcentral får utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Mottagare som tar emot en avgiftspliktig last i Finland ska före utgången av februari varje år lämna Finlands miljöcentral uppgifter om mängder av mottagen avgiftspliktig last under föregående kalenderår, om personen i fråga under det aktuella kalenderåret har tagit emot

a) mer än 150 000 ton sådan olja som avses i artikel 1.3 i 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, som den lyder ändrad genom 1992 års protokoll (FördrS 41 och 42/1996), och för vilken mottagaren är skyldig att betala avgift till den internationella oljeskadefonden enligt artikel 10 i den konventionen,

b) mer än 17 000 ton andra än i a punkten avsedda oljor som transporteras i bulk och som avses i bilaga I till bilaga I till MARPOL 73/78-konventionen,

c) mer än 17 000 ton gasol (LPG), eller

d) mer än 17 000 ton i 2 § 1 punkten avsedda farliga och skadliga ämnen, med undantag av flytande naturgas (LNG) och de ämnen som avses i a-c punkten i detta moment.

Rapporteringskyldigheten enligt 1 mom. gäller även en mottagare som har tagit emot en avgiftspliktig last med flytande naturgas (LNG). Om mottagaren dock med en person som har äganderätten till en sådan last omedelbart före lasten lossas ingått avtal om att lastägaren svarar för avgifterna till HNS-fonden och Finlands miljöcentral har underrättats om avtalet, har lastägaren rapporteringskyldighet. Mottagaren har emellertid även i det fallet rapporteringskyldighet, om lastägaren inte rapporterar.

En avgiftspliktig last som under transporten från den ursprungliga lastningshamnen eller lastningsterminalen till destinationshamnen eller destinationsterminalen överförs från fartyget direkt eller via hamnen eller terminalen till ett annat fartyg anses ha blivit mottagen i Finland endast om den slutliga destinationshamnen eller destinationsterminalen finns i Finland.

Finlands miljöcentral ska skicka de uppgifter som avses i denna paragraf till HNS-fondens direktör i enlighet med artikel 21.2 i HNS-konventionen och till generalsekreteraren för Internationella sjöfartsorganisationen i enlighet med artikel 45 i HNS-konventionen.

Närmare bestämmelser om hur de uppgifter som avses i denna paragraf ska lämnas till Finlands miljöcentral får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 §

Den skyldighet som anges i 4 § tillämpas också på mottagare som under kalenderåret tagit emot högst i 3 § föreskrivna mängder avgiftspliktig last, om mängden på den last som personen i fråga tagit emot sammanräknat med den mängd last som ett bolag som hör till samma koncern under samma kalenderår tagit emot överstiger den angivna mängden

RP 50/2019 rd

6 §

Trots sekretessbestämmelserna i tullagen (304/2016), får tullmyndigheten till Finlands miljöcentral för skötseln av i denna lag föreskrivna uppgifter lämna ut nödvändiga uppgifter om avgiftspliktig last och mottagare.

7 §

Om en mottagare försummar rapporteringsskyldigheten enligt 4 §, kan Finlands miljöcentral ålägga mottagaren att lämna uppgifterna inom en viss tid och förena åläggandet med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen (1113/1990).

Om mottagaren trots att ett vite har dömts ut inte inom utsatt tid fullgör sin rapporteringsskyldighet, har Finlands miljöcentral rätt att genom uppskattning fastställa mängden avgiftspliktig last som mottagaren i fråga tagit emot för att kunna fullgöra sin skyldighet enligt 3 § 4 punkten.

8 §

Ändring i beslut som Finlands miljöcentral har meddelat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) 2 § 5 punkten, sådan den lyder i lagarna 861/2016 och 170/2019, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag och i förordningar som utfärdats med stöd av den avses med

5) *internationella konventioner*

- a) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), nedan *SOLAS-konventionen*, jämte ändringar,
- b) 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983, *MARPOL 73/78*),
- c) 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (FördrS 22/1984), nedan *STCW-konventionen*,
- d) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977, *COLREG*),
- e) 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982),
- f) konvention (nr 147) om miniminormer i handelsfartyg (FördrS 54/1979),
- g) 1992 års ändringsprotokoll till 1969 års internationella konvention om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (FördrS 43/1996),
- h) 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968),
- i) 2006 års konvention om arbete till sjöss (FördrS 51 och 52/2013),
- j) 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg (FördrS 92 och 93/2010),
- k) 2001 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (FördrS 3 och 4/2009),
- l) 2007 års internationella konvention om avlägsnande av vrak (Nairobikonventionen) (FördrS 13 och 14/2017),
- m) 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/),

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

5.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009) 1 § 2 mom. 4 punkten, som följer:

1 §

Denna lag tillämpas inte, om skadan har föranletts av

4) en händelse som omfattas av 10, 10 a och 11 kap. i sjölagen (674/1994),

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 10 oktober 2019.

Statsminister

Antti Rinne

Kommunikationsminister Sanna Marin

(Svensk översättning)

**2010 ÅRS PROTOKOLL TILL 1996 ÅRS
INTERNATIONELLA KONVENTION
OM ANSVAR OCH ERSÄTTNING FÖR
SKADA I SAMBAND MED SJÖTRANSPORT
AV FARLIGA OCH SKADLIGA
ÄMNEN**

**PROTOCOL OF 2010 TO THE INTER-
NATIONAL CONVENTION ON LIA-
BILITY AND COMPENSATION FOR
DAMAGE IN CONNECTION WITH
THE CARRIAGE OF HAZARDOUS
AND NOXIOUS SUBSTANCES BY
SEA, 1996**

**DE STATER SOM ÄR PARTER I DETTA
PROTOKOLL**

**THE STATES PARTIES TO THIS PRO-
TOCOL,**

ÄR MEDVETNA om det viktiga bidrag som kan lämnas av 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (nedan "konventionen") till att personer som lider skada orsakad av olyckor i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen får lämplig, snabb och effektiv ersättning liksom till bevarandet av havsmiljön,

RECOGNIZING the significant contribution that can be made by the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 (the Convention), to the prompt, adequate and effective compensation of persons who suffer damage caused by incidents in connection with the carriage of hazardous and noxious substances by sea, as well as to the preservation of the marine environment,

ÄR LIKASÅ MEDVETNA om att under många år ett stort antal stater konsekvent har uttryckt deras beslutsamhet att införa en stabil och effektiv ersättningsordning för sjötransport av farliga och skadliga ämnen grundad på ett system av delat ansvar och har arbetat i riktning mot ett enhetligt införlivande av konventionen,

RECOGNIZING ALSO that, over many years, a large number of States have consistently expressed their determination to establish a robust and effective compensation regime for the maritime carriage of hazardous and noxious substances based on a system of shared liability and have worked towards a uniform implementation of the Convention,

ERKÄNNER EMELLERTID att vissa problem har identifierats som hinder för ikraftträdandet av konventionen och följaktligen för införlivandet av den internationella ordning som den innebär,

ACKNOWLEDGING, HOWEVER, that certain issues have been identified as inhibiting the entry into force of the Convention and, consequently, the implementation of the international regime contained therein,

ÄR BESLUTNA att lösa dessa problem utan att ge sig in på en omfattande revision av konventionen,

DETERMINED to resolve these issues without embarking on a comprehensive revision of the Convention,

ÄR MEDVETNA om behovet att ta hänsyn till såväl den möjliga inverkan på utvecklingsländerna som intresset hos de stater som redan har ratificerat konventionen eller nästan har fullföljt ratificeringsförfarandet,

AWARE OF the need to take into account the possible impact on developing countries, as well as the interests of those States which have already ratified the Convention or have almost completed the ratification process,

ERINRAR om principerna i IMO:s resolution A 998(25) "Behov att skapa förmåga att utveckla och införa nya och förbättra befintliga instrument", antagen den 29 november 2007,

ANSER att dessa syften bäst kan uppnås genom att ett protokoll till konventionen utfärdas, och

HAR KOMMIT ÖVERENS om följande.

RECALLING the principles enshrined in IMO resolution A.998(25) "Need for capacity-building for the development and implementation of new, and amendments to existing, instruments", adopted on 29 November 2007,

CONSIDERING that these objectives may best be achieved by the conclusion of a Protocol to the Convention,

HAVE AGREED as follows:

Artikel 1

Definitioner

I denna konvention förstås med
1 *Konventionen*: 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

2 *Organisationen*: Internationella sjöfartsorganisationen.

3 *Generalsekreteraren*: organisationens generalsekreterare.

Artikel 2

Allmänna skyldigheter

Parterna i detta protokoll ska tillämpa bestämmelserna i detta protokoll och bestämmelser i denna konvention sådana de ändrats genom detta protokoll.

Artikel 3

1 Artikel 1.5 i konventionen ersätts enligt följande:

5 *Farliga och skadliga ämnen* (hazardous and noxious substances – HNS):

(a) varje ämne, material och vara som transporteras ombord på ett fartyg som last och som anges i i–vii nedan

Article 1

Definitions

For the purposes of this Protocol:

1 "*Convention*" means the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996.

2 "*Organization*" means the International Maritime Organization.

3 "*Secretary-General*" means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

General obligations

The Parties to this Protocol shall give effect to the provisions of this Protocol and the provisions of the Convention, as amended by this Protocol.

Article 3

1 Article 1, paragraph 5 of the Convention is replaced by the following text:

5 "*Hazardous and noxious substances (HNS)*" means:

(a) any substances, materials and articles carried on board a ship as cargo, referred to in (i) to (vii) below:

(i) oljor som transporteras i bulk och som anges i regel 1 i bilaga I till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, som den har ändrats,

(ii) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i regel 1.10 i bilaga II till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, som den har ändrats, och sådana ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i nämnda bilaga II,

(iii) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i kapitel 17 i den internationella koden för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar farliga kemikalier i bulk (IBC Code), som den har ändrats, och de farliga produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har beskrivits av den berörda myndigheten och de berörda hamnmyndigheterna i överensstämmelse med stycke 1.1.6 i koden,

(iv) farliga, riskfyllda och vådliga ämnen och föremål i förpackad form som omfattas av den internationella sjökoden för farligt gods, (IMDG Code) som den har ändrats,

(v) gaser i vätskeform som anges i kapitel 19 i den internationella koden för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk (IGC Code), som den har ändrats, och de produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har föreskrivits av den berörda myndigheten och de berörda hamnmyndigheterna i överensstämmelse med stycke 1.1.6 i koden,

(vi) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 °C (uppmätt genom closed cup test),

(vii) fasta bulkvaror som har sådana skadliga verkningar som anges i internationella koden för fasta bulkklaster, som den har ändrats, (BC Code), i den utsträckning som dessa substanser även omfattas av bestämmelserna i 1996 års internationella sjökod för farligt gods, när godset transporteras i förpackad form, och

(i) oils, carried in bulk, as defined in regulation 1 of Annex I to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended;

(ii) noxious liquid substances, carried in bulk, as defined in regulation 1.10 of Annex II to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended, and those substances and mixtures provisionally categorized as falling in pollution category X, Y or Z in accordance with regulation 6.3 of the said Annex II;

(iii) dangerous liquid substances carried in bulk listed in chapter 17 of the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk, as amended, and the dangerous products for which the preliminary suitable conditions for the carriage have been prescribed by the Administration and port administrations involved in accordance with paragraph 1.1.6 of the Code;

(iv) dangerous, hazardous and harmful substances, materials and articles in packaged form covered by the International Maritime Dangerous Goods Code, as amended;

(v) liquefied gases as listed in chapter 19 of the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk, as amended, and the products for which preliminary suitable conditions for the carriage have been prescribed by the Administration and port administrations involved in accordance with paragraph 1.1.6 of the Code;

(vi) liquid substances carried in bulk with a flashpoint not exceeding 60 °C (measured by a closed-cup test);

(vii) solid bulk materials possessing chemical hazards covered by the International Maritime Solid Bulk Cargoes Code, as amended, to the extent that these substances are also subject to the provisions of the International Maritime Dangerous Goods Code in effect in 1996, when carried in packaged form; and

(b) rester från tidigare bulktransporter av ämnen som anges i a i–iii och v–vii ovan.

2 Följande text fogas till artikel 1 i konventionen som punkterna 5bis och 5ter:

5bis *Farligt och skadligt bulkämne*: varje farligt och skadligt ämne som anges i artikel 1.5 a i–iii och v–vii samt 1.5 b,

5ter *Farligt och skadligt förpackat ämne*: varje farligt och skadligt ämne som anges i artikel 1.5 a i–iii och v–vii samt 1.5 b,

3 Artikel 1.10 i konventionen ersätts enligt följande:

10 *Avgiftspliktig last*: varje farligt och skadligt ämne som transporteras som bulklast till sjöss till en hamn eller terminal i partens territorium och som lossas i den staten. Last i transit som vidarebefordras direkt, eller genom en hamn eller terminal, från ett fartyg till ett annat, antingen helt eller delvis, inom ramen för en transport från den ursprungliga lastningshamnen eller -terminalen till en hamn eller terminal på den slutliga destinationen ska anses som avgiftspliktig last bara för mottagandet på den slutliga destinationen.

Artikel 4

Artikel 3 d i konventionen ersätts enligt följande:

d) för förebyggande åtgärder som syftar till att hindra eller minska sådan skada som avses i a, b och c ovan, var de än har vidtagits.

Artikel 5

Artikel 4.3 b i konventionen ersätts enligt följande:

3b) på skada orsakad av radioaktivt material enligt klass 7 antingen i den internationella sjökoden för farligt gods, som den har ändrats, eller i den internationella koden för fasta bulkklaster, som den har ändrats.

(b) residues from the previous carriage in bulk of substances referred to in (a)(i) to (iii) and (v) to (vii) above.

2 The following text is added as article 1, paragraphs 5bis and 5ter of the Convention:

5bis "*Bulk HNS*" means any hazardous and noxious substances referred to in article 1, paragraph 5(a)(i) to (iii) and (v) to (vii) and paragraph 5(b).

5ter "*Packaged HNS*" means any hazardous and noxious substances referred to in article 1, paragraph 5(a) (iv).

3 Article 1, paragraph 10 of the Convention is replaced by the following text:

10 "*Contributing cargo*" means any bulk HNS which is carried by sea as cargo to a port or terminal in the territory of a State Party and discharged in that State. Cargo in transit which is transferred directly, or through a port or terminal, from one ship to another, either wholly or in part, in the course of carriage from the port or terminal of original loading to the port or terminal of final destination shall be considered as contributing cargo only in respect of receipt at the final destination.

Article 4

Article 3(d) of the Convention is replaced by the following text:

(d) to preventive measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage as referred to in (a), (b) and (c) above.

Article 5

Article 4, paragraph 3(b) of the Convention is replaced by the following text:

3 (b) to damage caused by a radioactive material of class 7 either in the International Maritime Dangerous Goods Code, as amended, or in the International Maritime Solid Bulk Cargoes Code, as amended.

Artikel 6

Artikel 5.5 i konventionen stryks och artikel 5.6 blir artikel 5.5.

Article 6

Article 5, paragraph 5 of the Convention is deleted, and paragraph 6 becomes paragraph 5.

Artikel 7

Artikel 9.1 i konventionen ersätts enligt följande:

I Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt denna konvention för en och samma olycka till ett sammanlagt belopp som beräknas enligt följande:

a) när skadan har orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporterats i bulk:

(i) 10 miljoner beräkningsenheter för fartyg vars bruttodräktighet inte överstiger 2000, och

(ii) för fartyg med en större bruttodräktighet, följande belopp utöver vad som anges i punkt i:

för varje ton från 2001 till 50 000 ton, 1 500 beräkningsenheter, för varje enhet av dräktigheten som överstiger 50 000, 360 beräkningsenheter.

Dock får det sammanlagda beloppet aldrig överstiga 100 miljoner beräkningsenheter.

b) när skadan har orsakats av farligt och skadligt förpackat ämne, eller när skadan har orsakats av både farligt och skadligt bulkämne och farligt och skadligt förpackat farligt ämne, eller när det inte är möjligt att fastställa om skadan som härrör från fartyget orsakats av farligt och skadligt bulkämne eller av farligt och skadligt förpackat ämne:

(i) 11,5 miljoner beräkningsenheter för fartyg vars bruttodräktighet inte överstiger 2000, och

(ii) för fartyg med en större bruttodräktighet, följande belopp utöver vad som anges i punkt i:

för varje ton från 2001 till 50 000 ton, 1 750 beräkningsenheter,

för varje ton utöver 50 000 ton, 414 beräkningsenheter.

Dock får det sammanlagda beloppet aldrig överstiga 115 miljoner beräkningsenheter.

Article 7

Article 9, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1 The owner of a ship shall be entitled to limit liability under this Convention in respect of any one incident to an aggregate amount calculated as follows:

(a) Where the damage has been caused by bulk HNS:

(i) 10 million units of account for a ship not exceeding 2,000 units of tonnage; and

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each unit of tonnage from 2,001 to 50,000 units of tonnage, 1,500 units of account; for each unit of tonnage in excess of 50,000 units of tonnage, 360 units of account; provided, however, that this aggregate amount shall not in any event exceed 100 million units of account.

(b) Where the damage has been caused by packaged HNS, or where the damage has been caused by both bulk HNS and packaged HNS, or where it is not possible to determine whether the damage originating from that ship has been caused by bulk HNS or by packaged HNS:

(i) 11.5 million units of account for a ship not exceeding 2,000 units of tonnage; and

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each unit of tonnage from 2,001 to 50,000 units of tonnage, 1,725 units of account;

for each unit of tonnage in excess of 50,000 units of tonnage, 414 units of account; provided, however, that this aggregate amount shall not in any event exceed 115 million units of account.

Artikel 8

Hänvisningen i artikel 16.5 i konventionen till punkt 1 c ersätts med en hänvisning till punkt 1 b.

Article 8

In article 16, paragraph 5 of the Convention, the reference to "paragraph 1(c)" is replaced by a reference to "paragraph 1(b)".

Artikel 9

1 Artikel 17.2 i konventionen ersätts enligt följande:

2 Årsavgifter enligt artiklarna 18 och 19 samt artikel 21.5 fastställs av församlingen. Avgifterna ska beräknas enligt de nämnda artiklarna på grundval av de enheter avgiftspliktig last som tagits emot under det föregående kalenderåret eller annat år som församlingen bestämmer.

2 Till artikel 17.3 fogas omedelbart efter orden "artikel 19.1" orden "19.1bis och".

Article 9

1 Article 17, paragraph 2 of the Convention is replaced by the following text:

2 Annual contributions payable pursuant to articles 18, 19 and article 21, paragraph 5 shall be determined by the Assembly and shall be calculated in accordance with those articles on the basis of the units of contributing cargo received during the preceding calendar year or such other year as the Assembly may decide.

2 In article 17, paragraph 3 of the Convention, a reference to "and paragraph 1bis," is inserted immediately after the words "article 19, paragraph 1".

Artikel 10

Till artikel 18.1 och 18.2 fogas omedelbart efter orden "artikel 19.1" orden "och 19.1bis" i båda punkterna.

Article 10

In article 18, paragraphs 1 and 2 of the Convention, a reference to "and paragraph 1bis," is inserted immediately after the words "article 19, paragraph 1" in both paragraphs.

Artikel 11

1 I konventionen stryks underpunkt b i artikel 19.1 och punkt 1 c blir punkt 1 b.

2 Till artikel 19 i konventionen fogas efter punkt 1 en ny punkt enligt följande:

1bis a) I fråga om LNG-kontot ska, med förbehåll för artikel 16.5, årliga avgifter till kontot betalas beträffande varje konventionsstat av den som under det föregående kalenderåret, eller ett annat år som församlingen bestämmer, i den aktuella konventionsstaten mottog flytande naturgas (LNG).

Article 11

1 In article 19, paragraph 1(b) of the Convention is deleted and paragraph 1(c) becomes paragraph 1(b).

2 In article 19 of the Convention, after paragraph 1, a new paragraph is inserted as follows:

1bis (a) In the case of the LNG account, subject to article 16, paragraph 5, annual contributions to the LNG account shall be made in respect of each State Party by any person who in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, was the receiver in that State of any quantity of LNG.

b) Dock ska avgifter betalas av den som omedelbart före lossningen hade äganderätt till en LNG-last som lossats i en hamn eller terminal i den staten (lastägaren), om

i) lastägaren slutit avtal med mottagaren att lastägaren ska betala sådan avgift, och

ii) mottagaren har underrättat konventionsstaten att ett sådant avtal föreligger.

c) om den lastägare som nämnts i 1 bis b underlåter att betala avgiften helt eller till någon del ska mottagaren betala utebliven avgift. Församlingen ska bestämma i interna föreskrifter under vilka omständigheter lastägaren ska anses ha underlåtit att betala avgifter och hur mottagaren ska betala den uteblivna avgiften.

d) Inget i denna punkt ska påverka den rätt till regress eller återbetalning som kan uppkomma mellan mottagaren och lastägaren under tillämplig lag.

3 I artikel 19.2 fogas hänvisningen "och punkt 1 bis" omedelbart efter orden "punkt 1".

(b) However, any contributions shall be made by the person who, immediately prior to its discharge, held title to an LNG cargo discharged in a port or terminal of that State (the titleholder)

where:

(i) the titleholder has entered into an agreement with the receiver that the titleholder shall make such contributions; and

(ii) the receiver has informed the State Party that such an agreement exists.

(c) If the titleholder referred to in subparagraph (b) above does not make the contributions or any part thereof, the receiver shall make the remaining contributions. The Assembly shall determine in the internal regulations the circumstances under which the titleholder shall be considered as not having made the contributions and the arrangements in accordance with which the receiver shall make any remaining contributions.

(d) Nothing in this paragraph shall prejudice any rights of recourse or reimbursement of the receiver that may arise between the receiver and the titleholder under the applicable law.

3 In article 19, paragraph 2 of the Convention, a reference to "and paragraph 1 bis" is inserted immediately after the words "paragraph 1".

Artikel 12

Artikel 20.1 i konventionen ersätts enligt följande:

1 I fråga om varje konventionsstat ska grundavgifter betalas av varje person som är avgiftsskyldig enligt artikel 16.5, 18, 19 och 21.5 och beräknas på grundval av ett belopp, lika för det allmänna kontot och varje särskilt konto, för varje enhet avgiftspliktig last som mottagits i staten under kalenderåret som föregår det år då denna konvention trädde i kraft i den staten.

Article 12

Article 20, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1 In respect of each State Party, initial contributions shall be made of an amount which shall, for each person liable to pay contributions in accordance with article 16, paragraph 5, articles 18, 19 and article 21, paragraph 5, be calculated on the basis of a fixed sum, equal for the general account and each separate account, for each unit of contributing cargo received in that State during the calendar year preceding that in which this Convention enters into force for that State.

Artikel 13

1 Artikel 21.4 i konventionen ersätts enligt följande:

4 Om det i en konventionsstat inte finns någon person som är ansvarig för att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19 eller 21.5, ska staten enligt syftet med denna konvention informera direktören för HNS-fonden om detta.

2 Artikel 21.5 b i konventionen ersätts enligt följande:

5 b) anvisa HNS-fonden att ta ut det samlade beloppet för varje konto genom att fakturera enskilda mottagare, eller i fråga om LNG, lastägaren om artikel 19.1 bis b är tillämplig, beträffande det belopp som envar av dem ska betala. Om lastägaren inte betalar avgiften eller någon del av denna, ska HNS-fonden ta ut återstående avgifter genom att fakturera mottagaren av LNG-lasten. Dessa avgiftsskyldiga ska utpekas enligt den nationella lagen i den berörda staten.

Artikel 14

Följande text fogats till artikel 21bis i konventionen:

Försummad rapportering

Artikel 21bis

1 När en konventionsstat inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 21.2 och detta medför en ekonomisk förlust för HNS-fonden, ska staten vara skyldig att ersätta HNS-fonden för förlusten. Församlingen ska, enligt rekommendationer av direktören, besluta om en stat ska betala en sådan ersättning.

2 Ingen ersättning för en olycka ska betalas av HNS-fonden för skada i en konventionsstats område, inbegripet dess territorialhav enligt artikel 3 a, dess exklusiva ekonomiska zon eller dess område i övrigt enligt artikel 3 b, eller skada enligt artikel 3 c, på grund av en viss olycka eller för förebyggande åtgärder, var de än vidtagits, i enlighet med artikel 3 d, tills skyldigheterna enligt artikel 21.2

Article 13

1 Article 21, paragraph 4 of the Convention is replaced by the following text:

4 If in a State Party there is no person liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19 or paragraph 5 of this article, that State Party shall, for the purposes of this Convention, inform the Director of the HNS Fund thereof.

2 Article 21, paragraph 5(b) of the Convention is replaced by the following text:

5 (b) instruct the HNS Fund to levy the aggregate amount for each account by invoicing individual receivers or, in the case of LNG, the titleholder if article 19, paragraph 1bis(b) is applicable, for the amount payable by each of them. If the titleholder does not make the contributions or any part thereof, the HNS Fund shall levy the remaining contributions by invoicing the receiver of the LNG cargo. These persons shall be identified in accordance with the national law of the State concerned.

Article 14

The following text is added as article 21bis of the Convention:

Non-reporting

Article 21bis

1 Where a State Party does not fulfil its obligations under article 21, paragraph 2, and this results in a financial loss for the HNS Fund, that State Party shall be liable to compensate the HNS Fund for such loss. The Assembly shall, upon recommendation of the Director, decide whether such compensation shall be payable by a State.

2 No compensation for any incident shall be paid by the HNS Fund for damage in the territory, including the territorial sea, of a State Party in accordance with article 3(a), the exclusive economic zone or other area of a State Party in accordance with article 3(b), or damage in accordance with article 3(c) in respect of a given incident or for preventive measures, wherever taken, in accordance

och 21.4 har fullgjorts beträffande den staten för alla år innan den olycka inträffat som ersättningen avser. Församlingen ska besluta i HNS-fondens arbetsordning under vilka omständigheter en konventionsstat ska anses ha underlåtit att fullgöra dessa förpliktelse.

3 När ersättning har vägrats tills vidare i enlighet med punkt 2, ska den vägras slutgiltigt om förpliktelseerna enligt artikel 21.1 och 21.4 inte har fullgjorts inom ett år efter det att direktören har meddelat konventionsstaten om att den inte har fullgjort dessa förpliktelser.

4 Varje betalning av avgifter till HNS-fonden ska avräknas mot ersättning som ska utgå till gäldenären eller dennes företrädare.

5 Bestämmelserna i artikel 21.2–21.4 ska inte tillämpas på ersättningskrav beträffande dödsfall eller personskada.

Artikel 15

Artikel 23.1 i konventionen ersätts enligt följande:

1 Oavsett vad som sägs i artikel 21.5 får en konventionsstat när den undertecknar utan förbehåll för ratifikation, godkännande eller godtagande, eller deponerar sitt ratifikations-, godkännande-, godtagande- eller anslutningsinstrument eller när som helst därefter, förklara att den, i fråga om farliga eller skadliga ämnen som tas emot inom denna stats område, åtar sig de förpliktelser som enligt konventionen åligger den som är skyldig att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19, 20 eller 21.5 beträffande farliga och skadliga ämnen som mottagits på statens område. En sådan förklaring ska göras skriftligen och ange vilka förpliktelser som åtagandet avser.

Artikel 16

Artikel 43 i konventionen stryks och artikel 44 omnumreras till artikel 43.

with article 3(d), until the obligations under article 21, paragraphs 2 and 4 have been complied with in respect of that State Party for all years prior to the occurrence of an incident for which compensation is sought. The Assembly shall determine in the internal regulations of the HNS Fund the circumstances under which a State Party shall be considered as not having fulfilled these obligations.

3 Where compensation has been denied temporarily in accordance with paragraph 2, compensation shall be denied permanently if the obligations under article 21, paragraphs 2 and 4 have not been fulfilled within one year after the Director has notified the State Party of its failure to fulfil these obligations.

4 Any payments of contributions due to the HNS Fund shall be set off against compensation due to the debtor or the debtor's agents.

5 Paragraphs 2 to 4 shall not apply to claims in respect of death or personal injury.

Article 15

Article 23, paragraph 1 of the Convention is replaced by the following text:

1 Without prejudice to article 21, paragraph 5 a State Party may, at the time when it signs without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, declare that it assumes responsibility for obligations imposed by this Convention on any person liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19, 20 or article 21, paragraph 5, in respect of hazardous and noxious substances received in the territory of that State. Such a declaration shall be made in writing and shall specify which obligations are assumed.

Article 16

Article 43 of the Convention is deleted, and article 44 is renumbered as article 43.

Artikel 17

Den certifikatmodell som ingår i bilaga I till konventionen ersätts med den modell som ingår som bilaga till detta protokoll.

Article 17

The model certificate set out in Annex I of the Convention is replaced by the model annexed to this Protocol.

Artikel 18

Tolkning och tillämpning

1 Konventionen och detta protokoll ska läsas och tolkas mellan parterna som ett enda dokument.

2 Artiklarna 1–44 och bilagorna I och II, som de har ändrats genom detta protokoll och dess bilaga, och artiklarna 20–29 i detta protokoll (slutbestämmelserna) bildar *mutatis mutandis* 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (2010 års HNS-konvention). Artiklarna 20–29 i detta protokoll omnumreras enligt konventionens föregående artiklar. På motsvarande sätt omnumreras slutbestämmelsernas hänvisningar till andra artiklar i slutbestämmelserna.

Article 18

Interpretation and application

1 The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

2 Articles 1 to 44 and Annexes I and II of the Convention, as amended by this Protocol and the annex thereto, together with articles 20 to 29 of this Protocol (the final clauses), shall *mutatis mutandis* constitute and be called the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010 (2010 HNS Convention). Articles 20 to 29 of this Protocol shall be renumbered sequentially with the preceding articles of the Convention. References within the final clauses to other articles of the final clauses shall be renumbered accordingly.

Artikel 19

I kapitel VI fogas följande text till artikel 44bis i konventionen:

Slutbestämmelser för 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Slutbestämmelserna i 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen ska utgöra slutbestämmelser för 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

Article 19

In chapter VI, the following text is inserted as article 44bis of the Convention:

Final clauses of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010

The final clauses of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010 shall be the final clauses of the Protocol of 2010 to the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996.

SLUTBESTÄMMELSER

Undertecknande, ratifikation, godtagande, godkännande och anslutning

Artikel 20

1 Detta protokoll ska vara öppet för undertecknande vid organisationens högkvarter från den 1 november 2010 till den 31 oktober 2011 och ska därefter förbli öppet för anslutning.

2 Stater kan, med beaktande av bestämmelserna i punkt 4 och 5, uttrycka sitt samtycke till att vara bundna av detta protokoll genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller
b) undertecknande med förbehåll för ratifikation, godtagande eller godkännande, eller

c) anslutning.

3 Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning ska genomföras genom att en handling för detta ändamål deponeras hos generalsekreteraren.

4 Ett uttryck för samtycke att bli bunden av detta protokoll ska åtföljas av att uppgifter lämnas till generalsekreteraren beträffande den totala mängden av avgiftspliktig last som mottagits i den staten under föregående kalenderår med hänsyn till det allmänna kontot och varje särskilt konto.

5 Ett uttryck för samtycke som inte åtföljts av uppgifter enligt punkt 4 ovan ska inte godtas av generalsekreteraren.

6 Varje stat som har uttryckt sitt samtycke att bli bunden av detta protokoll ska därefter årligen den 31 maj eller dessförinnan, tills protokollet träder i kraft beträffande staten, till generalsekreteraren lämna uppgifter om den totala mängden avgiftspliktig last som svarar för bidrag som mottagits i den staten under föregående kalenderår med avseende på det allmänna kontot och varje särskilt konto.

7 En stat som har samtyckt till att bli bunden av detta protokoll och som inte har lämnat de uppgifter om avgiftspliktig last som fordras enligt artikel 45.6 för relevanta år ska

FINAL CLAUSES

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

Article 20

1 This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 November 2010 to 31 October 2011 and shall thereafter remain open for accession.

2 Subject to the provisions in paragraphs 4 and 5, States may express their consent to be bound by this Protocol by:

(a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

4 An expression of consent to be bound by this Protocol shall be accompanied by the submission to the Secretary-General of data on the total quantities of contributing cargo liable for contributions received in that State during the preceding calendar year in respect of the general account and each separate account.

5 An expression of consent which is not accompanied by the data referred to in paragraph 4 shall not be accepted by the Secretary-General.

6 Each State which has expressed its consent to be bound by this Protocol shall annually thereafter on or before 31 May until this Protocol enters into force for that State, submit to the Secretary-General data on the total quantities of contributing cargo liable for contributions received in that State during the preceding calendar year in respect of the general account and each separate account.

7 A State which has expressed its consent to be bound by this Protocol and which has not submitted the data on contributing cargo required under paragraph 6 for any relevant

innan protokollet träder i kraft för den staten bli tillfälligt avstängd från att vara en fördragsslutande stat tills den har lämnat de begärda uppgifterna.

8 En stat som uttryckt sitt samtycke till att vara bunden av 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen anses ha återtagit sitt samtycke den dag som den har undertecknat detta protokoll eller deponerat sitt ratificerings-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument i enlighet med punkt 2.

Artikel 21

Ikraftträdande

1 Detta protokoll ska träda i kraft 18 månader efter det att följande villkor uppfyllts:

a) minst tolv stater, varav fyra var och en med ett bruttotonnage om minst två miljoner enheter, har gett samtycke att vara bundna av den, och

b) generalsekreteraren har fått uppgifter enligt artikel 20.4 och 20.6 om att de som är skyldiga att betala avgifter enligt artikel 18.1 a och c i konventionen, som den ändrats enligt detta protokoll, har mottagit under det föregående kalenderåret en total mängd av minst 40 miljoner ton last som är avgiftspliktig till det allmänna kontot.

2 När en stat uttrycker sitt samtycke att vara bunden av detta protokoll sedan villkoren för ikraftträdande har uppfyllts, ska ett sådant samtycke få verkan tre månader efter dagen då samtycket uttryckts, eller den dag då detta protokoll träder i kraft enligt punkt 1, beroende på vilket av datumen som infaller senare.

years shall, before the entry into force of the Protocol for that State, be temporarily suspended from being a Contracting State until it has submitted the required data.

8 A State which has expressed its consent to be bound by the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 shall be deemed to have withdrawn this consent on the date on which it has signed this Protocol or deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with paragraph 2.

Article 21

Entry into force

1 This Protocol shall enter into force eighteen months after the date on which the following conditions are fulfilled:

(a) at least twelve States, including four States each with not less than 2 million units of gross tonnage, have expressed their consent to be bound by it; and

(b) the Secretary-General has received information in accordance with article 20, paragraphs 4 and 6 that those persons in such States who would be liable to contribute pursuant to article 18, paragraphs 1(a) and (c) of the Convention, as amended by this Protocol, have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 40 million tonnes of cargo contributing to the general account.

2 For a State which expresses its consent to be bound by this Protocol after the conditions for entry into force have been met, such consent shall take effect three months after the date of expression of such consent, or on the date on which this Protocol enters into force in accordance with paragraph 1, whichever is the later.

Artikel 22

Översyn och ändring

1 En konferens för att se över eller ändra denna konvention, som den ändrats genom detta protokoll, kan sammankallas av organisationen.

2 Generalsekreteraren ska sammankalla en konferens med konventionsstaterna för översyn eller ändring av konventionen, som den ändrats genom detta protokoll, på begäran av minst sex konventionsstater eller av minst en tredjedel av konventionsstaterna.

3 Varje handling om ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning som deponerats efter ikraftträdande av en ändring av konventionen, som den har ändrats genom detta protokoll, ska anses gälla konventionen som den har ändrats.

Artikel 23

Ändring av begränsningsbelopp

1 Oavsett bestämmelserna i artikel 22 ska de särskilda bestämmelserna i denna artikel endast tillämpas för att ändra de ansvarsgränser som anges i artiklarna 9.1 och 14.5 i konventionen som den har ändrats genom detta protokoll.

2 På begäran av minst hälften, men aldrig färre än sex, av konventionsstaterna ska ett förslag att ändra gränserna i artiklarna 9.1 och 14.5 i konventionen som den har ändrats genom detta protokoll genom generalsekreterarens försorg sändas till alla medlemmar i organisationen och till alla fördragsslutande stater.

3 Ett förslag till ändring som framställts och sänts enligt punkt 2 ska senast inom sex månader från översändandet lämnas över till organisationens juridiska kommitté för övervägande.

4 Alla fördragsslutande stater, oavsett om de är medlemmar i organisationen eller inte, har rätt att delta i juridiska kommitténs förhandlingar för övervägande och antagande av ändringar.

Article 22

Revision and amendment

1 A conference for the purpose of revising or amending the Convention, as amended by this Protocol, may be convened by the Organization.

2 The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Protocol, for revising or amending the Convention, as amended by this Protocol, at the request of six States Parties or one-third of the States Parties, whichever is the higher figure.

3 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to the Convention, as amended by this Protocol, shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Article 23

Amendment of limits

1 Without prejudice to the provisions of article 22, the special procedure in this article shall apply solely for the purposes of amending the limits set out in article 9, paragraph 1 and article 14, paragraph 5 of the Convention, as amended by this Protocol.

2 Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties, any proposal to amend the limits specified in article 9, paragraph 1 and article 14, paragraph 5 of the Convention, as amended by this Protocol, shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all Contracting States.

3 Any amendment proposed and circulated in accordance with paragraph 2 shall be submitted to the Legal Committee of the Organization (the Legal Committee) for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.

4 All Contracting States, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.

5 Ändringar antas med två tredjedels majoritet av de fördragsslutande stater som är närvarande och som röstar i juridiska kommittén, med den ökning i antalet som föranleds av punkt 4, dock under förutsättning att minst hälften av de fördragsslutande staterna är närvarande vid omröstningstillfället.

6 När juridiska kommittén behandlar ett förslag till ändring av gränserna ska den ta hänsyn till inträffade olyckor och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem, till förändringar i penningvärdena och till den verkan som den föreslagna ändringen kan få på försäkringskostnaderna. Den ska också ta hänsyn till förhållandet mellan de gränser som anges i artiklarna 9.1 och 14.5.

7 a) Ändringar i ansvarsgränserna med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän fem år har gått från det att detta protokoll öppnades för undertecknande och inte heller förrän fem år har gått från den dag en tidigare ändring med stöd av denna artikel har trätt i kraft.

b) Ingen gräns får höjas så att beloppet kommer att överstiga den gräns som den har lagts fast i detta protokoll ökat med sex procent per år, inklusive procentuell höjning från föregående år, beräknat från det att detta protokoll öppnades för undertecknande.

c) Ingen gräns får höjas så att den med tre gånger överstiger den gräns som lagts fast i detta protokoll.

8 En ändring som har antagits i enlighet med punkt 5 ska av organisationen delges de fördragsslutande staterna. Ändringen ska anses godtagen när 18 månader har förflutit från underrättelsen om inte inom den tidsperioden minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater då ändringen antogs har underrättat generalsekreteraren om att de inte godtar ändringen. I sådant fall är ändringen förkastad och får ingen verkan.

9 En ändring som har godtagits i enlighet med punkt 8 träder i kraft 18 månader efter det att den godtogts.

5 Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States present and voting in the Legal Committee, expanded as provided in paragraph 4, on condition that at least one half of the Contracting States shall be present at the time of voting.

6 When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents, in particular the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values, and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance. It shall also take into account the relationship between the limits established in article 9, paragraph 1 and those in article 14, paragraph 5 of the Convention, as amended by this Protocol.

7 (a) No amendment of the limits under this article may be considered less than five years from the date this Protocol was opened for signature nor less than five years from the date of entry into force of a previous amendment under this article.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to a limit laid down in this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date on which this Protocol was opened for signature.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to a limit laid down in this Protocol multiplied by three.

8 Any amendment adopted in accordance with paragraph 5 shall be notified by the Organization to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of eighteen months after the date of notification, unless within that period no less than one-fourth of the States which were Contracting States at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

9 An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 8 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

10 Alla fördragsslutande stater är bundna av ändringen om de inte säger upp denna konvention enligt artikel 24.1 och 24.2 senast sex månader innan ändringen träder i kraft. En sådan uppsägning får verkan när ändringen träder i kraft.

11 En stat som blir fördragsslutande stat när en ändring har antagits men innan 18-månadersperioden för dess godtagande har löpt ut, blir bunden av ändringen om den träder i kraft. En stat som blir fördragsslutande stat efter denna period blir bunden av en ändring som har godtagits enligt punkt 8. I de fall som anges i denna punkt blir en stat bunden av en ändring när den träder i kraft eller när protokollet träder i kraft för den staten, om det sker senare.

Artikel 24

Uppsägning

1 En konventionsstat får säga upp detta protokoll när som helst efter utgången av ett år efter att protokollet trädde i kraft för den staten.

2 Uppsägning görs genom att ett uppsägningsinstrument deponeras hos generalsekretären.

3 En uppsägning får verkan tolv månader efter deponeringen hos generalsekretären eller den längre tid som har angetts i uppsägningsinstrumentet.

4 Oavsett en uppsägning av en konventionsstat enligt denna artikel, ska bestämmelserna i detta protokoll om skyldigheterna enligt artiklarna 18, 19 eller 21.5 att betala avgifter för utbetalningar av de ersättningar som församlingen kan besluta om fortfarande gälla för sådana olyckor som har inträffat innan uppsägningen får verkan.

10 All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with article 24, paragraphs 1 and 2, at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

11 When an amendment has been adopted but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 8. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

Article 24

Denunciation

1 This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year following the date on which this Protocol enters into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, following its receipt by the Secretary-General.

4 Notwithstanding a denunciation by a State Party pursuant to this article, any provisions of this Protocol relating to obligations to make contributions under articles 18, 19 or article 21, paragraph 5 of the Convention, as amended by this Protocol, in respect of such payments of compensation as the Assembly may decide relating to an incident which occurs before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Artikel 25

Extra möten med församlingen

1 Inom nittio dagar från deponeringen av ett uppsägningsinstrument får varje konventionsstat som anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarstående konventionsstaterna begära att direktören sammankallar ett extra möte med församlingen. Direktören ska kalla församlingen att sammanträda inom sextio dagar från det att direktören tog emot denna begäran.

2 Direktören får på eget initiativ sammankalla församlingen till ett extra möte som ska hållas inom sextio dagar efter deponeringen av ett uppsägningsinstrument, om direktören anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande konventionsstaterna.

3 Om församlingen vid ett extra möte som sammankallats enligt punkt 1 eller 2 fastställer att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande konventionsstaterna får var och en av dessa stater senast etthundratjugo dagar före den dag då uppsägningen får verkan säga upp detta protokoll med verkan från samma dag.

Artikel 26

Upphörande

1 Detta protokoll upphör att gälla

- a) den dag antalet konventionsstater understiger sex, eller
- b) tolv månader efter den dag då uppgifter för ett föregående kalenderår skulle ha lämnats till direktören enligt artikel 21 i konventionen som den har ändrats genom detta protokoll, om dessa uppgifter visar att den sammanlagda mängden avgiftspliktig last enligt artikel 18.1 a och c till det allmänna kontot som tagits emot hos konventionsstaterna under det föregående kalenderåret är mindre än 30 miljoner ton.

Article 25

Extraordinary sessions of the Assembly

1 Any State Party may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions from the remaining States Parties, request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not less than sixty days after receipt of the request.

2 The Director may take the initiative to convene an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if the Director considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions from the remaining States Parties.

3 If the Assembly, at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2, decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions from the remaining States Parties, any such State may, not later than one hundred and twenty days before the date on which the denunciation takes effect, denounce this Protocol with effect from the same date.

Article 26

Cessation

1 This Protocol shall cease to be in force:

- (a) on the date when the number of States Parties falls below six; or
- (b) twelve months after the date on which data concerning a previous calendar year were to be communicated to the Director in accordance with article 21 of the Convention, as amended by this Protocol, if the data show that the total quantity of contributing cargo to the general account in accordance with article 18, paragraphs 1(a) and (c) of the Convention, as amended by this Protocol, received in the States Parties in that preceding calendar year was less than 30 million tonnes.

Om den sammanlagda mängden avgiftspliktig last till det allmänna kontot enligt artikel 18.1 a och c som tagits emot hos parterna under det föregående kalenderåret var mindre än 30 miljoner ton men mer än 25 miljoner ton, får församlingen trots bestämmelserna i punkt b, om den finner att detta berodde på särskilda omständigheter som troligen inte kommer att upprepas, besluta föregående av den nämnda tolv månadersperioden att protokollet ska fortsätta att gälla. Församlingen får inte fatta ett sådant beslut mer än under två på varandra följande år.

2 Stater som är bundna av detta protokoll dagen innan det upphör att gälla ska möjliggöra för HNS-fonden att utöva sina funktioner enligt artikel 27 och förblir endast för detta ändamål bundna av detta protokoll.

Artikel 27

Avveckling av HNS-fonden

1 Om detta protokoll upphör att gälla ska HNS-fonden dock

a) infria sina förpliktelser för de olyckor som har inträffat innan denna konvention upphörde att gälla, och

b) få utöva sin rätt till avgifter i den utsträckning som dessa avgifter är nödvändiga för att infria de förpliktelser som avses i a, inbegripet de förvaltningskostnader för HNS-fonden som är nödvändiga för detta ändamål.

2 Församlingen ska vidta alla lämpliga åtgärder för att slutföra avvecklingen av HNS-fonden, däri inbegripet en rättvis fördelning av resterande tillgångar bland dem som har betalat avgifter till fonden.

3 HNS-fonden förblir en juridisk person vid fullgörandet av uppgifterna enligt denna artikel.

Notwithstanding subparagraph (b), if the total quantity of contributing cargo to the general account in accordance with article 18, paragraphs 1(a) and (c) of the Convention, as amended by this Protocol, received in the States Parties in the preceding calendar year was less than 30 million tonnes but more than 25 million tonnes, the Assembly may, if it considers that this was due to exceptional circumstances and is not likely to be repeated, decide before the expiry of the above-mentioned twelve-month period that the Protocol shall continue to be in force. The Assembly may not, however, take such a decision in more than two subsequent years.

2 States which are bound by this Protocol on the day before the date it ceases to be in force shall enable the HNS Fund to exercise its functions as described under article 27 and shall, for that purpose only, remain bound by this Protocol.

Article 27

Winding up of the HNS Fund

1 If this Protocol ceases to be in force, the HNS Fund shall nevertheless:

(a) meet its obligations in respect of any incident occurring before this Protocol ceased to be in force; and

(b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under (a), including expenses for the administration of the HNS Fund necessary for this purpose.

2 The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the HNS Fund including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the HNS Fund.

3 For the purposes of this article the HNS Fund shall remain a legal person.

Artikel 28

Depositary

1 Detta protokoll och de ändringar som godtagits enligt artikel 23 ska deponeras hos generalsekreteraren.

2 Generalsekreteraren ska

a) underrätta alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till detta protokoll och alla medlemmar i organisationen om

(i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av ett instrument om ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning samt datum för detta och uppgifter om avgiftspliktig last i enlighet med artikel 20.4,

(ii) uppgifter om avgiftspliktig last som lämnats årligen därefter i enlighet med artikel 20.6 tills dagen då detta protokoll träder i kraft,

(iii) dagen för ikraftträdande av detta protokoll,

(iv) ett förslag om ändring av gränserna för ersättningsbeloppen som har gjorts enligt artikel 23.2,

(v) en ändring som har antagits enligt artikel 23.5,

(vi) en ändring som anses antagen enligt artikel 23.8, samt den dag då ändringen träder i kraft enligt artikel 23.9,

(vii) deponeringen av ett uppsägningsinstrument beträffande detta protokoll samt dagen för deponeringen och den dag då uppsägningen får verkan, och

(viii) en underrättelse som gjorts enligt någon artikel i detta protokoll, och

b) översända bestyrkta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat det eller har anslutit sig till det.

3 Så snart som detta protokoll träder i kraft ska en bestyrkt kopia av det överlämnas av depositarien till Förenta nationernas generalsekreterare för registrering och publicering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

Article 28

Depositary

1 This Protocol and any amendment adopted under article 23 shall be deposited with the Secretary-General.

2 The Secretary-General shall:

(a) inform all States which have signed this Protocol or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, together with the date thereof and the data on contributing cargo submitted in accordance with article 20, paragraph 4;

(ii) the data on contributing cargo submitted annually thereafter, in accordance with article 20, paragraph 6, until the date of entry into force of this Protocol;

(iii) the date of entry into force of this Protocol;

(iv) any proposal to amend the limits on the amounts of compensation which has been made in accordance with article 23, paragraph 2;

(v) any amendment which has been adopted in accordance with article 23, paragraph 5;

(vi) any amendment deemed to have been accepted under article 23, paragraph 8, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with article 23, paragraph 9;

(vii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect;

(viii) any communication called for by any article in this Protocol; and

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States that have signed or acceded to it.

3 As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy of the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Artikel 29

Språk

Detta protokoll är upprättat i ett enda original på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska språken, vilka alla äger lika vitsord.

Som SKEDDE i London den 30 april 2010.

Till bekräftelse härav har undertecknade, vederbörligen bemyndigade av sina respektive regeringar, undertecknat detta protokoll.

Article 29

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT London this thirtieth day of April two thousand and ten.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

BILAGA I

CERTIFIKAT OM FÖRSÄKRING ELLER ANNAN EKONOMISK SÄKERHET FÖR ANSVARIGHET FÖR SKADA ORSAKAD AV FARLIGA ELLER SKADLIGA ÄMNEN (HNS)

Utfärdat enligt bestämmelserna i artikel 12 i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Fartygets namn	Signalbokstaver	Fartygets IMO-nummer	Registreringshamn	Ägarens namn och den fullständiga adressen för den huvudsakliga verksamhetsorten

Härmed intygas att det för ovan nämnda fartyg fanns ett gällande försäkringsavtal eller annan ekonomisk säkerhet som uppfyller kraven i artikel 12 i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

Typ av säkerhet

Säkerhetens varaktighet

Försäkringsgivarens/försäkringsgivarnas och/eller garantens/garanternas namn och adress

Namn

Adress

Detta certifikat gäller till och med

Utfärdat eller bestyrkt av regeringen i

.....

(Statens fullständiga beteckning)

I..... den

(Ort)

(Datum)

.....

(Den utfärdande tjänstemannens namnteckning och titel)

Förklarande noter:

1. Om så önskas får beteckningen på staten inbegripa en hänvisning till den behöriga offentliga myndigheten i det land där certifikatet har utfärdats.
2. Om säkerhetens samlade belopp lämnats från flera källor ska vart och ett av beloppen anges.
3. Om säkerheten lämnas i flera former ska de olika formerna anges.
4. Under "Säkerhetens varaktighet" ska anges den dag då säkerheten börjar gälla.
5. Under "adress till försäkringsgivaren/försäkringsgivarna och/eller garanten/garanterna" ska försäkringsgivarens/försäkringsgivarnas och/eller garantens/garanternas huvudsakliga verksamhetsort anges. Om så är lämpligt ska den verksamhetsort där försäkringen eller säkerheten är etablerad anges.

* * *

ANNEX I

CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY IN RESPECT OF LIABILITY FOR DAMAGE CAUSED BY HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES (HNS)

Issued in accordance with the provisions of Article 12 of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010

Name of ship	Distinctive number or letters	IMO ship identification number	Port of registry	Name and full address of the principal place of business of the owner

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article 12 of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010.

Type of security

Duration of security

Name and address of the insurer(s) and/or guarantor(s)

Name

Address

.....

This certificate is valid until

Issued or certified by the Government of

.....

(Full designation of the State)

At On

(Place)

(Date)

.....

(Signature and Title of issuing or certifying official)

Explanatory Notes:

1. If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.
2. If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
3. If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
4. The entry "Duration of the Security" must stipulate the date on which such security takes effect.
5. The entry "Address" of the insurer(s) and/or guarantor(s) must indicate the principal place of business of the insurer(s) and/or guarantor(s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.

* * *

*Konsoliderad
version av 2010
års HNS-konvention*

(SVENSK ÖVERSÄTTNING)

2010 ÅRS INTERNATIONELLA KONVENTION OM ANSVAR OCH ERSÄTTNING FÖR SKADA I SAMBAND MED SJÖTRANSPORT AV FARLIGA OCH SKADLIGA ÄMNEN (2010 ÅRS HNS-KONVENTION) 1,2

INTERNATIONAL CONVENTION ON LIABILITY AND COMPENSATION FOR DAMAGE IN CONNECTION WITH THE CARRIAGE OF HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES BY SEA, 2010 (2010 HNS CONVENTION) 1,2

(Konsoliderad version av 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen, och 2010 års protokoll till konventionen)

Definitions (Consolidated text of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996, and the Protocol of 2010 to the Convention)

KAPITEL I

Chapter I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

GENERAL PROVISIONS

Definitioner³

Definitions³

Artikel 1

Article 1

I denna konvention avses med

1 *Fartyg*: fartyg eller annan anordning som kan användas för trafik till sjöss.

2 *Person*: fysisk person samt privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, inbegripet en stat och dess delstater eller motsvarande.

3 *Ägare*: den person eller de personer som är registrerade som fartygets ägare eller, om registrering inte har skett, den person eller de personer som äger fartyget. I fråga om ett fartyg som ägs av en stat och brukas av ett bolag som i denna stat är registrerat som fartygets brukare ska med "ägare" förstås detta bolag.

For the purposes of this Convention:

1 "*Ship*" means any seagoing vessel and seaborne craft, of any type whatsoever.

2 "*Person*" means any individual or partnership or any public or private body, whether corporate or not, including a State or any of its constituent subdivisions.

3 "*Owner*" means the person or persons registered as the owner of the ship or, in the absence of registration, the person or persons owning the ship. However, in the case of a ship owned by a State and operated by a company which in that State is registered as the ship's operator, "owner" shall mean such company.

RP 50/2019 rd

¹ I artikel 18 i 2010 års protokoll (Tolkning och tillämpning) bestäms:

"1 Konventionen och detta protokoll ska läsas och tolkas mellan konventionsstaterna som ett enda dokument.

² Konventionens artiklar 1–44 och dess bilagor I och II, som de ändrats genom detta protokoll och dess bilaga, och artiklarna 20–29 i detta protokoll (slutbestämmelserna) bildar med behövliga ändringar 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (2010 års HNS-konvention). Artiklarna 20–29 i detta protokoll omnumreras enligt konventionens föregående artiklar. De hänvisningar till andra artiklar i slutbestämmelserna som ingår i slutbestämmelserna omnumreras på motsvarande sätt."

² I artikel 2 i 2010 års protokoll bestäms: "Parterna i detta protokoll ska tillämpa bestämmelserna i detta protokoll och bestämmelserna i denna konvention som de har ändrats genom detta protokoll."

³ I artikel 1 i 2010 års protokoll ingår definitioner som endast tillämpas på protokollet och som inte utgör ändringar i 1996 års konvention.

4 *Mottagare*: antingen

(a) den person som fysiskt sett tar emot avgiftspliktig last som lossats i en konventionsstats hamnar eller terminaler. Om vid tiden för mottagandet den person som fysiskt sett tar emot lasten handlar som mellanman för en annan som är föremål för en konventionsstats domsrätt ska huvudmannen anses som mottagare om mellanmannen avslöjar huvudmannens identitet för HNS-fonden, eller

(b) den person hos en konventionsstat som enligt konventionsstatens nationella rätt anses som mottagare av avgiftspliktig last som lossats i konventionsstatens hamnar eller terminaler, under förutsättning att den totala mängden avgiftspliktig last mottagen enligt sådan nationell rätt i huvudsak är densamma som om mottagandet skett enligt a.

5 *Farliga och skadliga ämnen* (hazardous and noxious substances – HNS):

¹ Article 18 (Interpretation and application) of the Protocol of 2010 provides as follows:

"1 The Convention and this Protocol shall, as between the Parties to this Protocol, be read and interpreted together as one single instrument.

² Articles 1 to 44 and Annexes I and II of the Convention, as amended by this Protocol and the annex thereto, together with articles 20 to 29 of this Protocol (the final clauses), shall mutatis mutandis constitute and be called the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010 (2010 HNS Convention). Articles 20 to 29 of this Protocol shall be renumbered sequentially with the preceding articles of the Convention. References within the final clauses to other articles of the final clauses shall be renumbered accordingly."

² Article 2 of the Protocol of 2010 provides as follows: "The Parties to this Protocol shall give effect to the provisions of this Protocol and the provisions of the Convention, as amended by this Protocol."

³ Article 1 of the Protocol of 2010 contains definitions which apply only to the Protocol and are not amendments to the 1996 Convention.

4 "*Receiver*" means either:

(a) the person who physically receives contributing cargo discharged in the ports and terminals of a State Party; provided that if at the time of receipt the person who physically receives the cargo acts as an agent for another who is subject to the jurisdiction of any State Party, then the principal shall be deemed to be the receiver, if the agent discloses the principal to the HNS Fund; or

(b) the person in the State Party who in accordance with the national law of that State Party is deemed to be the receiver of contributing cargo discharged in the ports and terminals of a State Party, provided that the total contributing cargo received according to such national law is substantially the same as that which would have been received under (a).

5 "*Hazardous and noxious substances*" (HNS) means:

(a) varje ämne, material och vara som transporteras ombord på ett fartyg som last och som anges i i–vii nedan

(i) oljor som transporteras i bulk och som anges i regel 1 i bilaga I till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, som det har ändrats,

(ii) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i regel 1.10 i bilaga II till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, som det har ändrats, och sådana ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i nämnda bilaga II,

(iii) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i kapitel 17 i den internationella koden för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar farliga kemikalier i bulk (IBC Code), som den har ändrats, och de farliga produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har föreskrivits av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheterna i enlighet med punkt 1.1.6 i koden,

(iv) farliga, riskfyllda och vådliga ämnen och föremål i förpackad form som omfattas av den internationella sjökoden för farligt gods, (IMDG Code) som den har ändrats,

(v) gaser i vätskeform som anges i kapitel 19 i den internationella koden för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk (IGC Code), som den har ändrats, och de produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har föreskrivits av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheterna i enlighet med punkt 1.1.6 i koden,

(vi) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 °C (uppmätt genom closed cup test),

(vii) fasta bulkvaror som har sådana skadliga verkningar som anges i internationella sjökoden för fasta bulklaster, som den har ändrats, i den utsträckning som dessa substanser även omfattas av bestämmelserna i 1996 års internationella sjökod för farligt

(a) any substances, materials and articles carried on board a ship as cargo, referred to in (i) to (vii) below:

(i) oils, carried in bulk, as defined in regulation 1 of annex I to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended;

(ii) noxious liquid substances, carried in bulk, as defined in regulation 1.10 of Annex II to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended, and those substances and mixtures provisionally categorized as falling in pollution category X, Y or Z in accordance with regulation 6.3 of the said Annex II;

(iii) dangerous liquid substances carried in bulk listed in chapter 17 of the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Dangerous Chemicals in Bulk, as amended, and the dangerous products for which the preliminary suitable conditions for the carriage have been prescribed by the Administration and port administrations involved in accordance with paragraph 1.1.6 of the Code;

(iv) dangerous, hazardous and harmful substances, materials and articles in packaged form covered by the International Maritime Dangerous Goods Code, as amended;

(v) liquefied gases as listed in chapter 19 of the International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk, as amended, and the products for which preliminary suitable conditions for the carriage have been prescribed by the Administration and port administrations involved in accordance with paragraph 1.1.6 of the Code;

(vi) liquid substances carried in bulk with a flashpoint not exceeding 60°C (measured by a closed-cup test);

(vii) solid bulk materials possessing chemical hazards covered by the International Maritime Solid Bulk Cargoes Code, as amended, to the extent that these substances are also subject to the provisions of the International Maritime Dangerous Goods Code in

gods, när godset transporteras i förpackad form, och

b) rester från tidigare bulktransporter av ämnen som anges i a i–iii och v–vii ovan.

5bis Farligt och skadligt bulkämne: varje farligt och skadligt ämne som anges i artikel 1.5 a i–iii och v–vii samt 1.5 b,

5ter Farligt och skadligt förpackat ämne: varje farligt och skadligt ämne som anges i artikel 1.5 a iv.

6 *Skada:*

(a) dödsfall eller personskada ombord eller utanför det fartyg som transporterar de farliga och skadliga ämnena och som orsakats av dessa ämnen,

(b) förlust av eller skada på egendom utanför det fartyg som transporterar de farliga och skadliga ämnena och som orsakats av dessa ämnen,

(c) förlust eller skada på grund av förorening av miljön som orsakats av de farliga och skadliga ämnena, förutsatt att ersättning för försämring av miljön, annat än utebliven vinst, är begränsad till kostnader för rimliga åtgärder för återställande som har vidtagits eller som planeras, och

(d) kostnader för förebyggande åtgärder och förlust och skada som orsakats av sådana åtgärder.

Om det inte är möjligt att tillförlitligt särskilja skada orsakad av farliga och skadliga ämnen från skada orsakad av andra omständigheter, ska all skada anses orsakad av de farliga och skadliga ämnena utom om och i den utsträckning som skadan som orsakats av andra omständigheter är en skada av den art som anges i artikel 4.3.

I denna punkt förstås med 'orsakats av dessa ämnen' vad som orsakats av de farliga och skadliga egenskaperna hos dessa ämnen.

7 *Förebyggande åtgärder:* varje skälig åtgärd som vidtagits av en person efter det att en olycka inträffat för att förhindra eller begränsa skada.

8 *Olycka:* varje händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar skada eller framkallar ett allvarligt eller omedelbart förestående hot om skada.

effect in 1996, when carried in packaged form; and

b) residues from the previous carriage in bulk of substances referred to in (a)(i) to (iii) and (v) to (vii) above.

5bis "*Bulk HNS*" means any hazardous and noxious substances referred to in article 1, paragraph 5(a)(i) to (iii) and (v) to (vii) and paragraph 5(b).

5ter "*Packaged HNS*" means any hazardous and noxious substances referred to in article 1, paragraph 5(a)(iv).

6 "*Damage*" means:

(a) loss of life or personal injury on board or outside the ship carrying the hazardous and noxious substances caused by those substances;

(b) loss of or damage to property outside the ship carrying the hazardous and noxious substances caused by those substances;

(c) loss or damage by contamination of the environment caused by the hazardous and noxious substances, provided that compensation for impairment of the environment other than loss of profit from such impairment shall be limited to costs of reasonable measures of reinstatement actually undertaken or to be undertaken; and

(d) the costs of preventive measures and further loss or damage caused by preventive measures.

Where it is not reasonably possible to separate damage caused by the hazardous and noxious substances from that caused by other factors, all such damage shall be deemed to be caused by the hazardous and noxious substances except if, and to the extent that, the damage caused by other factors is damage of a type referred to in article 4, paragraph 3.

In this paragraph, "caused by those substances" means caused by the hazardous or noxious nature of the substances.

7 "*Preventive measures*" means any reasonable measures taken by any person after an incident has occurred to prevent or minimize damage.

8 "*Incident*" means any occurrence or series of occurrences having the same origin, which causes damage or creates a grave and imminent threat of causing damage.

9 *Sjötransport*: tidsperioden från det att de farliga och skadliga ämnena vid lastning kommer vid någon del av fartygets anordningar till dess att de vid lossning upphör att vara vid någon del av fartygets anordningar. Om inte någon av fartygets anordningar används börjar respektive slutar tidsperioden när de farliga och skadliga ämnena korsar fartygets reling.

10 *Avgiftspliktig last*: varje farligt och skadligt ämne som transporteras till sjöss som last till en hamn eller terminal i konventionsstatens territorium och som lossas i den staten. Last i transit som vidarebefordras direkt, eller genom en hamn eller terminal, från ett fartyg till ett annat, antingen helt eller delvis, inom ramen för en transport från den ursprungliga lastningshamnen eller -terminalen till hamn eller terminal på den slutliga destinationen ska anses som avgiftspliktig last bara för mottagandet på den slutliga destinationen.

11 *HNS-fonden*: den internationella fonden för farliga och skadliga ämnen upprättad enligt artikel 13.

12 *Beräkningsenhet*: den särskilda dragningsrätten som den definierats av Internationella valutafonden.

13 *Fartygets registreringsstat*: för registrerade fartyg den stat där fartyget registrerats och för oregistrerade fartyg den stat vars flagga fartyget får föra.

14 *Terminal*: varje plats för lagring av farliga och skadliga ämnen som mottagits efter sjöburen transport, däri inbegripet en icke-landbaserad anläggning som genom rörledning eller på annat sätt är förenad med en sådan plats.

15 *Direktör*: HNS-fondens direktör.

16 *Organisation*: Internationella sjöfartsorganisationen.

17 *Generalsekreterare*: organisationens generalsekreterare.

9 "*Carriage by sea*" means the period from the time when the hazardous and noxious substances enter any part of the ship's equipment, on loading, to the time they cease to be present in any part of the ship's equipment, on discharge. If no ship's equipment is used, the period begins and ends respectively when the hazardous and noxious substances cross the ship's rail.⁴

10 "*Contributing cargo*" means any bulk HNS which is carried by sea as cargo to a port or terminal in the territory of a State Party and discharged in that State. Cargo in transit which is transferred directly, or through a port or terminal, from one ship to another, either wholly or in part, in the course of carriage from the port or terminal of original loading to the port or terminal of final destination shall be considered as contributing cargo only in respect of receipt at the final destination.

11 The "*HNS Fund*" means the International Hazardous and Noxious Substances Fund established under article 13.

12 "*Unit of account*" means the Special Drawing Right as defined by the International Monetary Fund.

13 "*State of the ship's registry*" means in relation to a registered ship the State of registration of the ship, and in relation to an unregistered ship the State whose flag the ship is entitled to fly.

14 "*Terminal*" means any site for the storage of hazardous and noxious substances received from waterborne transportation, including any facility situated off-shore and linked by pipeline or otherwise to such site.

15 "*Director*" means the Director of the HNS Fund.

16 "*Organization*" means the International Maritime Organization.

17 "*Secretary-General*" means the Secretary-General of the Organization.

Bilagor

Annexes

Artikel 2

Article 2

Bilagorna till denna konvention ska utgöra en integrerad del av denna konvention.

The Annexes to this Convention shall constitute an integral part of this Convention.

Tillämpningsområde

Scope of application

Artikel 3

Article 3

Denna konvention gäller endast

This Convention shall apply exclusively:

(a) för varje skada som uppkommit inom en konventionsstats område, inklusive dess territorialhav,

(a) to any damage caused in the territory, including the territorial sea, of a State Party;

(b) för skada genom förorening av miljön som uppkommit inom en konventionsstats exklusiva ekonomiska zon, som den har fastställts enligt folkrättens regler, eller, om konventionsstaten inte har fastställt någon sådan zon, inom det område utanför och angränsande till staten territorialhav vilket har bestämts av den staten enligt folkrättens regler och vilken inte sträcker sig längre ut än 200 nautiska mil från de baslinjer varifrån statens territorialhav mäts,

(b) to damage by contamination of the environment caused in the exclusive economic zone of a State Party, established in accordance with international law, or, if a State Party has not established such a zone, in an area beyond and adjacent to the territorial sea of that State determined by that State in accordance with international law and extending not more than 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of its territorial sea is measured;

(c) för skada, annan än skada genom förorening av miljön, som uppkommit utanför en stats territorium, inklusive territorialhavet, om skadan har orsakats av ett ämne som transporteras ombord på ett fartyg som är registrerat i en konventionsstat eller, om fartyget inte är registrerat, ombord på ett fartyg som får föra en konventionsstats flagga, och

(c) to damage, other than damage by contamination of the environment, caused outside the territory, including the territorial sea, of any State, if this damage has been caused by a substance carried on board a ship registered in a State Party or, in the case of an unregistered ship, on board a ship entitled to fly the flag of a State Party; and

(d) för förebyggande åtgärder som syftar till att hindra eller minska sådan skada som avses i punkt a, b och c, var de än har vidtagits.

(d) to preventive measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage as referred to in (a), (b) and (c) above.

Artikel 4

Article 4

1 Denna konvention gäller, med undantag för fordringar som har sin grund i ett befordringsavtal för gods och passagerare, på fordringar för skada som uppkommit vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

1 This Convention shall apply to claims, other than claims arising out of any contract for the carriage of goods and passengers, for damage arising from the carriage of hazardous and noxious substances by sea.

2 Denna konvention gäller inte i den utsträckning som bestämmelserna i den är oförenliga med tillämplig lag om ersättning till anställda eller med sociala välfärdssystem.

2 This Convention shall not apply to the extent that its provisions are incompatible with those of the applicable law relating to workers' compensation or social security schemes.

3 Denna konvention tillämpas inte
(a) på skada genom förorening definierad i 1969 års internationella konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja, som den har ändrats, vare sig ersättning betalas för skadan enligt konventionen eller inte, och

(b) på skada orsakad av radioaktivt material enligt klass 7 antingen i den internationella sjökoden för farligt gods, som den har ändrats, eller i den internationella koden för fasta bulkklaster, som den har ändrats.

4 Utom i fall som anges i punkt 5 gäller bestämmelserna i denna konvention inte för örlogsfartyg, marina hjälpfartyg eller andra fartyg som ägs eller brukas av en stat och som vid tillfället endast används i statlig verksamhet för annat ändamål än affärsdrift.

5 En konventionsstat får bestämma att denna konvention ska gälla för dess örlogsfartyg eller andra fartyg som anges i punkt 4. I sådant fall ska staten underrätta generalsekreteraren om detta med angivande av de villkor som gäller för denna tillämpning.

6 För fartyg som ägs av en konventionsstat och som används för affärsdrift ska talan kunna väckas mot denna stat vid de domstolar som är behöriga enligt artikel 38 och staten ska avstå från alla invändningar som grundas på dess egenskap av suverän stat.

Artikel 5

1 En stat får vid tiden för ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning till denna konvention, eller när som helst därefter, förklara att denna konvention inte gäller för fartyg

(a) vars bruttodräktighet inte överstiger 200, och

(b) som endast transporterar farliga och skadliga ämnen i förpackad form, och

(c) medan de utför resor mellan hamnar eller anläggningar i den staten.

2 Om två grannstater kommer överens om att denna konvention inte ska gälla också för fartyg som anges i punkt 1 a och b medan de utför resor mellan hamnar eller anläggningar i dessa stater, får de berörda staterna förklara att det undantag från denna konvention som

3 This Convention shall not apply:

(a) to pollution damage as defined in the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1969, as amended, whether or not compensation is payable in respect of it under that Convention; and

(b) to damage caused by a radioactive material of class 7 either in the International Maritime Dangerous Goods Code, as amended, or in the International Maritime Solid Bulk Cargoes Code, as amended.

4 Except as provided in paragraph 5, the provisions of this Convention shall not apply to warships, naval auxiliary or other ships owned or operated by a State and used, for the time being, only on Government non-commercial service.

5 A State Party may decide to apply this Convention to its warships or other vessels described in paragraph 4, in which case it shall notify the Secretary-General thereof specifying the terms and conditions of such application.

6 With respect to ships owned by a State Party and used for commercial purposes, each State shall be subject to suit in the jurisdictions set forth in article 38 and shall waive all defences based on its status as a sovereign State.

Article 5

1 A State may, at the time of ratification, acceptance, approval of, or accession to, this Convention, or any time thereafter, declare that this Convention does not apply to ships:

(a) which do not exceed 200 gross tonnage; and

(b) which carry hazardous and noxious substances only in packaged form; and

(c) while they are engaged on voyages between ports or facilities of that State.⁶

2 Where two neighbouring States agree that this Convention does not apply also to ships which are covered by paragraph 1(a) and (b) while engaged on voyages between ports or facilities of those States, the States concerned may declare that the exclusion from the application of this Convention declared under

angetts enligt punkt 1 också omfattar fartyg som anges i denna punkt.

3 En stat som har gjort en förklaring enligt punkt 1 eller 2 får när som helst återta denna förklaring.

4 En förklaring enligt punkt 1 eller 2 och återtagandet av en sådan förklaring enligt punkt 3 ska deponeras hos generalsekretären, som efter ikraftträdandet av denna konvention ska underrätta direktören om detta.

5 HNS-fonden är inte ersättningsskyldig för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen som transporteras av ett fartyg för vilket konventionen inte gäller till följd av en förklaring enligt punkt 1 eller 2 i den utsträckning som

(a) skadan som den definierats i artikel 1.6 a, b eller c uppkommit i

i) den stats område, inbegripet territorialhavet, som har gjort förklaringen eller om grannstater har gjort en förklaring enligt punkt 2 hos någondera av dem, eller

ii) i den exklusiva ekonomiska zonen eller område som nämns i artikel 3 b hos den eller de stater som anges i i,

b) skadan inbegriper åtgärder för att förhindra eller begränsa sådan skada.

paragraph 1 covers also ships referred to in this paragraph.

3 Any State which has made the declaration under paragraph 1 or 2 may withdraw such declaration at any time.

4 A declaration made under paragraph 1 or 2, and the withdrawal of the declaration made under paragraph 3, shall be deposited with the Secretary-General who shall, after the entry into force of this Convention, communicate it to the Director.

5 The HNS Fund is not liable to pay compensation for damage caused by substances carried by a ship to which the Convention does not apply pursuant to a declaration made under paragraph 1 or 2, to the extent that:

(a) the damage as defined in article 1, paragraph 6(a), (b) or (c) was caused in:

(i) the territory, including the territorial sea, of the State which has made the declaration, or in the case of neighbouring States which have made a declaration under paragraph 2, of either of them; or

(ii) the exclusive economic zone, or area mentioned in article 3(b), of the State or States referred to in (i);

(b) the damage includes measures taken to prevent or minimize such damage.

Konventionsstaternas skyldigheter

Artikel 6

Varje konventionsstat ska se till att en förpliktelse som uppstår enligt denna konvention fullgörs. Konventionsstaten ska vidta lämpliga lagstiftningsåtgärder så att en sådan förpliktelse effektivt fullgörs, däri inbegripet införande av sådana påföljder som den anser erforderliga.

KAPITEL II

ANSVAR

Ägarens ansvar

Artikel 7

Duties of State Parties

Article 6

Each State Party shall ensure that any obligation arising under this Convention is fulfilled and shall take appropriate measures under its law including the imposing of sanctions as it may deem necessary, with a view to the effective execution of any such obligation.

Chapter II

LIABILITY

Liability of the owner

Article 7

1 Den som vid tiden för en olycka är ägare är, utom i de fall som anges i punkt 2 och 3, ansvarig för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen ombord på fartyget i samband med deras sjötransport. Om en olycka utgörs av en serie av händelser med samma ursprung åvilar ansvaret den som var ägare vid tidpunkten för den första händelsen.

2 Ägaren är inte ansvarig om denne visar att

(a) skadan orsakades av en krigshandling, fiendtligheter, inbördeskrig, uppror eller en naturhändelse av osedvanlig karaktär som inte kunnat undvikas och vars följder inte kunnat förhindras, eller

(b) skadan i sin helhet vållats av tredje man med avsikt att orsaka skada, eller

(c) skadan i sin helhet orsakades av vårdslöshet eller annan försummelse av en regering eller annan myndighet vid fullgörandet av en skyldighet att svara för underhållandet av fyrar eller andra hjälpmedel för navigering, eller

(d) underlåtenhet av avsändaren eller annan person att informera om den farliga och skadliga egenskapen hos de ämnen som transporteras antingen

i) har orsakat skadan, helt eller delvis, eller

ii) har lett till att ägaren inte tagit en försäkring enligt artikel 12,

under förutsättning att varken ägaren eller ägarens anställda eller ställföreträdare hade eller rimligen borde ha haft vetskap om de farliga och skadliga egenskaperna hos de transporterade ämnena.

3 Visar ägaren att skadan helt eller delvis orsakades av den skadelidande uppsåtligt eller av vårdslöshet kan ägaren befrias helt eller delvis från ansvar mot denne.

4 Anspråk på ersättning för skada får inte göras gällande mot ägaren på annat sätt än enligt denna konvention.

5 Med förbehåll för punkt 6 får anspråk på ersättning för skada inte göras gällande enligt denna konvention eller på annan grund mot

1 Except as provided in paragraphs 2 and 3, the owner at the time of an incident shall be liable for damage caused by any hazardous and noxious substances in connection with their carriage by sea on board the ship, provided that if an incident consists of a series of occurrences having the same origin the liability shall attach to the owner at the time of the first of such occurrences.

2 No liability shall attach to the owner if the owner proves that:

(a) the damage resulted from an act of war, hostilities, civil war, insurrection or a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character; or

(b) the damage was wholly caused by an act or omission done with the intent to cause damage by a third party; or

(c) the damage was wholly caused by the negligence or other wrongful act of any Government or other authority responsible for the maintenance of lights or other navigational aids in the exercise of that function; or

(d) the failure of the shipper or any other person to furnish information concerning the hazardous and noxious nature of the substances shipped either:

(i) has caused the damage, wholly or partly; or

(ii) has led the owner not to obtain insurance in accordance with article 12;

provided that neither the owner nor its servants or agents knew or ought reasonably to have known of the hazardous and noxious nature of the substances shipped.

3 If the owner proves that the damage resulted wholly or partly either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the owner may be exonerated wholly or partially from liability to such person.

4 No claim for compensation for damage shall be made against the owner otherwise than in accordance with this Convention.

5 Subject to paragraph 6, no claim for compensation for damage under this Convention or otherwise may be made against:

(a) ägarens anställda eller ställföreträdare eller fartygsbesättningen

(b) lotsen eller andra personer som utför tjänster för fartyget utan att vara medlemmar av besättningen,

(c) befraktare (hur de än betecknas, inklusive den som hyrt fartyget utan manskap), redare (operator) och personer som i redarens ställe handhar fartygets drift (manager),

(d) den som utför bärgning med ägarens samtycke eller på order av en behörig offentlig myndighet,

(e) den som vidtar förebyggande åtgärder, och

(f) anställda hos eller ställföreträdare för de personer som nämns i c, d och e,

om inte skadan orsakades genom deras egna handlingar eller underlåtenhet uppsåtligt eller hänsynslöst och med insikt om att skadan sannolikt skulle uppkomma.

6 Bestämmelserna i denna konvention inskränker inte ägarens regressrätt mot tredje man, inbegripet, men inte begränsat till, avsändaren eller mottagaren av de ämnen som orsakar skadan eller de personer som nämns i punkt 5.

(a) the servants or agents of the owner or the members of the crew;

(b) the pilot or any other person who, without being a member of the crew, performs services for the ship;⁸

(c) any charterer (howsoever described, including a bareboat charterer), manager or operator of the ship;

(d) any person performing salvage operations with the consent of the owner or on the instructions of a competent public authority;

(e) any person taking preventive measures; and

(f) the servants or agents of persons mentioned in (c), (d) and (e); unless the damage resulted from their personal act

or omission, committed with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

6 Nothing in this Convention shall prejudice any existing right of recourse of the owner against any third party, including, but not limited to, the shipper or the receiver of the substance causing the damage, or the persons indicated in paragraph 5.

Olyckor med två eller flera fartyg

Artikel 8

1 Om skada har uppkommit efter en olycka med två eller flera fartyg som vart och ett transporterar farliga och skadliga ämnen är varje ägare, om denne inte är befriad från ansvar enligt artikel 7, ansvarig för skadan. Ägarna är solidariskt ansvariga för all sådan skada som inte tillförlitligt kan särskiljas

2 Ägarna har emellertid rätt till de ansvarsgränser som gäller för var och en av dem enligt artikel 9.

3 Bestämmelserna i denna artikel inskränker inte någon regressrätt som en ägare har mot en annan ägare.

Incidents involving two or more ships

Article 8

1 Whenever damage has resulted from an incident involving two or more ships each of which is carrying hazardous and noxious substances, each owner, unless exonerated under article 7, shall be liable for the damage. The owners shall be jointly and severally liable for all such damage which is not reasonably separable.

2 However, owners shall be entitled to the limits of liability applicable to each of them under article 9.

3 Nothing in this article shall prejudice any right of recourse of an owner against any other owner.

Begränsning av ansvaret

Artikel 9

1 Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt denna konvention för en och samma olycka till ett sammanlagt belopp som beräknas enligt följande:

a) när skadan har orsakats av farligt bulkämne

i) 10 miljoner beräkningsenheter för fartyg vars bruttodräktighet inte överstiger 2000, och

ii) för fartyg med en större bruttodräktighet, följande belopp utöver vad som anges i punkt i:

– för varje dräktighetstal från 2001 till 50 000, 1 500 beräkningsenheter,

– för varje dräktighetstal utöver 50 000, 360 beräkningsenheter,

Dock får det sammanlagda beloppet aldrig överstiga 100 miljoner beräkningsenheter.

b) när skadan har orsakats av farligt och skadligt förpackat ämne, eller när skadan har orsakats av både farligt och skadligt bulkämne och farligt och skadligt förpackat ämne, eller när det inte är möjligt att bestämma om skadan som härrör från fartyget orsakats av farligt och skadligt bulkämne eller av farligt och skadligt förpackat ämne:

i) 11,5 miljoner beräkningsenheter för fartyg vars bruttodräktighet inte överstiger 2000, och

ii) för fartyg med en större bruttodräktighet, följande belopp utöver vad som anges i punkt i:

– för varje dräktighetstal från 2001 till 50 000, 1 750 beräkningsenheter,

– för varje dräktighetstal utöver 50 000, 414 beräkningsenheter,

Dock får det sammanlagda beloppet aldrig överstiga 115 miljoner beräkningsenheter.

Limitation of liability

Article 9

1 The owner of a ship shall be entitled to limit liability under this Convention in respect of any one incident to an aggregate amount calculated as follows:

(a) Where the damage has been caused by bulk HNS:

(i) 10 million units of account for a ship not exceeding 2,000 units of tonnage; and

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each unit of tonnage from 2,001 to 50,000 units of tonnage, 1,500 units of account;

for each unit of tonnage in excess of 50,000 units of tonnage, 360 units of account; provided, however, that this aggregate amount shall not in any event exceed 100 million units of account.

(b) Where the damage has been caused by packaged HNS, or where the damage has been caused by both bulk HNS and packaged HNS, or where it is not possible to determine whether the damage originating from that ship has been caused by bulk HNS or by packaged HNS:

(i) 11.5 million units of account for a ship not exceeding 2,000 units of tonnage; and

(ii) for a ship with a tonnage in excess thereof, the following amount in addition to that mentioned in (i):

for each unit of tonnage from 2,001 to 50,000 units of tonnage, 1,725 units of account;

for each unit of tonnage in excess of 50,000 units of tonnage, 414 units of account;

provided, however, that this aggregate amount shall not in any event exceed 115 million units of account.

2 Ägaren har inte rätt att begränsa sitt ansvar enligt denna konvention om det visas att ägaren genom egen handling eller underlåtenhet har orsakat skadan uppsåtligt eller hänsynslöst och med insikt om att skadan sannolikt skulle uppkomma.

3 För att få åtnjuta förmånen av den ansvarsbegränsning som anges i punkt 1 ska ägaren upprätta en fond som ska uppgå till det totala beloppet för ägarens ansvarsbegränsning enligt punkt 1. Fonden ska upprättas hos domstolen eller annan behörig myndighet hos någon av de konventionsstater i vilken talan har väckts enligt artikel 38 eller om talan inte har väckts hos en domstol eller behörig myndighet hos någon av de konventionsstater där talan får väckas enligt artikel 38. Fonden kan upprättas genom att beloppet deponeras eller att en bankgaranti eller annan säkerhet ställs, vilken godtas enligt lagen hos den konventionsstat där fonden upprättas och som anses tillräcklig enligt domstolen eller den behöriga myndigheten.

4 Fonden ska, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 11, fördelas mellan fordringsägarna i förhållande till beloppen av deras styrkta fordringar.

5 Har innan fonden fördelats ägaren eller någon som är i ägarens tjänst eller företrädare för ägaren eller någon som meddelat ägaren försäkring eller ställt annan ekonomisk säkerhet i följd av olyckan betalat ersättning för skada, inträder den som betalat ersättningen upp till det belopp denne har betalat i den rätt som den som fått ersättningen skulle ha haft enligt denna konvention.

6 Den subrogationsrätt som anges i punkt 5 får även utövas av annan än där nämnda personer för varje belopp som denne kan ha betalat i ersättning för skada, men bara i den utsträckning tillämplig nationell rätt ger denne en sådan rätt.

7 Visar ägare eller andra att de kan bli skyldiga att vid en senare tidpunkt helt eller delvis betala ersättning, beträffande vilken de, om ersättningen hade betalats innan fonden fördelades skulle ha haft rätt att inträda i den skadelidandes ställe enligt punkt 5 eller 6, får

2 The owner shall not be entitled to limit liability under this Convention if it is proved that the damage resulted from the personal act or omission of the owner, committed with the intent to cause such damage, or recklessly and with knowledge that such damage would probably result.

3 The owner shall, for the purpose of benefiting from the limitation provided for in paragraph 1, constitute a fund for the total sum representing the limit of liability established in accordance with paragraph 1 with the court or other competent authority of any one of the States Parties in which action is brought under article 38 or, if no action is brought, with any court or other competent authority in any one of the States Parties in which an action can be brought under article 38. The fund can be constituted either by depositing the sum or by producing a bank guarantee or other guarantee, acceptable under the law of the State Party where the fund is constituted, and considered to be adequate by the court or other competent authority.

4 Subject to the provisions of article 11, the fund shall be distributed among the claimants in proportion to the amounts of their established claims.

5 If before the fund is distributed the owner or any of the servants or agents of the owner or any person providing to the owner insurance or other financial security has as a result of the incident in question, paid compensation for damage, such person shall, up to the amount that person has paid, acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

6 The right of subrogation provided for in paragraph 5 may also be exercised by a person other than those mentioned therein in respect of any amount of compensation for damage which such person may have paid but only to the extent that such subrogation is permitted under the applicable national law.

7 Where owners or other persons establish that they may be compelled to pay at a later date in whole or in part any such amount of compensation, with regard to which the right of subrogation would have been enjoyed under paragraphs 5 or 6 had the compensation

domstolen eller annan behörig myndighet i den stat där fonden upprättats bestämma att ett tillräckligt belopp tills vidare ska sättas av för att möjliggöra för sådana personer att senare göra gällande sina rättigheter mot fonden.

8 Krav som hänför sig till skäligena utgifter och förluster som ägaren frivilligt har ådragit sig för att förhindra eller begränsa skada ska jämföras med andra krav mot fonden.

9 a) De belopp som anges i punkt 1 ska räknas om till inhemsk valuta på grundval av det värde den valutan har i förhållande till den särskilda dragningsrätten, den dag då fonden upprättas enligt punkt 3. Värdet av den inhemska valutan i förhållande till den särskilda dragningsrätten hos en konventionsstat som är medlem av Internationella valutafonden ska beräknas i enlighet med den värderingsmetod Internationella valutafonden den dagen tillämpar för sin verksamhet och sina transaktioner. Värdet av den inhemska valutan i förhållande till den särskilda dragningsrätten hos en konventionsstat som inte är medlem i Internationella valutafonden ska beräknas på det sätt den staten bestämmer.

b) En konventionsstat som inte är medlem av internationella valutafonden och vars lag inte tillåter att bestämmelserna i punkt 9 a tillämpas får emellertid när den ratificerar, godtar, godkänner eller ansluter sig till konventionen eller när som helst därefter förklara att den beräkningsenhet som avses i punkt 9 a ska motsvara 15 guldfrancs. Den guldfrancs som avses i denna punkt motsvarar 65,5 milligram guld av niohundra tusendelars finhet. Omräkning från guldfrancs till inhemsk valuta ska göras enligt lagen i den berörda staten.

c) Den beräkning som i punkt 9 a sista meningen och omräkningen enligt punkt 9 b ska göras på ett sådant sätt att så långt möjligt samma realvärde för beloppen enligt punkt 1 uttrycks hos den konventionsstatens inhemska valuta som skulle ha blivit fallet om

been paid before the fund was distributed, the court or other competent authority of the State where the fund has been constituted may order that a sufficient sum shall be provisionally set aside to enable such person at such later date to enforce the claim against the fund.

8 Claims in respect of expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize damage shall rank equally with other claims against the fund.

9 (a) The amounts mentioned in paragraph 1 shall be converted into national currency on the basis of the value of that currency by reference to the Special Drawing Right on the date of the constitution of the fund referred to in paragraph 3. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in accordance with the method of valuation applied by the International Monetary Fund in effect on the date in question for its operations and transactions. The value of the national currency, in terms of the Special Drawing Right, of a State Party which is not a member of the International Monetary Fund, shall be calculated in a manner determined by that State.

(b) Nevertheless, a State Party which is not a member of the International Monetary Fund and whose law does not permit the application of the provisions of paragraph 9(a) may, at the time of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention or at any time thereafter, declare that the unit of account referred to in paragraph 9(a) shall be equal to 15 gold francs. The gold franc referred to in this paragraph corresponds to sixty-five-and-a-half milligrammes of gold of millesimal fineness nine hundred. The conversion of the gold franc into the national currency shall be made according to the law of the State concerned.

(c) The calculation mentioned in the last sentence of paragraph 9(a) and the conversion mentioned in paragraph 9(b) shall be made in such manner as to express in the national currency of the State Party as far as possible the same real value for the amounts

de tre första meningarna i punkt 9 a hade tillämpats. Konventionsstaterna ska hos generalsekreteraren anmäla beräkningssättet enligt punkt 9 a eller resultatet av den omräkning enligt punkt 9 b i förekommande fall, när de deponerar ett instrument för ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning till denna konvention samt närhelst förändringar inträffar i någondera.

10 Vid tillämpningen av denna artikel ska dräktigheten utgöra bruttodräktigheten beräknat enligt bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention.

11 Försäkringsgivaren eller annan som ställt ekonomisk säkerhet har rätt att upprätta en fond enligt denna artikel på samma villkor och med samma verkan som om den hade upprättats av ägaren. En sådan fond får upprättas även om ägaren enligt bestämmelserna i punkt 2 inte har rätt att begränsa sitt ansvar, men upprättandet ska i sådant fall inte inverka på någon fordringsägares rättigheter mot ägaren.

Artikel 10

1 Om ägaren efter en olycka har upprättat en fond enligt artikel 9 och om ägaren har rätt att begränsa sitt ansvar

a) får krav på ersättning för skada som orsakats av denna olycka inte göras mot annan ägaren tillhörig egendom, och

b) ska domstol eller annan behörig myndighet hos en konventionsstat bestämma att häva en handräckningsåtgärd med avseende på ett fartyg eller annan egendom som tillhör ägaren och som blivit föremål för sådan åtgärd med anledning av anspråk på ersättning för skada, och ska likaledes frige borgen eller annan säkerhet som ställts för att undvika sådan handräckningsåtgärd.

2 Vad ovan sägs ska emellertid endast gälla om den som gör anspråk på ersättning har rätt att föra talan vid den domstol som förvaltar fonden och fonden faktiskt är tillgänglig såvitt avser dennes anspråk.

in paragraph 1 as would result from the application of the first two sentences of paragraph 9(a). States Parties shall communicate to the Secretary-General the manner of calculation pursuant to paragraph 9(a), or the result of the conversion in paragraph 9(b) as the case may be, when depositing an instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention and whenever there is a change in either.

10 For the purpose of this article the ship's tonnage shall be the gross tonnage calculated in accordance with the tonnage measurement regulations contained in Annex I of the International Convention on Tonnage Measurement of Ships, 1969.

11 The insurer or other person providing financial security shall be entitled to constitute a fund in accordance with this article on the same conditions and having the same effect as if it were constituted by the owner. Such a fund may be constituted even if, under the provisions of paragraph 2, the owner is not entitled to limitation of liability, but its constitution shall in that case not prejudice the rights of any claimant against the owner.

Article 10

1 Where the owner, after an incident, has constituted a fund in accordance with article 9 and is entitled to limit liability:

(a) no person having a claim for damage arising out of that incident shall be entitled to exercise any right against any other assets of the owner in respect of such claim; and

(b) the court or other competent authority of any State Party shall order the release of any ship or other property belonging to the owner which has been arrested in respect of a claim for damage arising out of that incident, and shall similarly release any bail or other security furnished to avoid such arrest.

2 The foregoing shall, however, only apply if the claimant has access to the court administering the fund and the fund is actually available in respect of the claim.

Dödsfall och personskada

Artikel 11

Anspråk med anledning av dödsfall och personskada har företräde framför andra anspråk utom i den utsträckning som summan av sådana anspråk överstiger två tredjedelar av den totala summan bestämd enligt artikel 9.1.

Obligatorisk ansvarsförsäkring för ägaren

Artikel 12

1 Ägaren av ett fartyg som är registrerat i en konventionsstat och som faktiskt transporterar farliga och skadliga ämnen är skyldig att ha försäkring eller annan ekonomisk säkerhet, som garanti från en bank eller annan liknande finansiell institution, på det belopp som gäller enligt artikel 9.1 för att täcka sitt ansvar enligt denna konvention.

2 Ett certifikat om obligatorisk försäkring som bevis om att försäkring eller annan ekonomisk säkerhet finns enligt bestämmelserna i denna konvention ska utfärdas för varje fartyg sedan behörig myndighet i en konventionsstat har fastställt att kraven enligt punkt 1 har uppfyllts. För ett fartyg registrerat i en konventionsstat ska certifikatet utfärdas eller bestyrkas av en behörig myndighet i registreringsstaten. För ett fartyg som inte är registrerat hos någon konventionsstat får certifikatet utfärdas eller bestyrkas av en behörig myndighet hos någon konventionsstat. Certifikatet om obligatorisk försäkring ska vara uppställt i överensstämmelse med bifogade formulär och ska innehålla följande uppgifter:

- (a) fartygets namn, signalbokstäver och registreringshamn,
- (b) ägarens namn och huvudsakliga verksamhetsort,
- (c) fartygets IMO-identifikationsnummer,
- (d) säkerhetens art och giltighetstid,

Death and injury

Article 11

Claims in respect of death or personal injury have priority over other claims save to the extent that the aggregate of such claims exceeds two-thirds of the total amount established in accordance with article 9, paragraph 1.

Compulsory insurance of the owner

Article 12

1 The owner of a ship registered in a State Party and actually carrying hazardous and noxious substances shall be required to maintain insurance or other financial security, such as the guarantee of a bank or similar financial institution, in the sums fixed by applying the limits of liability prescribed in article 9, paragraph 1, to cover liability for damage under this Convention.

2 A compulsory insurance certificate attesting that insurance or other financial security is in force in accordance with the provisions of this Convention shall be issued to each ship after the appropriate authority of a State Party has determined that the requirements of paragraph 1 have been complied with. With respect to a ship registered in a State Party such compulsory insurance certificate shall be issued or certified by the appropriate authority of the State of the ship's registry; with respect to a ship not registered in a State Party it may be issued or certified by the appropriate authority of any State Party. This compulsory insurance certificate shall be in the form of the model set out in Annex I and shall contain the following particulars:

- (a) name of the ship, distinctive number or letters and port of registry;
- (b) name and principal place of business of the owner;
- (c) IMO ship identification number;
- (d) type and duration of security;

(e) försäkringsgivarens eller annans som ställt säkerhet namn och ort där dennes huvudsakliga verksamhet bedrivs samt i förekommande fall den ort där försäkringen utfärdats eller säkerheten ställts, och

(f) certifikatets giltighetstid, som inte får vara längre än giltighetstiden för försäkringen eller säkerheten.

3 Certifikatet om obligatorisk försäkring ska upprättas på det eller de officiella språken i den stat som utfärdat certifikatet. Om det språk som används varken är engelska, franska eller spanska ska certifikatet innehålla en översättning till ett av dessa språk.

4 Certifikatet om obligatorisk försäkring ska medföras ombord på fartyget och en kopia ska ges in till de myndigheter som för fartygsregistret eller, om fartyget inte är registrerat hos någon konventionsstat, till myndigheten i den stat som har utfärdat eller bestyrkt certifikatet.

5 En försäkring eller annan ekonomisk säkerhet uppfyller inte föreskrifterna i denna artikel om den kan upphöra att gälla, av annan orsak än att den tid för försäkringens giltighet som enligt punkt 2 angetts i certifikatet gått ut, innan tre månader har förflutit från den dag då meddelande om uppsägning lämnats till den myndighet som avses i punkt 4, om inte certifikatet har återlämnats till denna myndighet eller nytt certifikat har utfärdats före utgången av denna frist. Vad nu har sagts ska även gälla varje ändring som leder till att försäkringen eller säkerheten inte längre uppfyller föreskrifterna i denna artikel.

6 Om inte annat följer av vad som bestäms i denna artikel ska registreringsstaten fastställa villkoren för utfärdande av och giltigheten för certifikatet för obligatorisk försäkring.

7 Certifikat om obligatorisk ansvarsförsäkring som utfärdats eller bestyrkts enligt myndigande av någon konventionsstat enligt punkt 2 ska godtas av övriga konventionsstater för syftet med denna konvention och ska av övriga konventionsstater anses ha samma giltighet som certifikat om obligatorisk försäkring som utfärdats eller bestyrkts av dem,

(e) name and principal place of business of insurer or other person giving security and, where appropriate, place of business where the insurance or security is established; and

(f) period of validity of certificate, which shall not be longer than the period of validity of the insurance or other security.

3 The compulsory insurance certificate shall be in the official language or languages of the issuing State. If the language used is neither English, nor French nor Spanish, the text shall include a translation into one of these languages.

4 The compulsory insurance certificate shall be carried on board the ship and a copy shall be deposited with the authorities who keep the record of the ship's registry or, if the ship is not registered in a State Party, with the authority of the State issuing or certifying the certificate.

5 An insurance or other financial security shall not satisfy the requirements of this article if it can cease, for reasons other than the expiry of the period of validity of the insurance or security specified in the certificate under paragraph 2, before three months have elapsed from the date on which notice of its termination is given to the authorities referred to in paragraph 4, unless the compulsory insurance certificate has been surrendered to these authorities or a new certificate has been issued within the said period. The foregoing provisions shall similarly apply to any modification which results in the insurance or security no longer satisfying the requirements of this article.

6 The State of the ship's registry shall, subject to the provisions of this article, determine the conditions of issue and validity of the compulsory insurance certificate.

7 Compulsory insurance certificates issued or certified under the authority of a State Party in accordance with paragraph 2 shall be accepted by other States Parties for the purposes of this Convention and shall be regarded by other States Parties as having the same force as compulsory insurance certificates issued or certified by them even if is-

även om de avser fartyg som inte är registrerade hos någon konventionsstat. Anser en konventionsstat att den i certifikatet om obligatorisk försäkring angivna försäkringsgivaren eller garanten inte är ekonomiskt i stånd att uppfylla de förpliktelser som följer av denna konvention får konventionsstaten när som helst begära överläggningar med den stat som har utfärdat certifikatet.

8 Talan om ersättning för skada får föras direkt mot försäkringsgivaren eller mot annan som har ställt ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar för skada. I sådant fall har svaranden rätt att åtnjuta de begränsningar i ansvaret som föreskrivs i punkt 1, även om ägaren inte har rätt att begränsa sitt ansvar. Svaranden får vidare göra gällande invändningar som ägaren skulle ha fått göra gällande, med undantag för invändning grundad på att ägaren försatts i konkurs eller trätt i likvidation. Dessutom får svaranden åberopa att skadan orsakats genom uppsåtlig handling av ägaren själv, men svaranden får inte göra gällande andra invändningar som svaranden skulle ha varit berättigad att åberopa i rättegång i vilken ägaren för talan mot svaranden. Svaranden har i vart fall rätt att få ägaren instämmd i målet.

9 Belopp från försäkring eller annan ekonomisk säkerhet som avses i punkt 1 får användas endast för betalning av ersättning enligt denna konvention.

10 En konventionsstat får inte tillåta att sjöfart bedrivs med ett fartyg som för dess flagga och för vilket denna artikel gäller om inte ett certifikat har utfärdats enligt punkt 2 eller 12.

11 Om inte något annat följer av bestämmelserna i denna artikel ska varje konventionsstat med tillämpning av sin nationella lag se till att försäkring eller annan ekonomisk säkerhet i den omfattning som anges i punkt 1 gäller för varje fartyg var det än är registrerat som anlöper eller lämnar en hamn inom dess område eller en icke landbaserad anläggning inom dess territorialhav.

12 Om försäkring eller annan ekonomisk säkerhet inte vidmakthålls för ett fartyg som

sued or certified in respect of a ship not registered in a State Party. A State Party may at any time request consultation with the issuing or certifying State should it believe that the insurer or guarantor named in the compulsory insurance certificate is not financially capable of meeting the obligations imposed by this Convention.

8 Any claim for compensation for damage may be brought directly against the insurer or other person providing financial security for the owner's liability for damage. In such case the defendant may, even if the owner is not entitled to limitation of liability, benefit from the limit of liability prescribed in accordance with paragraph 1. The defendant may further invoke the defences (other than the bankruptcy or winding up of the owner) which the owner would have been entitled to invoke. Furthermore, the defendant may invoke the defence that the damage resulted from the wilful misconduct of the owner, but the defendant shall not invoke any other defence which the defendant might have been entitled to invoke in proceedings brought by the owner against the defendant. The defendant shall in any event have the right to require the owner to be joined in the proceedings.

9 Any sums provided by insurance or by other financial security maintained in accordance with paragraph 1 shall be available exclusively for the satisfaction of claims under this Convention.

10 A State Party shall not permit a ship under its flag to which this article applies to trade unless a certificate has been issued under paragraph 2 or 12.13

11 Subject to the provisions of this article, each State Party shall ensure, under its national law, that insurance or other security in the sums specified in paragraph 1 is in force in respect of any ship, wherever registered, entering or leaving a port in its territory, or arriving at or leaving an offshore facility in its territorial sea.

12 If insurance or other financial security is not maintained in respect of a ship owned by

ägs av en konventionsstat ska de bestämmelser i denna artikel som avser försäkring eller säkerhet inte tillämpas på ett sådant fartyg. Fartyget ska medföra ett certifikat om obligatorisk försäkring utfärdat av behörig myndighet i fartygets registreringsstat med förklaring att fartyget ägs av denna stat och att fartygets ansvar täcks inom de gränser som anges i punkt 1. Ett sådant certifikat om obligatorisk försäkring ska så nära som möjligt överensstämma med det formulär som bestämts enligt punkt 2.

a State Party, the provisions of this article relating thereto shall not be applicable to such ship, but the ship shall carry a compulsory insurance certificate issued by the appropriate authorities of the State of the ship's registry stating that the ship is owned by that State and that the ship's liability is covered within the limit prescribed in accordance with paragraph 1. Such a compulsory insurance certificate shall follow as closely as possible the model prescribed by paragraph 2.

KAPITEL III

Chapter III

ERSÄTTNING FRÅN DEN INTERNATIONELLA FONDEN FÖR FARLIGA OCH SKADLIGA ÄMNEN (HNS-FONDEN)

COMPENSATION BY THE INTERNATIONAL HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES FUND (HNS FUND)

Upprättandet av HNS-fonden

Establishment of the HNS Fund

Artikel 13

Article 13

1 Den internationella fonden för farliga och skadliga ämnen (HNS-fonden) upprättas härmed för följande syften:

1 The International Hazardous and Noxious Substances Fund (HNS Fund) is hereby established with the following aims:

(a) att betala ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen i den utsträckning som ersättning för skadan enligt kapitel II inte är tillräcklig eller inte möjlig, och

(a) to provide compensation for damage in connection with the carriage of hazardous and noxious substances by sea, to the extent that the protection afforded by chapter II is inadequate or not available; and

(b) att sköta de uppgifter som hänför sig till uppfyllandet av de ändamål som anges i artikel 15.

(b) to give effect to the related tasks set out in article 15.

2 HNS-fonden ska i varje konventionsstat erkännas som juridisk person med behörighet enligt lagen i den staten att förvärva rättigheter och åta sig skyldigheter samt att vara part i rättegång inför domstol i denna konventionsstat. Varje konventionsstat ska erkänna direktören som ställföreträdare för fonden.

2 The HNS Fund shall in each State Party be recognized as a legal person capable under the laws of that State of assuming rights and obligations and of being a party in legal proceedings before the courts of that State. Each State Party shall recognize the Director as the legal representative of the HNS Fund.

Ersättning

Compensation

Artikel 14

Article 14

1 För att fullgöra sin uppgift enligt artikel 13.1 a ska HNS-fonden betala ersättning till var och en som lidit skada om denne inte har

1 For the purpose of fulfilling its function under article 13, paragraph 1(a), the HNS Fund shall pay compensation to any person

kunnat få full och tillräcklig ersättning för skadan enligt kapitel II

a) därför att det inte föreligger något ansvar för skadan enligt kapitel II,

(b) därför att den ägare som är ansvarig för skadan enligt kapitel II inte till fullo kan infria sina ekonomiska förpliktelser enligt denna konvention och att ekonomisk säkerhet som kan ha ställts enligt kapitel II inte gäller för skadan eller inte räcker till för att tillgodose ersättningsanspråken. Ägaren ska anses ekonomiskt ur stånd att infria sina förpliktelser och ekonomisk säkerhet ska anses otillräcklig om den skadelidande, sedan denne vidtagit alla skäligen åtgärder för att utnyttja de rättsmedel som är tillgängliga för den skadelidande, inte har kunnat få ut hela det ersättningsbelopp som denne har rätt till enligt kapitel II,

(c) därför att skadan överstiger ägarens ansvar enligt villkoren i kapitel II.

2 Skäligen utgifter och förluster som ägaren frivilligt ådragit sig för att förhindra eller begränsa skada ska vid tillämpningen av denna artikel anses som skada.

3 HNS-fonden är inte ansvarig enligt föregående punkt om

(a) den visar att skadan orsakades av krigshandling, fientligheter, inbördeskrig eller uppror eller orsakades av farliga och skadliga ämnen som läckt eller tömts ut från ett örlogsfartyg eller annat fartyg, som ägs eller brukas av en stat och vid tidpunkten för olyckan används endast i statlig verksamhet för annat ändamål än affärsdrift, eller

(b) den ersättningssökande inte kan visa att det skäligen är sannolikt att skadan orsakats av en olycka med ett eller flera fartyg.

4 Visar HNS-fonden att skadan helt eller delvis orsakades genom en uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet av den skadelidande eller av vårdslöshet av denne kan HNS-fonden befrias helt eller delvis från sin skyldighet att betala ersättning till denne. I varje fall ska fonden befrias från sin skyldighet i den utsträckning som fartygsägaren kan befrias enligt artikel 7.3. HNS-fonden är

suffering damage if such person has been unable to obtain full and adequate compensation for the damage under the terms of chapter II:

(a) because no liability for the damage arises under chapter II;

(b) because the owner liable for the damage under chapter II is financially incapable of meeting the obligations under this Convention in full and any financial security that may be provided under chapter II does not cover or is insufficient to satisfy the claims for compensation for damage; an owner being treated as financially incapable of meeting these obligations and a financial security being treated as insufficient if the person suffering the damage has been unable to obtain full satisfaction of the amount of compensation due under chapter II after having taken all reasonable steps to pursue the available legal remedies;

(c) because the damage exceeds the owner's liability under the terms of chapter II.

2 Expenses reasonably incurred or sacrifices reasonably made by the owner voluntarily to prevent or minimize damage shall be treated as damage for the purposes of this article.¹⁵

3 The HNS Fund shall incur no obligation under the preceding paragraphs if:

(a) it proves that the damage resulted from an act of war, hostilities, civil war or insurrection or was caused by hazardous and noxious substances which had escaped or been discharged from a warship or other ship owned or operated by a State and used, at the time of the incident, only on Government non-commercial service; or

(b) the claimant cannot prove that there is a reasonable probability that the damage resulted from an incident involving one or more ships.

4 If the HNS Fund proves that the damage resulted wholly or partly either from an act or omission done with intent to cause damage by the person who suffered the damage or from the negligence of that person, the HNS Fund may be exonerated wholly or partially from its obligation to pay compensation to such person. The HNS Fund shall in any event be exonerated to the extent that the

emellertid aldrig befriad från sin skyldighet vad gäller förebyggande åtgärder.

5 (a) Om inte annat anges i b i denna punkt är det sammanlagda belopp som fonden ska betala enligt denna artikel begränsat för en och samma olycka så att summan av beloppet och det ersättningsbelopp som faktiskt har betalats enligt kapitel II för skada, som faller inom denna konventions tillämpningsområde enligt artikel 3, inte får överstiga 250 miljoner beräkningsenheter.

(b) Det sammanlagda belopp som fonden ska betala enligt denna artikel för skada som orsakats av en naturhändelse av osedvanlig karaktär som inte kunnat undvikas och vars verkningar inte kunnat förhindras får inte överstiga 250 miljoner beräkningsenheter.

(c) Upplupen ränta på en fond som upprättats enligt artikel 9.3 ska inte tas med vid beräkningen av det högsta belopp som fonden har att betala enligt denna artikel.

(d) De belopp som anges i denna artikel ska räknas om till inhemsk valuta på grundval av det värde valutans hade i förhållande till den särskilda dragningsrätten den dag som HNS-fondens församling bestämmer som första dag för utbetalning av ersättning.

6 Om summan av styrkta fordringar mot HNS-fonden överstiger det sammanlagda ersättningsbeloppet enligt punkt 5, ska det tillgängliga beloppet fördelas så att förhållandet mellan en styrkt fordran och det ersättningsbelopp som fordringsägaren faktiskt erhåller enligt denna konvention är det samma för alla fordringsägare. Anspråk på ersättning för dödsfall och personskada ska ha företräde framför andra anspråk, utom i den utsträckning som summan av sådana anspråk överstiger två tredjedelar av den totala summa som fastställts enligt punkt 5.

7 HNS-fondens församling får i undantagsfall besluta att ersättning enligt konventionen får betalas även om ägaren inte har upprättat någon fond enligt kapitel II. I sådana fall tillämpas punkt 5 d.

owner may have been exonerated under article 7, paragraph 3. However, there shall be no such exoneration of the HNS Fund with regard to preventive measures.

5 (a) Except as otherwise provided in subparagraph (b), the aggregate amount of compensation payable by the HNS Fund under this article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount and any amount of compensation actually paid under chapter II for damage within the scope of application of this Convention as defined in article 3 shall not exceed 250 million units of account.

(b) The aggregate amount of compensation payable by the HNS Fund under this article for damage resulting from a natural phenomenon of an exceptional, inevitable and irresistible character shall not exceed 250 million units of account.

(c) Interest accrued on a fund constituted in accordance with article 9, paragraph 3, if any, shall not be taken into account for the computation of the maximum compensation payable by the HNS Fund under this article.

(d) The amounts mentioned in this article shall be converted into national currency on the basis of the value of that currency with reference to the Special Drawing Right on the date of the decision of the Assembly of the HNS Fund as to the first date of payment of compensation.

6 Where the amount of established claims against the HNS Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 5, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under this Convention shall be the same for all claimants. Claims in respect of death or personal injury shall have priority over other claims, however, save to the extent that the aggregate of such claims exceeds two-thirds of the total amount established in accordance with paragraph 5.

7 The Assembly of the HNS Fund may decide that, in exceptional cases, compensation in accordance with this Convention can be paid even if the owner has not constituted a

fund in accordance with chapter II. In such cases paragraph 5(d) applies accordingly.

Ytterligare uppgifter för HNS-fonden

Related tasks of the HNS Fund

Artikel 15

Article 15

för att fullgöra sin uppgift enligt artikel 13.1 a ska HNS-fonden ha följande uppgifter

For the purpose of fulfilling its function under article 13, paragraph 1(a), the HNS Fund shall have the following tasks:

a) Att behandla anspråk som riktas mot HNS-fonden.

(a) to consider claims made against the HNS Fund;

b) Att förbereda en beräkning i form av en budget för varje kalender år enligt följande:

(b) to prepare an estimate in the form of a budget for each calendar year of:

Utgifter:

Expenditure:

i) Kostnader och utgifter för HNS-fondens förvaltning under året och underskott från verksamheten från föregående år, och

(i) costs and expenses of the administration of the HNS Fund in the relevant year and any deficit from operations in the preceding years; and

ii) utbetalningar från HNS-fonden under året.

(ii) payments to be made by the HNS Fund in the relevant year;

Inkomster:

Income:

iii) Överskott från verksamheten under föregående år, inbegripet ränta,

(iii) surplus funds from operations in preceding years, including any interest;

iv) grundavgifter som ska betalas under året,

(iv) initial contributions to be paid in the course of the year;

v) årsavgifter om sådana krävs för att balansera budgeten, och

(v) annual contributions if required to balance the budget; and

vi) andra inkomster.

(vi) any other income;

c) Att, på begäran av en konventionsstat, ställa sina tjänster till förfogande i erforderlig omfattning för denna stat för att hjälpa den att snabbt förfoga över personal, material och tjänster som staten behöver för att kunna vidta åtgärder för att förhindra eller begränsa skada som orsakats av en olycka för vilken fonden kan komma att få betala ersättning enligt denna konvention, och

(c) to use at the request of a State Party its good offices as necessary to assist that State to secure promptly such personnel, material and services as are necessary to enable the State to take measures to prevent or mitigate damage arising from an incident in respect of which the HNS Fund may be called upon to pay compensation under this Convention; and

d) Att, på villkor som föreskrivs i reglementet, ställa kreditmöjligheter till förfogande för att möjliggöra att förebyggande åtgärder vidtas mot skada som orsakats av en olycka för vilken fonden kan komma att få betala ersättning enligt denna konvention.

(d) to provide, on conditions laid down in the internal regulations, credit facilities with a view to the taking of preventive measures against damage arising from a particular incident in respect of which the HNS Fund may be called upon to pay compensation under this Convention.

Allmänna bestämmelser om avgifter

Artikel 16

1 HNS-fonden ska ha ett allmänt konto som är fördelat i sektorer.

2 HNS-fonden ska, med beaktande av artikel 19.3 och 19.4, också ha särskilda konton för

(a) olja enligt artikel 1.5 a i (oljekonto),

(b) flytande naturgas av lätta kolväten med metan som huvudsaklig beståndsdel (LNG) (LNG-konto), och

(c) flytande petroleumgas av lätta kolväten med propan och butan som huvudsakliga beståndsdelar (LPG) (LPG-konto).

3 Det ska betalas grundavgifter och, om nödvändigt, årsavgifter till HNS-fonden.

4 Avgifter till HNS-fonden ska betalas till det allmänna kontot enligt artikel 18, till de särskilda kontona enligt artikel 19 och till antingen det allmänna kontot eller de särskilda kontona enligt artikel 20 eller artikel 21.5. Med förbehåll för artikel 19.6 ska det allmänna kontot betala ersättning för skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen som omfattas av det kontot och ett särskilt konto ska betala ersättning för skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen som omfattas av det kontot.

5 Om den mängd avgiftspliktig last som någon under ett kalenderår tagit emot inom en konventionsstats område sammantaget med den mängd avgiftspliktig last som tagits emot i samma konventionsstats område av annan med vilken denna person är i intressegemenskap överstiger de gränser som anges i artikel 18, artikel 19.1 a i och ii, 19.1 b, artikel 20 och artikel 21.5, ska denna person betala avgift enligt dessa artiklar för den mängd som denna person faktiskt tagit emot även om mängden inte översteg respektive gräns.

6 Med "*annan med vilken denna person är i intressegemenskap*" förstås varje dotterbo-

General provisions on contributions

Article 16

1 The HNS Fund shall have a general account, which shall be divided into sectors.

2 The HNS Fund shall, subject to article 19, paragraphs 3 and 4, also have separate accounts in respect of:

(a) oil as defined in article 1, paragraph 5(a)(i) (oil account);

(b) liquefied natural gases of light hydrocarbons with methane as the main constituent (LNG) (LNG account); and

(c) liquefied petroleum gases of light hydrocarbons with propane and butane as the main constituents (LPG) (LPG account).

3 There shall be initial contributions and, as required, annual contributions to the HNS Fund.

4 Contributions to the HNS Fund shall be made into the general account in accordance with article 18, to separate accounts in accordance with article 19 and to either the general account or separate accounts in accordance with article 20 or article 21, paragraph 5. Subject to article 19, paragraph 6, the general account shall be available to compensate damage caused by hazardous and noxious substances covered by that account, and a separate account shall be available to compensate damage caused by a hazardous and noxious substance covered by that account.

5 For the purposes of article 18, article 19, paragraph 1(a)(i), paragraph 1(a)(ii) and paragraph 1(b), article 20 and article 21, paragraph 5, where the quantity of a given type of contributing cargo received in the territory of a State Party by any person in a calendar year when aggregated with the quantities of the same type of cargo received in the same State Party in that year by any associated person or persons exceeds the limit specified in the respective subparagraphs, such a person shall pay contributions in respect of the actual quantity received by that person notwithstanding that that quantity did not exceed the respective limit.

6 "*Associated person*" means any subsidiary or commonly controlled entity. The ques-

lag eller gemensamt kontrollerad enhet. Frågan om någon omfattas av denna definition ska avgöras enligt vederbörande stats nationella lag.

tion whether a person comes within this definition shall be determined by the national law of the State concerned.

Allmänna bestämmelser om årsavgifter

General provisions on annual contributions

Artikel 17

Article 17

1 Årsavgifter till det allmänna kontot och till varje särskilt konto ska tas ut bara om det behövs för att göra utbetalningar från respektive konto.

1 Annual contributions to the general account and to each separate account shall be levied only as required to make payments by the account in question.

2 Årsavgifter enligt artiklarna 18 och 19 samt artikel 21.5 fastställs av församlingen. Avgifterna ska beräknas enligt de nämnda artiklarna på grundval av de enheter avgiftspliktig last som tagits emot, eller i fråga om laster som avses i artikel 19.1 b som lossats, under det föregående kalenderåret eller annat år som församlingen bestämmer.

2 Annual contributions payable pursuant to articles 18, 19 and article 21, paragraph 5, shall be determined by the Assembly and shall be calculated in accordance with those articles on the basis of the units of contributing cargo received during the preceding calendar year or such other year as the Assembly may decide.

3 Församlingen ska bestämma den totala årsavgift som ska tas ut till det allmänna kontot och till varje särskilt konto. Som en följd av detta beslut ska direktören, på grundval av ett bestämt belopp för varje enhet avgiftspliktig last som rapporterats beträffande en avgiftsskyldig för föregående år eller annat år som församlingen bestämt, i fråga om varje konventionsstat beräkna storleken på den årsavgift till varje konto som en avgiftsskyldig enligt artikel 18 samt artiklarna 19.1 och 21.5 ska betala. För det allmänna kontot ska det bestämda belopp för varje enhet avgiftspliktig last för varje sektor som angetts ovan beräknas enligt reglerna i bilaga II till denna konvention. För varje särskilt konto ska det bestämda belopp för varje enhet avgiftspliktig last som angetts ovan beräknas genom att dela den totala årsavgiften som ska tas ut till detta konto med den sammanlagda mängden avgiftspliktig last till detta konto.

3 The Assembly shall decide the total amount of annual contributions to be levied to the general account and to each separate account. Following that decision the Director shall, in respect of each State Party, calculate for each person liable to pay contributions in accordance with article 18, article 19, paragraph 1 and paragraph 1bis, and article 21, paragraph 5, the amount of that person's annual contribution to each account, on the basis of a fixed sum for each unit of contributing cargo reported in respect of the person during the preceding calendar year or such other year as the Assembly may decide. For the general account, the above-mentioned fixed sum per unit of contributing cargo for each sector shall be calculated pursuant to the regulations contained in Annex II to this Convention. For each separate account, the fixed sum per unit of contributing cargo referred to above shall be calculated by dividing the total annual contribution to be levied to that account by the total quantity of cargo contributing to that account.

4 Församlingen får också ta ut årsavgifter för förvaltningskostnader och besluta om för-

4 The Assembly may also levy annual contributions for administrative costs and decide on the distribution of such costs between the

delningen av dessa kostnader mellan sektorerna i det allmänna kontot och de särskilda kontona.

5 Församlingen ska också besluta om fördelningen mellan berörda konton och sektorer av ersättningsbelopp för skada som orsakats av två eller flera ämnen vilka faller inom olika konton eller sektorer, på grundval av en uppskattning i vilken utsträckning som varje ämne bidragit till skadan.

sectors of the general account and the separate accounts.¹⁸

5 The Assembly shall also decide on the distribution between the relevant accounts and sectors of amounts paid in compensation for damage caused by two or more substances which fall within different accounts or sectors, on the basis of an estimate of the extent to which each of the substances involved contributed to the damage.

Årsavgifter till det allmänna kontot

Annual contributions to the general account

Artikel 18

Article 18

1 Med beaktande av artikel 16.5 ska årsavgifter till det allmänna kontot betalas i fråga om varje konventionsstat, av envar som under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer var mottagare i staten av sammanlagt mer än 20 000 ton avgiftspliktig last, med undantag för ämnen som anges i artikel 19.1, vilka faller inom följande sektorer:

1 Subject to article 16, paragraph 5, annual contributions to the general account shall be made in respect of each State Party by any person who was the receiver in that State in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, of aggregate quantities exceeding 20,000 tonnes of contributing cargo, other than substances referred to in article 19, paragraph 1 and paragraph 1bis, which fall within the following sectors:

- (a) fasta bulkvaror som anges i artikel 1.5 a vii,
- (b) ämnen som anges i punkt 2, och

- (a) solid bulk materials referred to in article 1, paragraph 5(a)(vii);
- (b) substances referred to in paragraph 2; and

- (c) andra ämnen.

- (c) other substances.

2 Årsavgifter ska också betalas till det allmänna kontot av någon som skulle ha varit avgiftsskyldig till ett särskilt konto enligt artikel 19.1 om inte dess verksamhet senarelagts eller tillfälligt upphävts enligt artikel 19. Varje särskilt konto vars verksamhet har senarelagts eller tillfälligt upphävts enligt artikel 19 ska bilda en särskild sektor inom det allmänna kontot.

2 Annual contributions shall also be payable to the general account by persons who would have been liable to pay contributions to a separate account in accordance with article 19, paragraph 1 and paragraph 1bis, had its operation not been postponed or suspended in accordance with article 19. Each separate account the operation of which has been postponed or suspended under article 19 shall form a separate sector within the general account.

Årsavgifter till de särskilda kontona

Annual contributions to separate accounts

Artikel 19

Article 19

1 Med beaktande av artikel 16.5 ska årsavgifter till de särskilda kontona betalas i fråga om varje konventionsstat

1 Subject to article 16, paragraph 5, annual contributions to separate accounts shall be made in respect of each State Party:

a) för oljekontot

(a) in the case of the oil account,

(i) av envar som i den staten under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer har tagit emot sammanlagt mer än 150 000 ton avgiftspliktig olja som den har definierats i artikel 1.3 i 1971 års internationella konvention om upprättandet av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja, som den har ändrats, och som är avgiftsskyldig till den internationella oljeskadefonden enligt artikel 10 i den konventionen, och

(i) by any person who has received in that State in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, total quantities exceeding 150,000 tonnes of contributing oil as defined in article 1, paragraph 3 of the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1971, as amended, and who is or would be liable to pay contributions to the International Oil Pollution Compensation Fund in accordance with article 10 of that Convention; and

(ii) av envar som var mottagare i den staten under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer av sammanlagt mer än 20 000 ton av andra oljor som transporterats i bulk och som anges i bilaga I till bilaga I i 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, som det har ändrats,

(ii) by any person who was the receiver in that State in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, of total quantities exceeding 20,000 tonnes of other oils carried in bulk listed in appendix I of Annex I to the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships, 1973, as modified by the Protocol of 1978 relating thereto, as amended; 19

b) för LPG-kontot, av envar som under föregående kalenderår eller annat år som församlingen bestämmer var mottagare i den staten av sammanlagt mer än 20 000 ton LPG.

(b) in the case of the LPG account, by any person who in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, was the receiver in that State of total quantities exceeding 20,000 tonnes of LPG.

1bis a) I fråga om LNG-kontot ska, med förbehåll för artikel 16.5, årliga avgifter till kontot betalas beträffande varje konventionsstat av den som under det föregående kalenderåret, eller ett annat år som församlingen bestämmer var mottagare i den staten av LNG.

1bis (a) In the case of the LNG account, subject to article 16, paragraph 5, annual contributions to the LNG account shall be made in respect of each State Party by any person who in the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, was the receiver in that State of any quantity of LNG.

b) Dock ska avgifter betalas av den som, omedelbart före lossningen hade äganderätt till en LNG-last som lossats i en hamn eller terminal i den staten (lastägaren), om

(b) However, any contributions shall be made by the person who, immediately prior to its discharge, held title to an LNG cargo discharged in a port or terminal of that State (the titleholder) where:

i) lastägaren slutit avtal med mottagaren att lastägaren ska betala sådan avgift, och

(i) the titleholder has entered into an agreement with the receiver that the titleholder shall make such contributions; and

ii) mottagaren har underrättat konventionsstaten att ett sådant avtal föreligger.

c) om lastägaren som nämnts i 1 bis b ovan underlåter att betala avgiften helt eller till någon del ska mottagaren betala utebliven avgift. Församlingen ska bestämma i interna föreskrifter under vilka omständigheter lastägaren ska anses ha underlåtit att betala avgifter och hur mottagaren ska betala den uteblivna avgiften.

d) Inget i denna punkt ska påverka den rätt till regress eller återbetalning som kan uppkomma mellan mottagaren och lastägaren under tillämplig lag.

2 Med förbehåll för punkt 3 ska de särskilda konton som anges i punkt 1 träda i kraft vid samma tid som det allmänna kontot.

3 Den inledande verksamheten hos ett särskilt konto som anges i artikel 16.2 ska senareläggas intill dess att mängden avgiftspliktig last för varje konto under föregående år eller annat år som församlingen bestämmer uppgår till följande mängder:

a) 350 miljoner ton avgiftspliktig last för oljekontot,

b) 20 miljoner ton avgiftspliktig last för LNG-kontot, och

c) 15 miljoner ton avgiftspliktig last för LPG-kontot.

4 Församlingen får tillfälligt upphäva ett särskilt kontos verksamhet om

(a) mängden avgiftspliktig last för kontot under föregående år understeg de gränser som anges i punkt 3, eller

(b) sex månader har förflutit från förfalldagen för avgifterna och de samlade obetalda avgifterna överstiger tio procent av det senaste beslutet om avgift till detta konto enligt punkt 1.

5 Församlingen får återställa ett särskilt kontos verksamhet som tillfälligt upphävts enligt punkt 4.

(ii) the receiver has informed the State Party that such an agreement exists.

(c) If the titleholder referred to in subparagraph (b) above does not make the contributions or any part thereof, the receiver shall make the remaining contributions. The Assembly shall determine in the internal regulations the circumstances under which the titleholder shall be considered as not having made the contributions and the arrangements in accordance with which the receiver shall make any remaining contributions.

(d) Nothing in this paragraph shall prejudice any rights of recourse or reimbursement of the receiver that may arise between the receiver and the titleholder under the applicable law.

2 Subject to paragraph 3, the separate accounts referred to in paragraph 1 and paragraph 1bis above shall become effective at the same time as the general account.

3 The initial operation of a separate account referred to in article 16, paragraph 2 shall be postponed until such time as the quantities of contributing cargo in respect of that account during the preceding calendar year, or such other year as the Assembly may decide, exceed the following levels:

(a) 350 million tonnes of contributing cargo in respect of the oil account;

(b) 20 million tonnes of contributing cargo in respect of the LNG account; and

(c) 15 million tonnes of contributing cargo in respect of the LPG account.

4 The Assembly may suspend the operation of a separate account if:

(a) the quantities of contributing cargo in respect of that account during the preceding calendar year fall below the respective level specified in paragraph 3; or

(b) when six months have elapsed from the date when the contributions were due, the total unpaid contributions to that account exceed ten per cent of the most recent levy to that account in accordance with paragraph 1.20

5 The Assembly may reinstate the operation of a separate account which has been suspended in accordance with paragraph 4.

6 Envar som skulle vara skyldig att betala avgifter till ett särskilt konto om inte dess verksamhet hade senarelagts enligt punkt 3 eller tillfälligt upphävts enligt punkt 4 ska betala förfallna avgifter avseende det kontot till det allmänna kontot. För beräkning av framtida avgifter ska det senarelagda eller tillfälligt upphävda kontot bilda en ny sektor i det allmänna kontot och ska vara underkastat HNS-punktsystemet i bilaga II.

6 Any person who would be liable to pay contributions to a separate account the operation of which has been postponed in accordance with paragraph 3 or suspended in accordance with paragraph 4, shall pay into the general account the contributions due by that person in respect of that separate account. For the purpose of calculating future contributions, the postponed or suspended separate account shall form a new sector in the general account and shall be subject to the HNS points system defined in Annex II.

Grundavgifter

Initial contributions

Artikel 20

Article 20

1 I fråga om varje konventionsstat ska grundavgifter betalas av varje person som är avgiftsskyldig enligt artikel 16.5, 18, 19 och artikel 21.5 och som beräknas på grundval av ett belopp, lika för det allmänna kontot och varje särskilt konto, för varje enhet avgiftspliktig last som mottagits i staten under det kalenderår som föregår det år då denna konvention trädde i kraft i den staten.

1 In respect of each State Party, initial contributions shall be made of an amount which shall, for each person liable to pay contributions in accordance with article 16, paragraph 5, articles 18, 19 and article 21, paragraph 5, be calculated on the basis of a fixed sum, equal for the general account and each separate account, for each unit of contributing cargo received in that State during the calendar year preceding that in which this Convention enters into force for that State.

2 Det bestämda beloppet och de enheter för de olika sektorerna inom det allmänna kontot liksom för varje särskilt konto vilka anges i punkt 1 ska bestämmas av församlingen.

2 The fixed sum and the units for the different sectors within the general account as well as for each separate account referred to in paragraph 1 shall be determined by the Assembly.

3 Grundavgifter ska betalas inom tre månader från den dag som HNS-fonden skickar fakturor i fråga om varje konventionsstat till avgiftsskyldiga personer enligt punkt 1.

3 Initial contributions shall be paid within three months following the date on which the HNS Fund issues invoices in respect of each State Party to persons liable to pay contributions in accordance with paragraph 1.

Rapporter

Reports

Artikel 21

Article 21

1 Varje konventionsstat ska se till att envar som är avgiftsskyldig enligt artiklarna 18, 19 eller punkt 5 i denna artikel är upptagen i en förteckning som ska upprättas och hållas aktuell av direktören enligt bestämmelserna i denna artikel.

1 Each State Party shall ensure that any person liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19 or paragraph 5 of this article appears on a list to be established and kept up to date by the Director in accordance with the provisions of this article.

2 För det ändamål som anges i första punkten ska varje konventionsstat, vid den tidpunkt och på sätt föreskrivs i HNS-fondens reglemente, till direktören meddela namn och adress på de personer som i denna stat är skyldiga att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19 eller punkt 5 i denna artikel samt lämna uppgifter om den mängd avgiftspliktig last som var och en av dem har tagit emot under föregående kalenderår.

3 Vid avgörande av vilka som vid en viss tidpunkt är skyldiga att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19 eller punkt 5 i denna artikel och, i förekommande fall, vid fastställande av den mängd last som ska tas med i beräkning för var och en av dem vid bestämmande av storleken av dennes avgift, ska förteckningen utgöra primär bevisning i fråga om uppgifter som upptas i den.

4 Om det i en konventionsstat inte finns någon person som är ansvarig för att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19 eller 21.5, ska staten enligt syftet med denna konvention informera direktören för HNS-fonden om detta.

5 I fråga om avgiftspliktig last som transporterats från en hamn eller en terminal i en konventionsstat till en annan hamn eller terminal i samma stat och som lossas där, har konventionsstaterna möjlighet att meddela HNS-fonden en uppgift om den samlade årliga mängden för varje konto vilken ska omfatta allt mottagande av avgiftspliktig last för vilka avgifter ska betalas enligt artikel 16.5. Konventionsstaten ska därvid antingen

(a) underrätta HNS-fonden om att den staten betalar den sammanlagda avgiften för varje konto för året i ett sammanhang till HNS-fonden, eller

(b) anvisa HNS-fonden att ta ut det samlade beloppet för varje konto genom att fakturera enskilda mottagare, eller i fråga om LNG, lastägaren om artikel 19.1 bis (b) är tillämplig, beträffande det belopp som envar av dem ska betala. Om lastägaren inte betalar avgiften eller någon del av denna, ska HNS-fon-

2 For the purposes set out in paragraph 1, each State Party shall communicate to the Director, at a time and in the manner to be prescribed in the internal regulations of the HNS Fund, the name and address of any person who in respect of the State is liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19 or paragraph 5 of this article, as well as data on the relevant quantities of contributing cargo for which such a person is liable to contribute in respect of the preceding calendar year.

3 For the purposes of ascertaining who are, at any given time, the persons liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19 or paragraph 5 of this article and of establishing, where applicable, the quantities of cargo to be taken into account for any such person when determining the amount of the contribution, the list shall be prima facie evidence of the facts stated therein.

4 If in a State Party there is no person liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19 or paragraph 5 of this article, that State Party shall, for the purposes of this Convention, inform the Director of the HNS Fund thereof.²¹

5 In respect of contributing cargo carried from one port or terminal of a State Party to another port or terminal located in the same State and discharged there, States Parties shall have the option of submitting to the HNS Fund a report with an annual aggregate quantity for each account covering all receipts of contributing cargo, including any quantities in respect of which contributions are payable pursuant to article 16, paragraph 5. The State Party shall, at the time of reporting, either:

(a) notify the HNS Fund that that State will pay the aggregate amount for each account in respect of the relevant year in one lump sum to the HNS Fund; or

(b) instruct the HNS Fund to levy the aggregate amount for each account by invoicing individual receivers, or, in the case of LNG, the titleholder if article 19, paragraph 1bis(b) is applicable, for the amount payable by each of them. If the titleholder does not make the contributions or any part thereof, the HNS Fund shall levy the remaining contributions

den ta ut återstående avgifter genom att fakturera mottagaren av LNG-lasten. Dessa avgiftsskyldiga ska utpekas enligt den nationella lagen i den berörda staten.

by invoicing the receiver of the LNG cargo. These persons shall be identified in accordance with the national law of the State concerned.

Försummad informering

Artikel 21bis

1. När en konventionsstat inte fullgör sina skyldigheter enligt artikel 21.2 och detta medför en ekonomisk förlust för HNS-fonden, ska staten vara skyldig att ersätta HNS-fonden för förlusten. Församlingen ska, enligt rekommendationer av direktören, besluta om en stat ska betala en sådan ersättning.

2 Ingen ersättning för en olycka ska betalas av HNS-fonden för skada i en konventionsstats område, inbegripet dess territorialhav enligt artikel 3 (a), dess exklusiva ekonomiska zon eller dess område i övrigt enligt artikel 3 (b), eller skada enligt artikel 3 (c), på grund av en viss olycka eller för förebyggande åtgärder, var de än vidtagits, i enlighet med artikel 3 (d), tills skyldigheterna enligt artikel 21.2 och 21.4 har fullgjorts beträffande den staten för alla år innan den olycka inträffat som ersättningen avser. Församlingen ska besluta i HNS-fondens arbetsordning under vilka omständigheter en konventionsstat ska anses ha underlåtit att fullgöra dessa förpliktelse.

3 När ersättning har vägrats tills vidare i enlighet med punkt 2, ska den vägras slutgiltigt om förpliktelseerna enligt artikel 21.1 och 21.4 inte har fullgjorts inom ett år efter det att direktören har meddelat konventionsstaten om att den inte har fullgjort dessa förpliktelser.

4 Varje betalning av avgifter till HNS-fonden ska avräknas mot ersättning som ska utgå till gäldenären eller dennes företrädare.

Bestämmelserna i artikel 21.2–21.4 ska inte tillämpas på ersättningskrav beträffande dödsfall eller personskada.

Non-reporting

Article 21bis

1 Where a State Party does not fulfil its obligations under article 21, paragraph 2, and this results in a financial loss for the HNS Fund, that State Party shall be liable to compensate the HNS Fund for such loss. The Assembly shall, upon recommendation of the Director, decide whether such compensation shall be payable by a State.

2 No compensation for any incident shall be paid by the HNS Fund for damage in the territory, including the territorial sea of a State Party in accordance with article 3(a), the exclusive economic zone or other area of a State Party in accordance with article 3(b), or damage in accordance with article 3(c) in respect of a given incident or for preventive measures, wherever taken, in accordance with article 3(d), until the obligations under article 21, paragraphs 2 and 4, have been complied with in respect of that State Party for all years prior to the occurrence of an incident for which compensation is sought. The Assembly shall determine in the internal regulations of the HNS Fund the circumstances under which a State Party shall be considered as not having fulfilled these obligations.

3 Where compensation has been denied temporarily in accordance with paragraph 2, compensation shall be denied permanently if the obligations under article 21, paragraphs 2 and 4, have not been fulfilled within one year after the Director has notified the State Party of its failure to fulfil these obligations.

4 Any payments of contributions due to the HNS Fund shall be set off against compensation due to the debtor, or the debtor's agents.

5 Paragraphs 2 to 4 shall not apply to claims in respect of death or personal injury.

Betalningsförsummelse

Artikel 22

1 Avgiftsbelopp som avses i artiklarna 18, 19, 20 eller 21.5 och som är förfallet till betalning ska löpa med ränta enligt en räntesats som fastställs enligt HNS-fondens arbetsordning, varvid olika räntesatser får fastställas för olika omständigheter.

2 Om den som är skyldig att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19, 20 eller 21.5 helt eller delvis är i dröjsmål med betalningen, ska direktören på HNS-fondens vägnar vidta alla lämpliga åtgärder mot denne för att driva in beloppet. Är den avgiftsskyldige uppenbart på obestånd eller föreligger annars skäl till det kan emellertid församlingen på förslag av direktören besluta att ingen åtgärd ska vidtas mot den avgiftsskyldige eller att redan påbörjade åtgärder inte ska fullföljas.

Non-payment of contributions

Article 22

1 The amount of any contribution due under articles 18, 19, 20 or article 21, paragraph 5 and which is in arrears shall bear interest at a rate which shall be determined in accordance with the internal regulations of the HNS Fund, provided that different rates may be fixed for different circumstances.

2 Where a person who is liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19, 20 or article 21, paragraph 5, does not fulfil the obligations in respect of any such contribution or any part thereof and is in arrears, the Director shall take all appropriate action, including court action, against such a person on behalf of the HNS Fund with a view to the recovery of the amount due. However, where the defaulting contributor is manifestly insolvent or the circumstances otherwise so warrant, the Assembly may, upon recommendation of the Director, decide that no action shall be taken or continued against the contributor.

Frivilligt ansvar för konventionsstater att betala avgifter

Artikel 23

1 Oavsett vad som sägs i artikel 21.5 får en konventionsstat när den deponerar sitt ratifikations- eller anslutningsinstrument eller när som helst därefter förklara att den, i fråga om farliga eller skadliga ämnen som tas emot eller lossas inom denna stats område, själv påtar sig de förpliktelser som enligt konventionen åvilar den som är skyldig att betala avgifter enligt artiklarna 18, 19, 20 eller artikel 21.5. En sådan förklaring ska göras skriftligen och innehålla uppgift om vilka förpliktelser som staten tar på sig.

2 Om en förklaring enligt punkt 1 avges innan denna konvention trätt i kraft enligt arti-

Optional liability of States Parties for the payment of contributions

Article 23

1 Without prejudice to article 21, paragraph 5, a State Party may, at the time when it signs without reservation as to ratification, acceptance or approval, or deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any time thereafter, declare that it assumes responsibility for obligations imposed by this Convention on any person liable to pay contributions in accordance with articles 18, 19, 20 or article 21, paragraph 5, in respect of hazardous and noxious substances received in the territory of that State. Such a declaration shall be made in writing and shall specify which obligations are assumed.

2 Where a declaration under paragraph 1 is made prior to the entry into force of this Convention in accordance with article 46, it shall

kel 46, ska förklaringen deponeras hos generalsekreteraren som, sedan konventionen trätt i kraft, ska vidarebefordra förklaringen till direktören.

3 En förklaring enligt punkt 1 som avges sedan denna konvention har trätt i kraft ska deponeras hos direktören.

4 En förklaring som avgetts enligt denna artikel får återkallas av vederbörande stat genom ett skriftligt meddelande till direktören. Ett sådant meddelande får verkan tre månader efter det att direktören tagit emot meddelandet.

5 En stat som är bunden av en förklaring som avgetts enligt denna artikel ska i mål som inletts mot staten vid behörig domstol och som rör förpliktelse som anges i förklaringen avstå från immunitet som den annars skulle vara berättigad att åberopa.

Organisation och förvaltning

Artikel 24

HNS-fonden ska ha en församling och ett sekretariat lett av direktören.

Församlingen

Artikel 25

Församlingen ska bestå av alla parter i denna konvention.

Artikel 26

Församlingens uppgifter är

(a) att vid varje ordinarie möte välja en ordförande och två vice ordförande, vilka ska innehå sina befattningar till nästa ordinarie möte,

(b) att fastställa sin egen arbetsordning utom i de avseenden som regleras i denna konvention,

be deposited with the Secretary-General who shall after the entry into force of this Convention communicate the declaration to the Director.

3 A declaration under paragraph 1 which is made after the entry into force of this Convention shall be deposited with the Director.

4 A declaration made in accordance with this article may be withdrawn by the relevant State giving notice thereof in writing to the Director. Such a notification shall take effect three months after the Director's receipt thereof.

5 Any State which is bound by a declaration made under this article shall, in any proceedings brought against it before a competent court in respect of any obligation specified in the declaration, waive any immunity that it would otherwise be entitled to invoke.

Organization and administration

Article 24

The HNS Fund shall have an Assembly and a Secretariat headed by the Director.

Assembly

Article 25

The Assembly shall consist of all States Parties to this Convention.

Article 26

The functions of the Assembly shall be:

(a) to elect at each regular session its President and two Vice-Presidents who shall hold office until the next regular session;

(b) to determine its own rules of procedure, subject to the provisions of this Convention;

(c) att utarbeta, tillämpa och ha översyn av de interna och finansiella regler som behövs för fondens syfte som det anges i artikel 13.1 a och de ytterligare uppgifter för HNS-fonden som anges i artikel 15,

(d) att utnämna direktör och utfärda föreskrifter om anställning av annan personal samt fastställa anställningsvillkor och tjänstgöringsförhållanden för direktören och annan personal,

(e) att anta den årliga budget som förberetts enligt artikel 15 b,

(f) att vid behov överväga och godkänna en rekommendation från direktören om vad som ingår i definitionen av avgiftspliktig last,

(g) att utse revisorer och godkänna HNS-fondens räkenskaper,

(h) att godkänna uppgörelser om anspråk mot HNS-fonden, att besluta om fördelning mellan fordringsägare enligt artikel 14 av det belopp som är tillgängligt för betalning av ersättning och att fastställa de villkor på vilka provisoriska betalningar av fordringar ska göras för att de som lidit skada ska få ersättning så snart som möjligt,

(i) att upprätta en kommitté för prövning av anspråk på ersättning som ska bestå av minst sju och inte mer än 15 medlemmar och andra tillfälliga eller ständiga underorgan som den anser erforderliga, att bestämma deras uppgifter och ge dem behörighet för att utföra de uppgifter som anförtrots. Vid utseende av medlemmar i underorgan ska församlingen sträva efter att säkerställa en rättvis geografisk fördelning av medlemmarna och försäkra sig om att konventionsstaterna är lämpligt representerade. Församlingens arbetsordning får med behövliga ändringar tillämpas för ett underorgan.

(j) att bestämma vilka av de stater som inte är parter i denna konvention samt vilka mellanstatliga och internationella icke-statliga organisationer som ska tillåtas att utan rösträtt delta i möten med församlingen och dess underorgan,

(k) att ge anvisningar om HNS-fondens förvaltning till direktören och underorganen,

(c) to develop, apply and keep under review internal and financial regulations relating to the aim of the HNS Fund as described in article 13, paragraph 1(a), and the related tasks of the HNS Fund listed in article 15;

(d) to appoint the Director and make provisions for the appointment of such other personnel as may be necessary and determine the terms and conditions of service of the Director and other personnel;

(e) to adopt the annual budget prepared in accordance with article 15(b);

(f) to consider and approve as necessary any recommendation of the Director regarding the scope of definition of contributing cargo;

(g) to appoint auditors and approve the accounts of the HNS Fund;

(h) to approve settlements of claims against the HNS Fund, to take decisions in respect of the distribution among claimants of the available amount of compensation in accordance with article 14 and to determine the terms and conditions according to which provisional payments in respect of claims shall be made with a view to ensuring that victims of damage are compensated as promptly as possible;

(i) to establish a Committee on Claims for Compensation with at least 7 and not more than 15 members and any temporary or permanent subsidiary body it may consider to be necessary, to define its terms of reference and to give it the authority needed to perform the functions entrusted to it; when appointing the members of such body, the Assembly shall endeavour to secure an equitable geographical distribution of members and to ensure that the States Parties are appropriately represented; the Rules of Procedure of the Assembly may be applied, mutatis mutandis, for the work of such subsidiary body;

(j) to determine which States not party to this Convention, which Associate Members of the Organization and which intergovernmental and international non-governmental organizations shall be admitted to take part, without voting rights, in meetings of the Assembly and subsidiary bodies;

(k) to give instructions concerning the administration of the HNS Fund to the Director and subsidiary bodies;

(l) att övervaka att konventionens bestämmelser iakttas och att beslut verkställs,

(m) att vart femte år granska tillämpningen av denna konvention särskilt med avseende på genomförandet av beräkningen av avgifter och bidragssystemet för inrikes transporter, och

(n) att fullgöra de andra uppgifter som åligger den enligt denna konvention eller som annars är nödvändigt för att HNS-fondens verksamhet ska kunna bedrivas på ett behörigt sätt.

Artikel 27

1 Ordinarie möten med församlingen ska äga rum en gång varje kalenderår på kallelse av direktören.

2 Extra möten med församlingen ska sammankallas av direktören på begäran av minst en tredjedel av församlingens medlemmar och får sammankallas på direktörens eget förslag efter samråd med församlingens ordförande. Medlemmarna ska underrättas av direktören om dessa möten minst 30 dagar i förväg.

Artikel 28

Församlingen är beslutsmässig när majoriteten av dess medlemmar är närvarande.

Sekretariatet

Artikel 29

1 Sekretariatet ska bestå av direktören och den personal som behövs för fondens förvaltning.

2 Direktören är fondens ställföreträdare.

Artikel 30

1 Direktören är HNS-fondens chefstjänsteman. Direktören ska med iakttagande av de anvisningar som meddelas av församlingen

(l) to supervise the proper execution of this Convention and of its own decisions;

(m) to review every five years the implementation of this Convention with particular reference to the performance of the system for the calculation of levies and the contribution mechanism for domestic trade; and

(n) to perform such other functions as are allocated to it under this Convention or are otherwise necessary for the proper operation of the HNS Fund.

Article 27

1 Regular sessions of the Assembly shall take place once every calendar year upon convocation by the Director.

2 Extraordinary sessions of the Assembly shall be convened by the Director at the request of at least one-third of the members of the Assembly and may be convened on the Director's own initiative after consultation with the President of the Assembly. The Director shall give members at least thirty days' notice of such sessions.

Article 28

A majority of the members of the Assembly shall constitute a quorum for its meetings.

Secretariat

Article 29

1 The Secretariat shall comprise the Director and such staff as the administration of the HNS Fund may require.

2 The Director shall be the legal representative of the HNS Fund.

Article 30

1 The Director shall be the chief administrative officer of the HNS Fund. Subject to the instructions given by the Assembly, the

utföra de uppgifter som tilldelats honom eller henne i denna konvention, i HNS-fondens reglemente/arbetsordning? och av fondens församling.

2 Direktören ska särskilt

(a) anställa den personal som behövs för HNS-fondens förvaltning,

(b) vidta alla åtgärder som behövs för att åstadkomma en lämplig förvaltning av HNS-fondens tillgångar,

(c) driva in de avgifter för vilka betalningsskyldighet föreligger enligt denna konvention, varvid direktören särskilt ska beakta bestämmelserna i artikel 22.2,

(d) att anlita juridiska, ekonomiska och andra sakkunniga i den utsträckning som det behövs för att handlägga anspråk mot fonden och för att fullgöra fondens övriga uppgifter,

(e) att vidta alla åtgärder som behövs för att handlägga anspråk mot fonden med den begränsning och på de villkor som ska anges i HNS-fondens reglemente, däri inbegripet slutlig uppgörelse om anspråk utan föregående godkännande av församlingen i de fall reglementet tillåter detta,

(f) att upprätta och lägga fram för församlingen bokslut och budget för varje kalenderår,

(g) att, i samråd med församlingens ordförande, upprätta och publicera en rapport om HNS-fondens verksamhet för föregående kalenderår, och

(h) att upprätta, samla in och sända ut de dokument och den information som behövs för arbetet i församlingen och underorganen.

Artikel 31

Vid fullgörandet av sina uppgifter ska direktören, av honom/henne anställd personal och av honom/henne utsedda sakkunniga inte begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller från någon myndighet utanför HNS-fonden. De ska avhålla sig från varje handling som kan skada deras ställning som internationella tjänstemän. Varje konventionsstat förbinder sig också att respektera den rent internationella arten av de uppgifter som

Director shall perform those functions which are assigned to the Director by this Convention, the internal regulations of the HNS Fund and the Assembly.

2 The Director shall in particular:

(a) appoint the personnel required for the administration of the HNS Fund;

(b) take all appropriate measures with a view to the proper administration of the assets of the HNS Fund;

(c) collect the contributions due under this Convention while observing in particular the provisions of article 22, paragraph 2;

(d) to the extent necessary to deal with claims against the HNS Fund and to carry out the other functions of the HNS Fund, employ the services of legal, financial and other experts;²⁵

(e) take all appropriate measures for dealing with claims against the HNS Fund, within the limits and on conditions to be laid down in the internal regulations of the HNS Fund, including the final settlement of claims without the prior approval of the Assembly where these regulations so provide;

(f) prepare and submit to the Assembly the financial statements and budget estimates for each calendar year;

(g) prepare, in consultation with the President of the Assembly, and publish a report on the activities of the HNS Fund during the previous calendar year; and

(h) prepare, collect and circulate the documents and information which may be required for the work of the Assembly and subsidiary bodies.

Article 31

In the performance of their duties the Director and the staff and experts appointed by the Director shall not seek or receive instructions from any Government or from any authority external to the HNS Fund. They shall refrain from any action which might adversely reflect on their position as international officials. Each State Party on its part undertakes to respect the exclusively international character of the responsibilities of the

åligger direktören, av honom anställd personal eller av honom/henne utsedda sakkunniga samt att inte försöka påverka dem i deras uppfyllande av deras plikter.

Director and the staff and experts appointed by the Director, and not to seek to influence them in the discharge of their duties.

Ekonomi

Finances

Artikel 32

Article 32

1. Varje konventionsstat ska betala löne- och resekostnader och andra utgifter för sin egen delegation i församlingen och för sina representanter i underorganen.

1 Each State Party shall bear the salary, travel and other expenses of its own delegation to the Assembly and of its representatives on subsidiary bodies.

2. Alla andra utgifter som uppkommer i HNS-fondens verksamhet ska betalas av fonden.

2 Any other expenses incurred in the operation of the HNS Fund shall be borne by the HNS Fund.

Röstning

Voting

Artikel 33

Article 33

Följande bestämmelser ska gälla vid röstning i församlingen:

The following provisions shall apply to voting in the Assembly:

(a) Varje medlem ska ha en röst,

(a) each member shall have one vote;

(b) Om inte annat anges i artikel 34 ska beslut i församlingen fattas med enkel majoritet bland de närvarande och röstande medlemmarna.

(b) except as otherwise provided in article 34, decisions of the Assembly shall be made by a majority vote of the members present and voting;

(c) Beslut som kräver två tredjedels majoritet ska fattas med två tredjedels majoritet bland de närvarande medlemmarna.

(c) decisions where a two-thirds majority is required shall be a two-thirds majority vote of members present; and

(d) För syftet med denna artikel menas med uttrycket 'närvarande medlemmar' sådana medlemmar som är närvarande vid sammanträdet vid tidpunkten för omröstningen och med uttrycket 'närvarande och röstande medlemmar' sådana som är närvarande och som röstar ja eller nej. Medlemmar som lägger ned sin röst ska betraktas som icke röstande.

(d) for the purpose of this article the phrase "members present" means "members present at the meeting at the time of the vote", and the phrase "members present and voting" means "members present and casting an affirmative or negative vote". Members who abstain from voting shall be considered as not voting.

Artikel 34

Article 34

Följande beslut i församlingen kräver två tredjedels majoritet:

The following decisions of the Assembly shall require a two-thirds majority:

(a) Ett beslut enligt artikel 19.4 eller 19.5 att tillfälligt upphäva eller återställa ett särskilt kontos verksamhet,

(a) a decision under article 19, paragraphs 4 or 5 to suspend or reinstate the operation of a separate account;

(b) beslut enligt artikel 22.2 att avstå från eller fullfölja åtgärd mot den som är skyldig att betala avgift,

(c) Utnämning av direktör enligt artikel 26 d,

(d) Upprättandet av underorgan enligt artikel 26 i och frågor med anslutning till sådant upprättande,

(e) Ett beslut enligt artikel 51 att denna konvention ska fortsätta att vara i kraft.

(b) a decision under article 22, paragraph 2, not to take or continue action against a contributor;

(c) the appointment of the Director under article 26(d);

(d) the establishment of subsidiary bodies, under article 26(i), and matters relating to such establishment; and

(e) a decision under article 51, paragraph 1, that this Convention shall continue to be in force.

Skattebefrielse och valutaregler

Artikel 35

1 HNS-fonden, dess tillgångar, inkomster, däri inbegripet avgifter, och annan egendom som behövs i verksamheten som den anges i artikel 13.1 ska vara undantagna från all direkt beskattning.

2 Gör HNS-fonden större inköp av lös eller fast egendom eller tjänster som är nödvändiga för fondens officiella verksamhet för att uppnå de mål som anges i artikel 13.1 och ingår i kostnaden för detta indirekta skatter eller omsättningskatter ska konventionsstaternas regeringar närhelst det är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller återbetala sådana avgifter eller skatter. Varor som på detta sätt anskaffats ska inte säljas mot betalning eller ges bort om inte detta görs enligt villkor som godkänts av den regering i den stat som efterskänkt eller återbetalat eller stött en sådan åtgärd.

3 Befrielse ska inte medges från skatter, pålagor eller avgifter som endast utgör betalning för tjänster från det allmänna.

4 HNS-fonden ska vara befriad från alla tullar, skatter och därmed jämförliga avgifter på varor som förs in eller förs ut av fonden eller på dess vägnar för att användas i fondens officiella verksamhet. Varor som sålunda förts in får inte överlåtas vare sig mot ersättning eller gratis i införsellandet annat än på villkor som godkänts av detta lands regering.

Tax exemptions and currency regulations

Article 35

1 The HNS Fund, its assets, income, including contributions, and other property necessary for the exercise of its functions as described in article 13, paragraph 1, shall enjoy in all States Parties exemption from all direct taxation.

2 When the HNS Fund makes substantial purchases of movable or immovable property, or of services which are necessary for the exercise of its official activities in order to achieve its aims as set out in article 13, paragraph 1, the cost of which include indirect taxes or sales taxes, the Governments of the States Parties shall take, whenever possible, appropriate measures for the remission or refund of the amount of such duties and taxes. Goods thus acquired shall not be sold against payment or given away free of charge unless it is done according to conditions approved by the Government of the State having granted or supported the remission or refund.

3 No exemption shall be accorded in the case of duties, taxes or dues which merely constitute payment for public utility services.

4 The HNS Fund shall enjoy exemption from all customs duties, taxes and other related taxes on articles imported or exported by it or on its behalf for its official use. Articles thus imported shall not be transferred either for consideration or gratis on the territory of the country into which they have been imported except on conditions agreed by the Government of that country.

5 De som betalar avgifter till HNS-fonden samt skadelidande och ägare som erhåller ersättning från HNS-fonden är underkastade skattelagstiftningen i den stat där de är skattskyldiga och åtnjuter ingen särskild befrielse eller annan förmån i detta avseende.

6 Oberoende av gällande eller framtida bestämmelser om växling eller överföring av medel ska konventionsstaterna utan inskränkning tillåta överföring och betalning av avgifter till HNS-fonden och av ersättningar som HNS-fonden betalar.

5 Persons contributing to the HNS Fund as well as victims and owners receiving compensation from the HNS Fund shall be subject to the fiscal legislation of the State where they are taxable, no special exemption or other benefit being conferred on them in this respect.

6 Notwithstanding existing or future regulations concerning currency or transfers, States Parties shall authorize the transfer and payment of any contribution to the HNS Fund and of any compensation paid by the HNS Fund without any restriction.

Sekretess

Artikel 36

Upplysningar som lämnats enligt denna konvention om någon som är skyldig att betala avgift till fonden ska inte uppenbaras utanför HNS-fonden utom i den omfattning som det är absolut nödvändigt för att göra det möjligt för fonden att fullgöra sina uppgifter, däri inbegripet att utföra sin talan som kärande eller svarande i en rättegång.

Confidentiality of information

Article 36

Information relating to individual contributors supplied for the purpose of this Convention shall not be divulged outside the HNS Fund except in so far as it may be strictly necessary to enable the HNS Fund to carry out its functions including the bringing and defending of legal proceedings.

KAPITEL IV

ANSPRÅK OCH TALAN

Preskription

Artikel 37

1 Rätt till ersättning enligt kapitel II upphör om talan inte har väckts enligt bestämmelserna i kapitlet inom tre år från den dag som den skadelidande fick eller rimligen borde ha fått kännedom om skadan och om ägarens identitet.

2 Rätt till ersättning enligt kapitel III upphör om talan inte har väckts enligt bestämmelserna i kapitlet eller en underrättelse inte har lämnats enligt artikel 39.7 inom tre år från den dag som den skadelidande fick eller rimligen borde ha fått kännedom om skadan.

Chapter IV

CLAIMS AND ACTIONS

Limitation of actions

Article 37

1 Rights to compensation under chapter II shall be extinguished unless an action is brought thereunder within three years from the date when the person suffering the damage knew or ought reasonably to have known of the damage and of the identity of the owner.

2 Rights to compensation under chapter III shall be extinguished unless an action is brought thereunder or a notification has been made pursuant to article 39, paragraph 7, within three years from the date when the

3 Talan får emellertid inte i något fall väckas sedan tio år har gått från dagen för den olycka som orsakade skadan.

4 Om olyckan utgörs av en serie av händelser ska den tioårsperiod som anges i tredje punkten räknas från dagen för den senaste händelsen.

person suffering the damage knew or ought reasonably to have known of the damage.

3 In no case, however, shall an action be brought later than ten years from the date of the incident which caused the damage.

4 Where the incident consists of a series of occurrences, the ten-year period mentioned in paragraph 3 shall run from the date of the last of such occurrences.

Domstol för talan mot ägaren

Jurisdiction in respect of action against the owner

Artikel 38

Article 38

1 Om en olycka har orsakat skada inom en eller flera konventionsstaters områden, däri inbegripet deras territorialhav eller områden som anges i artikel 3 b, eller har förebyggande åtgärder vidtagits för att förhindra eller begränsa skada inom ett sådant område, däri inbegripet territorialhavet eller område som anges i artikel 3 b, får talan om ersättning mot ägaren eller annan person som tillhandahåller ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar föras endast vid domstolarna hos någon av dessa konventionsstater.

1 Where an incident has caused damage in the territory, including the territorial sea or in an area referred to in article 3(b), of one or more States Parties, or preventive measures have been taken to prevent or minimize damage in such territory including the territorial sea or in such area, actions for compensation may be brought against the owner or other person providing financial security for the owner's liability only in the courts of any such States Parties.

2 Om en olycka har orsakat skada uteslutande utanför en stats område, däri inbegripet territorialhavet, och är antingen villkoren enligt artikel 3 c för tillämpning av denna konvention uppfyllda eller har förebyggande åtgärder vidtagits för att förhindra eller begränsa skada får talan om ersättning mot ägaren eller annan person som tillhandahåller ekonomisk säkerhet för ägarens ansvar föras endast i domstolarna hos

2 Where an incident has caused damage exclusively outside the territory, including the territorial sea, of any State and either the conditions for application of this Convention set out in article 3(c) have been fulfilled or preventive measures to prevent or minimize such damage have been taken, actions for compensation may be brought against the owner or other person providing financial security for the owner's liability only in the courts of:

(a) den konventionsstat där fartyget är registrerat eller om det är ett oregistrerat fartyg den konventionsstat vars flagga fartyget har rätt att föra, eller

(a) the State Party where the ship is registered or, in the case of an unregistered ship, the State Party whose flag the ship is entitled to fly; or

(b) den konventionsstat där ägaren har sitt vanliga hemvist eller där ägarens huvudsakliga verksamhetsort är belägen, eller

(b) the State Party where the owner has habitual residence or where the principal place of business of the owner is established; or

(c) Den konventionsstat där en fond enligt artikel 9.3 har upprättats.

(c) the State Party where a fund has been constituted in accordance with article 9, paragraph 3.

3 Sedan talan enligt punkt 1 eller 2 har väckts ska svaranden inom skälig tid underlämnas om detta.

4 Varje konventionsstat ska se till att dess domstolar har behörighet att pröva talan om ersättning enligt denna konvention.

5 Sedan en fond enligt artikel 9 har upprättats av ägaren eller av försäkringsgivaren eller av annan person som ställt ekonomisk säkerhet enligt artikel 12 är endast domstolarna i den stat där fonden har upprättats behöriga att avgöra frågor angående fördelning av och utbetalning från fonden.

Domstol för talan mot HNS-fonden eller för talan av HNS-fonden

Artikel 39

1 Om inte annat följer av vad som anges i denna artikel får en talan mot HNS-fonden om ersättning enligt artikel 14 endast väckas vid en domstol som enligt artikel 38 är behörig att pröva en talan mot den ägare som är ansvarig för den skada som orsakats av den ifrågavarande olyckan eller vid en domstol hos en konventionsstat som skulle varit behörig om en ägare hade varit ansvarig.

2 Om det fartyg som transporterade de farliga och skadliga ämnena som orsakade skadan inte har kunnat identifieras ska bestämmelserna i artikel 38.1 tillämpas vid talan som förs mot HNS-fonden.

3 Varje konventionsstat ska se till att dess domstolar har behörighet att pröva en sådan talan mot HNS-fonden som anges i punkt 1.

4 Har talan om ersättning för skada väckts mot ägaren eller dennes garant vid en domstol, är denna domstol såvitt angår samma skada ensam behörig att pröva talan mot HNS-fonden om ersättning enligt bestämmelserna i artikel 14.

5 Varje konventionsstat ska se till att HNS-fonden har rätt att träda in som part i en rättegång som enligt denna konvention förs mot

3 Reasonable notice of any action taken under paragraph 1 or 2 shall be given to the defendant.

4 Each State Party shall ensure that its courts have jurisdiction to entertain actions for compensation under this Convention.²⁹

5 After a fund under article 9 has been constituted by the owner or by the insurer or other person providing financial security in accordance with article 12, the courts of the State in which such fund is constituted shall have exclusive jurisdiction to determine all matters relating to the apportionment and distribution of the fund.

Jurisdiction in respect of action against the HNS Fund or taken by the HNS Fund

Article 39

1 Subject to the subsequent provisions of this article, any action against the HNS Fund for compensation under article 14 shall be brought only before a court having jurisdiction under article 38 in respect of actions against the owner who is liable for damage caused by the relevant incident or before a court in a State Party which would have been competent if an owner had been liable.

2 In the event that the ship carrying the hazardous or noxious substances which caused the damage has not been identified, the provisions of article 38, paragraph 1, shall apply mutatis mutandis to actions against the HNS Fund.

3 Each State Party shall ensure that its courts have jurisdiction to entertain such actions against the HNS Fund as are referred to in paragraph 1.

4 Where an action for compensation for damage has been brought before a court against the owner or the owner's guarantor, such court shall have exclusive jurisdiction over any action against the HNS Fund for compensation under the provisions of article 14 in respect of the same damage.

5 Each State Party shall ensure that the HNS Fund shall have the right to intervene as a party to any legal proceedings instituted in accordance with this Convention before a

ägaren eller dennes garant vid behörig domstol i den staten.

6 Utom i fall som anges i punkt 7 är HNS-fonden inte bunden av dom eller beslut i rättegång i vilken fonden inte har varit part eller av förlikning i vilken fonden inte har deltagit.

7 Om talan om ersättning för skada har väckts enligt denna konvention mot en ägare eller dennes garant vid en behörig domstol hos en konventionsstat, ska varje part i målet vara berättigad enligt den nationella lagen i den staten att underrätta HNS-fonden om rättegången, utan att detta får medföra inskränkning av vad som anges i punkt 5. Överensstämmelse med de föreskrifter i formellt avseende som ställs upp i lagen i den stat där talan väckts och inom sådan tid och på sådant sätt att HNS-fonden har kunnat på ett verkingsfullt sätt träda in som part i rättegången ska dom som meddelas av domstolen i en sådan rättegång, sedan den vunnit laga kraft och kan verkställas i den stat där den meddelades, vara bindande för HNS-fonden i den betydelsen att domstolens avgörande i saken inte får ifrågasättas av HNS-fonden även om HNS-fonden faktiskt inte har trätt in i rättegången.

competent court of that State against the owner or the owner's guarantor.

6 Except as otherwise provided in paragraph 7, the HNS Fund shall not be bound by any judgement or decision in proceedings to which it has not been a party or by any settlement to which it is not a party.

7 Without prejudice to the provisions of paragraph 5, where an action under this Convention for compensation for damage has been brought against an owner or the owner's guarantor before a competent court in a State Party, each party to the proceedings shall be entitled under the national law of that State to notify the HNS Fund of the proceedings. Where such notification has been made in accordance with the formalities required by the law of the court seized and in such time and in such a manner that the HNS Fund has in fact been in a position effectively to intervene as a party to the proceedings, any judgement rendered by the court in such proceedings shall, after it has become final and enforceable in the State where the judgement was given, become binding upon the HNS Fund in the sense that the facts and findings in that judgement may not be disputed by the HNS Fund even if the HNS Fund has not actually intervened in the proceedings.

Erkännande och verkställighet

Artikel 40

1 En dom som meddelats av en domstol som är behörig enligt artikel 38 ska om den kan verkställas i den stat där den meddelats och där inte längre kan överklagas med ordinarie rättsmedel erkännas av alla konventionsstater utom

a) om domen erhållits genom ett svikligt förfarande, eller

b) om svarande inte getts skäligt rådrum och erhållit en skälig möjlighet att föra sin talan.

2 En dom som erkänns enligt punkt 1 kan verkställas hos varje konventionsstat så snart som de föreskrifter i formellt avseende som uppställs i den staten blivit uppfyllda. Dessa

Recognition and enforcement

Article 40

1 Any judgement given by a court with jurisdiction in accordance with article 38, which is enforceable in the State of origin where it is no longer subject to ordinary forms of review, shall be recognized in any State Party, except:

(a) where the judgement was obtained by fraud; or

(b) where the defendant was not given reasonable notice and a fair opportunity to present the case.

2 A judgement recognized under paragraph 1 shall be enforceable in each State Party as soon as the formalities required in that State have been complied with. The formalities

föreskrifter får inte tillåta en ny prövning av den sak som avgjorts genom domen.

3 En dom som meddelats mot HNS-fonden av en domstol som är behörig enligt artikel 39.1 och 39.2 ska om domen kan verkställas i den stat där den meddelats och där inte längre kan överklagas med ordinära rättsmedel erkännas och verkställas hos alla konventionsstater med iakttagande av ett beslut om fördelningen enligt artikel 14.6.

shall not permit the merits of the case to be re-opened.

3 Subject to any decision concerning the distribution referred to in article 14, paragraph 6, any judgement given against the HNS Fund by a court having jurisdiction in accordance with article 39, paragraphs 1 and 3 shall, when it has become enforceable in the State of origin and is in that State no longer subject to ordinary forms of review, be recognized and enforceable in each State Party.

Subrogations- och regressrätt

Artikel 41

1 HNS-fonden ska inträda såvitt avser belopp som den betalat i ersättning för skada enligt artikel 14.1 i den rätt som den som fått ersättning kan ha mot ägaren eller dennes garant.

2 Bestämmelserna i denna konvention inskränker inte HNS-fondens regress- eller subrogationsrätt mot annan person, inbegripet de som anges i artikel 7.2 d, än som avses i föregående punkt i den utsträckning som de kan begränsa sitt ansvar. Under alla förhållanden ska HNS-fondens subrogationsrätt mot sådana personer inte vara mindre förmånlig än den rätt som tillkommer en försäkringsgivare för den som fått ersättning.

3 Har en konventionsstat eller en myndighet hos konventionsstaten enligt bestämmelser i nationell lag betalat ersättning för skada ska de inträda i den rätt som den som fått ersättning skulle ha haft enligt denna konvention. Detta får dock inte hindra att andra subrogations- eller regressrätter som finns kan göras gällande mot HNS-fonden.

Subrogation and recourse

Article 41

1 The HNS Fund shall, in respect of any amount of compensation for damage paid by the HNS Fund in accordance with article 14, paragraph 1, acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy against the owner or the owner's guarantor.

2 Nothing in this Convention shall prejudice any rights of recourse or subrogation of the HNS Fund against any person, including persons referred to in article 7, paragraph 2(d), other than those referred to in the previous paragraph, in so far as they can limit their liability. In any event the right of the HNS Fund to subrogation against such persons shall not be less favourable than that of an insurer of the person to whom compensation has been paid.

3 Without prejudice to any other rights of subrogation or recourse against the HNS Fund which may exist, a State Party or agency thereof which has paid compensation for damage in accordance with provisions of national law shall acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Convention.

Förhållandet till andra konventioner

Artikel 42

Denna konvention ersätter alla konventioner som är gällande eller öppna för undertecknande, ratifikation eller anslutning den dag då denna konvention öppnas för undertecknande, dock endast i den utsträckning sådana konventioner skulle strida mot denna. Denna bestämmelse ska emellertid inte inverka på konventionsstaternas förpliktelser mot stater som inte är part i denna konvention och som gäller enligt sådana konventioner.

KAPITEL V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Församlingens första möte

Artikel 43

Generalsekretären ska sammankalla församlingens första möte. Detta möte ska äga rum så snart som möjligt efter det att denna konvention trätt i kraft och i vart fall inte senare än trettio dagar efter ikraftträdandet.

Slutbestämmelserna i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Artikel 44⁴

Slutbestämmelserna i 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen ska utgöra slutbestämmelserna för 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

⁴ Det kan konstateras att genom artikel 19 i 2010 års protokoll fogas denna artikel till konventionen med nummer 44*bis*, men eftersom man genom artikel 16 i 2010 års protokoll stryker artikel 43 och omnumrerar

Supersession clause

Article 42

This Convention shall supersede any convention in force or open for signature, ratification or accession at the date on which this Convention is opened for signature, but only to the extent that such convention would be in conflict with it; however, nothing in this article shall affect the obligations of States Parties to States not party to this Convention arising under such convention.

Chapter V

TRANSITIONAL PROVISIONS

First session of the Assembly

Article 43

The Secretary-General shall convene the first session of the Assembly. This session shall take place as soon as possible after the entry into force of this Convention and, in any case, not more than thirty days after such entry into force.

Final clauses of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010.

Article 44⁴

The final clauses of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea 2010 shall be the final clauses of the Protocol of 2010 to the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996.

⁴ It may be noted that article 19 of the Protocol of 2010 inserts this article as number 44*bis*; however, since article 16 of the Protocol of 2010 deletes article

artikel 44 till nya artikel 43, har sekretariatet gett denna artikel nummer 44 och inte 44*bis*.

43 of the Convention and renumbers article 44 as article 43, the Secretariat has renumbered this article as 44, instead of 44*bis*.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

[Artiklarna 20–29 i 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen 5]

⁵ Sekretariatet har omnummererat slutbestämmelserna i enlighet med 2010 års HNS-protokoll (texten har återgetts i fotnot 1) i enlighet med anvisningen i artikel 18.2. För att underlätta hänvisningarna anges motsvarande numrer- ing för protokollets artiklar i hakparenteser: t.ex. [P20].

Undertecknande, ratifikation, godta- gande, godkännande och anslutning

[P20] Artikel 45

1 Detta protokoll ska vara öppet för under- tecknande vid organisationens högkvarter från den 1 november 2010 till den 31 oktober 2011 och ska därefter förbli öppet för anslut- ning.

2 Stater kan, med beaktande av bestämmel- serna i punkt 4 och 5, uttrycka sitt samtycke till att vara bundna av detta protokoll genom

a) undertecknande utan förbehåll för ratifi- kation, godtagande eller godkännande, eller
b) undertecknande med förbehåll för ratifi- kation, godtagande eller godkännande, eller

c) anslutning.

3 Ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning ska genomföras genom att en

Chapter VI

FINAL CLAUSES

[Articles 20 to 29 of the Protocol of 2010 to the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Con- nexion with the Carriage of Hazardous and Nox- ious Substances by Sea, 1996⁵]

⁵ The Secretariat has renumbered the Final Clauses in accordance with the instruction in article 18, para- graph 2, of the 2010 HNS Protocol (text reproduced in footnote 1). For ease of reference the corresponding numbers of the articles in the Protocol are shown in square brackets: e.g. [P20].

Signature, ratification, acceptance, ap- proval and accession

[P20] Article 45

1 This Protocol shall be open for signature at the Headquarters of the Organization from 1 November 2010 to 31 October 2011 and shall thereafter remain open for accession.

2 Subject to the provisions in paragraphs 4 and 5, States may express their consent to be bound by this Protocol by:

(a) signature without reservation as to rati- fication, acceptance or approval; or

(b) signature subject to ratification, ac- ceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or

(c) accession.

3 Ratification, acceptance, approval or ac- cession shall be effected by the deposit of an

handling för detta ändamål deponeras hos generalsekreteraren.

4 Ett uttryck för samtycke att bli bunden av detta protokoll ska åtföljas av att uppgifter lämnas till generalsekreteraren beträffande den totala mängden av avgiftspliktigt gods som mottagits i den staten under föregående kalenderår med hänsyn till det allmänna kontot och varje särskilt konto.

5 Ett uttryck för samtycke som inte åtföljts av uppgifter enligt punkt 4 ovan ska inte godtas av generalsekreteraren.

6 Varje stat som har uttryckt sitt samtycke att bli bunden av detta protokoll ska därefter årligen den 31 maj eller dessförinnan, tills protokollet träder i kraft beträffande staten, till generalsekreteraren lämna uppgifter om den totala mängden avgiftspliktig last som svarar för bidrag som mottagits i den staten under föregående kalenderår med avseende på det allmänna kontot och varje särskilt konto.

7 En stat som har samtyckt till att bli bunden av detta protokoll och som inte har lämnat de uppgifter om avgiftspliktig last som fordras enligt artikel 45.6 för relevanta år ska innan protokollet träder i kraft för den staten bli tillfälligt avstängd från att vara en fördragsslutande stat tills den har lämnat de begärda uppgifterna.

8 En stat som uttryckt sitt samtycke till att vara bunden av 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen anses ha återtagit sitt samtycke den dag som den har undertecknat detta protokoll eller deponerat sitt ratificerings-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument i enlighet med punkt 2.

Ikraftträdande

[P21] Artikel 46

1 Detta protokoll ska träda i kraft 18 månader efter det att följande villkor uppfyllts:

instrument to that effect with the Secretary-General.

4 An expression of consent to be bound by this Protocol shall be accompanied by the submission to the Secretary-General of data on the total quantities of contributing cargo liable for contributions received in that State during the preceding calendar year in respect of the general account and each separate account.

5 An expression of consent which is not accompanied by the data referred to in paragraph 4 shall not be accepted by the Secretary-General.

6 Each State which has expressed its consent to be bound by this Protocol shall annually thereafter on or before 31 May until this Protocol enters into force for that State, submit to the Secretary-General data on the total quantities of contributing cargo liable for contributions received in that State during the preceding calendar year in respect of the general account and each separate account.

7 A State which has expressed its consent to be bound by this Protocol and which has not submitted the data on contributing cargo required under paragraph 6 for any relevant years shall, before the entry into force of the Protocol for that State, be temporarily suspended from being a Contracting State until it has submitted the required data.

8 A State which has expressed its consent to be bound by the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 1996 shall be deemed to have withdrawn this consent on the date on which it has signed this Protocol or deposited an instrument of ratification, acceptance, approval or accession in accordance with paragraph 2.

Entry into force

[P21] Article 46

1 This Protocol shall enter into force eighteen months after the date on which the following conditions are fulfilled:

(a) minst tolv stater, varav fyra var och en med ett bruttotonnage om minst två miljoner enheter, har gett samtycke att vara bundna av den, och

(b) generalsekreteraren har fått uppgifter enligt artikel 45.4 och 45.6 om att de som är skyldiga att betala avgifter enligt artikel 18.1 a och c i konventionen, som den ändrats enligt detta protokoll, har mottagit under det föregående kalenderåret en total mängd av minst 40 miljoner ton last som är avgiftspliktig till det allmänna kontot.

2 När en stat uttrycker sitt samtycke att vara bunden av detta protokoll sedan villkoren för ikraftträdande har uppfyllts, ska ett sådant samtycke få verkan senast tre månader efter dagen då samtycket uttryckts, eller den dag då detta protokoll träder i kraft enligt artikel 46.1.

Översyn och ändring

[P22] Artikel 47

1 En konferens för att se över eller ändra denna konvention, som den ändrats genom detta protokoll, kan sammankallas av organisationen.

2 Generalsekreteraren ska sammankalla en konferens med konventionsstaterna för översyn eller ändring av konventionen, som den ändrats genom detta protokoll, på begäran av minst sex konventionsstater eller av minst en tredjedel av konventionsstaterna.

3 Varje handling om ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning som deponerats efter ikraftträdande av en ändring av konventionen, såsom den ändrats genom detta protokoll, ska anses gälla konventionen såsom den ändrats.

(a) at least twelve States, including four States each with not less than 2 million units of gross tonnage, have expressed their consent to be bound by it; and

(b) the Secretary-General has received information in accordance with article 45 [P20], paragraphs 4 and 6, that those persons in such States who would be liable to contribute pursuant to article 18, paragraphs 1(a) and (c), of the Convention, as amended by this Protocol, have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 40 million tonnes of cargo contributing to the general account.

2 For a State which expresses its consent to be bound by this Protocol after the conditions for entry into force have been met, such consent shall take effect three months after the date of expression of such consent, or on the date on which this Protocol enters into force in accordance with paragraph 1, whichever is the later.

Revision and amendment

[P22] Article 47

1 A conference for the purpose of revising or amending the Convention, as amended by this Protocol, may be convened by the Organization.

2 The Secretary-General shall convene a conference of the States Parties to this Protocol, for revising or amending the Convention, as amended by this Protocol, at the request of six States Parties or one third of the States Parties, whichever is the higher figure.

3 Any instrument of ratification, acceptance, approval or accession deposited after the date of entry into force of an amendment to the Convention, as amended by this Protocol, shall be deemed to apply to the Convention as amended.

Ändring av begränsningsbelopp

[P23] Artikel 48

1 Oavsett bestämmelserna i artikel 47 [P22] ska de särskilda bestämmelserna i denna artikel tillämpas för att ändra de gränser som anges i artiklarna 9.1 och 14.5.

2 På begäran av minst hälften, men aldrig färre än sex, av konventionsstaterna ska ett förslag att ändra gränserna i artiklarna 9.1 och 14.5 genom generalsekretarens försorg sändas till alla medlemmar i organisationen och till alla fördragsslutande stater.

3 Ett förslag till ändring som sänts enligt ovan ska senast inom sex månader från över-sändandet lämnas över till organisationens juridiska kommitté (juridiska kommittén) för övervägande.

4 Alla fördragsslutande stater, oavsett om de är medlemmar i organisationen eller inte, har rätt att delta i juridiska kommitténs för-handlingar för övervägande och antagande av ändringar.

5 Ändringar antas med två tredjedels majoritet av de fördragsslutande stater som är när-varande och som röstar i juridiska kommit-tén, med den ökning i antalet som föranleds av punkt 4, dock under förutsättning att minst hälften av de fördragsslutande staterna är när-varande vid omröstningstillfället.

6 När juridiska kommittén behandlar ett förslag till ändring av gränserna ska den ta hänsyn till inträffade olyckor och i synnerhet omfattningen av de skador som orsakats av dem, till förändringar i penningvärdena och till den verkan som den föreslagna ändringen kan få på försäkringskostnaderna. Den ska också ta hänsyn till förhållandet mellan de gränser som anges i artiklarna 9.1 och 14.5.

7 a) Ändringar i ansvarsgränserna med stöd av denna artikel får inte övervägas förrän fem år har gått från det att detta protokoll öppna-des för undertecknande och inte heller förrän

Amendment of limits

[P23] Article 48

1 Without prejudice to the provisions of article 47 [P22], the special procedure in this article shall apply solely for the purposes of amending the limits set out in article 9, paragraph 1, and article 14, paragraph 5, of the Convention, as amended by this Protocol.³⁴

2 Upon the request of at least one half, but in no case less than six, of the States Parties, any proposal to amend the limits specified in article 9, paragraph 1, and article 14, paragraph 5, of the Convention, as amended by this Protocol, shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all Contracting States.

3 Any amendment proposed and circulated in accordance with paragraph 2 shall be submitted to the Legal Committee of the Organization (the Legal Committee) for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.

4 All Contracting States, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.

5 Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States present and voting in the Legal Committee, expanded as provided in paragraph 4, on condition that at least one half of the Contracting States shall be present at the time of voting.

6 When acting on a proposal to amend the limits, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents, in particular the amount of damage resulting therefrom, changes in the monetary values, and the effect of the proposed amendment on the cost of insurance. It shall also take into account the relationship between the limits established in article 9, paragraph 1, and those in article 14, paragraph 5, of the Convention, as amended by this Protocol.

7 (a) No amendment of the limits under this article may be considered less than five years from the date this Protocol was opened for signature nor less than five years from the

fem år har gått från den dag en tidigare ändring med stöd av denna artikel har trätt i kraft.

b) Ingen gräns får höjas så att beloppet kommer att överstiga den gräns som den har lagts fast i detta protokoll ökat med sex procent per år, inklusive procentuell höjning från föregående år, beräknat från det att detta protokoll öppnades för undertecknande.

c) Ingen gräns får höjas så att den med tre gånger överstiger den gräns som lagts fast i detta protokoll.

8 En ändring som har antagits i enlighet med punkt 5 ska av organisationen delges de fördragsslutande staterna. Ändringen ska anses godtagen när 18 månader har förflutit från underrättelsen om inte inom den tidsperioden minst en fjärdedel av de stater som var fördragsslutande stater då ändringen antogs har underrättat generalsekreteraren om att de inte godtar ändringen. I sådant fall är ändringen förkastad och får ingen verkan.

9 En ändring som har godtagits i enlighet med punkt 8 träder i kraft 18 månader efter det att den godtogts.

10 Alla fördragsslutande stater är bundna av ändringen om de inte säger upp detta protokoll enligt artikel 49.1 och 49.2 senast sex månader innan ändringen träder i kraft. En sådan uppsägning får verkan när ändringen träder i kraft.

11 En stat som blir fördragsslutande stat när en ändring har antagits men innan 18-månadersperioden för dess godtagande har löpt ut, blir bunden av ändringen om den träder i kraft. En stat som blir fördragsslutande stat efter denna period blir bunden av en ändring som har godtagits enligt punkt 8. I de fall som anges i denna punkt blir en stat bunden av en ändring när den träder i kraft eller när protokollet träder i kraft för den staten, om det sker senare.

date of entry into force of a previous amendment under this article.

(b) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to a limit laid down in this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date on which this Protocol was opened for signature.

(c) No limit may be increased so as to exceed an amount which corresponds to a limit laid down in this Protocol multiplied by three.

8 Any amendment adopted in accordance with paragraph 5 shall be notified by the Organization to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of eighteen months after the date of notification, unless within that period no less than one-fourth of the States which were Contracting States at the time of the adoption of the amendment have communicated to the Secretary-General that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.

9 An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 8 shall enter into force eighteen months after its acceptance.

10 All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with article 49 [P24], paragraphs 1 and 2, at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.

11 When an amendment has been adopted but the eighteen-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 8. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.

Uppsägning

[P24] Artikel 49

1 Detta protokoll får sägas upp av en konventionsstat när som helst efter det att den trätt i kraft för den staten.

2 Uppsägning görs genom att ett uppsägningsinstrument deponeras hos generalsekretären.

3 En uppsägning får verkan tolv månader efter deponeringen hos generalsekretären eller den längre tid som har angetts i uppsägningsinstrumentet.

4 Oavsett en uppsägning av en konventionsstat enligt denna artikel, ska bestämmelserna i detta protokoll om skyldigheterna enligt artiklarna 18, 19 eller 21.5 att betala avgifter för utbetalningar av de ersättningar som församlingen kan besluta om fortfarande gälla för sådana olyckor som har inträffat innan uppsägningen får verkan.

Denunciation

[P24] Article 49

1 This Protocol may be denounced by any State Party at any time after the expiry of one year following the date on which this Protocol comes into force for that State.

2 Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument to that effect with the Secretary-General.

3 A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, following its receipt by the Secretary-General.

4 Notwithstanding a denunciation by a State Party pursuant to this article, any provisions of this Protocol relating to obligations to make contributions under articles 18, 19 or article 21, paragraph 5, of the Convention, as amended by this Protocol, in respect of such payments of compensation as the Assembly may decide relating to an incident which occurs before the denunciation takes effect shall continue to apply.

Extra möten med församlingen

[P25] Artikel 50

1 Inom nittio dagar från deponeringen av ett uppsägningsinstrument får varje konventionsstat som anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarstående konventionsstaterna begära att direktören sammankallar ett extra möte med församlingen. Direktören ska kalla församlingen att sammanträda inom sextio dagar från det att direktören tog emot denna begäran.

2 Direktören får på eget initiativ sammankalla församlingen till ett extra möte som ska hållas inom sextio dagar efter deponeringen av ett uppsägningsinstrument, om han eller hon anser att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande konventionsstaterna.

Extraordinary sessions of the Assembly

[P25] Article 50

1 Any State Party may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions from the remaining States Parties, request the Director to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director shall convene the Assembly to meet not less than sixty days after receipt of the request.

2 The Director may take the initiative to convene an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if the Director considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions from the remaining States Parties.

3 Om församlingen vid ett extra möte som sammankallats enligt punkt 1 eller 2 fastställer att uppsägningen kommer att leda till en betydande höjning av avgifterna för de kvarvarande konventionsstaterna får var och en av dessa stater senast etthundratjugo dagar före den dag då uppsägningen får verkan säga upp detta protokoll med verkan från samma dag.

3 If the Assembly, at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2, decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions from the remaining States Parties, any such State may, not later than one hundred and twenty days before the date on which the denunciation takes effect, denounce this Protocol with effect from the same date.

Upphörande

[P26] Artikel 51

1 Detta protokoll upphör att gälla

- a) den dag antalet konventionsstater understiger sex, eller
- b) tolv månader efter den dag då uppgifter för ett föregående kalenderår skulle ha lämnats till direktören enligt artikel 21, om dessa uppgifter visar att den sammanlagda mängden avgiftspliktig last enligt artikel 18.1 a och c till det allmänna kontot som tagits emot hos konventionsstaterna under det föregående kalenderåret är mindre än 30 miljoner ton.

Om den sammanlagda mängden avgiftspliktig last till det allmänna kontot enligt artikel 18.1 a och c som tagits emot hos konventionsstaterna under det föregående kalenderåret var mindre än 30 miljoner ton men mer än 25 miljoner ton, får församlingen ändå, om den finner att detta berodde på särskilda omständigheter som troligen inte kommer att upprepas, besluta före utgången av den nämnda tolv månadersperioden att protokollet ska fortsätta att gälla. Församlingen får inte fatta ett sådant beslut mer än under två på varandra följande år.

2 Stater som är bundna av detta protokoll dagen innan det upphör att gälla ska möjliggöra för HNS-fonden att utöva sina funkt-

Cessation

[P26] Article 51

1 This Protocol shall cease to be in force:

- (a) on the date when the number of States Parties falls below six; or

- (b) twelve months after the date on which data concerning a previous calendar year were to be communicated to the Director in accordance with article 21 of the Convention, as amended by this Protocol, if the data show that the total quantity of contributing cargo to the general account in accordance with article 18, paragraphs 1(a) and (c), of the Convention, as amended by this Protocol, received in the States Parties in that preceding calendar year was less than 30 million tonnes.

Notwithstanding subparagraph (b), if the total quantity of contributing cargo to the general account in accordance with article 18, paragraphs 1(a) and (c), of the Convention, as amended by this Protocol, received in the States Parties in the preceding calendar year was less than 30 million tonnes but more than 25 million tonnes, the Assembly may, if it considers that this was due to exceptional circumstances and is not likely to be repeated, decide before the expiry of the above-mentioned twelve-month period that the Protocol shall continue to be in force. The Assembly may not, however, take such a decision in more than two subsequent years.

2 States which are bound by this Protocol on the day before the date it ceases to be in force shall enable the HNS Fund to exercise its functions as described under article 52

ioner enligt artikel 52 [P27] och förblir endast för detta ändamål bundna av detta protokoll.

[P27] and shall, for that purpose only, remain bound by this Protocol.

Avveckling av HNS-fonden

Winding up of the HNS Fund

[P27] Artikel 52

[P27] Article 52

Om detta protokoll upphör att gälla ska HNS-fonden dock

1 If this Protocol ceases to be in force, the HNS Fund shall nevertheless:

(a) infria sina förpliktelser för de olyckor som har inträffat innan detta protokoll upphörde att gälla, och

(a) meet its obligations in respect of any incident occurring before this Protocol ceased to be in force; and

(b) få utöva sin rätt till avgifter i den utsträckning som dessa avgifter är nödvändiga för att infria de förpliktelser som avses i a, inbegripet de förvaltningskostnader för HNS-fonden som är nödvändiga för detta ändamål.

(b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under (a), including expenses for the administration of the HNS Fund necessary for this purpose.

2 Församlingen ska vidta alla lämpliga åtgärder för att slutföra avvecklingen av HNS-fonden, däri inbegripet en rättvis fördelning av resterande tillgångar bland dem som har betalat avgifter till fonden.

2 The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the HNS Fund including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the HNS Fund.

3 För ändamålen i denna artikel är HNS-fonden fortfarande en juridisk person.

3 For the purposes of this article the HNS Fund shall remain a legal person.

Depositarie

Depositary

[P28] Artikel 53

[P28] Article 53

1 Detta protokoll och de ändringar som godtagits enligt artikel 48 [P23] ska deponeras hos generalsekreteraren.

1 This Protocol and any amendment adopted under article 48 [P23] shall be deposited with the Secretary-General.

2 Generalsekreteraren ska

2 The Secretary-General shall:

(a) underrätta alla stater som har undertecknat eller anslutit sig till detta protokoll och alla medlemmar i organisationen om

(a) inform all States which have signed this Protocol or acceded thereto, and all Members of the Organization, of:

(i) varje nytt undertecknande eller ny deponering av ett instrument om ratifikation, godtagande, godkännande eller anslutning samt datum för detta och uppgifter om avgiftspliktig last i enlighet med artikel 45.4 [P20],

(i) each new signature or deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession together with the date thereof and data on contributing cargo submitted in accordance with article 45 [P20], paragraph 4;

(ii) uppgifter om avgiftspliktig last som lämnats årligen därefter i enlighet med artikel 46.6 tills dagen då detta protokoll träder i kraft,

(iii) dagen för ikraftträdande av detta protokoll,

(iv) ett förslag om ändring av gränserna för ersättningsbeloppen som har gjorts enligt artikel 48.2 [P23],

(v) en ändring som har antagits enligt artikel 48.5 [P23],

(vi) en ändring som anses antagen enligt artikel 48.8 [P23], samt den dag då ändringen träder i kraft enligt artikel 48.9 [P23],

(vii) deponeringen av ett uppsägningsinstrument beträffande detta protokoll samt dagen för deponeringen och den dag då uppsägningen får verkan,

(viii) en underrättelse som gjorts enligt någon artikel i detta protokoll, och

(b) översända bestyrkta kopior av detta protokoll till alla stater som har undertecknat det eller har anslutit sig till det.

3 Så snart som detta protokoll träder i kraft ska en bestyrkt kopia av det överlämnas av depositarien till Förenta nationernas generalsekreterare för registrering och publicering enligt artikel 102 i Förenta nationernas stadga.

(ii) data on contributing cargo submitted annually thereafter, in accordance with article 45 [P20], paragraph 6, until the date of entry into force of this Protocol;

(iii) the date of entry into force of this Protocol;

(iv) any proposal to amend the limits on the amounts of compensation which has been made in accordance with article 48 [P23], paragraph 2;

(v) any amendment which has been adopted in accordance with article 48 [P23], paragraph 5;

(vi) any amendment deemed to have been accepted under article 48 [P23], paragraph 8, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with article 48 [P23], paragraph 9;

(vii) the deposit of any instrument of denunciation of this Protocol together with the date on which it is received and the date on which the denunciation takes effect; and

(viii) any communication called for by any article in this Protocol; and

(b) transmit certified true copies of this Protocol to all States that have signed this Protocol or acceded thereto.

3 As soon as this Protocol enters into force, a certified true copy thereof shall be transmitted by the depositary to the Secretary-General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

Språk

[P29] Artikel 54

Detta protokoll är upprättat i ett enda original på arabiska, engelska, franska, kinesiska, ryska och spanska språken, vilka alla äger lika vitsord.

Som SKEDDE i London den 30 april 2010.

Languages

[P29] Article 54

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT London this thirtieth day of April two thousand and ten.

RP 50/2019 rd

TILL BEKRÄFTELSE HÄRAV HAR undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade av sina regeringar, undertecknat detta protokoll.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

* * *

* * *

BILAGA I

CERTIFIKAT OM FÖRSÄKRING ELLER ANNAN EKONOMISK SÄKERHET FÖR ANSVARIGHET FÖR SKADA ORSAKAD AV FARLIGA ELLER SKADLIGA ÄMNEN (HNS)

Utfärdat enligt bestämmelserna i artikel 12 i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

Fartygets namn	Signalbokstaver	Fartygets IMO-nummer	Registreringshamn	Ägarens namn och den fullständiga adressen för den huvudsakliga verksamhetsorten

Härmed intygas att det för ovan nämnda fartyg fanns ett gällande försäkringsavtal eller annan ekonomisk säkerhet som uppfyller kraven i artikel 12 i 2010 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen.

Typ av säkerhet

Säkerhetens varaktighet

Försäkringsgivarens/försäkringsgivarnas och/eller garantens/garanternas namn och adress

Namn

Adress

Detta certifikat gäller till och med

Utfärdat eller bestyrkt av regeringen i

.....

(Statens fullständiga beteckning)

I..... den

(Ort)

(Datum)

.....

(Den utfärdande tjänstemannens namnteckning och titel)

Förklarande noter:

1. Om så önskas får beteckningen på staten inbegripa en hänvisning till den behöriga offentliga myndigheten i det land där certifikatet har utfärdats.
2. Om säkerhetens samlade belopp lämnats från flera källor ska vart och ett av beloppen anges.
3. Om säkerheten lämnas i flera former ska de olika formerna anges.
4. Under "Säkerhetens varaktighet" ska den dag då säkerheten börjar gälla anges.
5. Under "adress till försäkringsgivaren/försäkringsgivarna och/eller garanten/garanterna" ska försäkringsgivarens/försäkringsgivarnas och/eller garantens/garanternas huvudsakliga verksamhetsort anges. Om så är lämpligt ska den verksamhetsort där försäkringen eller säkerheten är etablerad anges

* * *

ANNEX I

CERTIFICATE OF INSURANCE OR OTHER FINANCIAL SECURITY IN RESPECT OF LIABILITY FOR DAMAGE CAUSED BY HAZARDOUS AND NOXIOUS SUBSTANCES (HNS)

Issued in accordance with the provisions of Article 12 of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010

Name of ship	Distinctive number or letters	IMO ship identification number	Port of registry	Name and full address of the principal place of business of the owner

This is to certify that there is in force in respect of the above-named ship a policy of insurance or other financial security satisfying the requirements of Article 12 of the International Convention on Liability and Compensation for Damage in Connection with the Carriage of Hazardous and Noxious Substances by Sea, 2010.

Type of security

Duration of security

Name and address of the insurer(s) and/or guarantor(s)

Name

Address

This certificate is valid until

Issued or certified by the Government of

(Full designation of the State)

At On
(Place) (Date)

(Signature and Title of issuing or certifying official)

Explanatory Notes:

1. If desired, the designation of the State may include a reference to the competent public authority of the country where the certificate is issued.
2. If the total amount of security has been furnished by more than one source, the amount of each of them should be indicated.
3. If security is furnished in several forms, these should be enumerated.
4. The entry "Duration of the Security" must stipulate the date on which such security takes effect.
5. The entry "Address" of the insurer(s) and/or guarantor(s) must indicate the principal place of business of the insurer(s) and/or guarantor(s). If appropriate, the place of business where the insurance or other security is established shall be indicated.

* * *

BILAGA II

REGLER FÖR BERÄKNING AV ÅRSavgifter TILL DET ALLMÄNNA KONTOT

Regel 1

1 Det bestämda belopp som anges i artikel 17.3 ska bestämmas för varje sektor enligt dessa regler.

2 Om det är nödvändigt att beräkna avgifter för mer än en sektor av det allmänna kontot, ska ett särskilt bestämt belopp per enhet avgiftspliktig last beräknas för envar av följande sektorer:

- a) fasta bulkvaror som anges i artikel 1.5 a vii,
- b) olja, om verksamheten för oljekontot senarelagts eller tillfälligt upphävts,
- c) LNG (naturgas), om verksamheten för LNG-kontot senarelagts eller tillfälligt upphävts,
- d) LPG (petroleumgas), om verksamheten för LPG-kontot senarelagts eller tillfälligt upphävts,
- e) andra ämnen.

Regel 2

1 För varje sektor ska det bestämda beloppet för varje enhet avgiftspliktig last vara produkten av avgiften per HNS-punkt och sektorfaktorn för denna sektor.

2 Avgiften per HNS-punkt ska vara den totala årsavgiften som ska betalas till det allmänna kontot delat med det totala antalet HNS-punkter för alla sektorer.

3 Det totala antalet HNS-punkter för varje sektor ska vara produkten av den totala mängd avgiftspliktig last, mätt i ton, för denna sektor och den motsvarande sektorfaktorn.

4 En sektorfaktor ska beräknas som det genomsnittliga värdet av förhållandet anspråk/mängd för denna sektor för det berörda året och för de tidigare nio åren, i enlighet med denna regel.

5 Utom i fall som avses i punkt 6 ska förhållandet anspråk/mängd för vart och ett av dessa år beräknas enligt följande:

- a) Styrkta fordringar, beräknade i beräkningsenheter omräknat från inhemsk valuta med användande av den kurs som gällde vid tiden för olyckan, med anledning av skada som orsakats av ämnen för vilka avgifter ska betalas till HNS-fonden för berört år, delat med

RP 50/2019 rd

b) mängden avgiftspliktig last som svarar mot berört år.

6 Om den information som behövs enligt punkt 5 a och b inte är tillgänglig ska följande värden användas för förhållandet anspråk/mängd för ett vart av de år informationen saknas:

a) fasta bulkvaror som anges i artikel 1.5 a vii	0
b) olja, om verksamheten för oljekontot senarelagts	0
c) LNG (naturgas), om verksamheten för LNG-kontot senarelagts	0
d) LPG (petroleumgas), om verksamheten för LPG-kontot senarelagts	0
e) andra ämnen	0,0001

7 Det genomsnittliga värdet för de tio åren ska vägas efter en sjunkande linjär skala så att andelen för det berörda året ska ha en vikt på 10, året före det berörda året ska ha en vikt på 9, året före detta ska ha en vikt på 8 och så vidare till dess att det tionde året har en vikt på 1.

8 Om verksamheten för ett särskilt konto har tillfälligt upphävts, ska den berörda sektorfaktorn beräknas i enlighet med bestämmelserna i denna regel som församlingen finner passande.

ANNEX II

REGULATIONS FOR THE CALCULATION OF ANNUAL CONTRIBUTIONS TO THE GENERAL ACCOUNT

Regulation 1

1 The fixed sum referred to in article 17, paragraph 3 shall be determined for each sector in accordance with these regulations.

2 When it is necessary to calculate contributions for more than one sector of the general account, a separate fixed sum per unit of contributing cargo shall be calculated for each of the following sectors as may be required:

- (a) solid bulk materials referred to in article 1, paragraph 5(a)(vii);
- (b) oil, if the operation of the oil account is postponed or suspended;
- (c) LNG, if the operation of the LNG account is postponed or suspended;
- (d) LPG, if the operation of the LPG account is postponed or suspended;
- (e) other substances.

Regulation 2

1 For each sector, the fixed sum per unit of contributing cargo shall be the product of the levy per HNS point and the sector factor for that sector.

2 The levy per HNS point shall be the total annual contributions to be levied to the general account divided by the total HNS points for all sectors.

3 The total HNS points for each sector shall be the product of the total volume, measured in metric tonnes, of contributing cargo for that sector and the corresponding sector factor.

4 A sector factor shall be calculated as the weighted arithmetic average of the claims/volume ratio for that sector for the relevant year and the previous nine years, according to this regulation.

5 Except as provided in paragraph 6, the claims/volume ratio for each of these years shall be calculated as follows:

- (a) established claims, measured in units of account converted from the claim currency using the rate applicable on the date of the incident in question, for damage caused by substances in respect of which contributions to the HNS Fund are due for the relevant year; divided by
- (b) the volume of contributing cargo corresponding to the relevant year.

6 In cases where the information required in paragraphs 5(a) and (b) is not available, the following values shall be used for the claims/volume ratio for each of the missing years:

RP 50/2019 rd

(a) solid bulk materials referred to in article 1, paragraph 5 (a)(vii)	0
(b) oil, if the operation of the oil account is postponed	0
(c) LNG, if the operation of the LNG account is postponed	0
(d) LPG, if the operation of the LPG account is postponed	0
(e) other substances	0.0001

7 The arithmetic average of the ten years shall be weighted on a decreasing linear scale, so that the ratio of the relevant year shall have a weight of 10, the year prior to the relevant year shall have a weight of 9, the next preceding year shall have a weight of 8, and so on, until the tenth year has a weight of 1.

8 If the operation of a separate account has been suspended, the relevant sector factor shall be calculated in accordance with those provisions of this regulation which the Assembly shall consider appropriate.

2.

Lag

om ändring av sjölagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjölagen (674/1994) 10 kap. 16 §, 11 kap., 11 a kap. 1 § 3 mom., 12 kap. 1 § 1 mom., 19 kap. 1 § 1 mom. 8 punkten, 20 kap. 9 a och 9 b § och 21 kap. 3 a §,
av dem 10 kap. 16 § och 21 kap. 3 a § sådana de lyder i lag 686/2008, 11 a kap. 1 § 3 mom. och 19 kap. 1 § 1 mom. 8 punkten sådana de lyder i lag 860/2016, 12 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 421/1995, 20 kap. 9 a § sådan den lyder i lagarna 860/2016 och 249/2017 och 20 kap. 9 b § sådan den lyder i lag 249/2017, samt
fogas till 7 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 421/1996, 860/2016 och 249/2017, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., till 9 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 421/1996 och 1363/2006, en ny 2 a-punkt, till 12 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagen 421/1995, ett nytt 3 mom., till 19 kap. 1 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 860/2016 och 249/2017, en ny 9 punkt och till paragrafen, sådan den lyder i de ovan nämnda lagarna, ett nytt 8 mom., till 21 kap. en ny 3 e § och till 22 kap., en ny 10 § som följer:

Gällande lydelse

7 kap.

Allmänna stadganden om ansvar

1 §

Redarens ansvar

Föreslagen lydelse

7 kap.

Allmänna stadganden om ansvar

1 §

Redarens ansvar

Bestämmelser om den registrerade ägarens ansvar för avlägsnande av ett vrak som orsakas av en sjöolycka finns i 11 a kap.

9 kap.

**Allmänna stadganden om ansvarsbe-
gränsning**

Bestämmelser om fartygsägarens ansvar för skada som i samband med sjötransport orsakas av farliga och skadliga ämnen samt om ansvarsbegränsning för fartygsägaren finns i 11 kap.

Bestämmelser om den registrerade ägarens ansvar för avlägsnande av ett vrak som orsakas av en sjöolycka finns i 11 a kap.

9 kap.

**Allmänna stadganden om ansvarsbe-
gränsning**

Gällande lydelse

3 §

Fordringar som ansvarsbegränsningen inte gäller

Rätt till ansvarsbegränsning gäller inte

fogas till ny punkt

10 kap

Ansvar för oljeskada

16 §

Tillämpning av lagen i vissa fall

Har ett fartyg som inte omfattas av bestämmelserna i 1 mom. och 2 § 1 mom. eller av bestämmelserna i 10 a kap. orsakat en oljeskada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller har förebyggande åtgärder vidtagits, tillämpas bestämmelserna i 1 §, 2 § 4 mom., 3 § och 8 § 3 mom. i detta kapitel samt 19 kap. 1 § 1 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 21 kap. 3 a § 3 och 4 mom. Dessa bestämmelser tillämpas även när en oljeskada har orsakats av annan än beständig olja. I fråga om fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar i dessa fall tillämpas 9 kap. Ansvarsbeloppet bestäms enligt 9 kap. 5 §.

11 kap.

Ansvar för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

1 §

Definitioner

Föreslagen lydelse

3 §

Fordringar som ansvarsbegränsningen inte gäller

Rätt till ansvarsbegränsning gäller inte

2 a) en sådan fordran med anledning av skada som i samband med sjötransport orsakas av farliga och skadliga ämnen som omfattas 11 kap. 2 § 1 mom.

10 kap.

Ansvar för oljeskada

16 §

Tillämpning av lagen i vissa fall

Har ett fartyg som inte omfattas av 1 mom. och 2 § 1 mom. eller av 10 a eller 11 kap. orsakat en oljeskada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller har förebyggande åtgärder vidtagits, tillämpas 1 §, 2 § 4 mom., 3 § och 8 § 3 mom. i detta kapitel samt 19 kap. 1 § 1 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 21 kap. 3 a § 3 och 4 mom. I fråga om fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar i dessa fall tillämpas 9 kap. Ansvarsbeloppet bestäms enligt 9 kap. 5 §.

11 kap.

Ansvar för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen

1 §

Definitioner

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

I detta kapitel avses med

1) fartyg varje flytande farkost som kan användas till sjöss,

2) fartygsägare den som är registrerad som fartygets ägare eller, om fartyget inte är registrerat, den som äger fartyget; om ett företag som bedriver rederiverksamhet med ett fartyg som tillhör staten är registrerat, betraktats företaget som fartygsägaren,

3) farliga och skadliga ämnen

a) oljor som transporteras i bulk och som avses i regel 1 till bilaga I till 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983), nedan MARPOL 73/78-konventionen,

b) skadliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som avses i regel 1.10 i bilaga II till MARPOL 73/78-konventionen samt ämnen och blandningar som provisoriskt bedömts falla under föroreningskategori X, Y eller Z enligt regel 6.3 i den bilagan,

c) farliga flytande ämnen som transporteras i bulk och som anges i kapitel 17 i Internationella sjöfartsorganisationens, nedan IMO, internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som till sjöss transporterar farliga kemikalier i bulk (IBC-koden) samt farliga produkter för vilka preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,

d) farliga och skadliga ämnen, material och föremål i förpackad form som omfattas av IMO:s internationella sjökod för farligt gods (IMDG-koden), nedan IMDG-koden,

e) gaser i vätskeform som avses i kapitel 19 i IMO:s internationella kod för konstruktion och utrustning av fartyg som transporterar gas i vätskeform i bulk (IGC-koden) och de produkter för vilka de preliminärt lämpliga förhållandena för transporter har angetts av flaggstatens myndighet och hamnmyndigheter i enlighet med stycke 1.1.6 i den koden,

f) flytande ämnen som transporteras i bulk med en flampunkt som inte överstiger 60 grader Celsius mätt med prov i slutet kärl,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

g) fasta bulkvaror som har sådana skadliga, kemiska verkningar som avses i IMO:s internationella sjökod för fasta bulklaster (IMSBC-koden), nedan IMSBC-koden, i den utsträckning som dessa ämnen också omfattas av bestämmelserna i 1996 års IMDG-kod, och

h) lastrester från tidigare bulktransporter av ämnen som anges i a–c och e–g,

4) farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk de farliga och skadliga ämnen som avses i punkt 3 underpunkterna a–c och e–h,

5) förpackade farliga och skadliga ämnen de farliga och skadliga ämnen som avses i punkt 3 underpunkt d,

6) skada

a) personskada som har orsakats av farliga och skadliga ämnen,

b) sakskada som har orsakats av farliga och skadliga ämnen och som har uppkommit utanför det fartyg som transporterar ämnena,

c) förlust eller skada på grund av förorening av miljön som orsakats av farliga och skadliga ämnen, annan skada i samband med en försämring av miljön än utebliven vinst omfattar dock endast kostnader för skäliga återställningsåtgärder som har vidtagits eller planeras,

d) kostnader för förebyggande åtgärder samt förluster och skador som orsakas av sådana åtgärder,

7) förebyggande åtgärder varje ändamålsenlig åtgärd som efter en olycka har vidtagits för att förhindra eller begränsa en skada,

8) olycka en sådan händelse eller serie av händelser med samma ursprung som orsakar en skada eller framkallar ett allvarligt och omedelbart förestående hot om en skada,

9) sjötransport tiden från det att de farliga och skadliga ämnena vid lastning kommer i kontakt med fartygets utrustning till dess att de vid lossning inte längre har sådan kontakt med fartygets utrustning. Om fartygets utrustning inte används börjar respektive slutar tiden när de farliga och skadliga ämnena korsar fartygets reling,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10) HNS-konventionen 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/),

11) konventionsstat en stat som har tillträtt HNS-konventionen,

12) Finlands ekonomiska zon det område som avses i lagen om Finlands ekonomiska zon,

13) fartygets dräktighet bruttodräktigheten beräknad enligt bestämmelserna i bilaga 1 till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention.

Om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen inte skäligen kan särskiljas från skador som orsakats av andra faktorer, ska alla sådana skador anses vara orsakade av farliga och skadliga ämnen.

Vad som föreskrivs i 2 mom. ska inte tillämpas till den del som det är fråga om en oljeskada enligt 10 kap. 1 § eller en skada som orsakats av ett i IMDG-koden eller IMSBC-koden avsett radioaktivt ämne av klass 7.

2 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas

1) på skada som uppkommit i Finland eller en annan konventionsstat vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen som last,

2) på skada som uppkommit på grund av förorening av miljön enligt 1 § 1 mom. 6 punkten underpunkt c inom Finlands eller en annan konventionsstats ekonomiska zon och som orsakats vid sjötransport av farliga och skadliga ämnen som last,

3) på andra skador än skador på grund av förorening av miljön enligt 1 § 1 mom. 6 punkten underpunkt c som uppkommit utanför en stat, om skadan har orsakats av ett ämne som transporterats som last ombord på ett fartyg som är registrerat i Finland eller i en annan konventionsstat eller, om fartyget inte är registrerat, ett fartyg som för finsk

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

flagg eller en annan konventionsstats flagg, samt

4) på skada och kostnader som orsakats av åtgärder för att förebygga skador som avses i 1–3 punkten, oavsett var dessa åtgärder har vidtagits.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om en annan konventionsstats ekonomiska zon gäller även ifall en stat inte har upprättat en sådan zon men enligt folkrättens regler har bestämt ett område utanför och angränsande till statens territorialhav som inte sträcker sig längre ut än 200 sjömil från de baslinjer från vilka statens territorialhav mäts.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas dock inte

1) på oljeskador som avses i 10 kap. i de fall som avses i 2 § 1 mom. i det kapitlet,

2) på skada som orsakats av ett i IMDG-koden eller IMSBC-koden avsett radioaktivt ämne av klass 7,

3) på fartyg vars bruttodräktighet är högst 200 och som transporterar farliga och skadliga ämnen endast i förpackad form, när sådana fartyg används för resor mellan hamnar i Finland.

4) på anspråk som bygger på avtal om transport av passagerare och gods, eller

5) till den del som de är oförenliga med tillämplig lagstiftning om ersättning till anställda och socialskyddsbestämmelser.

Detta kapitel tillämpas inte på krigsfartyg, flottans hjälpfartyg och andra fartyg som en stat äger eller använder och som vid den aktuella tidpunkten används uteslutande för icke-kommersiella ändamål. Om ett sådant fartyg har orsakat skador enligt detta kapitel i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits, tillämpas dock bestämmelserna i 1 och 3–5 § i detta kapitel, 19 kap. 1 § 1 mom. 8 punkten och 5 mom. samt 21 kap. 3 e § 3 och 4 mom.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte om tillämpningen skulle strida mot Finlands åtaganden enligt internationella fördrag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Ansvar för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen

Fartygsägaren är skyldig att ersätta skada som avses i 2 §, även om varken ägaren själv eller någon som ägaren svarar för har orsakat skadan. Om olyckan utgörs av en serie av händelser med samma ursprung är den ansvarig för skadan som var ägare till fartyget vid den första av dessa händelser.

Om fler än en fartygsägare med stöd av 1 mom. är ansvariga för skadan, svarar de solidariskt.

Fartygsägaren är dock inte ansvarig om denne visar

1) att skadan har orsakats av krigshandlingar, fiendtligheter, inbördeskrig eller uppror eller av en exceptionell, oundviklig och övermäktig naturhändelse,

2) att skadan i sin helhet har orsakats genom en handling eller försummelse av tredje man med avsikt att orsaka skada,

3) att skadan i sin helhet har orsakats genom ett fel eller en försummelse av en myndighet vid fullgörandet av skyldigheten att svara för underhållet av fyrar eller andra hjälpmedel för navigering, eller

4) underlåtelse hos avlastaren eller en annan person att ge sådana upplysningar om farliga eller skadliga egenskaper hos de transporterade ämnena som antingen har orsakat skadan helt eller delvis eller lett till att fartygsägaren inte har tecknat en försäkring i enlighet med 10 eller 11 §; fartygsägaren är dock fri från ansvar endast om varken fartygsägaren eller dennes anställda eller ställföreträdare hade eller skäligen borde ha haft vetskap om de farliga och skadliga egenskaperna hos de transporterade ämnena.

Om den skadelidande uppsåtligen eller av oaktsamhet har medverkat till skadan kan skadeståndet jämkas.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Kanalisering av ansvar och regressrätt

Talan om ersättning för i 2 § avsedd skada får väckas mot en fartygsägare endast med stöd av detta kapitel.

Ersättning för i 2 § avsedd skada får inte krävas av

1) anställda hos fartygsägaren, ställföreträdare för ägaren eller besättningsmedlemmar,

2) en lots eller en person som utan att tillhöra besättningen utför arbete i fartygets tjänst,

3) en redare som inte är ägare av fartyget, eller den som i fartygsägarens ställe nyttjar fartyget, befraktare, avsändare, avlastare, lastmottagare eller lastägare,

4) den som utför bärgning med fartygsägarens, redarens eller befälhavarens samtycke eller på uppdrag av en myndighet,

5) den som vidtar förebyggande åtgärder, eller

6) den som är anställd hos eller företrädare för en person som avses i 2–5 punkten, om inte personen i fråga har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Med avvikelse från 2 mom. får ersättning dock krävas av avlastaren eller en annan person som har försummat sin skyldighet att ge upplysningar om farliga och skadliga egenskaper hos de transporterade ämnena, och detta har lett till att fartygsägaren är fri från ansvar i enlighet med 3 § 3 mom. 4 punkten.

Ersättning som enligt detta kapitel har betalats för skada som orsakats av en i 2 mom. 1, 2 och 4–6 punkten avsedd person får krävas av den som har orsakat skadan endast om denne har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma. I fråga om fastställande av ersättning som en arbetstagare eller tjänsteman ska betala tillämpas dock vad som i skadeståndslagen och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*arbetsavtalslagen föreskrivs om ersättnings-
skyldighet för arbetstagare och tjänstemän.*

5 §

Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen

Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel i fråga om skador som orsakats av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk för varje olycka till ett belopp som motsvarar 10 000 000 SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 2 000. Om dräktigheten är högre än 2 000 höjs ansvarsgränsen med 1 500 SDR för varje dräktighetstal från 2001 till 50 000. Om dräktigheten är högre än 50 000 höjs ansvarsgränsen ytterligare med 360 SDR för varje dräktighetstal som överstiger 50 000. Ansvaret ska dock inte i något fall överstiga 100 000 000 SDR.

Fartygsägaren har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel i fråga om skador som orsakats av förpackade farliga och skadliga ämnen för varje olycka till ett belopp som motsvarar 11 500 000 SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 2 000. Om dräktigheten är högre än 2 000 höjs ansvarsgränsen med 1 725 SDR för varje dräktighetstal från 2001 till 50 000. Om dräktigheten är högre än 50 000 höjs ansvarsgränsen ytterligare med 414 SDR för varje dräktighetstal som överstiger 50 000. Ansvaret ska dock inte i något fall överstiga 115 000 000 SDR.

Vad som föreskrivs i 2 mom. ska också tillämpas på skador som orsakats både av förpackade farliga och skadliga ämnen och av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk samt på skador i fråga om vilka det inte är möjligt att fastställa om de orsakats av förpackade farliga och skadliga ämnen eller av farliga och skadliga ämnen som transporteras i bulk.

Rätten att begränsa ansvaret gäller inte ränta eller rättegångskostnader.

Fartygsägaren har inte rätt att begränsa sitt ansvar, om ägaren har orsakat skadan uppsåtligen eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Upprättande av en begränsningsfond

Fartygsägaren får begränsa sitt ansvar på det sätt som anges i 5 § 1 och 2 mom. endast om ägaren eller dennes försäkringsgivare eller någon annan på dennes vägnar enligt 12 kap. eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat upprättar en begränsningsfond som uppgår till ett belopp som motsvarar fartygsägarens ansvar.

I Finland upprättas en begränsningsfond vid den domstol där talan om ersättning enligt 21 kap. 3 e § har väckts eller kan väckas. När en begränsningsfond har upprättats kan fartygsägaren eller någon annan sakägare väcka talan i begränsningsmål för att få ansvaret fastslaget och begränsningsfonden fördelad.

7 §

Fördelning av en begränsningsfond

Om det ansvarsbelopp som anges i 5 § 1 och 2 mom. inte räcker till gottgörelse till dem som är berättigade till skadestånd, fördelas begränsningsfondens medel mellan dem i förhållande till beloppet på deras fordringar. Anspråk med anledning av dödsfall och personskada ska dock ha företräde i förhållande till övriga anspråk till den del som deras sammanlagda belopp uppgår till högst två tredjedelar av det ansvarsbelopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

8 §

Ersättning från en begränsningsfond i vissa fall

Om någon innan begränsningsfonden fördelats har betalat ersättning för en 1 2 § avsedd skada orsakad av sjötransport av farliga och skadliga ämnen träder personen i fråga om det belopp som denne har betalat

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

enligt detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat i den skadelidandes ställe.

Om fartygsägaren eller någon annan visar att ägaren framdeles blir skyldig att betala ersättning som ägaren, om ersättningen skulle ha betalats före fondens fördelning, kunde ha krävt att ska betalas ur begränsningsfonden enligt 1 mom., kan domstolen bestämma att tillräckliga medel ska avsättas för detta så att fartygsägaren senare kan framställa sina krav mot fonden.

Om fartygsägaren har betalat kostnader frivilligt eller lidit skada med anledning av förebyggande åtgärder, har fartygsägaren samma rätt till ersättning ur begränsningsfonden som en annan skadelidande.

9 §

Verkan av en begränsningsfond

Om en begränsningsfond har upprättats i enlighet med 6 § och det inte är fråga om ett fall som avses i 5 § 5 mom. ansvarar fartygsägaren inte med sin övriga egendom för skadestånd som kan krävas bli utbetalt ur begränsningsfonden. Vad som föreskrivs i detta moment gäller dock inte ränta eller rättegångskostnader.

Om egendom som tillhör fartygsägaren har blivit föremål för kvarstad eller en annan säkringsåtgärd för tryggnad av utsökning i fråga om en fordran för vilken betalning kan krävas endast ur begränsningsfonden, ska kvarstaden eller säkringsåtgärden av annat slag upphävas när begränsningsfonden har upprättats. Om fartygsägaren ställt säkerhet för att undvika kvarstad eller en säkringsåtgärd av annat slag, ska säkerheten återställas till fartygsägaren.

Om en begränsningsfond har upprättats i en annan konventionsstat, tillämpas 1 och 2 mom. endast om den skadelidande har rätt att föra talan vid den domstol eller myndighet som förvaltar fonden och den skadelidande har möjlighet att av fondens medel få ut den andel som tillkommer denne.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Försäkringsplikt för finska fartyg

Ägaren av ett finskt fartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen som last ska ta och vidmakthålla en försäkring eller ställa en annan ekonomisk säkerhet som täcker fartygsägarens ansvar enligt detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat, intill det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

11 §

Försäkringsplikt för utländska fartyg

Ett utländskt fartyg som transporterar farliga och skadliga ämnen som last och som anlöper en finsk hamn eller nyttjar en hamnanläggning på finskt vattenområde ska innehå en försäkring eller någon annan ekonomisk säkerhet som täcker fartygsägarens ansvar enligt detta kapitel, intill det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

Ett fartyg som avses i 1 mom. ska ombord medföra ett certifikat som visar att en sådan försäkring eller säkerhet som avses i 1 mom. är i kraft. Om fartyget är statsägt ska ombord medföras ett certifikat som visar att staten i fråga äger fartyget och att dess ansvar enligt detta kapitel är täckt intill det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

12 §

Certifikat över försäkring eller säkerhet

Transport- och kommunikationsverket ska på ansökan utfärda ett certifikat över den försäkring eller säkerhet som avses i 10 § till den registrerade ägaren av ett fartyg som är registrerat i trafik- och transportregistret eller i det fartygsregister som förs av Statens ämbetsverk på Åland. Transport- och kommunikationsverket kan även utfärda ett certifikat över uppfylld försäkringsplikt i fall som avses i 11 § 1 mom., om fartyget inte är registrerat i en fördragsslutande stat.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Till ansökan ska det fogas en utredning av vilken framgår att försäkringen eller säkerheten

1) täcker det ansvar som avses i detta kapitel, och

2) under certifikatets giltighetstid inte kan upphöra att gälla tidigare än tre månader från den dag ett skriftligt meddelande om tiden för försäkringens eller säkerhetens upphörande kom in till Transport- och kommunikationsverket, om inte certifikatet har lämnats till Transport- och kommunikationsverket eller ett nytt certifikat har utfärdats.

Transport- och kommunikationsverket ska återkalla ett certifikat, om de villkor enligt vilka det har utfärdats inte längre uppfylls.

Fartygets befälhavare ska se till att certifikatet medförs ombord på fartyget och en kopia av certifikatet ska lämnas i förvar hos Transport- och kommunikationsverket. Fartyget får inte användas för sjöfart utan ett sådant certifikat.

För certifikat som avses i denna paragraf tas det ut en avgift. Bestämmelser om avgiften finns i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Närmare bestämmelser om i denna paragraf avsedda certifikat och om hur de ansöks får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Ersättningskrav mot försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet

Den som är berättigad till ersättning har rätt att rikta ersättningskrav som grundar sig på en skada som avses i detta kapitel direkt mot den som meddelat den försäkring eller ställt den säkerhet som avses i 10 eller 11 §.

Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet är dock inte skyldig att ersätta skadan i de fall som avses i 3 § 3 mom. eller om fartygsägaren själv uppsåtligen har orsakat skadan. Ansvaret för försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet ska inte i något fall överstiga det belopp som anges i 5 § 1 och 2 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet kan för att befria sig från ansvarighet mot någon annan än fartygsägaren endast åberopa sådana omständigheter som avses i 2 mom.

Försäkringsgivaren eller den som ställt säkerhet har i vart fall rätt att få fartygsägaren instämnd i målet.

14 §

Hänvisningsbestämmelser

Bestämmelser om preskription av en fordran som avses i detta kapitel finns i 19 kap. 1 § 1 mom.

Bestämmelser om behörig domstol i ärenden som avses i detta kapitel finns i 21 kap. 3 e §.

Bestämmelser om verkställighet av en utländsk dom i ärenden som avses i detta kapitel samt om verkan av en i utlandet upprättad begränsningsfond på verkställigheten av en dom som getts i Finland i ärenden som avses i detta kapitel finns i 22 kap. 9 och 10 §.

Bestämmelser om rätt att få ersättning ur den i artikel 13 i HNS-konventionen avsedda internationella fonden för farliga och skadliga ämnen finns i lagen 2010 års protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/).

11 a kap

Ansvar för avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka

1 §

Tillämpning av Nairobikonventionen i Finland

11 a kap.

Ansvar för avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka

1 §

Tillämpning av Nairobikonventionen i Finland

Gällande lydelse

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas till den del som bestämmelserna i 10 eller 10 a kap. tillämpas på avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka.

12 kap

Begränsningsfond och begränsningsmål

1 §

Kapitlets tillämpningsområde

Stadgandena i detta kapitel gäller begränsningsfonder som upprättas enligt 9 kap. 7 § (*begränsningsfond*) och i tillämpliga delar en sådan begränsningsfond som upprättas enligt 10 kap. 6 §.

2 §

Fondens storlek

Fogas till nytt mom.

19 kap

Preskription av fordringar

1 §

Preskription av fordringar

Talan om erhållande av betalning för följande fordringar, oberoende av om ansvarigheten är begränsad eller obegränsad, ska väckas

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i detta kapitel ska inte tillämpas till den del som bestämmelserna i 10, 10 a *eller 11 kap.* tillämpas på avlägsnande av ett vrak som orsakats av en sjöolycka.

12 kap.

Begränsningsfond och begränsningsmål

1 §

Kapitlets tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel gäller begränsningsfonder som upprättas enligt 9 kap. 7 § (*begränsningsfond*) och sådana begränsningsfonder som upprättas enligt 10 kap. 6 § *eller 11 kap. 6 §.*

2 §

Fondens storlek

En begränsningsfond för skador orsakade av farliga och skadliga ämnen ska motsvara ansvarsbeloppet enligt 11 kap. 5 §.

19 kap.

Preskription av fordringar

1 §

Preskription av fordringar

Talan om erhållande av betalning för följande fordringar, oberoende av om ansvarigheten är begränsad eller obegränsad, ska väckas

Gällande lydelse

8) för fordran på ersättning för kostnader som orsakats av lokalisering, utmärkning och avlägsnande av vrak i enlighet med Nairobi-konventionen inom tre år från den dag vraket i enlighet med 11 a kap. 4 § har bedömts utgöra en fara.

Fogas till ny punkt

Fogas till nytt mom.

20 kap

Straffstadganden

9 a §

Försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen

En redare, fartygsägare, registrerad ägare eller transportör som uppsåtligen försummar en i 7 kap. 2 §, 10 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 a kap. 6 §, 15 kap. 23 a § i denna lag eller i artikel 4 a i bilaga I till Atenförordningen föreskriven försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet eller en på 15 kap. 1 § 2 mom. i denna lag grundad försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet, ska för *försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen* dömas till böter.

För försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen döms även en redare som låter använda ett fartyg för sjöfart, trots att redaren insett eller borde ha insett att den i 10 kap. 10 § eller 11 § 1 mom. avsedda försäkringsplikten eller skyldigheten att ställa säkerhet inte

Föreslagen lydelse

8) för fordran på ersättning för kostnader som orsakats av lokalisering, utmärkning och avlägsnande av vrak i enlighet med Nairobi-konventionen inom tre år från den dag vraket i enlighet med 11 a kap. 4 § har bedömts utgöra en fara,

9) för fordran på ersättning för skada orsakad av farliga och skadliga ämnen enligt 11 kap. inom tre år från den dag då den skadelidande hade eller skäligen borde ha haft vetskap om skadan och identiteten på fartygsägaren.

I de fall som avses i 1 mom. 9 punkten får talan dock inte väckas efter det att tio år förflutit från dagen för olyckan eller, om skadan orsakats av en serie händelser, från den dag då den sista av dessa inträffade.

20 kap.

Straffstadganden

9 a §

Försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen

En redare, fartygsägare, registrerad ägare eller transportör som uppsåtligen försummar en i 7 kap. 2 §, 10 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 a kap. 6 §, 15 kap. 23 a § i denna lag eller i artikel 4 a i bilaga I till Atenförordningen föreskriven försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet eller en på 15 kap. 1 § 2 mom. i denna lag grundad försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet, ska för *försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen* dömas till böter.

För försummelse av försäkringsplikten enligt sjölagen döms även en redare som låter använda ett fartyg för sjöfart, trots att redaren insett eller borde ha insett att den i 10 kap. 10 § eller 11 § 1 mom., 11 kap. 10 § eller 11 § 1 mom. eller 11 a kap. 6 § föreskrivna försäkringsplikten eller skyldigheten att ställa säkerhet inte har fullgjorts. Detsamma gäller

Gällande lydelse

har fullgjorts. Detsamma gäller den som i fartygsägarens ställe har hand om fartygets drift samt fartygets befälhavare.

9 b §

Försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat

Ett fartygs befälhavare som uppsåtligen försummar skyldigheten enligt 7 kap. 3 § 3 mom., 10 kap. 10 § 3 mom. eller 11 § 2 mom., 11 a kap. 7 § 3 mom. eller 15 kap. 24 § 3 mom. att se till att ett certifikat över försäkring eller säkerhet medförs ombord på fartyget, ska för *försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat* dömas till böter.

21 kap

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

3 a §

Behörig domstol vid oljeskada

Talan om ersättning enligt 10 kap. kan väckas vid en finsk domstol om oljeskadan har uppkommit i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon enligt 1 § 10 punkten i nämnda kapitel eller om förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa sådan skada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon.

Föreslagen lydelse

den som i fartygsägarens ställe har hand om fartygets drift samt fartygets befälhavare.

9 b §

Försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat

Ett fartygs befälhavare som uppsåtligen försummar skyldigheten enligt 7 kap. 3 § 3 mom., 10 kap. 10 § 3 mom. eller 11 § 2 mom., 11 kap. 11 § 2 mom. eller 12 § 4 mom., 11 a kap. 7 § 3 mom. eller 15 kap. 24 § 3 mom. att se till att ett certifikat över försäkring eller säkerhet medförs ombord på fartyget, ska för *försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat* dömas till böter.

21 kap.

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

3 a §

Behörig domstol vid oljeskada

En finsk domstol är behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 10 kap., om oljeskadan har uppkommit i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa en sådan skada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon.

Om en finsk domstol är behörig enligt 1 mom., kan ett yrkande om ersättning för en annan oljeskada som orsakats av samma olycka prövas av samma domstol.

Den finska domstol som är behörig i ärenden som avses i 1 och 2 mom. är Helsingfors tingsrätt.

Om en sådan begränsningsfond som avses i 10 kap. 6 § har upprättats i Finland efter olyckan och fartygsägaren eller försäkringsgivaren, mot vilken talan har väckts vid en domstol i Finland eller i en annan konventionsstat, har rätt att begränsa sitt ansvar, ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Helsingfors tingsrätt pröva de krav som gäller fördelning av begränsningsfonden mellan dem som är berättigade till ersättning.

3 e §

Behörig sjörättsdomstol i mål som gäller skador orsakade av farliga och skadliga ämnen

En finsk domstol är behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 11 kap., om skadan har uppkommit i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon eller om förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa en sådan skada i Finland eller inom Finlands ekonomiska zon. En finsk domstol är också behörig att pröva ett skadeståndsärende enligt 11 kap. i de fall som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten och 2 mom. i det kapitlet när skadan har uppkommit utanför en stat, om

1) fartyget är registrerat i Finland eller, om fartyget inte är registrerat, fartyget för finsk flagg,

2) fartygsägarens hemort eller huvudsakliga verksamhetsort är i Finland, eller

3) en i 6 § i det kapitlet avsedd begränsningsfond har upprättats i Finland.

Om en finsk domstol är behörig enligt 1 mom., kan ett yrkande om ersättning för annan skada som orsakats av samma olycka prövas av samma domstol.

Ärenden som med stöd av 1 och 2 mom. kan prövas av en domstol i Finland prövas av Helsingfors tingsrätt.

Om en sådan begränsningsfond som avses i 11 kap. 6 § har upprättats i Finland efter olyckan och fartygsägaren eller försäkringsgivaren, mot vilken talan har väckts vid en domstol i Finland eller i en annan konventionsstat, har rätt att begränsa sitt ansvar, ska Helsingfors tingsrätt pröva de krav som gäller fördelning av begränsningsfonden mellan dem som är berättigade till ersättning.

22 kap.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Verkställighet

10 §

Erkännande och verkställighet av domar som gäller en skada orsakad av farliga och skadliga ämnen

En lagakraftvunnen dom som gäller ersätande av en i 11 kap. avsedd skada som orsakats av farliga och skadliga ämnen ska, när den meddelats i en fördragsslutande stat som tillrätt HNS-konventionen och är verkställbar i den staten, verkställas i Finland, om domstolen i den berörda fördragsslutande staten har varit behörig enligt konventionen. Domstolens avgörande i sakfrågan får inte tas upp till ny prövning. En dom erkänns dock inte och verkställs inte, om den erhållits med svikliga medel eller om svaranden inte fått skälig tid och rättvis möjlighet att förbereda sitt svaromål.

På verkställigheten av en dom tillämpas 6 § 2–4 mom.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning eller av internationella överenskommelser som är bindande för Finland.

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

4.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/1995) 2 § 5 punkten, sådan den lyder i lagarna 861/2016 och 170/2019, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag och i förordningar som utfärdats med stöd av den avses med

5) internationella konventioner

a) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981, *SOLAS-konventionen*), jämte ändringar,

b) protokollet av år 1978 till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983, *MARPOL 73/78*),

c) 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (FördrS 22/1984, *STCW-konventionen*),

d) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977, *Colreg*),

e) 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982),

f) konvention (nr 147) om miniminormer i handelsfartyg (FördrS 54/1979),

g) 1992 års ändringsprotokoll till 1969 års internationella konvention om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (FördrS 43/1996),

h) 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968),

i) 2006 års konvention om arbete till sjöss (FördrS 52/2013),

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag och i förordningar som utfärdats med stöd av den avses med

5) internationella konventioner

a) 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981), *nedan SOLAS-konventionen*, jämte ändringar,

b) 1978 års protokoll till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (FördrS 51/1983, *MARPOL 73/78*),

c) 1978 års internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (FördrS 22/1984), *nedan STCW-konventionen*,

d) 1972 års konvention om de internationella reglerna till förhindrande av sammanstötning till sjöss (FördrS 30/1977, *COLREG*),

e) 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982),

f) konvention (nr 147) om miniminormer i handelsfartyg (FördrS 54/1979),

g) 1992 års ändringsprotokoll till 1969 års internationella konvention om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (FördrS 43/1996),

h) 1966 års internationella lastlinjekonvention (FördrS 52/1968),

i) 2006 års konvention om arbete till sjöss (FördrS 51 och 52/2013),

RP 50/2019 rd

Gällande lydelse

j) 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg (FördrS 93/2010),

k) 2001 års konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (FördS 4/2009),

l) 2007 års internationella konvention om avlägsnande av vrak (Nairobikonventionen) (FördrS 13 och 14/2017),

Föreslagen lydelse

j) 2001 års internationella konvention om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg (FördrS 92 och 93/2010),

k) 2001 års *internationella* konvention om ansvarighet för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (FördrS 3 och 4/2009),

l) 2007 års internationella konvention om avlägsnande av vrak (Nairobikonventionen) (FördrS 13 och 14/2017),

m) 2010 års *protokoll till 1996 års internationella konvention om ansvar och ersättning för skada i samband med sjötransport av farliga och skadliga ämnen (/),*

—————
—————
Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

5.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009) 1 § 2 mom. 4 punkten, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Denna lag tillämpas inte, om skadan har
föranletts av

Denna lag tillämpas inte, om skadan har
föranletts av

4) en händelse som omfattas av 10 och 10
a kap. i sjölagen (674/1994),

4) en händelse som omfattas av 10, 10 a och
11 kap. i sjölagen (674/1994),

*Bestämmelser om ikraftträdandet av denna
lag utfärdas genom förordning av statsrådet.*
